Cemâl Anadol

SİYONİZMİN OYUNLARI

İlâveli 3. Baskı

YAHUDİNİN CİHAN HAKİMİYETİ ÜLKÜSÜ

KİTABIMUKADDES/TALMUT/D'İSRAELİTE
İTTİHAT VE TERAKKİ/AMAN/ALLİANCE/B'NEİ BREİT/KAHAL/DÖNME/SİYONİST/SUP/
SİYON PROTOKOLLARI/LİONS/ROTARY/
TEVRAT/SINBET/MASON/MOSSAD/YAHUDİ/

Sahhaflar
KİTAP SARAYI

CEMAL ANADOL

SİYONİZM'İN OYUNLARI

Genişletilmiş
3. cü Baskı

SAHHAFLAR KİTAP SARAYI
1987

İ T H A F

«Bu kitabımı Siyonizm'e karşı büyük bir mücadele veren gerçek mücahid; emekli milis generali merhum Cevat Rifat Atilhan ile 12.12.1969 günü Silifke Taşucunda motorla balık avlarken şüpheli bir şekilde kaybolan «Siyonizm ve Türkiye» isimli eserin yazarı Doç. Dr. Yaşar Kutluay'ın ve İzmirde hunharca öldürülen «Siyonizm ile Mücadele Derneği Genel Başkanı» Kemal Fedâi Coşkuner'in aziz ruhlarına ithaf ediyorum.

Cemâl Anandol»

Dizgi - Baskı : Final Ofset Matbaacılık A.Ş.
İsteme Adresi : SAHHAFLAR KİTAP SARAYI
Sahhaflar Çarşısı No. 26 Beyazıt/İstanbul

SİYONİZM NEDİR?

Yahudilerin tarih sahnesine ne zaman çıktıkları kesin olarak belli değildir.

Hazreti Musa (1) 'nın Peygamberliği ise; kesin olmamakla beraber, Milâttan önce 1200 yılları civarında başlar.

İsrailli'lerin işkenceye mâruz kaldıkları yıllarda Amram denilen bir İbrâni yaşamıştı. Bu zât, halası olan **Yokebedi** ile evlenmiş ve ondan bir çocuk meydana getirmişti. Çocuğa **Musa** ismini vermişlerdi.

Yokebedi Hz. Musa'yı doğurduğunda onu hemen gözlerden gizledi. Onun haberi Firavun'a ulaşmamıştı. Onu bir müddet yanında saklamış, işinin açığa çıkmasından korktuğu zaman ise Allah ona bir sandık hazırlamasını ve Mûsa'yı onun içine koymasını, sonra da zift ile sıvamasını, nihayet onu Nil nehrine atmasını ilham etmişti. En sonra da onun kalbini yatıştırıp Mûsa'nın

(1) Mûsa kelimesi, süryânice isimdir. İki kelimeden meydana gelmiştir. Mu: Eski Mısır dilinde su demektir Sa: Ağaç demektir. Annesinin onu ağaç ile su arasında bıraktığı yerde bulunduğu için bu adı almıştır. Başka görüşe göre de Mûsa kelimesi, Mısır lûgatından olup çocuk demektir.

yine kendisine döneceğini müjdelemiş, onu peygamberlerden kılacağını da ona haber vermiştir.

Firavun'un adamları sandığı sudan çıkarıp da açınca, Firavun'un karısının gözü hemen çocuk Mûsa'ya düştü. Allah da kalbine Mûsa'nın muhabbetini vermişti. Kadın, kocasının bütün İsrail çocuklarını öldürdüğü gibi onu da öldüreceğini anlamış ve Firavun'a şöyle demişti:

«— Bu çocuk benim ve senin için bir göz aydınlığı... Onu öldürme, belki bize faydası dokunur, çocuktan mahrûm edildikten sonra da umulur ki onu oğul ediniriz.»

Bunun üzerine Firavun karısına muvafakat etti ve Mûsa'yı ona bıraktı.

Bu sıralarda İsrailoğulları, Mısır'da esir olarak yaşıyorlardı. Firavun'un gördüğü bir rûya üzerine bütün Yahudi erkek çocukları öldürtmesine mukabil, Hazreti Musa, bizzat Firavun'un sarayında büyümüş, gençlik yıllarında bir kaza ile Mısırlıyı öldürmesi üzerine, Mısır'dan kaçmış ve Tûr-ı Sina'da ilâhi vahye mazhar olmuştur..

Çeşitli mucizeler gösteren Hazreti Musa, kavmi ile Sina dağının bulunduğu gölde kırk dolaşmış İsrailoğullarını Firavun'un elinden kurtarmış, Kızıldeniz'den geçirmek suretiyle Mısır'dan çıkarmıştır.

Daha Şeria vadisinde iken, Arz-ı Mev'ûd (vadedilmiş toprak)ları ele geçiremeden ölen Hazreti Musa'nın yerine halefi Yoşua geçmiş ve Filistinlileri kovarak, Yahudileri bu topraklara yerleştirmiştir.

Önce Silo şehri yakınında Gerizm dağında kurbanları takdim edebilecekleri bir «Mezbah»

inşa edilmiştir. Ancak; an'aneye göre; Allah, emir ve nehiylere hakkıyla riayet etmeyen İsrailoğullarının başına Filistinlileri musallat etmiş ve onları M. Ö. 1100 yıllarında mezbahlarını yıktırarak memleketten kovdurmuştur.

Saul'un riyasetinde kurulan krallıkta M.Ö. 1015 yılında Hazreti Davut geçmiş, Kudüs başşehir yapılmıştır.

Krallığın en muhteşem devresinde Hazreti Süleyman «Siyon» dağında «Süleyman Mabedi» ni yaptırmıştır. Yahudi an'anesinde «Beyt Hamikdaş» (Kutsal Ev) denilen bu mâbedin «Siyonizm'in cihan hakimiyeti mefkûresi (ülküsü)» bahsinde çok önemli yeri vardır. Bu yer, Kudüs'te «Ömer Câmii»nin bulunduğu sahaya rastlar. Günümüze kadar, bu mabedin sadece «Batı duvarı» nın kaldığı bilinmekte ve «Ağlama duvarı» denilen bu duvar kutsal bir ziyaret yeri olarak muhafaza edilmektedir.

Yahudilerin mukaddes kitapları; Ahdi Atik ve onun ilk beş kitabını teşkil eden Tevrat'ta Mabed'in varlığı ile ilgili yüzlerce emir bulunmaktadır.

«Siyonizm» genel anlamıyla, Filistin dışındaki bütün Yahudileri «Kazanılmış Toprak»larda toplamak suretiyle, Süleyman Mabedi'ni Siyon dağında yeniden inşa etmek suretiyle tanınmışsa da gerçek anlamıyla «Yahudinin dünya hakimiyeti ideali» dir ki, meşru olmasa bile bugün gayri meşru olarak bu gerçekleşmiştir.

Muharref Tevrat'ın İşaya Kitabında 61. ci Bâb'da 10 ve 12. ci cümle, Hezekiel Kitabında 34. cü Bâb'da 23. cü cümle, İşaya Kitabında 6. cı Bâb'da 13. cü. 46. cı Bâb'da 13. cü cümle, 2. ci

Samuel Kitabında 22. ci Bâb'da 44. cü cümle, Tekvin Kitabında 13. cü Bâb'da 15. ci 15. ci Bâb'da 18. ci cümle, 28. ci Bâb'da 14. cü cümle, 48. ci Bâb'da 3. cü cümle. İşaya Kitabı'nın 61. ci Bâb'ında 10.'cu cümle, Yoel Kitabının 2. ci Bâbında 28. ci cümle. İşaya Kitabının 25. ci Bâbında 7. ci Bâb'da 13. cü cümle «Yahudi'nin cihan hâkimiyetinden» söz eder.

Muharref Tevrat'a göre; Yahudiler, üstün karektifler vardır. Tevrat'ta cenk yahudiliğin topuzu, ihtilâl silâhıdır.

Tekvinde, Nehemya'da, Ezra'da «ırkçı» direktifler vardır. Tevrat'ta cenk yahudiliğin topuzu, ihtilâl silâhıdır.

Tesniye, İşaya kitaplarında; Yahudiliğin, milletlere ve insanlığa karşı olan düşmanlığı, kini yazılıdır.

Yahudi olmayan milletlerin hükûmetlerinin Yahudi Politikası için ele geçirilmesi yazılıdır.

Rus ihtilâli'ni yapan Lenin, Troçki, Steklof, Martof, Zivonief, Kamenef, Susanof, Sagerski, Bogdanof, Uruçki, Larin, Kamkof, Ganeçki, Dan, Meşovski Parvus, Riasanof, Martinof, Çernomorski Solnzef, Piatniski, ötekiler birer Yahudidirler.

Rus ihtilâlini Yahudi bankerleri finanse etmişlerdir.

Masonluk Siyonizmin bir yan kuruluşudur.

Her mason locasında bir Yahudi vardır.

Yahudilerin izni olmadan mason olunamaz.

Meselâ Fransa'da Cumhurbaşkanı, Başbakan Yahudi ve masondurlar.

Amerika Cumhurbaşkanlarının bir kısmı Yahudidir.

Bugün Amerika'yı Yahudiler idare ediyorlar.

Amerikada bankalar, silâh fabrikaları Yahudilerin elindedir.

M.Ö. 926'dan itibaren, Hz. Süleyman'ın halefleri arasında ihtilâflar, kanlı boğuşmaları arka arkaya sürükledi. En iğrenç ahlâksızlık, hile fuhuşun her çeşidi Yahudi hayatı oldu. Rehiboam zamanında zaten küçük bir beylik genişliğinde olan Yahudi ülkesi ikiye ayrıldı:

1 — Merkezi Samaria olan İsrail devleti (kuzeyde)

II — Merkezi Kudüs olan Yahudi Devleti (Güneyde)

Bu iki kardeş devlet uzun müddet birbirleriyle savaştılar ve bu yüzden zayıf düştüler. Önce İsrail krallığı M.Ö. 721'de Asurlular tarafından yıkıldı ve İsrail halkı sürüldü.

Yahudilerin bu andan itibaren dinî ve siyasî grublara parçalanmaları daha da hızlandı. Nihayet M. Ö. 597 de Babil şehri kuşatıldı. Kudüs teslim oldu. Bir kısım Yahudiler Babile götürüldüler. Ancak Mısır taraftarlarının isyanı üzerine, Nabukadnezar, tekrar Kudüsü işgal etti. Ve nihâyet M. Ö. 587 yılında şehir tamamen yakıldı. Halkının çoğu Babile götürüldü.

Sürgün Med Kralı Kurusun M. Ö. 530 da Babili yıkması ile son buldu. Kurus Yahudilerin Filistine dönebilmelerini sağladı. Ancak, Yahudilerin bu yeni hâmisi de yıkılmakda gecikmedi. M. Ö. 449 da Elenler tarafından Darius yenildi. Daha sonra Filistin Makedonyalıların ve Romalıların eline geçti. Makedonyalılar devrinde, Elen kültürü Orta-Doğuya yayıldı. Ve İskenderiye

kuvvetli bir Yahudi merkezi haline geldi ve bu arada Tevrat Yunancaya çevrildi.

İskenderden sonra Yahudiler, İskender İmparatorluğundan çıkmış olan Batlamyus (Ptoleme) devletine tabi oldu. Ancak fırsat buldukça isyan ettiler. Selevkoslar zamanında «Makkabi» isyanı patlak verdi. Selevkoslardan sonra Roma, Orta-Doğuya hâkim olunca, M. S. 63 de Pompeius, Kudüsü aldı. Üç sene sonra yeni bir isyan patlak verdi. İsyan M. S. 70 senesine kadar devam etti. Bu ayaklanma Titus tarafından kanlı bir suretle bastırıldı ve Kudüs yıkıldı.

M.S. 70 tarihinden sonra Yahudiler önce Akdeniz havzasına daha sonra da bütün dünyaya yayıldı ve insanlığın başına belâ kesildiler.

YAHUDİLİK

Yahudi kelimesinin aslı Yahuda'dan gelmektedir. Yahudi Hz. Yakup'un dördüncü oğlunun adıdır. (2) Yahudiler Yahuda'ya mensupturlar. İsrail kelimesinin manâsı da şöyledir: Yahudiler Hz. Yakup'un Allah'la görüştüğüne inanır. Efsanelerine göre bir gece sabaha karşı Hz. Yakup insan şeklinde peyda olan birisiyle çadırının önünde iki saat güreş yapmış, yenişememişler. O meçhul adam ismini öğrendikten sonra «senin ismin bundan böyle Yakup değil İsrail'dir» demiş. Yani İsrail Allah'la uğraşan adam manâsına geliyormuş. Hz. Yakup'un güreştiği o meçhul adam (sümme hâşâ) Allah'mış!..

---

(2) Kamûsu'i - kitabi'l - Mukaddes 2/527

Yahudilere indirilen bu darbeler, onların kalbinde insanlığa karşı öç alma, kin ve intikam duygularını kamçıladı.

Dört haham, uzun bir inziva sonunda Hz. Musa'nın Tevrat'ını tamamen değiştirerek uydurma bir intikam kitabı olan Talmut'u vücuda getirdiler. Talmut iki kısma ayrılır. El Mesne-El Kumar. İkincisi birincisinin tefsiridir. Kudüs'te yazılana Orselim, Babil'de kaleme alınana Babili denir.

Tevratta beş bölüm bulunmaktadır.

1 — Tekvin: Yaratılıştan Nuh tufanından İsrailoğullarının hayatlarından bahseder 50. babtır.

2 — Huruç — Çıkış Muş (A.S.) dan İsrail oğullarının Mısırdan çıkışlarından ve Musa (A. S.) nın Tur dağında Allahtan emir almasından bahseder 40 babtır.

3 — Leviler: Ayin ve merasime ait kaideler kurban temizlik ve bayramların düzenini izah eder 27 babtır.

4 — Sayılar: Musanın (A.S.) ölümünden sonra İsrail oğullarının Turdan Filistine gelmelerin bahseder. 36 babtır.

5 — Tesniye: Şeriat Kitabı olan bu bölüm Musa (A.S.) nın ölümünden ve ondan sonraki durumdan bahseder.

Meşhur Tevrat nüshaları:

1 — İbranice nüsha: Bu Yahudiler ve Protestan âlimlerince makbüldür.

2 — Yunanca nüsha: Roma ve doğu kiliselerinde makbuldür.

3 — Samiri nüsha: Samirilerce muteber olan nüshadır.

Bu nüshalar Tevratın en meşhur nüshaları olmasına rağmen birbirini tutmayan beyanlar vardır. Meselâ Ademin yaratılışından Nuh tufanına kadar geçen zaman İbranice nüshada 1650 sene Yunanca nüsha da 2260 sene Samirice nüshada 1307 senedir.

TALMUT

Yahudi âlimlerinin bin yıldan fazla süren çalışmaları sonunda Tevratın yerini meydana getirdikleri Talmut almıştır. Talmut Yahudilerin en mutaassıp tarikatı olan Farislerin kitabıdır denilebilir. Farisilik zamanla Talmudizm olarak inkişaf etmiştir.

Farisilik ırkcı ve Yahudi olmıyanlara karşı da kincidir.

Talmud, tarihi bakımdan ikiye ayrılır: İbranice ile yazılı «**Mişbah**» (Hahamların Milâttan sonra 200. yıla kadar eski Ahit'e dayanan yazılarını ihtiva eden. Lugati anlamı «Tekrarlama» veya «Yeniden kaleme alma»dır) ile büyük kısmı Aramice yazılı olup Mişnah'a bağlı olarak Milâttan sonra 300'e kadar Hahamların yazı ve konuşmalarını ihtiva eden «**Gemara**» («İkmal»). Tal mud bu iki kitabın bir araya getirilmesinden meydana gelmiştir. Misbah önce «faslın» ismini söylemek suretiyle zikredilir (bugünkü Talmud' ların çoğu 12 forma üzerine basılmıştır ve 63

fasıl ihtiva eder) ve sonra bölümlerle paragraflar lâtince rakamlarla işaretlenir. Meselâ Abodahsarah (—Putperestik faslı) şu şekli alır: (1 — fasıl I. paragraf 1. Gemara'ya gelince, faslın adına ve her bir fasılda sayılı sayfaya göre zikr edilir. Bunun önü bir A ile, arkası bir B ile işaretlenir. Meselâ Abodah sarah 3 — b sayfa 3. Yeni Talmud baskılarının dizilişinde her sayfa metin sayfasına tamamiyle uymaktadır.

Talmutun meşhur Mishnah kısmı altı emri ihtiva eder.

1 — Zeraim: Ekim mahsul ve hasat ile ilgili kanunlar merasim teşekkülleri, dua ve niyazdır.

2 — Mode: Şabat ve diğer mukaddes günlerdeki âyinler ile meşgul olur.

3 — Nashim. Evlenme ve boşanma kanunlarıdır.

4 — Nezikin: Medeni ve ceza kanuniyle meşgul olur.

5 — Kodoshim: Tamamiyle ilahlara nezir edilen kurbanlar için yapılan ayinlerden bahseder.

6 — Tohorus: Türlü âyinlere başlamadan evvel yapılması zaruri kılınan temizliklerden bahseder.

Meşhur Talmut Nüshaları:

1 — Filistin Talmutu: Filistinde Tabariye Sephoris ve Caesarea İbrani medreselerinde esaslı bir suretle Talmut üzerinde çalışılarak Babil etrafındaki İbrâni medreseleriyle sıkı bir işbirliği yapılmakta idi. Fakat Filistin türlü harp ve işgal tehlikelerine maruz olduğundan daha sonra da

Hristiyanlık dini bir kuvvet olarak Yahudilere galebe çalması üzerine Filistin medreselerinde hazırlanan hükümler biraz aceleye gelmiş ve biraz baştan savma olmuştur. Bu Talmut gerçi Babil Talmutu gibi dev cüsseli değilse de yine oldukça büyük bir kitabtır.

Bu Talmutda Hağgadan ismi altında son derece şayanı dikkat büyücüklük faslı mevcuttur ki irticanın gericiliğin şaheseri olup, ilgili bahiste sözü edilecektir.

Yahudiliğin de hakiki mahiyetini anlamak için Talmud'u ve ona dayanan dini eserleri (meselâ Maymonides'i, Şulhan Aruh vs.) bilmek de okadar lüzumludur. Bunlar öyle belgelerdir ki, bunları bilmeden Yahudiler hakkında sarih bir fikir edinmek mümkün değildir.

«Talmud, Yahudiliğin ruhunu hem açıkça, hem de hiç kusursuz olarak belirtir.» (3)

«Talmud bilgini ve Felsefe profesörü Yahudi-liberal Kohen, 5 Nisan 1888'de, Marburg ceza mahkemesinde bilirkişi olarak verdiği ifadede şunları söylüyordu: «Talmud'un ihtiva ettiği dini kaideler ve ahlaki nizamlar, Yahudiler için bağlayıcıdır. Ve her bir kanun (Halahah) değerindedir.»

Talmud'a göre Yahudiler Allâh'ın indinde meleklerden de daha lâtif kimselerdir (4). Allâh haşmetini yalnız ona bağlı Yahudilere gösterir (5). İnsanlar ancak Yahudiler sayesinde Allâh

---

(3) «Allgemeine Zeitung des Judentums» adlı Yahudi-liberal gazete, 1907 tarihli ve 45 sayılı nüshası.

(4) Chulin - 91 b

(5) Berahat - 7 a

tarafından takdis edilir (6). Bütün Yahudiler kral çocuğu olarak doğarlar (7). Yahudi olmıyan bir kimse Yahudiyi döverse ölüm cezasına mahkûm edilmelidir. Çünkü Allahı tokatlamış sayılır (8). Allah Yahudilere hiçbir zaman öfkelenmez. öfkesini yalnız Yahudi olmıyanlara gösterir (9).

Yahudi âlimler (Hahamlar) çok daha yüksek ve imtiyazlara sahiptir: Kimki bir Haham'a karşı durur. onunla kavga eder veya ona karşı mırıldanırsa, Allah'a karşı gelmiş demektir (10). Hahamın şerefi Allah'ın şerefi demektir (11). Bir haham'a karşı saygıyla ayağa kalkan ve ona hizmet eden kimse, Allah'a hizmet etmiş sayılır (12). Alimlerin talimatını hiçe sayan kimse ölüm cezasına müstehaktır. (13).

Talmud'a göre Yahudi olmayanlar insan sayılmaz; hepsi sadece ehli hayvandır ve hiçbir hakka sahip değildir: «Yalnız Yahudilere İnsan denir. Yahudi olmıyanlara insan denilmez.» (14) Hazekiyelin şu fıkrası (15) onlar için söylemiştir: «Onların eti eşek eti gibidir». (16) Yahudi olmıyanlara karşı kin, Yahudi kanunlariyle birlikte Sina dağında nüzul buyurulmuştur (17).

---

(6) Yobamot - 63 a
(7) Şabbat - 67 a - 128 a
(8) Sanhedril - 58 b
(9) Abodah Sarah - 4 a
(10) Sanhedrin - 110 a
(11) Pirke Abot - 11 - 12
(12) Kiddusin - 36 b
(13) Erubin - 21 a
(14) Baba Batra - 114 b, Yebamat 61 a, Keritot 6 b - 7 a
(15) Hazikiyel 20 - 23
(16) Niddah 45 a
(17) Şabbat 89 a

Yahudi olmıyan biri bir şey kaybeder ve onu bir Yahudi bulursa, sahibine geri vermeyecektir. Ancak bir «Kardeşine» yani bir başka Yahudiye verebilir (18). Keza bir yahudi bir mal satın aldığı vakit, mal sahibi bir hata yaparsa, Yahudi bundan kendi çıkarına yararlanacak ve şayet mahkemelik olurlarsa Yahudi olmıyanın davayı kaybetmesi için her türlü hukuki hilelere başvurulacaktır (19). Bir Yahudi Yahudilerden kurulu olmıyan bir mahkemede bir Yahudinin aleyhine şahitlik yapamaz (aynı yerde). Yahudi olmıyan bir kimsenin sığırı Yahudinin sığırına zarar verirse tazminat ödemeye mecburdur, ama Yahudinin sığırı aynı işi yaparsa tazminat ödemeyecektir. (20). Komşu» veya «Kardeş» yani Yahudilere haksızlık ve baskı yapılamaz, ama Yahudi olmayana yapılabilir (21). Yahudi olmıyandan rüşvet alınabilir (Baba Mezia,) Zina ancak yaşlı bir Yahudi bir başka yaşlı Yahudinin karısını iğfal ederse vaki sayılır, ama aynı şeyi kendi karısı veya Yahudi olmıyanın karısiyle yapan bir Yahudi zina yapmış sayılmaz (22). 3 yıl ve 1 gün yaşındaki Yahudi olmıyan bir kızı Yahudi (gerçi) kirlenebilir, ama onunla evlenemez (23). Bir Yahudi kendi karısını cinsi zevki için istediği şekilde kullanabilir (24).

---

(18) Baba Kamma 113 b
(19) A.g.b. - 113 a
(20) A.g.b. - 37 b
(21) Sanhedrin 57 a - Baba Mezia 70 b
(22) A.g.b. - 52 b
(23) Abodah Sarah. - 37 a
(24) Nebarim - 20 b

TALMUTTA CİHAN HAKİMİYETİ

Talmut Yahudi'nin «Cihan Hâkimiyeti» ülküsünü de şöyle telkin ediyor.

«Ey Sion kızı, kalk harmanını döv, zira boynuzunu demir, tırnaklarını tunç edeceğim. Sen daha çok kavimler ezeceksin. Ve onların kazancını Yahova'ya ve mallarını bütün dünyanın Rab-bına tahsis edeceğim.» (25).

«Hüküm deresinde Rabbın günü yakındır. Güneş ile ay kararacak, yıldızlar, ziyalarını vermeyecekler, Yahova Siyon'dan nida/nağra atacak gümbürdeyecek/Yerusalimden seslenecek ve gökle yer sarsılacak. Fakat Yahova kendi kavmi için hisar olacak. Bileceksiniz ki mukaddes dağın Siyon'da oturan Allahınız Rab benim. Yerusalim mukaddes olacak. Onun içinden yabancılar geçmeyecek.» (26)

«Milletlerin bütün soyları senin önünde secde kılacak. Bütün milletler sana kulluk etsinler.» (27).

«Denizden denize kadar ve ırmaktan yerin uçlarına kadar saltanad sürsün.» (28).

Evet! Mısır'dan tâ Fırat'a kadar bütün ülkeler Abraham'a ve «onun tohumlarına» (ırkına) vadedilmiştir. (29) Ve daha sonraları Abraham, Isaak ve Yakup soylu Mısır'dan çıkarken kendilerine şu haber ulaşmıştır: «**Seni Atalarına vadettiğim ülkeye götürüyorum. Sana kendin hiçbir**

---

(25) Mika - 4 - 18
(26) Yuel - 3 - 14
(27) Mazmurlar - 82 - 27
(28) A.g.b. - 78 - 8
(29) Mûsa'nın I kitabı - 15, 18

zaman inşa etmediğin büyük ve zengin şehirler, kendin hiçbir zaman doldurmadığın her çeşit mal ve bereketlerle dolu evler, kendin hiçbir zaman budamadığın budanmış ağaçlar, kendin hiçbir zaman dikmediğin bağlar ve zeytin bahçeleri veriyorum. Bunları yiyecek ve doyacaksın.» (30)

İlk tahsilini bir yahudi mektebinde yapmış olan Sadrazam Talât Paşa, 1907 yılında yahudilere Filistin'de bir yurt vermeyi vaad etmişti. (31)

Beynelmilel Siyonist Kongresinde; yahudiler şu kararı almışlardı:

«Osmanlı İmparatorluğu'nu parçalamadıkça İsrail Devleti kurulamaz, Her çareye başvurarak Osmanlı Devleti yıkılmalı, Filistin'de Türk bayrağı indirilmeli, Türk askeri Filistin'den çıkmalı, ondan sonra da Yahudi devleti kurulmalıdır...»

Tevrat'ın ve Siyonistlerin daha evvelki kararları ise şudur:

«İsrail Devleti'nin hudutları, Nil'den Fırat'a kadardır.»

İsrail Devleti'nin kuruluş tarihinden bir gün sonra 15 Mayıs 1948'de Başvekilleri Ben Gourion Gallio, Yahudi okulu talebelerine şunları söylüyordu: (32).

«Bu harita devletimiz coğrafi haritası değildir. Başka bir harita daha vardır ki, onu tahakkuk ettirmek vazifesi sizlere düşer. Bu Nil'den başlayarak Fırat'a kadar uzanan toprakları içine alan İsrail İmparatorluğu'dur.»

---

(30) Mûsa'nın V kitabı - 6, 10
(31) Yahudiler Dünyayı Nasıl İstilâ Ediyorlar - Cevat Rifat Atilhan - sayfa: 216
(32) Siyonizmin Gayeleri - Salih Özcan - s. 32

Baruh Levi adlı Yahudi, komünizm'in babası Yahudi Karl Marx'a gönderdiği bir mektupta şöyle diyordu: (33).

«Yahudi milleti bir bütün olarak kendi kendinin Mesihi olacaktır. Onun dünya üzerine hâkimiyeti, bütün insan soylarının birleşmesi, ayrılığın surları olan sınırlarla monarşilerin kalkması ve dünyanın her tarafından Yahudilere eşit haklar tanıyan bir dünya cumhuriyetinin kurulmasıyle gerçekleşecektir. İnsanlığın bu yeni teşkilâtında İsrailoğulları - işçi yığınlarının başına Yahudi soyundan liderler getirmeyi becerirlerse en yüksek mevkilere erişecekler ve hiçbir muhalefetle karşılaşmadan önder zümreyi teşkil edeceklerdir. Dünya Cumhuriyetini, meydana getirecek olan milletlerin hükümetleri proletaryanın yardımıyle, Yahudilerin eline kolayca geçecektir. Özel mülkiyet ortadan kaldırılacak ve bütün devlet malları, Yahudilerin kontrolu altındaki hükümetlerce zapt edilecektir. Ve böylece, Mesihin gelişiyle yeryüzündeki bütün milletlerin mal ve mülklerinin anahtarları Yahudilerin eline geçeceği yolundaki Talmud'un vaad ve müjdesi yerine getirilmiş olacaktır.»

İNSANLIĞA KARŞI HİYANETLER

Talmut, insanlığa karşı hiyanetlerle doludur. İşte bunlardan bazıları:

---

(33) Baruh Levi'nin Karl Marks'a mektupundanö Bunun Fransızca metni «Revue de Paris» dergisinde yayınlanmıştır. Sayı 35, s. 574.

«Milletlerin sütünü, kralların memelerini emeceksiniz. Milletlerin servetini yiyeceksiniz.» (34)

«Siz Allah'ınız Rabbin oğullarısınız. Cenaze için vücudunuzda yara açmayıp, kaşlarınızın arasını yolmayasınız. Zira sen Allah'ın Rabba mukaddes bir kavmisin. Ve Rab yeryüzünde bulunan kavimlerin cümlesinden/üstün kendine has olmak üzere seni seçti.» (35)

Yahudi ırkı dışındakilerin malı, terk edilmiş bir mal hükmündedir. Ona yahudinin sahip olması hakkıdır.

Allah Yahudi milletine, bütün kabilelerin hayatı ve kazancı üzerinde bir hâkimiyet vermiştir. (36)

İnsanın hayvan üzerinde üstünlüğü olduğu gibi, Yahudinin de diğer behimi tabiata sahib yeryüzü ehline üstünlüğü vardır. (37)

Allah Yahudinin hâricindeki milletlere, fâizle muâmeleyi emretmiştir. Ayrıca Yahudilere, kârsız borç vermeyi de haram kılmıştır. O hâlde, fâizsiz borç, Yahudilerce caiz değildir. Bilâkis Yahudi olmayanlara, diğerlerinden daha ağır yükler yüklenmek gereklidir. (38)

Romen Yahudilerinin Hahambaşı Rabino Fitchi, 1952 yılında Budapeşte'de aktolunan «Milletlerarası Haham Konferansı»nda şunları söylemiştir:

---

(34) İşaya - 60-18 - 61-6

(35) Tesniye 14-1

(36) Faslı baba petra ve Fi sifri hıkriym, 3. cilt, fasıl 25 (mecelletu'l meşrik'den nakledilmiştir.) 18 - 770.

(37) Sırf sanhedriya.

(38) es-Suhyûniyye, Michel Kefûri.

«Şundan kat'î surette eminim ki, bundan on sene sonra. Siyonist Cemiyetine mensup kimseler efendi, bu cemiyetin dışında kalan zümre ise uşak olmağa mahkûmdur. 1930'daki çalışmalarımız. Amerika ile Almanya arasında bir gerginliğin husule gelmesine ve bunun bir neticesi olarak da İkinci Dünya Harbinin patlak vermesine sebep oldu. Bütün dünyada şumulü çalışmalarımıza tekrar başlamış bulunuyoruz. Ve gayretlerimiz feci sonuçlarıyla İkinci Dünya Harbini gölgede bırakarak üçüncü dünya harbinin çıkmasına sebep olacaktır. Bu üçüncü dünya harbi, beyaz nesil ortadan kaldıracak ve biz dünyaya hâkim olduğumuz zaman beyaz bir erkeğin beyaz bir kadınla evlenmesini men edeceğiz. Ayni şekilde siyah bir kadının siyah bir erkek evlenmesine müsaade etmiyeceğiz. Bütün diğer dinleri ve aleyhimize düşmanlık tohumları saçan Ruhban sınıfını da mahvedeceğiz.»

Ve Newyork'taki Kuhn, Loeb Bankasının sahiplerinden Otto H. Kahn, şöyle diyordu: (39).

«İnanmış bir kozmopolit olan ve 1848 ihtilâline fiilen katılmış olan ana-babam bana ne dinî, ne de malî bir Yahudi terbiyesi vermedi. Ama şimdi yaşlandıkça Yahudiliğin bir ırk ve kan davası olduğunu anlıyor ve bundan beni kimsenin caydıramayacağını biliyorum. Ben siyonizm hareketini anlıyor ve takdir ediyorum ve idealist siyonist önderlerine karşı büyük bir hayranlık duyuyorum. Benim saham sanat sahasıydı. Ve şimdi anlıyorum ki, milletlerarası sanatın daha da gelişmesi için bugüne kadar ne yaptımsa,

---

(39) «Hammer» dergisi, sayı 626, (15 Temmuz 1928)

hepsini Yahudiliğe karşı duyduğum sevgi ve hayranlıktan yaptım.»

PARA İŞLERİNDE YAHUDİ

Para işlerinde «Yalan yere yemin» etmeye müsaade edilmiştir. (40)

«Yahudi olmayanın malı, mülkü sahipsiz sayılır. Ona herkesten önce el koyan Yahudi, sahibi olur. (41).

«Bir Yahudi, bir Yahudi olmıyanla bir iş yaparsa ve bir başka Yahudi olmıyanı aldatmak, ölçüyü bozmak, malın ağırlığını veya sayısını azaltmak hususlarında yardım ederse, ikinci Yahudinin birinciye para karşılığında veya parasız yardım ettiği nazarı itibara alınmadan, elde edilen kârı iki Yahudi aralarında paylaşacaklardır.» (42)

«Yahudi olmıyan birinin kaybetiği şeyi bulan bir Yahudi ise, onu almayan haklıdır.» (43)

«Bir Yahudi bir Yahudi olmıyan borçlu ise ve mal sahibi ölmüşse ve borçtan hiçbir Yahudinin bilgisi yok sa, o zaman Yahudi ölen mal sahibinin varislerine bir şey ödemeğe mecbur değil dir.». (44)

«Bir Yahudi olmıyanın hatâsından yararlanmak Yahudiye caizdir. Meselâ hesapta bir hata yapılmışsa veya onun unuttuğu bir ikrazın geri

---

(40) Yoreh déah 232, 14 Hagag.
(41) Hoşem ha-mişpat 156-5, Hagag.
(42) A.g. bölüm 183-7, Hagag.
(43) A.g. bölüm 266-1.
(44) A.g. bölüm 283.

verilmesi söz konusu ise, Yahudi bunun farkına varmadığı cihetle «adına» karşı saygısız davranmış sayılmaz.» (45)

«Yahudi hiçbir Yahudi gümrük mültezimini asla aldatmamalıdır. Ama Yahudi olmıyan bir gümrük mültezimini ve hattâ bir kralı bile aldatabilir. Memlekette cari olan kanunlar bunu yasaklamış olsa bile Bir Yahudi gümrük memuru ve bir Yahudi gümrük borçlusu, sebep olacakları ziyanın Yahudi olmıyan devlet veznesine yatırılması gibi bir tehlikenin mevcut olmadığı hallerde, Yahudi olmıyan memleket kanunlarını hiçe sayabilir.» (46)

Yahudi Tarihinin yalnız önemli unsurlarını değil, fakat Yahudi zihniyet ve emellerinin birçok ihmal ve ifşalarını da ihtiva eden Tevrat'ta şöyle denilmektedir:

«Çünkü senin Allah'ın seni kurtardığı gibi, takdis de edecektir. Ve sen böylece pek çok kavimlere borç para verecek, fakat hiçbir kavimden borç para almayacaksın. Sen çok kavimleri hükmün altına alacak, fakat hiçbir kavmin hükmü altına girmeyeceksin.» (47).

Bu vakitler Yahudileri misafir eden Milletler aleyhine korkunç bir şekilde gerçekleşmiş bulunmaktadır.

İşte bu yüzden dünya tarihi büyük Yahudi yağmacılık ve vurguncularıyle dolup taşmaktadır. (48).

---

(45) 348 - 2.
(46) A.g. bölüm 369, Şultan Aruh s. 117.
(47) Mûsa V. - 15, 6.
(48) Tarih Boyunca Yahudi Meselesi I. Fritsch - S. 310.

Borsacılık, bir Yahudi oyunudur. Bunu bizzat ünlü bir Yahudi'den dinleyelim: (49)

«Borsayı lüzumlu ve faydalı bir kurum diye savunanlar olmuştur. Bundan daha korkunç bir iddia tasavvur edilemez. Borsa lüzumlu ve faydalı bir kurum olmak şöyle dursun, içinde ortaçağın hırsız çeteleri reislerinin modern vârisilerinin ve oradan geçenin boğazını kesenlerin yuvarlandığı bir haydut inidir. Tıpkı eski zamanların hırsız çete reisleri gibi, şimdiki borsa dolandırıcıları da, halkı soyarak geçinen bir çeşit aristokrasi teşkil ederler. Ve tıpkı onlar gibi tüccar ve esnafı haraca bağlarlar. Ama onlardan daha imtiyazlıdırlar: Daha kuvvetli biri onları suçüstü yakaladığı zaman asılmaktan korkmazlar. Ama bu takdirde borsacılığın yararlılığını savunanlar ya çalınan paraları proletaryanın geri istemeye hakkı olduğunu kabul edeceklerdir, ya da savundukları nazariye kocaman bir yalandan başka bir şey değildir.»

TALMUTTAN KRALLARA

Talmut'ta Yahudi tanrısı Yahova, milletlere ve milletlerin başındaki krallara şöyle hitap ediyor:

«Uluyun ey çobanlar ve feryat edin ey sürüye baş olanlar. Çünkü boğazlanmak için günleriniz doldu. Sizleri dağıtacağım. Çobanlara kaçacak yol ve sürüye baş olanlara kurtuluş yolu kalmayacak. Sadece çobanların feryat sesi ve sürüye baş olanların uluyuşu vardır.» (50)

---

(49) Maks Nordau, «Medeniyetin Yalanları», S. 214.
(50) Yeremya - 25.

İşte bu da Yahudi emperyalizmi:

«Krallar sana hizmet edecekler. Milletlerin servetlerinin sana getirilmesi ve onların krallarının sana getirilmesi için kapıların daima açık duracak. Çünkü sana kulluk etmiyen millet ve ülke yok olacak. Tamamen harap olacaktır.» (51)

İNSANLIĞI SÖMÜRME

Talmut, İsrailoğullarına insanlığı sömürmek vazifesini vermiştir:

«Bak bugün milletler üzerine ve ülkeler üzerine onları kökünden sökmek, yıkmak için, helâk etmek ve yok etmek için seni koydum.» (52)

«İsrail'in Allahı Rab bana söylüyor. Benim elimden bu öfke şarabı kâsesini al ve seni göndereceğim bütün milletlere içir. Ve onlar içecekler ve ebediyen sendeleyecekler. Gönderdiğim kılıçın yüzünden çıldıracaklar.

Sen benim cenk topuzum ve cenk silâhımsın. Ve seninle milletleri kıracağım ve seninle ülkeleri helâk edeceğim.»

«Ve o gün yerin bir ucuna kadar Râbbinin öldürdüğü adamlarla dolacak. Bütün kavimleri bitirecekler. Onlar toplanıp gömülmeyecekler toprağın yüzünde gübre olacaklardır.» (53)

Rabyehora şöyle diyor:

«Senin oğullarını kucaklarında getirecekler ve senin kızlarını sırtlarında taşıyacaklar. Kırallar sana lala ve kıraliçeler sana dadı olacak. Yere

(51) İşaya - 60.
(52) A.g. bölüm 18.
(53) A.g. b. 15.

kapanıp ayaklarının tozunu yalayacaklar.» (54)

Bu hezeyanları, daha da çoğaltmak mümkündür:

«Senin görüş ve inanışlarına taban tabana zıt olsa bile hahamların sözlerinin gökden indiğine inanacaksın.

«Talmut'a karşı saygısızlık. Tevrat'a hürmetsizlik demektir.»

«Yahudi maksat ve gayeleri uğruna işlenen bütün günahlar gizli olmak şartıyla mübahtır.»

«Yahudi olmayanlara karşı daima riyakâr bir güleryüz gösteriniz. Fakat onların sulh yapılmaz birer düşman olduklarını asla unutmayınız.»

«Yalnız Yahudi olanlara insan gözüyle bakılır. Yahudilerden gerisi sadece birer hayvandır.»

«Allah dünyanın bütün servetini yalnız Yahudilere tahsis etmiştir. Bütün dünya serveti onlarındır.»

«Bir şey çalmayınız, hırsızlık etmeyiniz, hakkındaki emir sadece Yahudilere karşıdır. Diğer milletlerin can ve malları halâldır.»

«Yahudi şeriatı erkeklere zinayı haram kılmıştır. Fakat bu yalnız Yahudi kadınları içindir. Yahudi olmayanların ırzı namusu helâldır.

«Siz, Yahudi olmayanlardan birini öldürmek suçu ile mahkemelerde bunu yeminle açıkça inkâr edebilirsiniz. Çünkü öldürülen bir hayvandır.»

BÂBİL TALMUTU: Bu Talmutun vücuda gelmesinde başlıca âmil Abba Acerha denilen şa-

---

(54) A.g. b. 23.

hıs olmuştur. Bu kitabın sayanı dikkat tarafı cümleler arasına sıkıştırılan birçok noktalar ve virgüllerdir ki Talmutu tetkik eden insanların zihinlerini alt üst eder. Bütün esrarlar bu noktalar ve virgüllerde gizlidir. Bu eserleri tetkik eden gayri Yahudi ilim adamları kitabta kasten yapılan imlâ ve cümle hatalarının birkaç türlü mâna ifade ettiğini ve bir maksat takip ettiğini keşfetmişlerdir.

KETHUBOTH TALMUTU: Bu Talmutun 198. sahifesine kadar Rabbi Dr. Samuel Daiches 198. Sahifeden sonra Dr. İsrael W. Slotki yazmışlardır. Londra'da 1936 yılında The Soncino Press tarafından basılmıştır.

Talmutların en müstehcen maddeleri bu kısımda bulunur. Cinsi münasebetler, zinalar ve fuhsa ait misaller buradadır. Elde mevcut İbrani dilinde yazılmış eski Kethubotlar bu mevzuda zeng:n malûmatla doludur. Bu yazılar doktor Samuel Daicles ile doktor İsrael Slotki tarafından ibraniceden ingilizceye tercüme edilmiştir.

Şimdi de Kethuboth Talmutundan parçalar nakledelim;

«Bir Yahudi kızının bekâreti iki yüz akçe (zuz) değerindedir. Bu pazarlık edilerek peşin de ödenebilir.

«Bir çocukla küçük bir kızla yahut karısı ile makat yerinden temas ederken bütün temas müddetince temas edilen kimse bağırır ise ve bunu etraftan işitirlerse bu işi yapan şahsa bu çocukla yahut kızla bu işi yapmaması söylenir. Eğer kadın zevcesi ise bir müddet için bu şekilde

hareket etmemesi bu işi yapan şahsa bildirilir.» (55)

«Bütün cinsi işler akşam karanlığında yahut karanlık odada yapılmalıdır. Sebebi açık havada böyle bir şey yapılırsa herkes işini gücünü bırakıp manzarayı seyre koyulurlar daha fenası o adamlar çalışacak yerde çiftleşen insanları taklide kalkışırlar.»

«Fırıncının ekmeği yanar üzümcünün üzümlerini Yahudi olmıyanlar çalar, çanakçının çanağı elinden düşer kırılır, nöbetçinin gözü döner şehri düşman basar Karanlıkta bu işi yapmanın başka bir faidesi de eğer bu cinsi teması Yahudi olmıyan birisiyle yapıyorsanız bu gayri Yahudi kimseyi şahit olarak gösteremez hatta kendisi bile yüzünü iyi göremez.»

«O adam ki kız kardeşi ile beraber yatıp kendilerini cinsi zevklere bırakırlar ve kız kardeşi bundan şikâyet etmez bunda bir günah ve kabahat yoktur. Fakat hemşiresi şikâyette bulunursa bu işi tekrarlamaması adama tebliğ edilir.»

«O şahıs ki daha annesi yaşlı değildir ve babası ölmüştür ve annesi yabancı erkeklerin koynuna girmek istemez ve kendi oğlu ile yatmak ister ve keza oğlu da annesiyle yatmak isterse böyle bir vaziyette eğer bu işler zor kullanılmadan yapılıyorsa bize düşen bir vazife yoktur. Ta ki oğul evlenme yaşına gelip de başka bir kızla evlenmek isterse ve annesi buna mâni olmak isterse oğul hem kendi karısının cinsi arzularını hem de annesinin arzularını tatmin etmeli tâ ki valdesi başka bir erkek buluncaya kadar.»

---

(55) Kethuboth Talmut - Bab 11.

YEHAMOTH TALMUTU: Bu Talmut da cinsi münasebetler, zinalar ve fuhşa ait misaller ihtiva etmektedir. Birkaç parça okuyalım:

«Son derece lezzetli bir şey gibi kadınların birbirleriyle ve hayvanlarla yaptıkları şehvani münasebetlerden bahsedilir. Ve sonunda şöyle cümlelere raslanır: Bir dul kendisini tatmin için her türlü usullere baş vurabilir. Bir kadın sebebler göstererek bir hayvan ile hayvani münasebetleri ilerletirse bunda münasebetsiz bir şey yoktur. Böyle işler ve zevklere kendisine verip de sonradan evlenmeyi düşünen bir kadını bir baş haham bile alabilir.» (56)

«Harikulâde güzel bir kadın sıcaktan dolayı açık giyinmiş bir halde yeri silerken köyün maaruf köpeklerinden biri kapıda zuhur etmiş ve kadına arkadan tasallut etmiş kısa bir zaman sonra da bu kadına bir rahiple evlenmek için müsaade verilmiştir. Fakat para ile kendisini satan bir kadın para karşılığı müşterilere zevk vermek için bir köpekle cinsi münasebette bulunursa bu hareket başka türlü telâkki edilir ve hahamlıkça hoş görülmez. (Aynı Tamutun aynı kısımları).»

Talmut'lara karşı, tarihte pek çok kişi çeşitli mücadeleler vermişlerdir. Bunların belli başlıları şunlardır:

1 — Fransa Kralı IX. Lui, 1244 senesinde bu kitapları yakmıştır.

2 — Papa IV. İnnocent aynı sene içinde Talmut nüshalarını Roma meydanlarında yaktırmıştır.

---

(56) Yabamoth Talmutu - 56 a - 59 b.

hareket etmemesi bu işi yapan şahsa bildirilir.» (55)

«Bütün cinsi işler akşam karanlığında yahut karanlık odada yapılmalıdır. Sebebi açık havada böyle bir şey yapılırsa herkes işini gücünü bırakıp manzarayı seyre koyulurlar daha fenası o adamlar çalışacak yerde çiftleşen insanları taklide kalkışırlar.»

«Fırıncının ekmeği yanar üzümcünün üzümlerini Yahudi olmıyanlar çalar, çanakçının çanağı elinden düşer kırılır, nöbetçinin gözü döner şehri düşman basar Karanlıkta bu işi yapmanın başka bir faidesi de eğer bu cinsi teması Yahudi olmıyan birisiyle yapıyorsanız bu gayri Yahudi kimseyi şahit olarak gösteremez hatta kendisi bile yüzünü iyi göremez.»

«O adam ki kız kardeşi ile beraber yatıp kendilerini cinsi zevklere bırakırlar ve kız kardeşi bundan şikâyet etmez bunda bir günah ve kabahat yoktur. Fakat hemşiresi şikâyette bulunursa bu işi tekrarlamaması adama tebliğ edilir.»

«O şahıs ki daha annesi yaşlı değildir ve babası ölmüştür ve annesi yabancı erkeklerin koynuna girmek istemez ve kendi oğlu ile yatmak ister ve keza oğlu da annesiyle yatmak isterse böyle bir vaziyette eğer bu işler zor kullanılmadan yapılıyorsa bize düşen bir vazife yoktur. Ta ki oğul evlenme yaşına gelip de başka bir kızla evlenmek isterse ve annesi buna mâni olmak isterse oğul hem kendi karısının cinsi arzularını hem de annesinin arzularını tatmin etmeli tâ ki valdesi başka bir erkek buluncaya kadar.»

---

(55) Kethuboth Talmut - Bab 11.

YEHAMOTH TALMUTU: Bu Talmut da cinsi münasebetler, zinalar ve fuhşa ait misaller ihti va etmektedir. Birkaç parça okuyalım:

«Son derece lezzetli bir şey gibi kadınların birbirleriyle ve hayvanlarla yaptıkları şehvani münasebetlerden bahsedilir. Ve sonunda şöyle cümlelere raslanır: Bir dul kendisini tatmin için her türlü usullere baş vurabilir. Bir kadın sebebler göstererek bir hayvan ile hayvani münasebetleri ilerletirse bunda münasebetsiz bir şey yoktur. Böyle işler ve zevklere kendisine verip de sonradan evlenmeyi düşünen bir kadını bir baş haham bile alabilir.» (56)

«Harikulâde güzel bir kadın sıcaktan dolayı açık giyinmiş bir halde yeri silerken köyün maaruf köpeklerinden biri kapıda zuhur etmiş ve kadına arkadan tasallut etmiş kısa bir zaman sonra da bu kadına bir rahiple evlenmek için müsaade verilmiştir. Fakat para ile kendisini satan bir kadın para karşılığı müşterilere zevk vermek için bir köpekle cinsi münasebette bulunursa bu hareket başka türlü telâkki edilir ve hahamlıkça hoş görülmez. (Aynı Tamutun aynı kısımları).»

Talmut'lara karşı, tarihte pek çok kişi çeşitli mücadeleler vermişlerdir. Bunların belli başlıları şunlardır:

1 — Fransa Kralı IX. Lui, 1244 senesinde bu kitapları yakmıştır.

2 — Papa IV. İnnocent aynı sene içinde Talmut nüshalarını Roma meydanlarında yaktırmıştır.

---

(56) Yabamoth Talmutu - 56 a - 59 b.

3 — Kardinal Legate Odo 1248'de Talmut nüshalarını toplatarak tekrar yaktırmıştır.

4 — Fransa Kralı Güzel Filip 1299'da Talmutları yaktırmıştır. 1309 senesinde de Yahudileri Fransa'dan kovmuştur.

5 — Fransa Kralı X. Lui, Fransa'nın Toulose şehrinde yeniden türemeğe başlayan Talmutları büyük bir halk kitlesinin gözü önünde ateşe verdirmiştir.

6 — Papa XXII. John 1322 tarihinde Talmutları yaktırmıştır. Ve etrafındaki Yahudileri yakalatıp linç etmiş ve mallarını fakir halka dağıtmıştır.

7 — Papa XXIII. Julius, 1553'de Talmutları yaktırmıştır.

8 — Kardinal Ghislileri, 1588'de Roma'daki Talmutları yaktırmıştır.

9 — Sextus Sinensis 1559 tarihinde Talmut nüshalarını toplatarak yaktırmıştır.

TALMUT HAKKINDA TENKİDLER

İmam Muhammed İbn. Suûd İslâm Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Abdullah İbn Abdu'l Muhsin at - Turky aynı Üniversitenin öğretim üyelerinden. Ass. Prof. Yusuf Uralgiray Cevat Rifat Atılhan'ın «İslâm ve Beni İsrail» isimli eserlerin Arabça'ya tercümesinde; talmud'lar hakkında şunları yazmıştır.

Talmud metinleri beşeriyeti yıpratıp yıkmak için Yahudilerin alçakça tertipledikleri komploların izlenebilmesi, kendilerine **mahsus özel çıkarılan talimata** vakıf olmak, **cihanda kendileri-**

ni başkalarına karşı üstün bir unsur saydıklarını ve kendilerine özel ve başkalarını içine almayan kanunlar çıkardıklarını öğrenmeye yarar. Zina yapmak, hırsızlık işlemek ve cinâyet irtikâp etmek gibi suçlar, Yahudilerin başkalarına karşı işlendikçe çıkardıkları kanunlar, onlara bunları helal saymaktadır. Tersi tahakkuk ettiği takdirde de yabancı câninin kaderi, ölümdür. Talmut metinlerinde bir Yahudi kadının kendisini uygunsuz yollara sapmada kendisine kiralamasında bir beis yoktur. Bu davranışlar, Yahudilere kusur getirmeyen bir hareket olduğundan her Yahudiye mübahtır. (!!). İşte böylece Yahudiler, insan sülalesini ortadan kaldırma ve yok etmeye getirecek yollara sapılması için en büyük teşvikçidir. Kitapları Talmud'da (kız kardeşi ile yatıp yatmakta seks yapan bir Yahudi, hemşiresinden aleyhine bir şikâyet vaki olmadıkça bu işin yapılmasında bir sakınca olmadığı) nı ifade eden metinler vardır.

Anasıyle sekse dalan ve zikrini kaleme almaktan utandığımız kötü fiilleri mubah kılan benzeri daha nice metinleri bunlarla mukayese ediniz. Böyle bir kitap, insan cinsine mensup bir millete nasıl anayasa olabilir? ve Yahudiler, hangi anayasa ile cihana hüküm edeceklerdir?

İşte bu sebeple Avrupa kralları ve papalarının, Yahudilerin dünya Kamu oyundan saklandıkları habis Talmud'u âdeta yarışırcasına yakmış olmalarının sebebi, böylece daha iyi anlaşılmaktadır.

Yahudi cinâyet örgütlerinden biri de «Kabala» dır.

Cinsiyette büyük şöhreti olan (BneiBrith) (Alyans Israelit Üniversal), (Ştern), (Haggana), (Irgun Zvay Liumi), (Haskala) ve benzeri diğer örgütlerdir.

Gariptir ki bu örgütler, çocukları altı yaşından teslim alıp onlara kaba kuvvetle saldırıya geçmeyi ve cinâyet işlemeyi öğretmektedirler.

Bu örgütlerin işlediği cinâyetler dikkatle takip edildiğinde; bunların, pek **komünizm devrimlerinde ve hassas kilit noktaları işgal etmeğe kadar** ilerletilen **bir çok mason şahsiyetlerinin arkasında gizlendikleri görülür. Gerek Almanya'da Hitler,** bunların komplolarını, cinâyet uslup ve şebekelerini ortaya çıkarmış, gerek İtalya'da **Mussolini** onların hakiki yüzlerini keşfetmiş, sonra da kendisini bu işin kurbanı olmuş, gerekse Rusya'da 1917'de büyük Komünist devriminin arkasında gizlendiklerini, **Leninin de onların adamlarından biri** olduğu isbatlanılmıştır. Yahudiler aynı zamanda Sovyetler Birliği Devletinde kattalligiyle ün bulan **(Beria)**'yı kilit noktalarından biri olan istihbarat örgütü başkanlığını getirtmekte rol oynamamışlar ve onun devlette mutlak söz sahibi olmasını sağlamışlardır. En nihayet devrinin et kuvvetli adamı olan Hruşçef, onun hakkından gelmiştir.

Komünizm devrinde Yahudilerin etkisi bulunduğundan söz edilirken 18. yüzyıl sonlarında vukubulan **büyük Fransız inkılabında da etkili oldukları** bir gerçektir.

Müellif, bu örgütleri keşifle onları tahlil sırasında **Yahudilerin masum milletler aleyhinde cehennemi planlarının** üzerlerini açan özellikle dü-

şünür ve gazetecilere karşı işlenen akıl almaz onlarca cinâyetleri serdetmiştir.

İslâm âlemi de mücrim, kanlı bu grupların ellerine düşmekten kurtulamamıştır; Zira İslâm Aleminde meydana gelen bir çok karışıklık, huzursuzluk, devrim, inkılap ve savaşlar, Yahudilerin tedbirlerinin neticesi ve onların iblisliklerinin ürünüdür. Yahudiler fırsat kollayarak müslümanlara tam zamanımda cinayet darbelerini indirmişler, sömürgecilerle yardımlaşmışlar, aldatıcı parlak ve uydurma şiarlarla İslâm âlemini parçalamışlardır.

İslâmiyete karşı mücadele eden millî cemiyetler ve örgütler, hep: yahudi buluşudur. 1948'de kurulan İsrail devleti, ancak Bal konferansından beri bu örgütlerin hazırlaya geldiği siyasî hava içinde, 1917'de ilan edilen Balfor Vaadı sâyesinde ve iki dünya savaşı sırasında, hatta ve hatta geçen bütün hicri yüzyıl) boyunca tertiplenen planlar gölgesinde kurulmuştur.

Yahudilerin Sabra, Şatila ve Beyrut'ta yaptıkları katliamın izleri, hâlâ her müslümanın kulağında çınlamaktadır. Bu katliam, muhtelif ülkelerde hakimiyeti ellerinde bulunduran Yahudilerin kurbanlarını hatırlara getirmektedir.

Yalnız Sovyetlerde Kızıl ihtilal devresinde kurban giden iki milyona yakın insanın canına kıyıldığını tesbit etmiştir. Bu günahsızların 100'ü piskopos, 43,000'i papaz, 8000'i tabib, 467,000'i er ve subay, 28,000'i tüccar, 194,000'i işçi, 819,000'i çiftçidir ki inkılabı yürüten Yahudi komünistler, devrinin bu zavallıları kurtarmak için yapılmış olduğunu iddia ediyorlardı.

Yahudi komünistler, Yunanistan'da yalnız üç yıl içinde 100.000 insanın canına kıymışlar, Polanya'da ise ihtilal dövizi altında 1,500,000 polon vatandaşını öldürmüşlerdir.

Buna izafetle geçen iki cihan savaşında kurban giden 78,000,000 insanın ölümü arkasında Yahudi parmağı apaçıktı. Şimdi ve gören gözü olan herkes için açıkça anlaşılmaktadır ki **bu Yahudiler, Amerika'yı çıkmazlara sürükleyerek onu üçüncü cihan savaşına doğru itmeye çalıştıkları** hiç de akıla uzak bir düşünce değildir.

Onların milletleri katliamı teşvik eden özel karakterlerini istisna edersek biz aynı zamanda **her ahlaki çöküntünün arkasında Yahudilerin** gizlendiklerini görürüz. **Yahudiler, seks tüccarlarıdır.** Onlar, yıkıcı mezheplerin yayıcılarıdır. Onlar, çirkin edebiyat ve kötü ahlak peşindedir. Onlar, şüpheli örgüt sahibidirler. Onlar, Dünyada **insanlara karşı yapılan suikast müteşebbislerinin arkasındadır.** Onlar, anlamsız boş dövizleri taşıyan **askeri devrim şiarları arkasındadırlar.** Onlar, **yeryüzünde anarşi ve fesadı yayan bütün nizamların arkasındadır.**

TEVRATTA TANRI ANLAYIŞI

Muharref Tevrat'ta Tanrı anlayışı, sapıklıklarla doludur.

Yahya (yahut Yahova) yalnız Yahudilerin Allahıdır. (57 Yahve insanlaştırılmıştır. (58)

---

(57) Musa Kitabı - 1 - 17 - 8.
(58) Musa'nın 1. Kitabı - 3, 8.

Yahve yanılabilir. (59)
Yahve kararsızdır. (60)
Yahve adâletsizdir. (61)
Yahve namussuzdur. (62)
Yahve kinci ve gaddardır. (63)

TEVRATTA AHLÂK

Muharref Tevrat; yalan, hile, hırsızlık, ahlâksızlık ve cinsî hayasızlıklarla doludur. Talmut bahsinde açıklanan bu hususu hicapla sürdürüyorum:

«Laban'ın iki kızı vardı. En büyüklüğünün adı Lea, en küçüğünün Rahel idi. Lea'nın parlak gözleri vardı. Ama Rahel güzeldi ve çok cazip bir görünüşü vardı. Yakup, Rahel'i seviyordu. Laban'a şöyle dedi: Rahel'in hatırı için yedi yıl sana hizmet edeceğim. Laban cevap verdi: Onu bir yabancıya vereceğime sana vermeyi elbette tercih ederim. Yanımda kal. Böylece Yakup, Rahel'in hatırı için yedi yıl Laban'ın yanında çalıştı ona hizmet etti.

Yakup, Laban'a şöyle dedi: Ver karımı. Zamanı geldi, onunla çiftleşeceğim. O zaman Laban bir ziyafet verdi ve davet etmediği kimse bı-

---

(59) Musa'nın 1. Kitabı - 6, 5/6 - 8, 212 - 32, 14.
(60) Musa'nın 1. Kitabı - 18, 26, 32.
(61) Sam 2 - 24, 1 - 15.
(62) Musa 2. Kitabı - 3, 21 - 22.
(63) Musa 5. Kitabı - 5, 7, 2 - 5, 13, 10.
Yos 6, 21.
1 Sam 15, 1 - 35 - Yer 48, 10 - Musa 5; 32 - 42, Amos 9, 5 - 28, 22 - 27.

rakmadı. Ama gece olunca kızı Lea'yı aldı, odasına götürdü ve onunla yattı. (64)

Nuh kendine geldiği ve küçük oğlunun ona ne yaptığını farkına vardığı vakit, şöyle dedi: Lânet olsun sana Kanaan! En sefil bir köle gibi kardeşlerine hizmetçilik edeceksin (65)

Sodomlular, geçen ihtiyar, Lot'un evini sardılar ve ona öyle dediler: Bu Akşam senin evine gelen erkekler nerede? Onları bize de ver ki, biz de onlarla yatalım (!) (66).

Lut, iki kızıyle birlikte, bir mağarada yaşıyordu. Bir aralık yaşlı kız küçüğüne şöyle dedi: Babamız ihtiyarladı artık. Herkesin yaptığı gibi, bizimle yatacak kimse kalmadı bu dünyada. Gel, babamıza şarap verelim, biz de onun yanına uzanalım. O gece babalarına şarap sundular. Sonra yaşlısı içeri girdi ve babasının yanına uzandı. Ama o ne yanına uzandığının farkına vardı, ne de kalktığının. (Aynı işi ertesi gece küçük kızda yaptı.) (Lut'un iki kızı babalarından gebe kalmıştı (!) (67)

Bir kimse kendi kızını esir olarak satarsa, esir kadınlar gibi azat edilemez... Ama onu kendi oğluna verirse, ona kendi kızı gibi bakacaktır. (68)

Sonradan öyle oldu ki, Davut'un oğlu Absolon Tamar adında güzel bir kızkardeşe sahip oldu. Davud'un öbür oğlu Ammon onu sevmişti. Tamar'a olan sevdası onu hasta etti ve çok büyük

---

(64) Musa 1 - 29, 16 - 23.
(65) Musa I - 9, 20 - 25.
(66) Musa I - 19, 4 - 5.
(67) Musa I - 19, 30 - 38.
(68) Musa II - 21, 7 - 9.

ıstırap çekti. Çünkü kız bakireydi ve Ammon ona birşey yapamıyordu. Ama onu dinlemedi, zorla ırzına geçti ve onunla bir arada yaşadı. Ama Ammon sonradan ona karşı derin bir nefret duymaya başladı. Nefreti ona karşı beslediği sevgiden büyüktü. Sonunda ona emretti: Kalk, def ol! (69)

Babanın ayıbını Sen'de (Kudüs) meydana çıkarırlar. Kanı pis olanları Sen'de kurban ederler. Biri komşusunun karısıyle düşüp kalkmış, yapmadığı rezalet bırakmamıştır. Biri kendi gelinini kirletmiştir. Öbürü kendi babasının kız çocuğunun, kendi kızkardeşinin ırzına geçmiştir. (70)

BİR İTİRAFIN ARDINDAKİ GERÇEK

15 Kasım 1974 günü Türkiye'de gazeteler Amerika Birleşik Devletleri Genel Kurmay Başkanı Brown'un bir açıklamasına yer verdiler. Dünya meselelerinin temelinde yatan gerçekleri bilmeyen kamu oyu, bu haberi dikkatten kaçırdı. İslâm dünyasının İsrail'in Birleşmiş Milletlerden çıkarılması için almış olduğu karar dolayısiyle şu anda çok büyük bir önem kazanan bu açıklamayı aynen sunuyorum: (57)

Amerika Birleşik Devletleri Genelkurmay Başkanı General Georges Kuzey Carolina'nın Durham kentindeki «Duke» Üniversitesi'nde düzenlenen bir açık oturumda yaptığı konuşmada

(69) 2 Sam - 13, 1 - 15.
(70) Hes. 22, 16 - 13.

«Amerika'da bankalar ve gazeteler Yahudilerin elinde» demiştir.

Washington Post gazetesinin açıkladığına göre General Brown bu açık oturumda Amerika Birleşik Devletlerinin Orta Doğu'da kuvvete başvurma ihtimaliyle ilgili bir soru üzerine şöyle demiştir:

«Bilmem. Fakat böyle olmasını da temenni etmem. Bu yönde planımız yok. Fakat akla gelmeyecek bir şey değil sanırım. Bu arada başka bir petrol ambargosu ihtimali düşünebilirsiniz. Bu ülkenin insanları rahatsız olmakla kalmadılar ülkede. Yahudi nüfuzunu azaltacak ve bu baskı grubunu kıracak kadar da sertleşiyorlar.»

Washington Post, Üniversite öğrencilerinden birinin General Brown'ın sözlerini banda aldığını ve gazetenin bir temsilcisinin daha sonra da Savunma Bakanlığı memurlarının bandı dinlediklerini Generalin Yahudi teşekküllerini tam olarak anlamasına yetmez. Salı akşamı telefonla sorulan bir soruya karşılık bu sözleri söylemiş olduğunu kabul ettiğini belirtmektedir.

General Brown Üniversitedeki bu konuşması sırasında şunları da söylemiştir:

«Yahudi baskısı şu sırada inanamıyacağınız kadar ağır. Bir takım İsrailliler gelip donatım istiyor. Böylece bir yardım programı için kongrenin desteğini sağlamamız imkânsız diyoruz. «Siz kongreyi boş verin, biz onun icabına bakarız» cevabını alıyoruz.

«Haham Richorm, 1869 yılında Prag'da Simeon — Ben Yahunda'nın mezarı başında söylediği nutukda da şöyle demişti:

«Büyük kuvvetlerden biri de basındır. Basın

istenilen herhangi bir fikri tekrar ede ede nihayet ona doğru imiş gibi kabul ettirir.»

Haham Rerchorm 1869 yılındaki bu nutkunda şöyle demişti:

«Demokratik rejimi durmadan övmek suretiyle hristiyanları siyasi partilere ayıracak, milli birliklerini yok edecek, aralarına nifak sokacağız. Onlar nihayet aciz kalacaklar ve daima müttehit ve davamıza sadık olan bankamızın kanununa boyun eğecekler.»

«Birleşik Amerika'da halkın adlarını pek iyi bildiği ve Yahudi olmayanların teşekküllerine benzedikleri intibaını veren Yahudi Cemiyetleri, birlikleri ve locaları vardır. Zira, bu teşekküllerin arkasında aldıkları kararlar kanun sertliği taşıyan ve faaliyetleri Yahudiliğin temayüllerini ifade eden bir merkez grubu, bir iç idare vardır.» (71)

AMERİKAN YAHUDİ KOMİTESİ VE KAHHAL NEW - YORK

«Büründükleri esrar bakımından olduğu kadar kudretleri bakımından da iki Yahudi teşekkülü özel bir dikkatle üzerlerine eğilmeye değer. Bunlar «Kahhal New York» ve «Amerika Yahudi Komitesi»dir. (72)

Yahudi olmayanlardan yüzde birinin bile adını işitmedikleri bu teşkilâtlar, hiç farkına vardırmadan Amerikan halkının hayati meseleleri ile ilgilidir.

---

(71) Birleşik Amerika'da Yahudi Faaliyetleri.

(72) Rus İhtilâli ve Yahudiler - General Netchelodon.

«Kahal» kelimesi «cemaat». «meclis» anlamına geldiği gibi, «dünyaya dağılma» şeklinin gerektirdiği biçimde bir «hükümet»tir. İbranice «birlik» demektir. Yani mukadderat, yahudileri yeryüzünde mütemadiyen dolaşmak zorunda bıraktıktan sonra, gittikleri yerlerde Hristiyan veya Müslümanlar tarafından kurulmuş hükümetleri endişelendirmeden çalışmak üzere bulunmuş bir «hükümet» şeklidir.

«New York Kahal» yahudilerin dünyanın dört bir yanından Amerika'ya göç etmelerine imkân hazırlamıştır.

«Kahhal» Siyonizm'in Vatikanıdır. (73)

S U P

Bu teşekkülün 42 adet fennî locası mevcuttur. Bu localarda ruhanî işlerin maskesi altında her türlü cinayetler işlenir. Bu locaların en önemlisi, onbir şubesi bulunan ve (Milliyetçilik savaşı) ismiyle adlandırılan locadır.

Kahkal teşekkülü (SUP) adı verilen bir heyet tarafından idare olunur. Sup'un manası, Yunancadan alınmış, (Ruhun özü) demektir. Ruh, görülmeyen meçhul bir şey olduğuna göre (Sup) ta ruhun ihtiva ettiği gizli mânâdan daha gizlidir. (Sup)'ı idare eden heyet yedi üyeden meydana gelir. (Hahamlar, bunları aralarından gizli olarak seçerler). Bu teşekkül şöyle izah edilebilir:

Sup'un kuruluşu: Bu teşekkül ilk defa 1781 tarihinde Paris'te kurulmuştur. Aslen Sıfrtli olan

---

(73) A.g.e., vd.

İbrahim El-Cebel ile Yusuf Bluminis ve yine Sifrtli olan İsmail bin Tevlithot ve Şalum Fulman ve Mayisin Biria ve İşayas Şalomon ve Muşi Babilyon adlarındaki yedi filozof ki bunlar, anlaşıldığına göre vaktiyle kendilerinden üreyen ve Kildani hükümdarlarından Nabukut ile Nasır'ın hükmetmiş oldukları Kaldaniler'e, karşı savaşmış bulunan ailelerin reisleri idiler. O zaman mer'i olan kanunlar gereğince bu filozoflardan birisi ölünce geri kalan altısı toplanarak gizli oyla aralarından birini yeni üyeyi seçecek olan heyete sekreter seçerler. Sekreterin oy hakkı yoktur. Geri kalan beş (Sup) âzâsı, boşalan yere onbir kabilenin ileri gelenlerinden ve halk tabakası ile akrabalığı bulunmayan ve mümtaz aile mensuplarından birini yeni âzâ seçerler.

Teşekkül locaları: Teşekkül locaları veya Küçük Kahhaller âzâlarını tâyin selâhiyeti (Sup) teşekkülüne aittir. —Her iki teşekkülün ismi bu şekilde tanınmıştır.— Küçük Kahaller; Adalet Kahhalleri, Dinî Kahhaller, Maliye Kahhalleri ve Milliyetçilik Kahhalleri adıyle dört kısma ayrılmıştır. Adı geçen dört teşekkülde Siyonist havaları nezdinde maruf olan (Faal Locaları) tayin eyler.

Locaların Selâhiyet ve Vazifeleri:

Adalet Kahhalleri Siyonistlerin çok eski zamanlarda kabul edip boyun eydikleri (Hamurabi Kanunu)nu muhafaza etmekle mükelleftir. Siyonist olmayan şahıs, teşkekkül ve milletler hakkında ceza veyahut beraat kararı vermek te bu teşekkülün selâhiyetleri cümlesindendir. Yok etmek veyahut Hukuku Medeniyyeden iskat et-

mekle de hüküm verebilir. Yok etmek üzere aldığı kararın tatbiki üç merhaleye taksim olunur:

1 — Karar giymiş olan memlekette iktisadî buhran çıkartmak,

2 — Orada isyan ve inkılâplar meydana getirmek,

3 — O memlekette yapılacak savaşın vaktini tesbit etmek.

Kahal, taarruzi bir karaktere sahiptir. Kapitalist veya bolşevik, haham, sosyalist lider, grevciler, grev kışkırtıcıları, hepsi «Yahudi»nin «siyonist» sancağı altında toplanmıştır.

«Kahal» da bütün yahudi kuruluşları da yahudi olmayan her insan ve her şeye karşı duydukları «kin» de birleşmişlerdir.

«Üyelerinin sert kanaatlere sahip bulundukları «Kahal»ın idaresi devlet idaresinde, adalet çevrelerinde ve teşrii hayatta, malî çevrelerde şöhret yapmış şahsiyetlerin elindedir.

New York yahudileri arasında bir veya birkaç mason locası gizli cemiyet veya komite azası olmak adeti yaygındır. Bu türlü cemiyet, teşkilât veya federasyon da sayısız denebilecek kadar çoktur. Yahudilerin, bu kabil teşekküllere girmeleri, bu kadar çeşitli faaliyetlerde bulunmalarının başlıca sebebi, dünyanın her yerinde olduğu gibi New York hayatını hemen bütün noktalarında denenmiş Yahudi tesiri altında tutmak istemeleridir. Böylece, bütün hayat kaynaklarını faaliyetleri dar ve sıkı bir şekilde kontrol altında tutabilmektedirler.»

Görüldüğü gibi, beynelmilel Yahudi bizim de içimizdedir. Çevirdiği çeşitli entrikalarla bünyemizi kemirmektedir. «Milliyetçi iktidar» devlet

müesseselernin Yahudilere yaptırdığı ihalelerle, mason locaları konusunda iyi düşünmek zorundadır.

İSLÂM DÜNYASININ KARARI VE BEYNELMİLEL YAHUDİ

Türkiye dahil İslâm dünyasının 37 ülkesi, İsrail'in Birleşmiş Milletlerden çıkarılmasını öngören bir karar tasarısını kabul etti.

Akabinde Amerikan Senatosu bu kararı oybirliği ile protesto etmeye karar verdi.

Bütün İslâm dünyasının dünya üzerinde gerçek düşmanının yahudiler olduğunu anlaması ve bu arada Türkiye'nin tarihinde ilk defa olarak, Yahudilere karşı çıkması tarihi olduğu kadar da anlamlı bir olaydır.

Bir Yahudi avukat olan Dr. Klee, 19 Ocak 1926'da Breslau'da yaptığı bir konuşmada şunları söylemişti: (74)

«Birleşmiş Milletler sanıldığı gibi Vilson'un eseri değildir; büyük bir Yahudi eseridir ve bundan ne kadar kıvanç duysak hakkımızdır. Birleşmiş Milletler fikrini ilk ortaya atanlar, İsrail'in büyük peygamberleridir. Kılıçların sapan uçlarına dövüleceğini ve artık hiçbir halkın öbürüne harp ilân etmeyeceğini söyleyen Jesaye olmuştur. Birleşmiş Milletler'in temeli bu Yahudi fikirlerine dayanır. Onun kaynağı peygamberlerin bütünlüğü sevgiyle kucaklayan dünya görüşünde yatar-

---

(74) Alman (Schlesische Volksstimme» gazetesi, 30 Ocak 1926, No. 5 ve No. 7, 1926.

Milletler arasında kardeşlik bir öz Yahudi kültür malıdır.»

«Yahudi Wiener Morgenzeltung» gazetesi de şunları yazmıştı: (75)

Birleşmiş Milletler bizim için bir yol gösterici olmuştur. Onun gerçekleştirmeye muvaffak olduğu tek büyük iş, bu yeni Yahudi hukukunu yaratmış olmasıdır.»

YAHUDİLERE HİZMET EDEN DERNEKLER

Birleşmiş Milletler Teşkilâtı'ndaki bir takım komisyonlarla bazı dernekler de Yahudi oyunudur.

«Granda Loge de France» adlı locanın faaliyet ve gayesi daha da ilgi çekicidir. Bu locanın bir «Bülten»inde şöyle denilmektedir:

«İnsan Hakları Derneği»nin Fransız şubesi localarda kararlaştırılan hususları gerçekleştirmeye çalışır.»

Bu şube; Almanya, Polonya, Avusturya, Belçika, Bulgaristan, İspanya, Macaristan, Romanya, Portekiz. Çekoslovakya ve İsviçre'deki şubelerin merkezi olduğu için ve masrafların büyük kısmını orası çektiği için, bütün millî şubeler onun, yani Paris mason localarının hüküm ve nüfuzu altındadır.

Meselâ «insan Hakları Derneği»nin İtalya Şubesi yalnız İtalya dışında faaliyet halindedir.

---

(75) Wienner Morgen Zeitung - Yahudiliğin Yarını başlıklı yazı - 28 Haziran 1925.

(76) Grand Loge de France, Bulletiu Mars 1923.

Bunun genel sekreteri Luigi Campolonghi 1927 Paris Uluslararası Kongresi'ndeki konuşmasında kendi derneklerinin aslında anti faşist bir teşkilât olduğunu, Fransa, Brezilya, Arjantin ve İsviçre'de şubeleri bulunduğunu açıklamış ve şöyle demişti: «Derneğimiz anti-faşist propagandayı yürütür ve bu maksatla pek çok toplantılar tertip eder.»

«İnsan Hakları Derneği»nin Avusturya şubesi yine bu Paris Kongresi'nde kendi sekreteri Dr. Szende'nin ağzıyla «Faşizm'e karşı mücadele ettiğini» «Bulgaristan ile Romanya'daki beyaz tethişe karşı» büyük nümayişler tertiplediğini» ve Sacco - Benzetti lehine elinden geleni yaptığını açıklamıştı.

Bütün bu beyan ve açıklamalardan da anlaşıldığına göre, «insan Hakları Derneği» Yahudi çıkarlarının hizmetindedir ve dünyanın her tarafından Yahudiliğin bir âletidir.

«Avrupa Birliği» plânı bir Yahudi oyunudur. (77)

Kound Table Groups, Council on Foreign Relâtions, Banque des Reglements internationauxs, Pugwash Conference, Pilgrim Vociety, Farmasonluk ve bildiğimiz-bilmediğimiz daha birçok beynelakvâm gizli cem'iyet mevcudur. Üstelik bunlar birbirleriyle sıkı işbirliği halindedirler. Günbe-gün, Dünya'mızı, daha fazla Yahudi tahakkümü altına sürükledikleri de muhakkaktır. (77)

(77) Tarih Boyunca Yahudi Meselesi - T. Fritsch S. 239.

BAŞKA YAHUDİ OYUNU
YEHOVA ŞAHİTLERİ

Galatasaray mezunu, fevkalâde zeki bir arkadaşım vardı. Kardeşleri arasında ile bağlarının ve sevginin bulunmayışından ana-bâba uyuşmazlığına kadar geçimsizlikler, onu hırçınlaştırmıştı.

Fevkalâde bir kabiliyetti. Oysa ki, bir bankada çalışırken karşılaştığı haksızlıklar, onu yurt dışına kaçırdı. Önceleri buralarda zararlı akımların tuzağına düştü. İsveç'e gitti, peşine düştüler. İsviçre'ye geldi. yakasını bırakmadılar. Avrupa'nın neresine gittiyse, arkasından geldiler. İnançları bozuldu, komünist oldu. Fakat, kesinlikle biliyorum ki, ajan olmadı.

Beni çok severdi. Sola inanmıştı. Önceleri değiştirmeyi denedim. Fayda etmedi. Ben de üzerine fazla varmadım. Türkiyeye geliş - gidişlerinde, tesadüfen karşıma çıkıyor ve uzun uzun içini döküyordu.

Biliyordum ki, beyni yıkanmıştı ve kurtulması da imkânsızdı bence...

Bir defasında, benim için çok şaşırtıcı bir şey oldu: Arkadaşım, solu bırakmak zorunda kalmış.

Benim için çok meraklı bir konu olduğu halde, yine de pek fazla üstüne varmadım. Öğrenebildiğim kadarı ile tanıdıkları Marksist - Leninist geçiniyor, beslendikleri beynelmilel komünist kaynaklardan aldıkları parayla müreffeh hayat yaşıyorlardı. Yani, aldatılmıştı bir bakıma...

Bu defa, «Yahova Şahidi» olmuştu. Onun ne yapmak istediğini bilmeyecek derecede, zayıf bir

---

(78) Sosyal Demokrasi _ Yesevizade.

karakter taşırdığını söyleyemem. Bu ad bana yabancı değildi. 25 sene kadar önce de böyle birini tanımıştım. Mahkemelere düşmüş adı bellenmişti. Sonra ne oldu? bilmiyorum.

Arkadaşıma bir kaç yıl önce son defa rastladığım da, artık hürdü. Çünkü Yahova Şahitlerine de inanmıyordu artık... Oysa ki, daha önceleri bana. «Mukaddes Kitap»tan söz ederken, ne kadar da inanmıştı. Ona hiç karşı çıkmadan dinlemiştim, sadece...

Kimdir bu «Yehova Şahitleri»?..

«Kitabı Mukaddes» Eski yeni Ahit'e göre Yehova, Yahudilerin millî ilâhıdır. Yahova Şahitleri, Allah (C.C.) sâhidi değil, bâtılın müridi veya sahte şâhitleridir.

Yehova Şahitlerinin kutsal kitabı, hristiyanların kutsal kitabıdır. Bu kutsal kitab, 66 kitaptan ibârettir. Bunların 39'u aynı zamanda Yahudilerin kutsal kitabıdır.

Yehova Şahitleri, öldükten sonra «ruh»a inanmazlar. Yehova Şahitlerinin de mâbetleri, krallık salonları vardır. Kendilerine mahsus ilâhiler ve şarkılar söylerler. Kutsal kitaptan parçalar okuyarak ibadet ederler. Yahova Şahitlerinde «Vaftiz» vardır. «Şükran yemeği» yahut ekmek - şarap yemeği, onlarda «Hatıra yemeği»dir. Haftada en az bir, en çok beş defa dinî maksatla, ibadet için toplanırlar. Vaaz verilir, vaaz dinlenir. Kutsal kitap okunur, yorum yapılır. Krallık salonlarında dinî toplantılar düzenlenir.

Yahudilerden farklı olarak, Pesah (mayasız ekmek) bayramını, sünnet olmayı, domuz eti yememeği ve (on emirde yer alan) cümartesi günü-

nü istirahatle geçirmeyi, buna benzer esasları benimsemezler.

Keza, Tevrat'ın Cumartesi günleri ateş yakılmaması emrine uymazlar.

Bazı Hristiyan mezheplerinde olduğu gibi, mabedde resim, heykel, mum bulundurma... Resim yapma âdetlerine karşıdırlar.

AMERİKAN YAHUDİLERİ

«Siyonizm»i «ırkçılık» sayan Birleşmiş Milletler kararı dolayısiyle, başta Amerika idarecileri olmak üzere, «Beynelmilel Yahudi»nin telâşı göstermiştir ki, Amerika millet olmak bir yana karmakarışık nüfusu ile, bu mel'un kadronun manevî eseridir.

Amerika eski Devlet Başkanı Ford dahil, bir kısım Yahudilerin veya uşaklarının, karar öncesi lehte oy vermek isteyen ülkelere baskı yapmaya kalkmaları, Amerikan idarecilerinin bu ülkelere karşı «yardımları kesmek» tehdidinde bulunmaları, kendileri hesabına utanç verici bir olaydır.

İsrael'in yedek gücü, Amerikan Yahudileri' dir. İsrael'in eski dışişleri bakanı Abba Eban, Amerika üzerinde. İsrael lehine baskı yapabilecek tek halk topluluğunu Amerikan Yahudileri olduğunu söylemiştir (79). 4 dalga hâlinde Amerika ya yerleşen Yahudilerin ikibuçuk milyon kadarı hâlen New-York'ta yaşamaktadırlar.

---

(79) Günaydın, Ayrıntılı Haber ve Yorum, İsrail'in nüfusunun 3 katı Yahudi Amerika'da yaşıyor, 17. Şubat 1974, Bölüm 2, sf. 2.

Amerika dışında; Rusya'da ikibuçuk milyon, Almanya'da ise 30.000 kadar Yahudi bulunmaktadır.

1850'li yıllarda Levi Ştarus isimli bir Alman Yahudisi de Amerika'ya göç etmişti. Kafatasını kızılderililer'in elinde kurtarınca, bir altın arayıcısının tavsiyesine uyarak, «Blue Jean» isimli pantalonları yaparak, dünyaca meşhur oldu. Amerikalılar, 1902 yılındanberi Nobel ödülünü kazanan 25'ten fazla yahudi, birçok bilim adamı, doktor, avukat ve kuzey eyaletleri ordusundaki dokuz Yahudi generale rağmen, Blue Jean imalatçısı Levi Straus yüzünden, bütün Yahudileri «tüccar» sayarlar.

İsrael'in kuruluşu, Arab-İsrael savaşları yüzünden Amerikan Yahudileri, kendilerini Amerikalılar'a «kahraman» olarak kabul ettirdiler.

Bugün Amerika'daki Yahudiler'in sayısı; ABD nüfusunun yüzde üçünü aşmış bulunmaktadır. Golda Meir, İsrael'de başbakan iken, Başkan Nixon zamanında ABD'nin dış işleri bakanı da (Kissinger) bir Yahudi idi.

İsrael, Birleşmiş Milletler'den ihraç edilecek duruma geldiğinde, ABD'nin Sovyetler Birliği'nden, ihraç isteklerinde israr etmemeleri için, üçüncü dünya ülkelerine baskı yapmasını istemesi, iki süper güç nezdindeki yahudi nüfuzunun hayli yüksek olduğunu göstermektedir.

Bu yüzden, hangi Yahudi'nin ne taraftan olacağı pek bilinmez. Yahudi asıllı Rus vatandaşı ünlü matematikçi Anatoly Şarenksy de bunlardan biridir.

Rusya, 1977 yılında O Şarenksky'yi Amerikan Merkezi Haber alma Teşkilâtı (CİA) ya Sov-

yet gizli belgelerini vermek suçundan 13 yıl hapis cezası vermişti. Şarenksy'ye sık sık cezaevi değiştirtiliyor, sık sık hücre hapsine gönderiliyordu ki, Yahudiler'in İsrail'e göç etmeleri mücâdelesi veren, bu ABD casusu, 1986'de Batı Berlin'de Glienicke Köprüsü üzerinde Rus câsusları ile takas edildi.

Yahudiler'in pek çok alanda hâkim oldukları ülkelerden biri de İngiltere'dir. Sabra ve Şatilla katliamları sırasında mülteci kamplarından röportajlar veren BBC Radyo ve Televizyon Kurumu, İngiltere'deki önemli siyonistlerden Stomart Young'u önemli bir bölümünün başına getirmişti. Beyrut'taki Nakiya kasabası'ndaki bir okulda; Yahudiler'in zehirleyerek, toplu halde öldürdükleri Filistin'li kız öğrencileri gizleyen; John Şampson da Yahudi asıllı idi.

Stouart Young, aynı zamanda; İngiliz Yahudileri Naibler Konseyi Bağış Sandığı sekreteri, bir İngiliz-İsrael firması yönetim kurulu üyesi, yüzlerce şubesi olan «Tisco» isimli süper Market firmasının yönetim kurulu üyesidir.

1957'de İstanbul'a gelen iktisatçı ve İngiliz milliyetçi fikir adamı Normand Thomson, Yeşilköy Hava Alanı'nda:

«— Siz, İngiltere'den çok şikâyet ettiniz. Halbuki gerçekte İngiltere diye bir devlet yoktur. Eğer, merkezi Londra'da bulunan hükümeti kastediyorsanız, o İngiltere değil, Büyük İsrail Devletidir. Filistinde cebren ve kerhen kurulan İsrail ise, onun küçük kızıdır. Bir zamanlar İngiltere'nin siyâsetinde ve mukadderatında büyük rol oynamış olan d'İsraeli'nin başbakanlığı sırasında İngiltere'ye «İsrail Devleti» isminin konulmasını

teklif edecek kadar ileri gitmiş ve gerçek İngilizler'in tepkisi ile karşılaşmıştı.» (80)

Bugün İngiltere'de; devlet kuruluşlarında önemli mevkilerde çalışanların dörtte biri, keza bakanlar kurulunun dörtte biri Yahudi asıllıdır.

Görülüyor ki, Berlin, Paris, Londra, Frankfurt, Amsterdam, Hamburg Borsalarına hâkim olan «Beynelmilel Yahudi» yalnız ekonomisini değil koskoca Amerika Birleşik Devletleri'nin idaresini bile elinde bulundurmaktadır.

Dünyanın hiçbir yerinde sevilmeyen, her ayak bastığı yerde nefret ve tiksinti ile karşılanan Yahudi'nin «Siyonizm» davası, dünya milletleri için her halde en büyük utanç vesilesidir.

İslâm'ın yüce kitabı Kur'an-ı Kerim'de, yüce Allah'ın dünya üzerinde fesat çıkardıkları için lânetlenildikleri bildirilen Yahudilerin, Amerika kıtasının olduğu kadar, dünyanın en güçlü devletine bile hâkim bulunmalarının artık açıkça anlaşılmış olması garip olduğu kadar da ibretle karşılanılmıştır.

Viyana'lı bir Yahudi olan Teodor Terzl, herhalde kurduğu Yahudi idealinin günün birinde dünyanın her tarafında böylesine başarıya ulaşacağını beklemiyordu.

Aslen bir İngiliz Yahudisi olan İngiliz yazarı Denis Hannau, Alder Smith'in «British Truth» isimli eserinde yazdığı gibi, Osmanlı İmparatorluğu Birinci Dünya Savaşı sonrası parçalandı ve Yahudilerin günün birinde, o topraklarda devlet kurmaları böylece oldu.

---

(80) Yahudilik ve Masonluk, Kemal İşçi, 10.11.1977 Millet, sf. 8.

Osmanlı İmparatorluğu'nun parçalanması, Yahudiler için temel hedefti. Bunu gerçekleştirmek için de casusluk ve hiyanet metodlarının her türlüsüne başvurdular.

New York'ta çıkan «The New Palestin» isimli gazetenin Nisan 1923 nüshalarının birinde Birinci Dünya Savaşı sırasındaki Yahudi oyunlarına rastlamak mümkündür: Adı geçen gazete, bu konuda şunları yazıyordu:

«Zannediyoruz ki, Birinci Dünya Savaşı'nın başlıca iki sonucundan birisi de Yahudi Devleti kurulması olduğunu tarih bize isbat edecektir. Biz, bütün dünyayı bunun için savaşa soktuk ve yendik.»

Yahudilerin dünya üzerinde karıştırdıkları fesatlara dair kendi itiraflarından bir kaçına şöylece bir göz gezdirelim:

Yahudi yazarı Kurt Munzer, 1910'da neşrettiği «Siyon'a Doğru» isimli kitabında şöyle der:

«Biz Yahudiler, bütün ırkların kanına girdik. Biz, her şeyi çılgın, bozuk, kokmuş ve bitmiş bir şekle soktuk. Savaşları hep biz körükledik.»

Oskar Levi adındaki bir başka yazar da şöyle diyordu:

«— Büyük Savaşı biz Yahudiler yaptık. Dünyayı aldattık, yaktık. Üstün millet teranesini ve ırkçılığı biz icat ettik.»

Amerikalılar, Birleşmiş Milletlerin «Siyonizm»i «ırkçılık» sayan kararında, kendi idarecilerine karşı duydukları şaşkınlığın sebebini araştırmak için uzaklara gitmesinler.

Kurt Münzer, «Siyon'a Doğru» isimli eserinde, Amerikalılar'ın bugünkü endişelerini şu söz-

leriyle daha o günden cevaplandırmış olmuyor mu:

«— Biz Yahudiler, Avrupa'nın bütün ırklarının kanını bozduk. Artık her şey Yahudileşmiş demektir. Fikirlerimiz her yere nüfuz etmiştir. Dünyayı artık bizim ruhumuz idare ediyor. Cihanın efendisi ve hâkimi biziz Bizi kovsalar da, bizden iğrenseler ve tiksinseler de, kuvvetsiz olduğumuzu sanıp övünseler de, biz artık içlerinden çıkmayacak kadar onlarla kaynaştık. Bütün ırklara ağaç kurdu gibi sokulduk. milletlere kanımızı bulaştırarak onları kirlettik. Hırsızla, onların kuvvetlerini söndürüp her şeylerini çürütüp küflendirdik. Bizim ruhumuz, artık onların içlerinden kazınıp atlamaz.»

Yeryüzü'nde bütün insanlık, dün de, bugün de «yahudi» denilen kavimle mücadele hâlindedir.

M.Ö. 586'da Babiller Filistini ellerini geçirince bir çok Yahudiyi şimdiki Irak havalisine sürmüşler ve orada yaşamaya icbar etmişlerdir. Bir kısım Yahudi ise Mısır'a hicret etmiş ve bu iki yer Yahudi cemaatlarının başlıca kültür merkezleri haline gelmişti. Romalıların gelişi ile Filistin'de kalan Yahudilerin çoğu Asya ve Avrupa'daki Roma İmparatorluğu topraklarına dağılmışlardır. Orta Çağlarda Avrupa'da tekrar başgösteren Yahudi aleyhtarlığı neticesi 1290 senesinde Yahudiler İngiltere'den kovulmuşlar ve oraya ancak 1753'de Kromvel zamanında tekrar girmelerine müsaade edilmişlerdi. Aynı şekilde 1206' da Fransa'dan kovulmuşlar ve 17 asra kadar bu ülkeye serbestçe girememişlerdi. 1391'de İspanya' da katledilmişler, cebren Hristiyan olup yakayı

kurtaranlar ise 1492'de kovulmuşlardı. 1541'de Napoli'den, 1542'de Bohemya'dan, 1544'de Avusturya'dan sınır dışı edilmişlerdir. Bu yerlerden kaçan Yahudiler Rusya ve Polonya'ya sığınıp bu ülkede büyük yerleşme merkezleri meydana gede be başlayan Yahudi kıyımı ve katliamı netitirmişlerdir 1881 ve 1903 senelerinde bu iki ülkecesi Yahudiler Amerika, Kanada, Batı Avrupa, Avusturalya, Güney Afrika gibi yerlerde göç etmeye başlamışlardır.

Hristiyanların elinde, daima lânetlenen Yahudiler, yine onlarla işbirliği yaparak, Filistinli Müslümanları yerlerinden yurtlarından etmiş ve oraya gelip yerleşmeyi başarmışlardır.

DÜNYANIN EN GÜÇLÜ CASUSLUK TEŞKİLÂRINDAN MOSSAD

İsrael Gizli Haberalma Teşkilâtı (MOSSAD) Amerikan CİA teşkilâtından sonra dünyada en güçlü cesusluk teşkilâtı olarak bilinmektedir.

MOSSAD, zaman zaman CİA ajanları ile birarada çalışır, fakat, zaman zaman da çatışır. Dünyanın en güçlü casusluk servislerinden birisi olan MOSSAD'ın dünyanın her tarafına yayılan ve sayıları 200 kadar olan ajanları; gemi kaçırır, adam öldürür, telefon dinlerler.

Ağca olayında, onun FKÖ kamplarında eğitilmiş olduğunu, derhal açıklayan MOSSAD'dır.

ABD'nin BM'deki büyükelçisi Andrew Young'un telefonlarını dinleyip, onun FKÖ ile ilişki kurmak istediğini öğrenen ve bu bilgileri basına sızdırarak, Young'un istifasına ve siyâsî hayâtının bitmesine sebep olan MOSSAD'dır.

MOSSAD ajanları, Fransa'daki «Action Direct/Doğrudan Eylem» teşkilâtının Türk teröristler ile işbirliğini tesbit edip, CİA vasıtası ile İtalyan Gizli Haberalma Teşkilâtı'na, daha ilerideki araştırmalarının sonuçlarını aktarmışlardır.

MOSSAD ajanları, İrak'ta nükleer reaktörler tahrip ettiler. Güney Fransa'da şirket bastılar. Uranyum yüklü gemi kaçırdılar. Münih baskınından sorumlu tuttukları, FKÖ'lü 12 gerillayı yok ettiler. Kenya'dan adam kaçırdılar. Entebbe baskını ve zenci Yahudiler'in sessiz sedâsız İsrail'e getirilmeleri çok Fransa'nın, İrak'a satacağı reaktör parçalar ve Ortadoğudan dengeyi bozacak 65 kg uranyumunu bulunduğu Joulon' daki ASST tersânesine asansör operasyonu düzenleyecek, kezkför paçalarını havaya uçuran, uranyum'un gönderilmesini engelleyen MOSSAD ajanlardır. Ancak büyük başarısı ajanları, bu büyük şöhretlerine rağmen, bâzan çok büyük yanlışlıklar da yaptılar. Münih baskını sorumlusu saydıkları Ali Ali Hashan Salameh yerine, Faslı garson Ahmed Boucki'nin öldürülmesi, Avrupa'nın çeşitli merkezlerindeki Yahudi kuruluşlarına karşı yapılan saldırılarda çâresiz kalmaları, Londra büyükelçilerinin öldürülmesine seyirci kalmaları, MOSSAD'ın aldığı kötü notlar..

İngiltere'de yayınlanan «Morning Star Gazetesi» ne göre; Mossad Nablus şehri yakınlarındaki El faria çocuk hapishânesindeki yaşları 7-20 arasındaki çocuklara çağdışı işkenceler yaptırmaktadır. MOSSAD ve Askeri İstihbarat adlı iki gizli Yahudi teşkilâtı'nın Tel-Aviv'deki bir askeri karargâhta bulunuyordu. Ancak, MOSSAD, bir süredenberi bu karargâhın karşısındaki bir

caddede bulunan ve çok maksatla kullanılan bir ticâret merkezinin müştemilâtında faaliyet göstermektedir ki, özel surette inşa edilmiş olan duvarlarla çevrili bu binada özel labaratuvar, hükümete âit bir misâfirhâne de bulunmakta, MOSSAD ve Shin Bath'de seçme 10.000 kişi vazife görmektedir.

İsrael'in yerle bir ettiği Sur şehrindeki FKÖ kampının yöneticisi ile Yaser Arafat'ın Batı Beyrut'ta Fakhani Bölgesi'nde bulunan karargâhının önünde her sabah 3-5 keçi otlatan çoban, birer İsrael subayı olan MOSSAD ajanı idiler.

MOSSAD'ın Sovyet Gizli Haberalma Teşkilâtı (KGB) ile arasının olmadığı söylenir.

Nazi suçlusu olarak tesbit ettiği Adolf Elchman'ı, Arjantin'den İsrael'e kaçıran, Mısır'daki Alman roket imalâtçıları ve Mısır'lı generallerle yakın dostluk kurarak onları öldüren Mossad ajanlarıdır. Mossad'ın eski başkanlarından İsser Harel, teşkilâtın, yakaladığı bazı Nazi savaş suçlularının «icâbına baktığını» açıklamıştır.

KUR'ÂN-I KERİM, ONDÖRT ASIR ÖNCE ORTADOĞU BUHRANINI HABER VERMİŞTİ

İslâm'ın yüce kitabı Kur'ân-ı Kerim, İsrailoğulları'nı şöyle târif eder (81)

«Biz kitapta İsrailoğullarına şu haberi verdik. Siz arzı mukaddeste iki defa fesat çıkaracak ve muhakkak büyük bir azgınlık yaparak şımaracaksınız.»

(81) İsrâ Sûresi, âyet: 4.

Yüce Allah'ın büyük kitabı Kur'an-ı Kerim'e göre, İsrailoğullarının hasis olmaları dolayısiyle, nefislerinde meydana gelen alçalmadan, onlara alçaklık ve miskinlik damgası vurulmuştur. Bunun için, Yahudiler her yerde hakir görülürler, Ve ne kadar zengin olurlarla olsunlar, sefalet içerisinde yaşarlar. Yahudiler Allah'ın gazabına uğradıkları için cemiyetleri perişan olmuştur. Bunun sebebi, Allah'ın âyetlerine küfredip, Hazreti Yuşa'yı, Hazreti Zekeriya'yı, Hazreti Yahya'yı ve Hazreti İsa'yı haksız yere katletmiş olmalarıdır.

Kur'an-ı Kerim'in Mâide Sûresinin 33. âyetine göre, İsrail Oğulları'na dünyada felâket ve rezillik, âhirette de büyük azap vardır.

Yahudi'nin melanetini de yine Mâide Sûresi'nde görmek mümkündür: (82)

«Onların âdetleri dünya üzerinde daima fesat çıkarmaktır.»

Son olarak da İbnû Adiy'den (R.A.) Revahüddeylemî'nin naklettiği hadîs-i şerifle bitirelim:

«Yanımda fakire sadaka verecek kadar parası olmayan kimse yahudiye lânet etsin; aynı sevabı kazanır.»

Bugün bile Filistin'deki Araplar yoldan bir ibrani geçerse yere tükürürler. (83)

Bugün Amerika'da demir - çelik ve harp sanayisine Bernard Baruh şirketleri, petrol sanayisine D. Rockfeller şirketleri. buğday piyasasında Dreyfüs sermaye piyasasında Margan ve şirketleri hakimdirler.

---

(82) Mâide Sûresi - 63'üncü âyet.

(83) Tarih Boyunca Yahudi Meselesi. S. 122.

Bugünkü ABD, bu yüzden bir nevi «Siyon Devleti»dir.

«Yahudilerden (taşan) bir zulüm, onların (insanlardan) bir çoğunu Allah yolundan alıkoymaları (Tevrat'dan nehy edilmelerine rağmen ribâ (faiz) almaları, halkın mallarını haksız yere yemeleri sebepleriyledir ki biz, (evvelce kendileri için helâl kılınan temiz ve güzel şeyleri üzerlerine haram etdik. İçlerinden kâfirlere pek acıklı bir azâp hazırladık.» (84)

«Andolsun ki Allah İsrail Oğullarından sapasağlam söz almışdı. Biz içlerinden (ve nakıyblerinden) on iki de kefil dikmiştik. Allah (onlara) demişti ki: «Ben muhakkak sizinle beraberim. Celâlim hakkı için eğer namazı kılar, zekâtı verir, peygamberlerime inanır, onlara kuvvetle yardım eder, Allaha güzel bir ödünç ile ikraz ederseniz elbette sizden (sadır olan) kusurları örterim. Her halde sizi altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Artık içinizden kim bu (misakdan) sonra nankörlük ederse, o muhakkak dümdüz bir yolun ortasından sapmışdır.» (85)

(Buna rağmen) onlar (verdikleri o kati te' minâtı çözüp bozmuş oldukları içindir ki biz kendilerine rahmetimizden koğduk, kalblerini kaskatı yapdık. Onlar kelimeleri (Allah tarafından) konulan yerlerinden (kaldırıp değiştirdiler. Onlar nasihat ve ihtar edildikleri şeylerden (hakikatlerden) bir nasib almayı da unuttular. İçlerinden birazı müstesnâ olmak üzere sen, onlardan dâima bir hainliğe muttâli olub duracaksın. Sen

---

(84) En Nisâ sûresi, âyet: 160 - 161.

(85) El - Mâide sûresi, âyet: 12.

yine onların suçundan geç aldırış etme. Şüphe yok ki Allah, iyilik edenleri sever.» (86)

«Ey İsrailoğulları, size ihsan ettiğim bunca nimetlerimi hatırlayın. Tavsıyemi yerine getirin ki, ben de size karşı olan ahdimi yerine getireyim. Benden korkun. Nezdinizdeki Tevratı tasdik edici olarak indirdiğim Kur'an'a iman edin, onu inkâr edenlerin iki siz olmayan, âyetlerimi az bir karşılıkla satmayın. Ancak benden korkun. (87)

*

«O Yahudiler âhirete bedel dünya hayatını satın almış kimselerdir. Bundan dolayı azapları kaldırılmayacak, hafifletilmeyecek de. Onlara yardım da edilmeyecektir.» (88)

*

«İsrailoğulları Allah'a verdikleri sözü bozdukları içindir ki, biz kendilerini rahmetimizden kovduk, kalplerini kaskatı yaptık. Onlar, kelimeleri konuldukları asıl yerlerinden değiştirirler. Nasihat ve ihtar edildikleri şeylerden bir nasip olmayı da unuttular. İçlerinden birazı müstesna olmak üzere sen onlardan daima bir hainliğe muttali olup duracaksın...» (89)

*

«Biz İsrailoğullarından sapasağlam teminat almış, onlara peygamberler göndermiştik. Ne zaman bir peygamber kendilerine canlarının hoş-

---

(86) El - Mâide sûresi, âyet: 13.
(87) El - Bakara sûresi, âyet: 40 - 41.
(88) El - Bakara sûresi, âyet: 83.
(89) El - Mâide sûresi, âyet: 13.

lanmıyacağı bir şey getirdi ise, bir takımını yalana çıkardılar, bir takımını da öldürdüler. Zannettiler ki, yaptıkları başlarına bir belâ getirmeyecek. Kör kesildiler, sağır kesildiler...» (90)

*

«İsrailoğullarından olup da küfredenlere Davud'un da; Meryem oğlu İsa'nın da dili ile lanet edilmiştir. Bunun sebebi Allah'a isyan etmeleri ve ifrata sapmaları idi.»

«İnsanların, iman edenlere düşmanlık bakımından, en şiddetlisi, andolsun ki, Yahudilerle Allah'a eş koşanları bulacaksın. İman edenlere sevgi bakımından, daha yakınını da, and olsun, «Biz nasrânileriz» diyenleri bulacaksın...» (91)

*

«Turisina'ya giden Musa'nın arkasından İsrailoğulları zinet takımlarından bir buzağı yapıp onu tanrı edindiler...» (92)

BAŞLIK PARASI BİR YAHUDİ GELENEĞİDİR

«Asırlar öncesi nereden geldiği belli olmayan ve aslında tamamen bir Yahudi geleneği olan başlık parası bugün Anadolu'da birçok aile ocağının yıkılmasına sebep olmuş, gençlerimizi ise suç işlemeye teşvik etmiştir. Başlık parası ödemek için köyden şehre giden gençlerimizin kısa

---

(90) El-Mâide sûresi, âyet: 70.
(91) El-Mâide sûresi, âyet: 78-82.
(92) El-A'raf sûresi, âyet: 148.

süreде yayalarının yıkıldığını ve para bulamayanların kız kaçırmaya zorlandıklarını ve böylelikle cezaevlerine düştüklerini görüyoruz. Bazen de bu olaylar yıllar süren kan dâvâsına dönüşüyor.

İşte bu sebeplerle töre ve ilkelerimizle bağdaşmayan bu çağdışı geleneğe bir son verilmesi gerekmektedir.

SULTAN 2. ABDÜLHAMİT HAN VE YAHUDİLER

1895'de Osmanlı demiryollarından büyük bir servet elde etmiş olan Baron Hirş adlı Yahudi ölürken, Yahudilere bir yurt kurulması için iki yüz elli milyon frank vasiyet etmişti. O devirde Doğu Avrupa'da, bilhassa Rusya'da Yahudilere çok zulüm ediliyordu. Baron Hirş, bunları kurtarmak ve toplu bir halde yaşatmak için tasavvur ettiği yurdun yerini de Arjantin olarak tayin etmişti. (93)

Baron, o zaman dünyanın her yerinden göçmen ve birçok yerleri boş olan bu memlekette para ile toprak satın alınmasını ve göçmen Yahudilere verilmesini istemişti. Fakat bu vasiyeti yerine getirmek için kurulan bir cemiyet, bu yurt edinme meselesine başka bir yön verdi. Teodor Herzil adındaki Yahudi de ise karışınca Ariantin'den vazgeçildi ve dünyadaki bütün Yahudileri

(93) Nizamettin Nazif Tepedelenlioğlu, Sultan İkinci Abdülhamit ve Osmanlı İmparatorluğunda Komiteciler.

Filistin'de kurulacak bir yurda taşımak fikri ortaya atıldı. (94)

Yahudilerin Abdülhamid Han'a müracaatları, bu karardan doğmuş ve muhtelif tarihlerde çeşitli kimseler aracılığıyle yapılan, hattâ, milyonlarca altın rüşvet teklifine kadar varan müracaatların tamamı. Sultan İkinci Abdülhamid Han tarafından reddedilmişti. (95)

Siyonistlerin önderi, sonunda koskoca imparatorluğun yıkılmasına kadar gidecek olan mücadelesinin başlangıcını hatıralarında şöyle anlatıyor:

«Akşam Newlinsky kötü haberler ve asık bir suratla Yıldız Sarayı'ndan döndü. Garsona —yas alâmeti olarak— yarım şişe şampanya getirmesini emrettikten sonra iki kelime ile bana vaziyeti anlattı: «Hiçbir şey yapamadım. Zât-ı Şâhane bu konuda hiçbir şey işitmek istemiyor.

Sultan (Abdülhamid Hân) dedi ki: «Eğer Mr. Herzl senin, benim arkadaşım olduğum gibi arkadaşın ise, ona söyle, bu mes'elede ikinci bir adım atmasın. Ben bir karış dahi olsa toprak satamam. Zira, bu vatan bana değil, milletime aittir. Milletim bu İmparatorluğu kanlarını dökerek

---

(94) Siyonizmin canlanmasında asıl hamleyi yapan, 1860'da doğup 1904'de ölen, gazeteci ve «Wiener Neuen Freien Presse» gazetesinin tefrika yazarı Dr. Theodor Herzl oldu.. Bu adam 1896'da *«Der Judenstaat»* (Yahudi Devleti) başlıklı bir broşür yazdı ve bundan Siyonist teşkilatı doğdu. Bunun en yakın iş arkadaşı Marks Nordau idi. Bu da Herzl gibi tamamiyle köksüz bir yazardı. İkisi de bir devlet kuracak güçten yoksundu. Birinci siyonist kongresi 1897'de İsviçre'nin Basel şehrinde toplandı.

(95) Mabeyn Başkâtibi Kara Tahsin Paşa'nın Hatıraları.

kazanmışlar ve yine kanlarıyla mahsuldar kılmışlardır. Benim Suriye ve Filistin alaylarımın efradı birer birer Plevne'de şehid düşmüşler, bir tanesi dahi geri dönmemek üzere hepsi savaş meydanında kalmışlardır. Türk imparatorluğu bana ait değildir. Türk milletinindir, ben onun hiçbir parçasını veremem. Bırakalım.. Yahudiler milyarlarını saklasın. Benim İmparatorluğumun parçalandığı zaman onlar Filistin'i hiç karşılıksız ele geçirebilirler. Fakat yalnız bizim cesaretlerimiz taksim edilebilir. Ben canlı bir beden üzerinde ameliyat yapılmasına müsaade edemem!»

Bundan sonra başka şeyler konuşmuşlar. Newlinsky, Abdülhamid Han'a, Jön - Türkler'i devlet hizmetine almasını tavsiye etmiş, Sultan istihza ile: «Bir Anayasa, sonra? Benim bildiğime göre Polonya Anayasası sizin baba yurdunuzu parçalamaktan kurtarmamıştır.»

Libya'da yayınlanan «El Hedyül İslâm» dergisinde Şeyh Ali isminde bir zat, bizzat şahit olduğu bir olayı şöyle anlatıyor:

«Ben 1920'de Hilâfet-i İslâmiyyye'nin başşehri İstanbul'da idim. Anlatacağım olaydan yarım saat kadar evvel İslâm Halifesi'nin Yıldız Sarayı'na gelmiştim. Yanımda Arap Camii İmamı Mahmud Efendi de vardı. Biz salonda beklerken üç Yahudi'nin huzura girmek istediğini söylediler. Başkâtip Tahsin Paşa bunları oturduğumuz salona alarak isteklerini sordu. Yahudiler, Sultan Abdülhamid ile mutlaka yüzyüze ve yalnız olarak konuşmak istediklerini söylediler. Tahsin Paşa ise ne söyleyeceklerse kendisine söylenmesini, bunların aynen Hünkâr'a nakledileceğini ısrarla ifade etti. Yahudiler Tahsin Paşa'nın isteğine bo-

yun eğmek mecburiyetinde kaldılar ve tekliflerini şöyle anlattılar. Yahudiler. Osmanlı Devleti'nin borçlarına yardımcı olmak ve sınırlarda yapılacak tahkimat masraflarını karşılamak üzere derhal yirmi beş milyon altın borç (!) vermeye hazırdırlar. Buna mukabil iki arzuları vardır: 1) Senenin herhangi bir gününde Yahudilerin Kudüs'e girip çıkmalarına 2) Ziyaret için gitmiş olan bu Yahudilerin Kudüs'de kaldıkları müddet içinde barına bilecekleri bir misafirhane inşasına müsaade olunması.

Yahudi hey'etinin bu isteklerini dinleyen Başkatip Tahsin Paşa huzura girdi ve bir müddet sonra kıpkırmızı bir yüzle çıkarak Sultan Abdülhamid'in şu cevabını nakletti: «Devletin borca girmesi utanılacak bir şey değildir. Diğer devletler de —meselâ Fransa— borca girmiştir. Bizim borçlarımız zamanla nâmerde muhtaç olmadan ödenecektir. Kudüs'ü Müslümanlara teslim eden Hz. Ömer (R.A.) dir. Onun emanetine ihanet ederek Âl-i Osman-ı lekeleyemem. Bâhusus Devlet-i Aliyye, İslâm düşmanlarının paraları ile yapılacak tahkimatın arkasına sığınmaya asla tenezzül etmez.»

Şeyh Ali devamla diyor ki: «Sonradan öğrendiğimize göre, Sultan, o günden sonra ziyaret adı altında Kudüs'de gezen Yahudilerin bir an evvel oradan çıkarılmasına ve Kudüs'e Yahudi sokulmaması için azamî gayret gösterilmesine dair Mutasarrıf Rauf Paşa'ya kat'i emir vermiş.» (96)

---

(96) Osmanlı Dahiliye Vekâletinin 19 Kasım 1316 tarihli talimatıdır. İttihat ve Terakki'nin Suikastleri - Cevat Rifat Atılhan. - s. 22.

«18 Mayıs 1901 tarihinde Orminius Vamberg isimli bir Macar Yahudisi, Filistin'i satın almak için Sultan Abdülhamit Han'a muazzam bir meblâğ teklif ettiği için derhal saraydan kovulmuştur.» (97)

Aynı kaynak, Yahudilerin bir başka başvurusunu şöyle anlatıyor:

«23 Temmuz 1902 i ünün Teodor Herzl; Padişahtan Filistin'i Yahudilere vermesini istemiş, Sultan da; memaliki şâhanenin her yerinde Yahudilerin ikamet etmekte olduklarını, eğer İsrael oğullarının yeryüzünde barınacak bir yerleri yoksa Türkün asâletine iltica ediyorsa Irak, Suriye ve hatta Anadolu'da bile oturabileceklerini, fakat Yahudilerin Filistin'e yerleşmelerinin bahis konusu olamıyacağını bildirmesi üzerine Teodor Herzl, Sultan Abdülhamit'e 1.600.000 İngiliz altını vermeği teklif etmiş, bunun üzerine de derhal huzurdan kovulmuştur.» (98)

Sultan 2. Abdülhamit Han'ı, o zamanlar iktidarı ellerinde tutan masonlar, kendisinden «Meşrutiyet» va adi alarak tahta geçirmişlerdi. Mithat Paşa da tanınmış bir mason'du.

Bir Fransızca eserde (99) Mithat Paşa'ya ait şu bilgiler vardır:

«Macaristanlı bir haham'ın oğlu olan Mithat Paşa, Türk devletinde malûm yenilikler yapmaya başlamıştır. Yahudi prensiplerine dayanan

---

(97) İsrael Kohen . The Zionist Movement - S. 77.

(98) Fredrik Müller Neşriyat Müessesesi - 1945 - Londra. A.g.e. - aynı sayfa.

(99) La France Juive - Edouard Srumont - Cilt 1 - S. 113 - 1889 baskısı.

mektepler açtırmış ve o mekteplerde ihtilâlci doktrinleri öğretmiştir.»

Yazar, bütün bunların Avrupa'da kendi sırdaşı olan Simon Deutch'un talimatı ile yapıldığını, Abdülaziz Han'ın katlinin Mithat Paşa'nın gözleri önünde yapıldığını yazıyor. (100)

Abdülhamit, sözünde durmuştu. Yalnız, ne var ki; 19 Mart 1877'de açılan «Osmanlı Meb'usan Meclisi» 8'i Arnavut, 14'ü Arap ve Dürzi olmak üzere 69'u Müslüman, 46'sı Hristiyan ve Yahudi'den teşekkül etmişti ki, «Türk» milletini temsil edecek vasıflara sahip değildi ve bu yüzden kapatıldı.

Bu ibret tablosunu, tarihin ışığında, aşağıda sunuyoruz: (101)

1. Meşrutiyet'de Mebusan Meclisi'nin ilk ve ikinci devre şahsiyetleri:

«ADANA I. devre

Kozanlı Çamurdanzade Dersiam Mustafa Efendi, Musabalıoğlu Kâzım Bey, Bızdıkoğlu Kirkor Efendi.

Adana II. devre

Kozanlı Çamurdanzade Dessiam Mustafa Efendi, Adanalı Müderris Hacı Mustafa Efendi.

ANKARA I. devre

Süleyman Refik Efendi, Hacı Abdi Bey, Altıntop Mike (Mikael) Efendi.

ANKARA II. devre

---

(100) Simon Deutch, Nihilist Partisi'nin önemli şeflerinden olup, ihtilâl tertiplemek suçundan 13 yıl ağır sürgün cezasına çarptırılmıştır.

(101) Türkiye İstiklâl ve Hürriyet Mücadeleleri Tarihi - Cemal Kutay. C. 13 - S. 7531.

Hacı Tevfik Efendi. Hacı Süleyman Efendi, Doniloğlu Milkon Efendi.

AYDIN I. devre

Yenişehirlizade Hacı Ahmet Efendi, Evliyazade Hacı Mehmet Efendi, Ragıp Bey, Zeytinoğlu Yanako Efendi.

AYDIN II. devre

Yenişehirzade Hacı Ahmet Efendi, Menekşelizade Hacı Emin Efendi, Ragıp Bey.

BAĞDAT I. devre

Şerifbeyzade Abdurrahman Vasfi Bey, Abdürrezzak Efendi, Menahem Efendi.

BAĞDAD II. devre

Abdürrezzak Efendi Menahem Efendi.

BOSNA VE HERSEK I. devre

Yenipazarlı Osman Paşazade Murad Bey, Benalukalı Simzade Fehim Bey, Tiravnikli Naimefendizade Mehmet Bey, Lipoşka Kaymakamı Nevesenli İbrahim Bey, Ali Efendi, Saray Ortodokslarından Petraki Efendi, Saray Latin Cemaatinden Saatçi Paro Efendi, Tiravnik Lâtin Cemaatinden Maroşik Efendi, İstefan Efendi, Mostarlı Sava Efendi.

BOSNA VE HERSEK II. devre

Mostar Müftüsü Mustafa Sıtkı Efendi, Fehim Efendi, Saray Belediye Reisi Lijoskalı Mehmet Muhyi Efendi, Nevesenli İbrahim Bey, Pero Efendi, Saray Musevilerinden Yaver Efendi, Maroşik Yozo Efendi Salamon Efendi.

CEZAYİR-İ BAHR-İ SEFİD I. devre

Çanakkale'den Şeyh Nuri Efendi, Rodos'tan Hacı Vasil Efendi, Zafiraki Efendi, Nikolaki Efendi, Kıbrıslı Mehmet Bey.

CEZAYİR-İ BAHR-İ SEFİD II. devre

Şeyh Nuri Efendi, Hacı Vasilaki Efendi, Zafiraki Efendi, Vasil Gambi Efendi, Yorgalidi Efendi.

DERSAADET I. devre

Ahmet Vefik Paşa, Üsküdardan Ahmet Hilmi Efendi, Hasan Fehmi Efendi, Tütün Tüccarı Hacı Ahmet Efendi, Sebuh Maksudyan Efendi, Hüdaverdizade Ohannes Efendi Nikolaki Sulidi Efendi, Vasilâki Seragiyoti Efendi, Sarraf Avram Aciman Efendi.

DERSAADET II. devre

Yusuf Paşa, Sadık Paşa, Hasan Fehmi Efendi, Asım Molla Efendi, Akdarcılar Kâhyası Hacı Ahmet Efendi, Ohannes Hüdaverdiyan Efendi, Şişmanoğlu Yuvan Efendi, Sakazade Aliksan Efendi Galata'da Musevi şeker tüccarlarından Kemal Efendi.

DİYARBEKİR I. devre

Müftü Sıbgatullah Efendinin oğlu Hoca Mehmed Mes'ud Efendi, Harputlu Hafızlı Mahmud Vecdi Efendi, Mardinli Osep Kazazyan Efendi.

DİYARBAKIR II. devre

Hacı Mesud Efendi, Osep Kazazyan Efendi.

EDİRNE I. devre

Şerif Bey, Rıfat Efendi, Rasim Bey, Hasanağazade Hüsnü Bey, Rupen Efendi, Bulgarlardan Kara Mihailoğlu Yorgaki Efendi Tekirdağ'ından Yorgiya Atinadoros Efendi. Çiridoğlu Panayotaki Efendi.

EDİRNE II. devre

Şerif Bey, Rıfat Efendi, Rasim Bey, Reşit Bey, Rupen Efendi, Edirneli Kostaki Peridi Efendi Sa-

makovlu Zahari Efendi, Filibe'den Gümüşgerdan Mihalaki Efendi.

ERZURUM I. devre

Dursunoğullarından Şeref Bey oğlu Ahmed Muhtar Efendi, Erzincan'dan Hacı Rauf Bey, Hamzase Hallaçyan Efendi, Taniyel Karacıyan Efendi.

ERZURUUM II. devre.

....

....

GİRİD I. devre

Halil Rahmi Efendi.

GİRİD II. devre

....

HALEP I. devre

Maraşlı Müderris Sâdi Efendi, Cabiri Müftüzade Abdünnafi Efendi Bakizade Hüseyin Hüsnü Efendi, Karaca Manok Efendi.

HALEP II. devre

Sâdi Efendi, Nâfi Efendi, Karaca Manok Efendi.

HİCAZ I. devre

Seyyid Ahmet Efendi, Seyyid Abdullah Efendi.

HİCAZ II. devre

Mehmet Zehyi Efendi, Mekke-i Mükerreme'den Seyyid Osman Efendi.

HÜDAVERDİGÂR I. devre

Şeyh Bahaeddin Efendi, Rıza Efendi, Pavlidi Efendi, Sahak Yavrumıyan Efendi.

HÜDAVENDİGÂR II. devre

Şeyh Bahaettin Efendi, Rıza Efendi, Pavlidi Efendi, Sahak Yavrumyan Efendim.

İŞKODRA I. devre

Toyzanzade Sâmi Bey, Podgoriçeli Yusuf Ziyaeddin Efendi, Angeli Efendi, Filip Efendi.

İŞKODRA II. devre

Selim Ağa Göriz, Podgoriçeli Yusuf Ziyaeddin Efendi, Angeli Efendi, Filip Ağa Rosto.

KASTAMONU I. devre

Hacı Mustafa Bey, Salim Efendi.

KASTAMONU II. devre

Hacı Mustafa Bey, Salim Efendi.

KONYA I. devre

Çelebi Hüseyin Efendi, Hacı Fasih Efendi, Değirmenci Oğlu Simonaki Efendi.

KOSOVA VE SOFYA I. devre

Şehsuvar Bey, Nişli Süleyman Bey, Feyzi Efendi, Zahari Efendi, Peşo (Petko) Efendi.

KOSOVA II. devre

Piriştine Müftüsü Zeynelabidin Efendi, Nişli Süleyman Bey, Nardalı Ömer (Şevki) Efendi, Ahmet Ağa Apostol Ağa, Andon Ağa, Andon Ağa, Sotiraki Ağa, Mihodanoş ğa.

MÂMÜRET-ÜL ZİZ I. devre

MÂMÜRET-ÜL AZİZ II. devre

Müderris Hafız Mahmud Vecdi Efendi.

SELÂNİK VE MANASTIR I. devre

Mehmet Tahir Paşa, İbrahim Namık Bey, İsmail Rasih Bey, Hacı Süleyman Efendi, Serez'den Mihalaki Bey, Yorgi Efendi, Dimitri Efendi, İstefan Tadi Efendi, Manastırlı Avram Efendi.

SELÂNİK VE MANASTIR II. devre

Evranoszadelerden Mehmet Şerif Paşa, Radovişteli Mustafa Bey, Selânikli Abdülkerim Efendi, İskeçeli Şeyh Mollazade Mehmet Efendi, Mihalaki Efendi, Papazoğlu Vasilaki Efendi, istefan Tadi Efendi, Manastırlı Avram Efendi.

SİVAS I. devre

Mehmet Ali Efendi, Hacı Ahmet Bey, Agop Şahinyan Efendi.

SİVAS II. devre.

....

SURİYE İ. devre

Hüseyin Efendi, Halid Efendi, Kudüs'den Halidizade Yusuf Ziya, (Maruni Katoliklerinden) Nikola Nakkaş Efendi, Nikolaki Nevfel Bey.

SURİYE II. devre

Abdurrahim Behram Efendi Kudsizade Mehmet Tevfik Efendi, Kudüs'den Halidizade Yusuf Ziya Efendi, Nikola Nakkaş Efendi, Sadaret Tercüman Halil Gaanem Efendi.

TRABLUS-İ GARB I. devre

Müderris Mustafa Hamdânî Efendi Süleyman Kapudan Efendi.

TTRABLUS-I GARB II. devre

Mustafa Hamdân 4 Efendi, Hacı Ahmet Galip Bey.

TRABZON I. devre

Dizdarlardan Tahirzade Hacı Emin Efendi, Eyüpzadelerden Ali Efendi, Yorgaki Karvonidi Efendi.

VAN I. devre

....

....

VAN II. devre

YANYA I. devre

....

....

Yanyalı Ahmet Paşazade Mustafa Bey, Lebhovali Ali Naki Bey, Veysel Bey, Yanyalı Nikolaki Çanaka Efendi. Argiri Kantarcı Efendi.

YANYA II. devre

Daviçon Efendi, Mihali Harito Efendi.

YEMEN I. devre

Şeyh Ali Efendi, Seyyid Mehmet Efendi.

YEMEN II. devre

....

....

13 Şubat 1878'de Sultan II. Abdülhamit tarafından tatil edilen ilk mecliste Türk unsuru haricindeki Müslim ve gayrimüslim mebusların, neler peşinde koştukları meydandadır.

Araplar, Arabistan'ın, Ermeniler Ermenistan'ın, Yahudiler Filistin'in, Arnavutlar da Arnavutluk'un, v.s.

1876 Türk - Rus Harbi neticesinde Grandük Nikolas'yı Ayastefanos karargâhında karşılayanlar, bunların temsilcileri veya gizliden gizliye içinde bulundukları İhtilâlci cemiyetlerin mümessilleriydi. Bu temsilcilerin Grandük Nikolas'dan istedikleri Rusya'nın himayesinde, bağımsızlıktı.

Yahudilerin Filistin'e göçünü temin için Abdülhamid Hân'a pek çok kimse müracaatta bulunmuş, hattâ bir ara Almanya İmparatoru ikinci Vilhelm dahi bu işe karışmıştır... Theodor Herzil denilen siyonist ise, gayesi uğruna sık sık İstanbul'a gelip gitmiş, muhtelif kimselerle tanışmış, bunlardan bâzılarını bol rüşvetle elde etmiş, fakat bütün mel'anetine rağmen muvaffak olamamıştır!...

Yahudiler sistemli çalışmayı muvaffak kılabilecek bir çok kuvvetlere sahip bulunuyorlardı. Para onlarda idi. Milletlerarası ticaret münasebetlerinin en önemlileri kontrolleri altında idi.

Avrupa basını ellerinde idi. Dünya umumî efkârında diledikleri anda, diledikleri fırtınayı koparabiliyorlardı. Dünya doğan yeni sebebler yüzünden beliren yeni yeni ittifak kombinezonları ve anlaşmalarla devletlerarası münasebetlerin Avrupa dengesini kökünden sarsmak üzere olduğu bir devir başlıyordu. Abdülhamidi yıllardanberi oynadığı dış politika alanında yaya bırakmak, bir çok bakımlardan artık mümkün sayılabilirdi.

Önce, dünya basınını harekete geçirdiler, sonra Osmanlı topluluğunda Abdülhamid aleyhine mevcut bütün şartları birleştirme yoluna girdiler. O ana kadar tamamiyle başı bozuk bir hareket eden Meşrutiyetçilik birdenbire disiplinli bir saldırı halini almağa başladı. Kozmopolit hava içinde yetişmiş olan Abdülhamid düşmanlarını hedefe doğru yanyana yürütmek güç olmadı. Bu kozmopolitleri bir kozmopolit kurul pekâlâ birleştirebilirdi. Osmanlı İmparatorluğu'na en yakın mason karargâhı olan İtalyan Masrık-ı a'zamı, bu birleştirme ve kaynaştırma vazifesini üslenmişti. Buna Selânik Locası da katıldı.

Memleket içinde de saray düşmanları, Abdülhamit Han'a karşı birleştiler. Masonların yardımlarıyla kurulup, gelişmiş olan İttihat ve Terakki, Abdülhamit Han'ı devirmeyi başardığı gibi parçalanan ve yıkılan imparatorluk toprakları üzerinde kurulan (102), bir sürü devlet gibi «Yahudi ideali» de gerçekleşti.

---

(102) İttihat ve Terakki'nin bu kararını Abdülhamid Han'a Arnavut Esat Toytani, Arif Hikmet Paşa, Yahudi Aram efendi ve Selânik Farmason localarının

Nitekim, Yahudi Aleksandr Beim, neşrettiği bir eserde:

«İkinci Sultan Abdülhamit, gerçi Yahudilere Filistin'de ikamet müsaadesi vermemiş ise de biz, her türlü hile ve desiseye başvurarak onu tahtından indirdik ve Birinci Dünya Savaşı'nda Filistin cephesinde çarpışan Türk Ordusunun belkemiğini kırarak, bu Orduyu biz perişan ettik.» demek suretiyle bu hususu itiraf etmiştir. (103)

Sultan Abdülhamid'i tahttan atan «Jön Türkler»in büyük çoğunluğunu Yahudi masonlar teşkil ediyordu. (104)

Masonların «Jön Türkler» ile olan ilgisi, ihtilâlden sonra bir Fransız gazetecinin Refik Bey adındaki bir Jön Türkle yaptığı röportaj üzerine yarı resmî olarak kabul edildi. (105)

Refik Bey şöyle demekteydi:

«Masonların, özellikle İtalyan Masonlarının bizi mânen destekledikleri bir gerçektir. Macedonia Risorta ve Labort et Lux büyük yardımlarda bulundu, toplanma yeri sağladılar. Localarda Mason olarak toplandık; zaten aramızda hayli Mason vardı.

Bu sırada, İngiltere'de Türklerin İslâm alemindeki yüksek itibarlarını kırmanın yollarını arıyorlardı. Bu arada entellijens sekret servisinin maruf casuslarından Mısırlı Farmason Sakakini'

---

kurucusu ve Selânikli bir Yahudi olan Emanuel Karasso'dan müteşekkil bir heyet tarafından tebliğ edilmiştir.

(103) İttihat ve Terakkinin Suikastleri - Cevat Rifat Atilhan S. 22.

(104) Tarih Boyunca Yahudi Meselesi - Theodor Fritsch.

(105) Jön Türkler - E.E. Ramasaur - S. 126.

ye, Arhur Toms Balfor on beş bin İngiliz vermiştir. Bu altınları Sakakini Kıbrıslı bir zat ile Prens Aziz Hasan'a veriyor ve farmasonlardan Suhon ve Selânikli dönme Necmi vasıtasiyle, ikinci ve üçüncü ordudaki farmason subaylara tevzii ettiriyor.

Meşrutiyeti bahane ederek Türk milletinin bütün dünya müslüman milletleri nezdindeki imtiyazını yok etmek, Anglo - Siyonistlerin en tabii bir arzusu idi. Zira Büyük Britanya'nın doğudaki iktisadî ve siyasî emperyalizmine Türklerin İslâm âleminde sahip oldukları mevki mani teşkil edebilirdi. Bunun için takınmış yazarlar da pek iyi biliyorlardı ki; Türkler İslâmın rehberi oldukça, emperyalistlerin her türlü emelleri akîm kalacaktı.

Entellijans sekret servisin Rumeli'deki Askerî farmason konseyine 15 bin altın göndermesi de doğrudan doğruya Türk hükümdarının hâiz olduğu en büyük dini payenin yakın bir gelecekte yok edilmesini hedef tutuyordu.

İtalyan umumi erkân-ı harbiyesinin casuslarından Karasso ile Metr Saleme büyük alâka ve samimiyet göstermesi ve yirmi dört dönmeyi istihbarâtına alarak Rumeli'deki millî Türk birliğini yıkmakla vazifelendirmesi bizce hayli anlamlıydı.

Rumeli'nin en maruf Farmasonları «La bor et Lux» ve «Makedonya Rizorta» ile «Bizansiya Rizorta» servislerine intisab ederek, Türk ordusuna ve millî birliğe en iğrenç ve namerd ihâneti yapmışlardır.

İtalyan millitaristleri tarihî İtalyan imparatorluğunu tesis ederek Balkanlara, Anadoluya ve

orta doğu ile **Trablus garb'a** hâkim olmayı arzu ediyorlardı. Mezkûr farmason teşkilâtı da millî Türk birliğini yıkmak için yine onlar tarafından kurulmuştu.

1911 de Trablus garbın ve on iki adanın İtalyanlar tarafından istilâya başlanması; onların militarist - emperyalist gayesini açık bir şekilde tebarüz ettirmiştir. Evet, İtalyan mutassıp militaristleri tarihî Roma imparatorluğunu ikâme ile millî emperyalizme aktif bir enerji vermeyi arzu ediyorlardı. Fakat maddî cihetçe takviye görmedikçe bu işlerin tahakkuku gayri kabildi. Her asırda olduğu gibi bu asırda da altın stokları Siyon idealistlerinin elinde olduğundan, bu liderlerle anlaşma akdedilmedikçe mefkûreleri gerçekleşemezdi.

15.7.1907 de Roma belediye reisi Farmason üstâdı E. Nathanın evinde Farmason Siyonistlerden Jakop Şif ile Medyano ve Alfons Roçilt'in sekreterinin iştirakiyle fevkalâde bir karar alınmıştır. Bu kararlar. Emanoel Karasso'nun delâletiyle Osmanlı farmasonlarından Hakkı Paşa, Prens Aziz Hasan, dönme Remzi, Jak Sühamî ile diğer bazı Türk farmasonları ve Sakakini'nin de tasviplerine arzedilmiş ve derhal tasdik edilmiştir ki, şu maddeleri ihtiva ediyordu. (106)

1 — Balkanları, Anadolu'yu ve Orta şark ile şimalî Afrika'yı içine alan İtalyan - Lâtin imparatorluğu teşekkül edinceye kadar, dünya Siyon liderleri İtalyan hükümetini her cihetce destekleyeceklerdir.

---

(106) Farmason - Anarşizm.
Hacı Veliyüddin Ömer Efendi.

2 — Muzaffer imparatorluk teşekkül ettiğinde Siyonistler 38 bin kilometre kara üzerinde Filistin'de SİYON devletini tesis edeceklerdir.

3 — İtalyan orduları; mutasavver imparatorluğun tahakkuku için ilk taarruzu, Trablusgarb'a ve on iki adaya yapacakdır.

4 — İtalyan - Osmanlı savaşı başladığındandan itibaren, İtalyan büyük maşrikine tabi bütün Osmanlı farmason mahfilleri resmen İtalya'nın siyasî menfaatlerini destekliyeceklerdir.

5 — Makedonya Rizorta ile Labor et Lux mahfilleri, harbin devamı müddetince İtalyan umumi erkân-ı harbiyesinin gizli direktifine göre hareket edeceklerdir.

6 — Osmanlı - İtalyan harbinin başladığı tarihten itibaren mezkûr mahfillerin biraderleri ayda beş Osmanlı altını ücret alacaklardır.

7 — Sultan İkinci Abdülhamid halledilinceye kadar Yunanistan'ın (K.İ.P.) ve (S.İ.P.) servisleri Osmanlı Farmasonlarına her türlü yardımda bulunacaklardır. (1)

8 — Yunan Farmasonları ile Osmanlı Farmasonları, Sultan Abdülhamid'in tahtı saltanattan uzaklaştırılmasını temin için müttehiden çalışacaklardır.

9 — Eğer Sultan Abdülhamid tahttan indirilirse GİRİD, İpros ve doğu Makedonya'daki Yunan jeoteknik ve jeopolitik statükosu «defakto» kabul edildiğinden mezkûr eyâletler, Yunan etnik idaresine terk edilecekdir.

Bu anlaşmayı bu şekilde neticelendirebilmek için Elefteryos Venizelos, A. Rıza'ya on iki bin Osmanlı altını vermiştir. «Armonya» ile «Prodos» mahfillerinin Farmasonları, İpros ve doğu Make-

donya Türklerinin Yunan çetecileri tarafından öldürülmelerine ve kitleler halinde îdam edilmelerine, mezkûr Türk Farmasonları, en küçük bir itiraz sesi çıkarmak merdliğini dahi göstermeyecek dereceye düşmüşlerdir.

Girit, İpros ve doğu Makedonya'nın bâkir toprakları yüz binlerce masum Türkün asîl kanlarıyle al renge boyanırken, «Armonya» ve «Prodos» un Farmasonlarının sevinç ve neşelerine payân olan haşmet ve azametiyle cihanı önünde dize getiren Türk, şimdi şükran mukabelesi olarak bu küstah nankörlerin karşısında tir tir, titriyor ve inim inim inliyordu. (107)

16.5.1907 de Bulgar farmasonlarından ve Bulgar Makedonya ittihadı taraftarlarından ve O. R. İ. M. teşkilâtı kurucularından albay Sarahof Mihailovski ile dönme Cavit ve Ahmet Rıza'yı temsilen Metr Salem'in Selânik'teki evinde, dört yahudi arasında şu şartları ihtiva eden bir antlaşma yapılmıştır.

1 — Sultan ikinci Abdülhamid tahtı saltanattan indirilinceye kadar Bulgar farmasonlariyle Osmanlı farmasonları müştereken çalışacaklardır.

2 — Rumeli, Doğu ve Batı Makedonya'daki Bulgar komitecileri, kıyam ve kıtâlleri mahalli «Makedonya Rızorta» ajanlarının direktifiyle icra edeceklerdir.

3 — Her yıl «O.R.İ.M.» teşkilâtı, Selânikteki MAKABİ kulübünün başkanına sekiz bin Osmanlı altını vereceklerdir.

4 — Sultan Abdülhamid hal'edildiğinde; Bulgaristan istiklâlini ilân edecektir. Doğu Ru-

(107) Türk İşte Düşmanın _ C. R. Atilhan - S. 62.

meli'deki jeoteknik Bulgar menfaatleri tarafımızdan «Defakto» kabul edilmişse de Doğu Rumeli'nin Bulgaristan'a ilhakı, mezkûr hadise tahakkuk ettiğinde derhal yürürlüğe konacaktır. Fakat sun'î bir hadiseyi teşkilâtlandırmak şarttır.

5 — Bu akid, padişah hal' edilinceye kadar mer'idir.

Hareket ordusunu harekete geçiren, hiç şüphesiz bu akidlerdir. Dördüncü maddenin sonundaki mâna, bizi uzun uzun düşünceye sevk ediyor. Zira Bulgaristan şarkî Rumeli'yi ilhak ederken; mezkûr yerlerdeki demiryolu işçilerinin çıkardığı grevi bahane ederek, bu Öztürk eyâletinin üzerine kalkmamak şartiyle oturmuştu.

Demek ki bu demiryolu işçilerinin grevi, Farmasonların müretteb bir gösterişinden ibaretmiş. (108)

İşte, bir başka olay...

Selânikte Farmason ve Siyonist Karasso'nun evinde 5 Mart 1908 de Avusturya Farmasonları Viyanadaki «İsraelitsche Alliance» namına gelen sekiz farmason Siyonist arkadaşı şu aşağıdaki akdi imzalamış ve Osmanlı Farmasonlarından Jak Suhami, dönme Cavit, Sakaini ve Prens Aziz Hasan'ın da muvafakatleri alınmıştır. (109)

Mezkûr akid şu maddeleri ihtiva etmektedir:

1 — Sultan ikinci Abdülhamid aleyhine harekete geçecek olan Rumelideki askerî farmason konseyini; Avusturyadaki farmason ve Siyonistler manen ve maddeten destekleyeceklerdir.

---

(108) A.g.e., S. 90.
(109) A.g.e., S. 71.

2 — Sultan İkinci Abdülhamid tahtı saltanattan uzaklaştırıldığı takdirde Bosna - Hersek; Osmanlı farmasonlarının mevcudiyetlerin Avrupa farmasonlarına ve büyük maşrika tanıtmak için Avusturya'ya terk edilecektir.

3 — Ludvik Mayer; bu iki maddelik ittifakı Avrupa hükümetleri namına tanzim ve tatbiki ile vazifelendirilen, batının tanınmış Siyon liderlerindendir. Karassoya on iki bin İngiliz altını vermiş ve kendisi de 1500 altın almıştır. «İNTERNATİONALE POSTALE» adındaki ihtilâl konseyinin lideri ve Siyonist Ludvik Mayer; Avusturya hükümetinden 1500 altın almasına rağmen 1927 de Viyanada teşkilâtlandırdığı bir ihtilâlde adliye sarayiyle bir çok binalar yaktırarak, Avusturya hükümetine milyonlarcı dolarlık zarar vermiştir.

Karasso'ya verilen on iki bin altın dönme Cavit, dönme Remzi ve isimleri malûm eşhas arasındad taksim edilmiştir. Zaman gelip de Bosna - Hersek'i Avusturya ilhak edince; bu yahudi dönmeleri mezkûr idareyi öyle müthiş bir tarzda protesto ederek Avusturyalılara karşı boykota girişmişlerdi ki; milliyetçi öz Türklerin ağızları dönmelerin bu feryadı karşısında iki karış açık kalmıştı.

İTTİHAT VE TERAKKİ'NİN MASONLUĞU

Osmanlıların eski Bahriye Vekili Topçu İhsan, 1909 yılında İttihat ve Terakki Kongresi'ne Edirne temsilcisi olarak gidecekti.

Notların İttihat ve Terakki'nin Masonluğu ile ilgili bölümünde şunları anlatıyor (110):

«Hüseyin Kadri Beyle birlikte Sadık Beyin Şehzadebaşındaki evine gittik. Sadık Bey (sonra Hürriyet ve İtilâf Fırkası reisi), bizi itimadedilen birer İttihatçı arkadaş sıfatiyle gayet dostane bir suretle kabul etti.

Sadık Bey İttihat ve Terakki Kongresine siyonistlik ve masonluk aleyhinde bir lâyıha göndermişti. Bunda; İttihat ve Terakkinin, inkılâbımızın maksat ve gayesine muzir bir cereyana kapılarak ve belki de bilmiyerek ve istemiyerek; Talât, Cavit, Cahit, Ahmet Rıza Beyler ve saire vasıtasiyle mason' teşkilâtına ve aynı zamanda siyonistliğe alet mevkiine getirilmek istendiğini iddia ediyor ve bu beylerle emsalinin cemiyetten tardedilmelerini istiyordu.

Sadık Bey şöyle diyordu:

«— Bugün Yahudilikle masonluk dünya iktisadiyatına hâkimdir. Teşkilâtları ile cihan matbuatına nafiz olmuşlardır. Dünya umumi efkârını istedikleri tarafa çevirmektedirler. Her millet içinde bulunan mevki şöhret, menfaat ve şeref hırsındaki zekâları kendi taraflarına celp ile, masonluk ve diğer teşkilâtlar yardımiyle, onları devleti idare eden meclislere, yüksek mevkilere geçirmek yolunu buluyorlar. Üniversitelere kadar sokulmuşlardır. Bu ihtilâl ve inkılâp yaptık. Biz ummeti ve milleti büsbütün sıkıntı ahlâktan kurtarmak istiyoruz. Sultan Hamid'i hal'ettik

---

(110) Eski Bahriye Vekili Topçu İhsan, İttihat ve Terakki ve Masonluk, Resimli Tarih Mecmuası, Cilt , Sf. 780 - 782.

ama, bunu birkaç türedinin sivrilmesi ve halkın da yeni baştan bu türedileri esiri olması için yazmadık. Bugün siyonistler nazarında Osmanlı devletinin çökmesi, hiç değilse Kudüs'ün ve Filistin'in bizden kopması lâzımdır. Masonlar da onlarla beraberdir. Buralarda bir Yahudi hükümeti kurmak istiyorlar.»

Bu mülâkat insana korku veriyordu Sadık Beyi, biz Melâmi tarikatına mensup derviş meşrep bir zat olarak tanıyorduk, ve duymuştuk. Acaba gene öyle bir dini asabiyetle mi böyle konuşuyordu? Kendisine hitapla:

— Fakat beyefendi, Talât nasıl olur da devletinin, milletinin aleyhinde olacak bize hain bir teşekküle alet olabilir? O beki inkılâptan evvel Selânik'te mason locaları girmiştir. Devri sabık malûm. Dört kişinin bir araya gelerek konuşması bile tehlikeli Her taraf hafiye dolu idi. Bundan başka Paris'te çalışan dış genel merkez ile temas ve muhabere lâzımdır. Talât İttihat ve Terakki'nin selâmet ve muvaffakıyeti için mason localarından, masonluğun beynelmilel nüfuzundan istifadeyi düşünmüş ve o düşünce ile oraya intisabetmiş olabilir.

Demiştim. Sadık Bey cevap verdi:

«— Şüphesiz Talât, hattâ Ahmet Rıza ve Hüseyin Cahit Beyler bilerek bunların elinde oyuncak olmak istemezler. Fakat onlar siyonistlerin elindeki dünya matbuatının ve mason localarının ifade ettiği hava içinde bütün dini, hattâ millî ve şahsi hüviyetlerini kaybetmiş bulunuyorlar ve artık vatan millet ve devlet işlerinde bizim gibi düşünemezler. Kuvvetini İttihat ve Terakki'ye

geçtiğini gören mevki, menfaat şöhret harisleri şimdiden İttihat ve Terakki kulüplerini doldurmuşlardır. Yarın bunlar da masonluğun beynelmilel olan yardımcı nüfuzundan istifade etmek ve şöhret kazanmak hırsiyle bu localara girecekler, o kanalla Mebusan Meclisinde mebus sıralarını, Temyiz Mehkemesi ve Şürayı Devlet riyaseti gibi makamları işgal edeceklerdir. İttihat ve Terakki'yi mason localarının üstatları, meşrıkı âzamları Talât Bey ve hempaları ellerinde bırakırsak millet namına kanunlar tanzim edecek, devlet safinesine rota verecek Meclisi Mebusan da bu loca yârâniyle dolar. Böylece devletin yüksek mevkileri de bunların eline geçerse ihtilâl yapan, inkılâp yapan; milleti yükselteceğiz, vatanı kurtaracağız diye, bir şeyi yapan bizler de gafil bir seyirci vaziyetine düşüp kalmaz mıyız?»

Sadık Beyden ayrıldık. Muzdariptim. Zaten 31 Mart hâdisesini doğuran Millet Meclisindeki çirkin mücadeleler, matbuatın şahsiyata müteveccih şuursuz mubalâtsızlıkları, küfürlerle dolu yazılar hep hürriyetin fena kullanılışından ileri gelmiyor mu idi?

Kongrede Sadık Beyin lâyihası okunmadı.

Ben; Doktor Nâzım Beyle Ömer Naci Beyden bu lâyiha hakkında malümat ve tafsilât istedim ve lâyihanın kongre umumi heyetinde tetkik edilmesini talebettim.

O zaman vatanın her yerinden gelen, muhtelif millet ve mezheplere mensup ve cemiyete inkilâptan sonra dahil olmuş bulunan âzâlar arasında bu lâyıhanın bahis mevzuu olması münasip ve muvafık görülmedi.

Cemiyete inkılâptan evvel girmiş İttihat ve Terakki komitesi mensupları ile merkezi umumi âzâları arasında yapılan hususi bir toplantıda bu lâyiha görüşüldü. Hazır bulunan murahhaslara merkezi umumi âzâları arasında mason olduklarından şüphe edilenler de vardı. Bu yüzden münakaşalar bazan çok hararetli olmakta idi.

Mason oldukları zannedilenler şöyle diyorlardı.

— Biz ihtilâli, memleketin muhakkak felâketinden derin bir ıztırap duyarak, mahazâ akıl ve esasatı İslâmiyeden kuvvet ve ilham alarak yaptık. Biz Mebusan Meclisini, mason localarını basamak yaparak gelerek kimselerle doldurmak istemeyiz. Şeriat ve akıl bize «kendisiyle istişare olunacak, memleket idaresinde reyi alınacak kimseler, kendilerine emniyet ve itimadolunur kimseler olmalıdır» diyordu. Hulâsa İttihat ve Terakki, yaptığı inkılâbı yalnız memleketin istihlâs ve itilâsına, milletin selâmet ve saadetini temine mâtuf olarak kendi gayesi üzerinde ikmal etmiye mecburdur. Bu düşünceler inkılâbımızın gayeleri ve bizim prensiplerimizdir.

Doktor Nâzım, münakaşanın çok ciddileşmesi üzerine müdahale etmek mecburiyetinde kaldı:

— Bu lâyiha Sadık Beyin kendi görüş duygusunun ifadesi olmadığı gibi hakikate de mutabık değildir. İnkılâplarımızdan maddeten ve mânen müteessir olan veya bekledikleri ikbal ve menfaati elde edemiyenlerin üstadane bir şekilde uydurup Sadık Beye verdikleri bir romandır. Arkadaşlar; masonluk siyasi olmaktan uzak beynelmilel bir teşekküldür. Mason localarında siya-

setten bahsolunması bile kati surette menedilmiştir. O, yalnız umum insaniyetin selâmet ve itilâsı düşünceleriyle meşgul olmak ister. Milletleri, milletlerin büyüklerini birbirine tanıtmak, devletler arasında zuhur edecek ihtilâfları, kanlı harblere meydan vermeden hakem usuliyle sulhen halletmek gibi düşüncelerle hareket eder. Bugün dünya masonluğunda birçok münevver ve insaniyet muhibbi zevat, hattâ imparatorlar, karallar dahildir. Siyasetleri ve millî menfaatleri tabiaten birbirlerine zıt olan bu zevat Yahudilerin bizim zararımıza Filistinde bir devlet kurmaları için mi masonluğa intisabetmişlerdir.? Böyle bir şeyi iddia etmiye imkân var mıdır?

Talât'ı, bu, inkılâbın en büyük adamını, yüksek vatanperver ve milliyetçi arkadaşımızı, kardeşimizi vaktiyle mason locasına girmiştir diye İttihat ve Terakkiden tard mı edeceğiz? Talât İttihat ve Terakkiyi kuranlardan değil midir?

Cavit dönme. Onun damarlarındaki kan Yahudi kanı imiş.. Maziyi tetkik edelim; tarihimize şeref veren büyükler arasında ecdadı şu veya bu dinden dönmüş, kan itibariyle başka ırklara mensup ne kadar hayat vardır.

Masonluk ilcasiyle dinî akidelerin gevşeyeceğinden, umumi ahlâkın bozulacağından memleketin ve milletin mânen çökeceğinden dem vurulmak isteniyor.

Arkadaşlar, hakikat şudur ki: Vaktiyle Manastır heyeti merkeziyesinde bulunmuş olan Sadık Bey şimdi de bir an evvel fırkasının başına, oradan da hükümet riyasetine geçmek istiyor, bunun için bihuzurdur.

Nâzım Beyin bu sözlerini dinliyenler her iki

tarafın da haklı ve haksız oldukları noktalar bulunduğuna kanaat getirerek münakaşanın daha fazla uzamaması için yumuşuyorlardı.

Fakat o günden sonra,, İttihat ve Terakkinin, gizliden gizliye de olsa, ne siyonistlik ne de masonluk tesirlerine alet olmaması için birçok tedbirler düşünüldü. Merkezi umumide de, İstanbul murahhası Kara Kemal Beyle, müderrisinden ve ulemadan mürekkep bir heyet teşkil edilerek millete dini his ve terbiyenin takviyesi, umumi ahlâkın korunması hususunda esaslı ve programlı bir neşriyat temini için mutabık kalırdı.

Kongreden sonra Sadık Beyle aramız büsbütün açıldı ve sonraları İstanbul'daki hürriyet ve İtilâf Fırkası mehafilinden yayılmaya başlıyan muhtelif rivayetler arasına İttihat ve Terakkinin ilk teşekkülünde en fazla Selânikteki mason locasının müessir olduğu hakkındaki uydurma haber de karıştı.

İttihat ve Terakki ise, Osmanlı Câmiasından ayrılmak istiyen bilûmum iftirakçı munsurlarla mücedele ettiği gibi, artık siyonistlik ve masonluk aleyhinde de mücadeleye geniş yer vermiş ve bu maksatla bir büro kurmuştu.

Aynı zamanda, sırf masonluğa karşı bir hareket olmak üzere, dindarlığı ile mütemayiz Hacı Âdil Bey İttihat ve Terakki Cemiyeti umumi kâtipliğine getirilmişti. Öteyandan da inkılâptan evvel cemiyete girmiş fedakâr arkadaşlar bilhassa bu işlerle meşgul olmak üzere vilâyetlere gönderilmişti.

Cemiyetin Şehzadebaşı kulübünde manastır' lı İsmail Hakkı Efendi ile değerli arkadaşlarının teşkil ettikleri «Cemiyet İlmiyye» de İslâm uleması

tarafından din ve ahlâka dair yazdırılan kıymetli eserler tabettirme dağıtıyordu.

Fakat her şeye rağmen İttihat ve Terakki'nin masonluğa alet olduğu hakkındaki şayiaların, rivayetlerin, isnatların önüne geçmek sonuna kadar mümkün olamamıştır.»

OSMANLI ÜLKESİNDE YAHUDİ MİLİS KUVVETLERİ

Bonaparte Mısırda savaşırken, 1799 Haziranda, Fransanın resmî gazetesi olan Le Moniteur'da iki haber çıktı. Bunlardan İstanbul mahreçli olan birincisinde, General Bonaparte'ın, Asya ve Afrikada yaşayan bütün Yahudileri, bayrağı altında toplayarak, eski Kudüs'ü yeniden kurmaya dâvet ettiği, daha şimdiden pek çoğunu silâhlandırdığı ve Yahudi taburlarının Halep şehrini tehdit ettikleri bildiriliyordu. (11) Fransız Ordusunun verdiği kayıpları telâfi etmek için Mısır ve Suriyede, yerli ahaliden, yani, Rum, Kıptî ve siyahilerden asker devşirdiği mâlumdur. İkinci haber ise, Fransız kamu oyunu teskin için tertiplenmişti. Buna göre, Bonapart'ın Suriyeyi fethetmekten gayesi, sadece Kudüsü Yahudilere iade etmek değildi. Bu çok daha şümullü maksatların ancak ilk kademesini teşkil eden bir seferdi. Muzaffer Kumandan, Suriyeden İstanbula yürüyerek ve Osmanlıların taht şehrinden, Viyana ile Rusyayı yola getirecekti. (112)

---

(111) Osmanlı Ülkesinde Teşkilatlanan Yahudi Milis Kuvvetleri - Halûk V. Saltıkgil - Belgelerle Türk Tarihi Dergisi - Sayı: 12 - 13.

(112) Israel and Her Neighbours - Norman Bentwich - s. 45.

Balfour Deklerasyo'nun bu garip öncüsü, dünya Yahudilerince ciddiye alınmadı ve bir propaganda gayretinden ileri gitmedi. Belki Mısır ve Filistindekiler, bir şeyler ummuşlardır. Ancak Sionizm'in uzun müddet bankerliğini yapan meşhur Rothschild'ler, bu sıralarda işe başlamış ve Avrupanın belli başlı merkezlerine dağılmışlardı. Bu kardeşler ve bunların oğulları, torunları, pek büyük paralar kazanacak, zamanla büyük devletlerin güvenini elde edip, dünya para piyasasında olduğu gibi, siyaset alanında da sözlerini geçirir hale gelecekler. Filistine giden Yahudi göçmenleri uzun süre, geniş çapta destekleyecekler ve sonunda, Sultan Abdülhamidle pazarlığa bile kalkışacaklardı.

Bonaparte'ın Mısır seferi. istediği neticeleri sağlayamadı ama, Orta Doğuya, tesirleri günümüze kadar gelen, hattâ dünyayı etkileyen, bâzı şeyler getirdi. Bunlardan birincisi, o günlerden, İsrael Devletinin kurulduğu 1948'e kadar, Filistinli Yahudilere, yahut Yahudileri Filistine iade fikrinin, Orta Doğu siyasetinde en önemli faktörlerden biri halini almasıdır. Bunun yan tesirleri hâlâ devam ve nerede bitecekleri bilinmez. İkinci ise, Mısır Seferi ile, Avrupanın, bir daha çıkmamak üzere, Orta Doğuya yerleşmeye başlamasıdır. Bir diğer noktada, Osmanlı topraklarında yaşayan Musevîlerin, ilk defa, Devlete karşı ayaklanmaya teşvik olup, silâhlandırılmalardır.

Ondokuzuncu Asrın başındaki bu kaynaşmadan sonra, Filistin ve orada yaşayan Yahudiler, yüzyıllardır süren uyuklamalarına devam ettiler. Bu hal Kavalalı Mehmet Ali Paşanın Devlete meydan okumasına kadar devam etti. Napoleon

Savaşları'ndan sonra, İngiltere, Mısır ve Filistine özel bir alâka duymaya başlamıştı. Hindistana giden en kısa yol, bu bölgeden geçiyordu. Denizden İskenderiye'ye gelinir, karadan Süveyş'e geçilerek, oradan itibaren, gine deniz yolu takip olunurdu. Bu yapılmadığı takdirde, Afrikanın etrafını dolaşmak icabederdi ki, aylarca süren bir seyyahat demekti. Bu yüzden, Mehmed Ali Paşanın isyanı, İngiltereyi endişeye düşürdü. Müdahale lüzûmunu hissetti. Napoleon devrinde olduğu gibi, İngiliz denizcileri, 1840 da, gine Akkâya çıktılar. Bu insanlarda, Avrupalı devlet adamları, Mukaddes Toprakların geleceği üzerinde konuşmalara başlamışlardı. İngilterede bazı dinî gruplar, buraların Yahudi Milletine açılması tezini savunuyorlardı. Hattâ zamanın başbakanı Lord Palmerstone'a bile tesir etmeye başladılar. Fakat, hemen her sefer olduğu gibi, Avrupa devletleri, bu işte de bir anlaşmaya varamadılar; ancak, Sultandan gayri müslim halkın, yani Hristiyanlarla, Musevilerin, Müslümanlarla ayni haklara sahip olacakları vaadini aldılar.

İngiltere, Kudüse bir konsolos gönderdi. Böylece, ilk Avruplı diplomatik mümessil, Filistine girmiş oldu. Vazifelerinin başında, ingiliz tebaası olsun olmasın, bütün Yahudilerin himayesi geliyordu. Ayni günlerde, İngilizler ile Prusyalılar, beraberce, Kudüste bir Protestan Kilisesi kurup, başına, aslen Musevî olan bir Anglikan rahibini getirdiler. Diğer Avrupa milletleri de, Kudüse konsoloslar göndermekte ve rakip kiliseleri destekleme yarışına başlamakta gecikmediler. Fransızlar, eskiden beri, Doğuda Katolik Kilisesinin hâmisi vaziyetinde idiler. Ruslar, Rum Ortodoks

Kilisesini tutarlardı. Avusturyalılar, Almanlar ve İtalyanlar ise, Katolikleri desteklerlerdi. Böylece Filistin, din kisvesi altında, milletlerarası bir arena haline geldi. Zamanımızda olduğu gibi, o günlerde de, Batı Avrupa, Rusya ile çatışma halindeydi. Derken, biraz da Kiliseler arasındaki rekabetin tesiri ile Kırım Harbi (1854-1856) patladı. Bu, sonucu malûm harbin, Filistinde mühim bir tesiri görüldü. Padişah, bir İradeyle, ırk ve mezhep farkı gözetmeksizin, bütün tabaasına eşit vatandaşlık hakları tanıdı.

Kırım Harbinden sonra Avrupanın Filistine olan ilgi, artmakta devam devam etti. İlk Avrupalı göçmenler, 1870 de gelen Hristiyan Almanlar oldu. Würtemberg'li bu çiftçiler, Kudüs, Yafa, Hayfa ve Nasıriye civarına yerleştiler. Bunları, kısa bir süre sonra, Doğu Avrupadan, özellikle Rusya ve idaresindeki memleketlerden gelen küçük Musevî grupları takip etti. Bunlar da, «koloniler» yani ziraî köyler kurarak, toprakla uğraşmaya başladılar. Yahudi Milletinin, Vaadedilen Topraklarda, Filistinde, yeniden vücut bulacağına dinî inançları vardı. Başları sıkışınca, Rothschild'lerden her türlü yardım görüyorlardı.

İngilizler, bu bölgeye olan ilgililerini, İncil Diyarını inceleyip, tanımak maksadı gerisinde gizlemeye çalışıyorlardı. 1865'de kurulan Filistin Keşif ve Araştırma Fonu (Palestine Exploration Fund) emrindeki subay ve istihkâmcılar, memleketin mükemmel bir haritasını çıkardılar. Subayların arasında, sonradan Sudan Fatihi, Majeste' nin Mısır Fevkalâde Komiseri ve nihayet, ingiliz Orduları Başkumandanı ve Savunma Bakanı Lord Kitchener olan, Üsteğmen Herbert Kitche-

ner de bulunuyordu. Süveyş Kanalı açıldıktan sonra, Filistin, İngilizler bakımından daha büyük bir önem kazandı. XIX. Yüzyılın sonlarına doğru, İngiltere, Filistinle olan ticaretini arttırdığı gibi, Yahudileri de açıkça desteklemeğe başlamıştı. İmparatorluğu için en mühim deniz yolu olan Süveyş Kanalının bulunduğu Mısır'ın kuzey komşusu bu memlekette de, durumunu kuvvetlendirmesi icap ettiği kanaatındaydı. Aynı zamanda, sayıca en az olmalarına ve Filistin üzerinde hiç bir hak sahibi —Ahdi Atik'in vaadi hariç— olmamalarına rağmen, Musevileri, Türk ve Araplardan daha yakın buluyordu. Dünya Yahudileri de, İngiltere'yi, kendilerine en dost büyük devlet olarak tanımakta kusur etmiyorlardı. Başlıca Sionist teşebbüsleri, İngiliz Şirketleri olarak teşekkül etmişlerdi. Hayfa ile Bağdad arasında tren işletmek için kurulmuş olan Fırat Vâdisi Demiryolu Kumpanyası (The Euphrates Valley Railway Co.) ile, yine Hayfa ile Şam arasında demiryolu işletmek üzere teessüs etmiş olan Şirket, bunlardan sadece ikisidir, ikisi de, zarar ettiklerinden, dağıldılar. Fransızların Yafa Limanından Kudüs'e döşedikleri 70-80 kilometrelik tren hattı ise, pekâlâ işlemeye devam etti. (113).

Diğer Avrupa milletleri ve bilhassa Almanlar da, Filistin'deki nüfuzlarını ve dinî müesseselerini çoğaltmak için gayretlerini esirgemiyorlardı. Kayzer Wilheim II, 1898'de, Abdülhamid'in misafiri olarak pek tantanalı bir rekilde, İstanbul'u ve Mukaddes Toprakları ziyaret etti. Kudüs'e gelişinde, dört büyük Alman dinî tesisinin açılışla-

(113) A.g.e., S. 48.

rını yaptı. İngilizler, bunların birer «müstahkem mevki» olduklarını, yakın zamanlara kadar iddia ettiler.

Aynı yıllarda, T.E. Lawrence adında genç bir İngiliz arkeologu, Güney Anadolu'yu, Suriye'yi ve Mukaddes Toprakları karış karış, sırasında, yaya olarak geziyor ve görünüşte arkeolojik araştırma ve kazılar yaparken, Üsteğmen Kitchener gibi, en ufak teferruatı dahi ihtiva ediyor, yerli halkla tanışıp, yaşayışlarını tetkik ediyordu. Hatta, Akabe Körfezindeki yasak bölgeye bile girebilmişti. Bu sırada, Lord Kitchener, makamının adı ne olursa olsun, Mısır'ın fiilî hâkimi bulunuyor ve bu kartografi faaliyetini, Londra'daki Harbiye Nezaretinden fazla, kendi idare ediyordu. Masrafları da, mahut Filistin Keşif ve Araştırma Fonu karşılıyordu. (114) Bu T.E. Lawrance, kısa bir süre sonra, 1914 - 1918 Harbinde, Arapların Osmanlı İdaresine karşı ayaklanmalarında en büyük rollerden birini oynayacak ve avucunun içi gibi bildiği bu bölgede, Türklere savaşacak olan meşhur «Casus» Lawrence'den başkası değildi.

Bu arada, Batıdan, özellikle Dolu Avrupa'dan, Yahudilerin Filistin'e muhacereti devam ediyordu. Yahudi göçmenlerin sayıları Avrupa' daki duruma göre detişiyor, azalıyor, çoğalıyor, fakat göç (Aliyah), durmak bilmiyordu. Gelenler moşav denilen ziraî köylere yerleştiriliyor veya, yeni moşavlar kuruyorlardı. Bunların en eskilerinden biri, 1878'de temeli atılan Petah Tikva idi.

Bütün bunlar ve bunlara benzeyen daha bir sürü olay. Osmanlı Hükûmetinin bu havalide işle-

---

(114) T.E. Lawrence - Liddel Hart - In Arabia and After, s. 31.

ri, ne kadar gevşek tuttuğunu ve kısa bir zaman sonra karşılaşacağı gaileler, hattâ felâketleri, âdeta dâvet ettiğini göstermiyor mu?

XX. Asrın başında, Filistin'de iki türlü Yahudi bulunuyordu. Birincisi karikatürlere, fıkralara konu teşkil eden cinsten Musevîlerdi. Bir kısmı, XIX. Asrın sonlarında gelen Avrupalı göçmenlerle Filistine varıp, yerleşmişlerdi. Kendilerini Vaadedilen Topraklara çeken şey, millî değil, dinî bir idealdi. Eski Kudüs'ün Yahudi Mahallesinde oturur, sadaka ile geçinir dua, ile ömür tüketirlerdi. Başka bir takımı, Musevî hayır cemiyetleri ve özellikle Edmond ve Rothschild'in sayesinde, toprak ve sermaye bulup, ziraatçiliğe başlamışlardı. Resmî makamlardan müsamaha görüyor, komşuları Araplarla iyi geçiniyorlardı. Bir taraftan Doğu Avrupa'da ve özellikle Rusya'daki baskı ve pogromlardan (115) kurtulduklarına sevinirken, öteki taraftan mümkün olan süratle, mümkün olduğu kadar çok kazanıp, âsûde bir hayat sürmeye bakıyorlardı. Evvelâ çalışacak Yahudi olmadığı için, sonra Sionist ve sosyalist olmadıkları ve çok düşük ücretlere razı olduklarından, Arap işçileri tercih ederlerdi. Her türlü siyasi faaliyete şüpheyle, hattâ korkuyla bakan, özellikle Sionizm'den nefret eden bu Museviler, Filistin'e yapılacak büyük mikyasta bir Yahudi muhaceretinin, Araplarla olan iyi komşuluk ilişkilerini bozmasından ve huzurlarını kaçırmasından endişe ediyorlardı. Bu «levantenleşmiş eski kolonlar. Baron'un (116) bağışları ile, tufeylî bir

(115) İmparatorluk Rusya'sında, hükümetin idaresi altında çıkarılan kargaşalık ve katl-i âm.

(116) Edmond ve Rothschild'in lâkabı.

hayat sürüp elleriyle çalışmaktan nefret eden, kavga çıkaran, rüşvet yedirip dolandırıcılık eden, adamakıllı nâhoş bir tipti.» (117)

İkinci grup ise, Filistin'e tamamiyle siyasî maksatlarla gelmişlerdi. Bunların hepsi Sionist ve sosyalistti. Yahudilerin Millî Yurdunun Filistinde, ancak kendi düşündükleri şekilde kurulabileceğine inanıyorlardı. Eğer Yahudi Milleti yeniden doğacaksa, bunun, diğer milletler gibi, çiftçi ve işçilerden kurulu sağlam bir temele dayanmakla mümkün olabileceğini iddia ediyorlardı. Ve tabiî, ötekilerle geçinemiyorlardı. Böylece, Filistin Yahudileri, daha işin başında, birbirine tamamile zıt iki kampa ayrılmış durumdaydılar. Churchill'in, «İkinci Dünya Harbi» adlı eserinde yazdığı gibi, «Yahudiler, dünyanın siyasete en düşkün ırkı olarak, Rumlarla rekabet halindedirler. İçinde bulundukları durum ne kadar ümitsiz veya memleketlerini tehdid eden tehlike ne kadar ümitsiz veya memleketlerini tehdid eden tehlike ne kadar ciddî olursa olsun, daima kendi aralarında nevmidâne bir şiddetle mücadele eden bir sürü lidere sahip, bir çok partilere ayrılmışlardır. Üç Yahudi bir araya gelince, iki başbakan ve bir muhalefet lideri görüleceği çok yerinde söylenmişti.» Bunun ne kadar doğru olduğu, İsrail kurulurken daha iyi meydana çıktı.

1903'te, İngiltere Hükûmeti, bir Yahudi Devleti kurmaları için, Sionist Teşkilâtına Afrika'da, Uganda'da geniş bir yer teklif etti. Bunun üzerine, hemen bütün Yahudiler ikiye ayrıldılar. Filistin'de ise, kıyamet kopuyordu. Filistin Yahudile-

---

(117) Arthur Koestler - Promise and Fulfilment. S. 37.

rinin hepsi, yaman birer «Ugandist» kesilmişler, dışarıdaki «Filistinci»lerle mücadele ediyorlardı. Neticede, dışarıdakiler ağır bastı ve Uganda fikri, suya düştü. Bu, Sionist'ler için, iyi bir ders olmuştu.

Sionist'ler, yeni koloniler kurmak için, Araplardan toprak almağa başlamışlardı. Kısa bir zaman geçince Araplar, sattıkları arazinin parası tmamen ödenip, yeni moşav kurulunca gelenleri dehşete düşürüp kaçırarak, hem bedelini aldıkları toprağa, hem de yeni köye konmak için, sistemli bir saldırganlık siyaseti gütmeğe başladılar. Bundan başka, meselâ Petah Tikva'da yeni bir moşav kurulacağını duyan iki kabile birden, Yahudilere toprak satmaya kalkmış, gelenler sadece birinden alınca, satamayanlar yeni koloniye saldırmaya başlamışlardı. Arapların kullandıkları bir taktik de, Yahudilerin tatil günleri Cumartesi olduğundan, en şiddetli hücumlarını o güne rastlamalarıydı. Kolonidekiler sinagogda ibadetle meşgul bulunduklarından, netice almak daha kolay oluyordu. İlgili makamların bu gibi işlere pek karıştıkları yoktu.

Köylerde ve çiftliklerde, öteden beri, Hükûmetin buhavaliye yerleştirdiği Çerkeslerden bekçi kullanılması âdet olmuştu. Yeni gelen Sionistler, bunlardan hoşlanmadılar. Çerkeslerin, vazifelerini iyi yapmadıklarını iddia ediyor, Yahudiyi Yahudinin koruması icab ettiğini söylüyorlardı. Arap hücumlarının devam ederek, şiddetini arttırması üzerine, Yahudiler ciddî tedbirler almak lüzûmunu hissettiler. «Şomrim» adında bir teşkilât kurdular. Ahdi Atik'in alınmış olan isminin mânâsı, «Bekçiler» di. Bunlar ata binmesini

iyi bilen, Arapçayı rahat konuşanlar arasından seçiliyorlardı. Başlarına Araplar gibi, kefiye doluyorlardı. Arap usul ve âdetlerini öğrenmişlerdi. Birçoklarının Araplarla yakın dostlukları vardı. (118) Oldukça iyi bir şekilde silâhlanmış olmakla beraber, tamamile başı bozuk ve bir merkezden idare edilmeyen, ancak bir hücum vukuunda silâha sarılan bu teşkilât, Yahudilerin Osmanlı topraklarında, yabancı bir devletten teşvik ve yardım görmeden kurdukları ilk milis kuvvetidir. Üyeleri arasında, bugünkü İsrael Devletinin kurucularından bazıları, meselâ, ilk İsrael Başbakanı David Ben Gurion da bulunuyordu.

O sırada Filistine, Rusyadan yeni gelmiş olan ve bir çiftlikte çalışan Ben Gurion, teşkilâta ilk silâh günleri şöyle anlatıyor: «İşçilerden çoğunun oturduğu hanın büyük odası,birdenbire silâhaneye ddönmüştü. Akşamları buraya gelen biri, her birinin elinde bir tüfek bulunan, yataklarına oturmuş, yirmi kadar genç adam görünce şaşırırdı. Birisi namluyu temizliyor, diğeri nişangâhı kontrol ediyor, başka biri kütüklerini dolduruyordu - silâhlarını mukayese ediyorlar, her birinin iyi ve kötü taraflarını sayıp döküyorlar... ve yatma vaktine kadar bu, böyle devam ediyordu.» (119)

«Bekçiler» ortaya çıkınca, Araplar, hücumlarını kolonilerden, açıktaki sürüler ve tarlalara kaydırdılar. Bu arada, iki taraf da, ilk ölülerini vermişti. Yahudiler de, fırsat buldukça, Arap

---

(118) A.g.e., S. 67.
(119) Maurice Edelman - Ben Gurion, A, Political Biography, S. 42.

köylerine misillemeye başladılar. Ben Gurion ve bazı arkadaşları, «Şomrim»in daha düzenli, daha «askeri» bir hale gelmesini istiyorlardı.

1905'te, Kişinev progomundan kaçanlardan yeni bir dalga, Filistine vardı. Gelenler arasında, küçük Rus şehirlerindeki Musevî savunma gruplarında çalışmış gençler de bulunuyordu. Bunlar, Avrupa'da edindikleri tecrübe ve bilgiyi, «Şomrin»in istifadesine sunmakta gecikmediler. Filistındeki ilk «muntazam» milis birlikleri, bunun neticesi olarak doğdu ve «Bekçiler»in yerini aldı. Bütün memleketi kapsayan bu yeni teşkilâtın adı «Haşomer» (Bekçi) oldu ve Yahudi savunma hareketi, daha çok, Rusya'dan gelen ve Rus - Japon Harbinden sonra patlak veren ihtilâl teşebbüsüne karışmış öğrencilerin tesiriyle, tam bir siyasî nitelik kazandı. Artık, siyasî Sionizm'in bir de silâhlı desteği vardı. Çok geçmeden, «Haşomer» de, Ben Gurion'un da katıldığı ilk savaşını veriyordu. Hükûmet, bunu da, kısa süren birkaç tutuklama ile kapattı. Birçok tesirler altındaydı.

Ben Gurion da, yeniler gibi, Rusya'dan gelmeydi. 1886'da Plonsk kasabasında doğmuştu. Babası Avigdor Grün, Musevî cemaatinin ileri gelenlerinden bir dava vekiliydi. Koyu Sionistti. Sonradan Ben Gurion adını alacak olan David Grün'ün anası, oğlan on yaşındayken, onbirinci çocuğunu doğururken öldü. Böylece David, küçük yaştan itibaren, babasının tesiri altında kaldı. O yıllarda, Rusyada ve Rus idaresi altındaki Doğu Avrupa memleketlerinde yaşayan Museviler, devamlı olarak baskıya maruz bulunuyor, ikide birde yapılan programlarda can ve mal kay-

bına uğruyorlardı. Buna karşı, özellikle yirminci yüzyılın başlarında, savunma tertiplerinin yanı sıra, siyasî bakımdan da teşkilâtlanmaya başladılar. Bir çoğu ise, Rusya'dan kaçarak başka ülkelere, bu arada Filistine de sığınmışlardı. Küçük David böyle bir hava içinde, birbiriyle çarpışan siyasî ve dinî fikirlerin ortamında yetişti. Vaadedilen Topraklara, yani Filistine gitmeyi tasarlıyorddu. Bir ara Varşova'ya kaçtı, misafir öğrenci olarak, bakaloryasını verdi ve Sionist kongrelerine katıldı. 1906'da Filistine geldi. Militan bir Sionist ve sosyalist olan David, buradaki havayı beğenmemişti. Kolonilerde Arap amelenin değil, Yahudilerin çalışmasını istiyordu. Daha ilk günlerden itibaren, ırkdaşları ile çatışmaya başlamıştı. «Petah Tikva'daki Yahudi efendileri, yeni kolonilere gizlice fellâhları sokuyorlar» diye bağırıyor, bir Yahudi işçi hareketi meydana gelmeden, Yahudi Milletinin vücut bulamayacağını önüne gelene söylüyordu. «Bekçiler» de ve «Haşomere» in kurulmasında faal bir rol oynadı. Bir taraftan da, sonradan İsrael Cumhurbaşkanı olan Ben Zvi'nin çıkardığı «Ahdut» (Birlik) gazetesine yazı yazıyordu.

Bu sırada, İstanbul'da İkinci Meşrutiyet ilân ediliyor ve bunu, senesi geçmeden, 1909'da, 31 Mart Vakası ve Abdülhamid'in tahttan indirilmesi takip ediyordu. İmparatorluk tam bir keşmekeş içindeydi. Filistinin dahil bulunduğu Suriye gibi uzak vilâyetlerde, zaten bozuk olan idare büsbütün gevşemiş, yerli halk istediği gibi at oynatmaya başlamıştı. Altıyüz senelik Osmanlı Devletinin parçalanma çatırtıları, duyabilenleri huzursuz bırakacak bir dereceyi bulmuştu. İrili

ufaklı bir sürü devlet. Osmanlı mirasına konmaya hazırlanıyordu.

Gen Gurion, bu devreyi, kendi bakımından şöyle anlatıyor ve aldığı bir kararı açıklıyor: «Dünyanın başka hiçbir yerinde, Yahudi cemaatının. Eretz İsrael (Filistin) de olduğu kadar, devletin hayatından tamamen uzak, mahallî halk ve lisana tamamen yabancı, memleket ve âdetlerinden tamamen bîhaber bulunduğunu görmedim; bir kaç şehirde çoğunlukta olmamıza rağmen, hiçbir siyasî önem taşımıyorduk ve kültür bakımından, yerlilerden kıyaslanmıyacak kadar üstün olmamıza karşı, vatandaşlığın her bakımından, onlardan çok aşağıydık. Bu soğuk vatandaşlık, memlekette kökleşmemize mani oluyor ve bizi, siyasî faaliyetlerde, özellikle zayıf düşürüyordu; işte bu yüzden, İstanbul'a giderek Türkçe öğrenip, hukukçu olmaya karar verdim. Böyle hazırlanmış olarak, ömrümü, Eretz İsralîin Yahudi halkının, vatandaşlık ve siyasî bakımlardan, kökleşmesine hasredecektim.» Ayrıca, müphem bir şekilde, Meclisi Mebusana girmeyi de düşünüyordu. (120)

Önce İstanbul'a değil, Selâniğe gitti. Bu tercihin başlıca sebebi, orada büyük bir Yahudi cemaatı bulunmasıydı. Sionist Ben Gurion, Selânik'te karşılaştığı Osmanlı Musevîlerini ve dönmeleri beğenmedi, onlarla geçinemedi. Hele, sonradan mebus olan Emanuel Karasu gibilerden hiç hazetmiyordu. Sekiz ay sabrettikten sonra, İstanbul'un yolunu tuttu. Burada, yakın arkadaşı Ben Zvi ile beraber, bir oda kiraladıktan sonra, Darül-

---

(120) A.g.e., S. 48.

funun'a yazıldı. , İstanbul'da, bir sürü Filistin genç Yahudi ile tanışmıştı. Bunların arasında, kendi gibi hukuk öğrencisi olan, istikbalin Dışişleri Bakanı Moşe Şaret ded vardı. David'in rahatı yerindeydi. Babası ayda otuz ruble gönderiyor, dersleri de iyi gidiyordu. Bir gün, Yahudi İşçi Partisi Poalei Zion'un, Dünya İcra Heyetine seçildiğini öğrendi. Bu sırada, Jozef Trumpeldor adında, aslen Yahudi bir Rus eski subayı ile tanıştı. Trumpeldor, sol kolunu Rus - Japon Harbinde kaybetmiş, Japonlara esir düşmüş koyu bir Sionistti. İlerde, Çalutz (Öncüler) teşkilâtını kuracak ve Birinci Dünya Harbinde, Türklere karşı Yahudi gönüllüleri toplanmasında büyük payı olacaktı.İstanbul'da başlayan dostluk, yıllar boyunca, pekinişliçıkışlı bir yol takip edecek ve Trumpeldor, 1920'de, Araplarla çarpışırken ölecekti.

Milletlerarası Sionist Teşkilâtı, İstanbul'da da boş durmuyordu. Faaliyeti meyanında, basın yoluyla propaganda da vardı. Almanya'da, Kolonya şehrinde bulunan Sionist İç Hareket Komitesi tarafından idare edilen basın işlerini, İstanbul'da, Rus Sionistleri tarafından tavsiye olunan Turc» ve «El Judeo» isimli gazeteler, Osmanlı topraklarında yaşayan bütün Yahudilere ulaştırılıyordu. Ben Gurion, ilerde en büyük muarızlarından biri ve Revizyonist Sionistlerin lideri olacak olan Jabotinsky'le de İstanbul'da tanışmıştı. (121)

Bu arada, Haşomer'in başkanı İsrael Şohat da İstanbul'a gelmişti. Gurion ve Ben

---

(121) A.g.e., S. 50.

Zvi ile buluştu. Filistin ve milislerden getirdiği haberleri verdi. Şohat Filistine dönmeden, hep beraber bir hatıra fotoğrafı çektirdiler.

Balkan Harbini İstanbul'da geçiren Ben Gurion ve Ben Zvi, 1914'te, Büyük Harp başlayınca, Filistine dönerek, eski faaliyetlerine devam ettiler. Gine Ahdut gazetesinde çalışıyorlardı. Osmanlı İmparatorluğunun harbe girmesi üzerine, Sionizm tahrikçiliğinden tutuklandılar. Cemal Paşanın emri ile moşavlardaki bütün silâhlar toplanıyor ve Haspomer'in bilinen üyeleri teklif edilerek, Yafa'nın kuzeyindeki bir kamptan enteme ediliyorlardı. İsrael Şohat da yakalanmıştı. İlgililer, Ben Guroni'la, Ben Zvi'nin hudut dışı edilmelerini kararlaştırdılar. Bunun üzerine, iki arkadaş, henüz tarafsız olarak bilinen Amerika'ya giderek, orada birşeyler yapmayı düşündüler. Pasaportlarına, «Bir daha dönmemek üzere» damgası basılmıştı.

28 Ocak 1915 günü, İngiltere Başbakanı Mr. Asquith, muhtıra defterine şunları kaydediyordu: «Herbert Samuel'den, Filistin İstikbali başlıklı bir muhtıra kısmı da, susuz bir memleket olan Filistini İngiltere'nin ilhaklı fikrini, oldukça uzun ve ateşli bir şekilde savunuyor. Bu pek verimli olmayan bölgeye, üç, dört milyon kadar Avrupa Yahudisi yerleştirebileceğimizi ve bunun, geride kalanlar üzerinde, iyi bir tesir bıracağını düşünüyor. İtiraf ederim ki, mesuliyetlerimize bir yenisini ekleyecek olan bu teklif, beni cezbetmiyor..»

Kısa bir süre sonra da, aşağıdaki satırları ilâve edecekti: «Garip ama, bu teklifin (sahibinden başka) yegâne taraftarı. Lloyd George. Onun da, ne Yahudilere, ne de geçmişlerine, gelecekle-

rine metelik verdiği yok demem lüzumsuz ya, Mukaddes Yerlerin dinsiz ve Allahsız Fransa'nın eline geçmesi veya himayesine girmesine fırsat vermenin, bir rezalet olacağına inanıyor.»

Neticesi henüz hiç bir şekilde belli olmayan Harbin bitmesine daha dört yıl varken, Osmanlı mirasının taksimi için yapılan hazırlıklar ve İngiltere ile Fransa arasındaki bağların hakikî mahiyeti bakımından, ibret verici satırlar.

Muhtarayı veren Herbert Samuel, Mr. Asquith'in Kabinesi üyelerindendi. Yahudiydi. 3 Aralık 1914 günü, meşhur Sionist Weizmann, Liberal Parti Başkanı Lloyd George, nüfuzlu Manchester Guardian gazetesinin editörü CP Scott ve Liberal milletvekili J. Wedgwood'la bir toplantı yaparak, Filistin'de müstakil bir Yahudi Devleti kurulmasını tartışmışlardı. Muhtıra, bu toplantının meyvesiydi.

Harpten sonra, Lloyd George'un koalisyon hükûmeti, arada Şövalyelik pâyesiyle taltif edilen Sir Herbert Samuel'i, ilk Filistin Yüksek Komiseri tâyin ederek, dünya Yahudilerine, İngiltere'nin, Balfour Deklarasyonuna olan bağlılığını teyid edecekti.

İngiltere, bir taraftan Yahudileri Filistin'e yerleştirmek üzere hazırlığa girişirken, diğer taraftan, Arapları Osmanlı İmparatorluğuna karşı ayaklandırmak için, onlara da, Filistin'i içine alan toprakları vaadediyordu ama, iki tarafın bir arada yaşayıp yaşayamayacaklarını hesba katmıyor, veya katmak istemiyordu. «To muddle through» İngilizlerin hayat felsefesidir. Bu işten, sonunda, en zararlı çıkan Fransa oldu. Zira, varılan anlaşmalara göre, Filistinin, Suriye ile birlikte Fransızlara

kalması lâzımken, İngiltere, cebine indiriverdi. (122)

Birinci Dünya Harbinde, Amerika'daki Yahudiler, bugün olduğu gibi, büyük bir etnik grup teşkil ediyorlardı. Mali bakımdan da çok güçlüydüler. Harp başlayınca, Dünya Sionist teşkilâtı, tarafsızlığını ilân ederek, karargâhını Kopenhag'a taşımıştı. Taşımıştı ama, Amerika'dakiler, bir Geçici icra Komitesi kurarak, ingiltere'de Weizmann'la sıkı bir işbirliğine girişmişlerdi. İngiltere'nin zaferine bel bağlıyorlardı. Öte yandan, henüz Hitler Onbaşılıktan, Şansöliye'liğe terfi etmediği ve Yahudilerin, Almanya'da umumiyetle iyi muamele gördükleri için, Alman taraftarı Amerikan Yahudisi de az değildi. Tabii, iki taraf arasında çatışma eksik olmuyordu.

Bir İngiliz sömürge idarecisinin deyimi ile, «Cemal Paşanın Filistin'den kapı dışarı ettiği» otuz bin kadar Yahudi, İskenderiye'de toplanmışlardı. Jabotinsky ile Trumpeldor, Müttefik saflarında Türklerle savaşacak bir Yahudi birliği meydana getirmeyi, burada tasarladılar. Gönüllü toplandı, bir mekkâre birliği kurularak, Sion Katır Kolu (Sion Mule Corps) adı verildi ve Çanakkale'ye uğurlandı. Birlik, 750 katır ve bunların sürücülerinden ibaretti.

İngilizler, Çanakkale'de Yahudilere cephane katırlarında vazife vermişlerdi. Bu Yahudiler, katırlar üzerindeki tuhaf oturuşlarıyla dikkatleri çekiyorlardı. İngilizler, bunlara «müttefik suvariler» adını vermişlerdi.

---

(122) Belgelerle Türk Tarihi Dergisi, Sayı 10, S. 3-17.

Bununla beraber, insanların istemeyerek bazı hatalara düştükleri de olmuştur. 2. Abdülhamit Han devrinde Osmanlı Sarayına sızmaya muvaffak olan Yahudi casus Maimon'un hikâyesi de ibret vericidir.

Münir Süleyman Çapanoğlu, bir yazısında Bernard Maimon'u şöyle anlatıyor: (123)

Bolca para verip bunun karşılığı olarak elde edilen memurlara devlet dairelerinden siyasî vesika çaldırmak, casuslar vasıtasile yabancı bir devletin askerî sırlarını, plânlarını elde etmek son devirlerin formüllerinden, taktiklerinden ve entrikalarından değildir. Bunun eski bir mazisi vardır.

Eski yıllardanberi devam edegelen casusluk, son elli yıl içinde gerçekten hayret edilecek derecede genişlemiş, dal budak salmış, aşırı bir şekilde gelişmiş, muazzam bir resmî teşkilât halini almıştır. Casusluk yapanlar arasında fahişeler avantür peşinde koşanlar, satılmış adamlar bulunduğu gibi en ummadığımız kimseler prensesler dükler, bakanlar, diplomatlar, devlet adamları, iktisadî sahada şöhret yapmış kimseler, ünlü artistler görülmüştür.

Bâzı casuslar, yalnız siyasî evrak, askerî plân ve benzerlerini çalmakla, resimlerini çekmekle, kopyalarını almakla kalmamışlar, birtakım meşhur kadınların ve erkeklerin gençliklerinde sevdikleri kimselere yolladıkları ve onlardan aldıkları

---

(123) Resimli Tarih Mecmuası - Casus Maimon - cilt 3. sayı 36, s. 1946.

aşk mektuplarını da aşırmışlar, sonra şantaj yaparak mektup sahiplerinden binlerce frank, dolar ve altın koparmışlardır.

Meşhur gazeteciler kıralı Hörst'ün birçok casusları vardı. Avrupa'nın Amerika'nın, Uzak Şarkın birçok yerlerine havadis toplamak için muhabirler yolladığı gibi, casuslar da gönderir, dışişleri bakanlıklarından siyasî vesikalarla devletler arasında gizli muhabere dosyalarını aşırtırdı. Gene casusları vasıtasiyle sevmediği, kavga ettiği, dargın bulunduğu bakanların, milletvekillerinin, ön plânda gelen devlet ve siyaset adamlarının, banka müdürlerinin, meşhur borsacıların, büyük zenginlerin hususî ve aile sırlarını havi mektuplarını ele geçirir, bunları icabında kullanmak üzere sakladı. Sonra, zamanı gelince her birinde ayrı ayrı faydalanır, birçok bakanları, hükümet adamlarını istifaya mecbur eder vepahut istediği şeyi yaptırtırdı.

Dışişleri bakanlıklarından siyasî evrak, vesika ve plân çalmak ve çaldırmak bakımından ustaca plânlar hazırlıyanların birisi de Bernard Maimon' dur. 1910 yılında Fransa dışişleri bakanlığından siyasî vesikalar çalındığı zaman, Türk gazeteleri ondan sık sık bahsettiler. Hattâ İkinci Abdülhamit devrinde bâzı nezaretlerden vesikalar çaldığı da yazıldı. Bu arada Maimon'u söylemek yakınlığı ile ve biraz da kesten tahrif ederek «Maymun» şeklinde yazanlar da oldu.

Maimon çok kurnaz, şeytana külâhını ters giydirecek derecede zeki ve hilekâr bir Filistin Yahudisiydi. Gençliğinde Protestanların tesiri altında kaldı. Dinini değiştirerek Hıristiyan oldu. Asıl ismi Arapçada «mahfuz» ve «masun» anlamına

gelen «Me'mun» du. Sonra ismini «Maimon»a çevirmiş ve başına da bir Fransız adı eklemiş, Bernard Maimon olmuştur.

Maimon gayet mükemmel İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca ve İspanyolca konuşur ve yazardı. Meramını anlatacak, işini becerecek kadar da Arapça bilirdi. Tevrattan mâna çıkaracak akdar ibraniceye vâkıftı. Dünyayı gezmiş, dolaşmış ,gezmediği, görmediği memleket kalmamıştı. Her yerde iyi karşılanmış, güzel muamele görmüş, sevilmiş ve sayılmıştı. Bundan sokulganlığı kadar, bilgisi, ilmi, her konu etrafında konuşması, âmil olmuştur.

Maimon, 1896'da İstanbul'a geldi. O tarihte Samsun - Sivas demiryolu imtiyazını almak istiyen Kont Kapnist'in hesabına çalışıyordu. İkinci Abdülhamit'le Rusya arasında bu hatta dair olan anlaşma daha imzalanmamıştı.

Kapnist, Rusya'nın Viyana elçisinin oğluydu. Teklifler, etütler yapıldı, fakat Abdülhamid'in ince düşünüşü yüzünden bir şey başarılamadı. Yalnız ortada yapılan şey şuydu: Samsun - Sivas demiryolunu Osmanlı hükümeti yapmazsa yapmak istiyen yabancı firmalara ve sermayelere Ruslar üstün tutulacak, onlara yaptırılacaktı.

Bu kaydı, imzalanan mukaveleye koyduran Maimon oldu. Hizmeti yüzünden mühim miktarda para aldı. Bundan sonra Retniçer adındaki İngiliz müessesesinin işini takibe başladı. İngiliz şirketi adına Osmanlı hükümetine başvurdu. Yumurtalık veya İskenderun - Bağdad demiryolunun yapılması imtiyazını istedi.

Tren yolunun haritası, İkinci Abdülhamid'e verildi. Harita, gerçekten nefis bir sanat eseriydi.

Boyu iki metre, eni altmış santimetre olan haritada, yollar, yakut, sarı pırlanta ile, nehirler gök yakutla işaret edilmişti. Şirket, bunu yaptırmak için o zaman parasiyle on bin İngiliz lirası harcamıştı. Acaba bu harita bugün mevcut mudur? Varsa neredededir? Yoksa Sultan Abdülhamit. Yıldız sarayından Selânik'e sürülürken mi kaybolmuştur, bilinemez.

Maimon, İkinci Abdülhamit'le iki defa konuştu. Eski Arap emirleri hakkında yazılmış birçok Arapça kasideleri kendi eseriymiş gibi padişaha okuyarak kendisi için yazdığını söyledi. Abdülhamit bundan aşırı derecede memnun oldu, hoşlandı. Ebulhüda'ya vererek Türkçeye çevirtti.

Maimon fırsatı kaçırmadı, Abdülhamid'in iltifatından, ahlâkından zaafından, kuruntularında faydalanmak kaygusuna düştü. Yabancı milletlerin, bilhassa devlet adamlarının Osmanlı İmparatorluğu hakkında ne düşündüklerini, ne gibi fikirler beslediklerini öğrenip bildirmek, gizli anlaşmalar hakkındaki malûmatı saraya yollamak işini üzerine aldı.

Bu, onun gibi kurnaz, açıkgöz, irfan sahibi ve aynı zamanda her çeşit seyyiatı ve ahlâkla aykırı her kötülüğü yapan bir adam için gayet kolay bir işti ve her gün duyduğu, işittiği şeyleri istediği şekle sokup Abdülhamid'i aldatmak işten bile değildi.

Padişahila anlaştıktan sonra Yıldız sarayının devamlı adamlarından biri oldu. İstediği zaman Abdülhamid'in en yakın adamlarından, sırdaşlarından herhangi birinin odasına girerek, duyduklarını kendi uydurmalariyle süsliyerek anlatıyor, onlar da padişaha bildiriyorlardı.

Maimon, bu suretle bir taşla iki kuş vurdu: Bir taraftan ikinci Abdülhamid'i yalan ve dolanla avutup kabarık yekûnlu paralar aldı, kıymetli hediyeler çekti, bir taraftan da Osmanlı İmparatorluğuna ait ele geçirdiği vesikaları, öğrendiği hükümet esrarını ilgili devletlere sattı.

Bu, bir zaman sürdü ve bu adam sonra Fransa'ya gitti.

BOSNA - HERSEK'İ NASIL KAYBETTİ?

Bosna - Hersek'in Avusturya'ya ilhak olayı «Doğmayan Hürriyet» isimli eserde şöyle anlatılmıştır: (124).

«Bosna - Hersek'in Avusturyalılar tarafından ilhakına vaki demek pek de yerinde değil. Bu ilhak yirmi yıl önce vaki olmuştu. Bugünkü olay bu eski hadisenin geç bırakılmış bir yayını olabilir.

Büyüklerimiz, bu oldu-bittinin geç kalmış tebliği de olsa bu muameleye kızmamız lâzım geleceğini ihsas ettiler ve bu öfkeyi feslerimizi yırtmakla ifade etmiş olacağımızı da öğrettiler.

Feslerimizi yırttık, sokaklara fırladık. Meğerse başımıza giydiğimiz fesleri Avusturya fabrikaları, yaparmış. İşte biz bu hareketimizle Avusturya'ya boykot yapmış oluyormuşuz. Bunu da öğrendik: Boykotaj bu demekmiş!...

Avusturya'nın ezeli düşmanı olduğuna ve ebedî düşmanı kalacağına, bundan sonra onun yaptığı hiçbir şeyi kullanmayacağımıza, köşe başlarında nutuklar çekerek yeminler ettik.

Feslerimizi yırtıp attıktan sonra, piyasasa elimize geçen astragan taklidi kıvırcık bir kumaş-

(124) Doğmayan Hürriyet - Hasan Amca, S. 42 - 43.

tan yaptığımız kalpaklarla ortalığa çıktık. Sonra öğrendik ki bu kumaşları da tez elden Avusturya göndermiş...

Bu hareketler, belki müessir olurdu. Koca bir papazın küsmesi ehemmiyetsiz bir şey olamazdı. Ancak bu hareketlerimizde ciddiyet yoktu. Her vesile ile sokaklara dökülmek, yaşasın veyahut kahrolsun diye bağırmak suretiyle eğlence yaratmayı iş edinmiştik? Bu da o neviden bir gösteri idi.

İthalât, ihracat, millî istihsal, tüccarî muvazene, hattâ iktisat diye bir ilmin varlığını dahi bilmediğimiz o günlerde bütün bunlar bizim için ciddî anlamlar değildi. İktisadî mevzularda o kadar boş idik ki, bu boş muhitte Selânik terakki mektebi müdürü Cavit bey bir allâme gibi göründü ortalığa... Fes yrtmak suretiyle yaptığımız bu, protesto münasebetiyle hemen bir makale döktürmeği ihmal etmedi. Bu yazısı ile bize tavsiyelerde bulundu. Çok şayân-ı dikkat bu yazı şöyle... Bakın Allah rızası için bize neler öğretmişti o gün:

315 senesi evâilinde Selânik tüccarlarından mürekkep (hepsi tabiî dönme) bir heyet mühim bir sermaye kırmışlar. Selânik'te bir fes fabrikası yapmak için... Bunlar devletten ne para istiyorlar, ne pul, yalnız şu kadarcık bir şey:

Şirkete müsaade etsin... getirecekleri makinelerden gümrük almasın, sonra Selânik'e, Rumeli'ye mahsus olarak tekaddümleri olan Selânik tüccarlarına (yani dönmelere) imtiyaz versin. Sonra da başkalarına fes fabrikası verilmeyeceğini eshabı imtiyaz lehine teahhüt etsin. (Burada Cavit beyi güdümlü iktisatçı gibi görmemiz mümkündür) ama o aynı tavsiyeye şunları da ilâve eder: (O va-

kit devletin iki fabrikası vardı, biri: Feshânei hümayün, göstermelik beş on fes yapardı. Hereke fabrikaî hümayûnu da bu gibi şeyler dokurdu.)

Devlet tüccarlık yapamazmış, bu fabrikaları bunun için şahıslara satmalı imiş... Hattâ müşteri de tavsiye ediyordu. Meseli kâtip zadeler diyor.

Hayır ne o, ne bu. Tek maksadı Avusturyalıların, lehine Selânikli kardeşlerine (yani dönmelere) Osmanlılara topyekûn külâh giydirmek imtiyazını temin...

O vakit, bu ince işleri tek tük nâdir kimseler anlıyordu. Mustafa Suphiler. Zeki beyler gibi...

Cavit beyin tezi ciddî ve samimidir. O günlerde malî ve iktisadî mevzuaların acemisi olduğumuz için bizi aydınlatmaktan ziyade maliye nezaretine namzetliğini sağlamak için İKADIM gazetesinde, şurada burada yazılar yazıyordu. Selânik mebusu olan bu yakın zamanın mektep müdürü, bu branşta hem tek kalmak, hem tasavvurlarını fiiliyât sahasına çıkarmak gayretinde idi. Bu fırsatta o kendi mesleğinde kalamazdı. Orada bir şey yoktu. Nihayet okumuş, birkaç insan yetiştirmek... Halbuki önünde geniş bir faaliyet sahası açılmıştı. Bunun başında para işi, en câzip en mühimmi idi. Bu barış o vakit Türklerin en yaya bulundukları bir meslekti. Ve bu sahada devletin bütün organlarını eline almak mümkündü... Beş on makale, bir iki cilt kitap tercümesinden sonra bugünlere kadar dostlarının şöhretinin sakız gibi çiğnemekle bitiremedikleri imparatorluğun büyük bir maliyecisi ortaya çıkmıştı. İşte o çorakta bu hayırlı çiçek böylece belirdi. İzmir sûi kastı bahanesiyle sapından koparıldığı atıldı...

Mason localarının yanı sıra, bazı derviş tari-

katlerinden de faydalanılmıştı. Bu tarikatlerin en yaygın ve tesirlisi, nüfusun takriben yüzde onunu kaplayan «Bektaşilik» idi. Bir başka hesaba göre de Anadoluda nüfusun üçte biri Bektaşilerin nüfusu altındaydı. (125)

Bazı yazarlar, Bektaşilerle Masonlar arasında bir ilgileri olduğundan söz ederler. (126)

Nitekim, Bektaşiler 1. Selimin 1514'te Şah İsmail'e karşı açtığı savaşı, Şii İranlılara karşı yakınlık duyduklarından engellemeye çalışmışlardır. (127)

Talât Paşa, Rıza Tevfik ve Şeyhülislâm Musa Kâzım efendi gibi bazı Jön Türkler; hem Mason, hem de Bektaşi idiler (128)

Ve Enver Paşa, Türkiye'den ayrılırken Cemal Paşa'ya bıraktığı mektupta şöyle diyordu:

«Paşam, bütün ef'âlimin hesabını vermeğe hazırım. Bizim asıl mesuliyetimiz. Sultan Abdülhamid'i anlamamak ve siyonizme âlet olmaklığımızdır. Acıdır. Fakat hakikat bu!»

İşte bunun için; «ikinci Abdülhamit Han saltanatı, Türk'ü o engin coğrafyası üzerinde yaşatmak isteyen bir azmin, bir millî inanışın orta - doğu komiteciliğine karşı kurduğu (gizli mukavemet) in adıdır. Abdülhamit Han devri, orta - doğu

(125) The Bektashi Order Of Dervishes - John Kingley Birge, s. 15 - 16.

(126) A.g.e., S. 87.
The Sultan and his Subjects - C. 1, S. 97.
Birge - A.g.e., S. 67 ve 159.

(127) Dr. Rıza Tevfik'in 16 Mayıs 1941 tarihli özel mektubu, Jön Türkler ve 1908 İhtilâli, S. 132.

(128) The Dervishes - Brown - S. 64 ve 225.

komiteciliğine karşı bir (millî savunma) hareketidir.» (129)

İTTİHAT VE TERAKKİ İLE İŞBİRLİĞİ

14 Haziran 1902'de Selânik'te İtalyan casusu Metr Salem'in evinde gizli bir toplantı yapılmıştı. Bu toplantıya; Viyana'daki «Alliance İsraelite Universelle» servisi beş siyonist anarşistle Teodor Herzi ve Sırp Farmasonları da «CZERMA FOVKA» yı temsilen yedi İtalyan casusiyle Polit adındaki farmasonu göndermişlerdi. Böylece bizden de yirmi beş farmason dönme, kol ağası Niyazi, Necib Draga, Emancel Karasso Metr Salem ve Bulgar farmasonlarını temsilen erkân-ı harb albay Zonçef ile on iki asker Türk farmasonu katılmış ve şu kararlar alınmıştı:

1 — Sırp anarşist teşkilâtı O.R.İ.M. ve Bulgar anarşist teşkilâtı «İLDEM» in siyasî merkezleri Paris'teki Alliance İsraelite Üniversitelles olduğundan; her türlü harekâtı siyasiyeyi yahudi A.İ.Ü. idare edecektir.

2 — Mezkûr Slâv teşkilâtının ihtiyacı olan her türlü askerî mühimmatı ,New York'taki B'nei Brit'in müdürü Bernard Baruh'tan temin ederek hemen derhal istenilen yere gönderecektir.

3 — Banker Jakop Şif; Farmason üstadı ve Silâv lideri Sandanski'ye; Sultan Abdülhamid hal, edilinceye kadar, yılda otuz bin dolar verecektir.

---

(129) Sultan İkinci Abdülhamit ve Osmanlı İmparatorluğunda Komiteciler - Nizamettin Nazif Tepedelenlioğ-

4 — Mezkûr Slâv teşkilâtı Balkanlarda Türklerle meskûn Osmanlı vilâyetlerinde zaman zaman tertib edecekleri katliâmları, mahallî «Makedonya Rizorta» ve «Labor et Lux» ün ajanlarının gizli direktiflerine istinâden ika edeceklerdir.

5 — Osmanlı zabitlerine, anarşist subaylara ve bunların kuvvetlerine hiçbir zaman sert taktiklerle mukavemet gösterilmeyecektir. Yalnız halk üzerinde korku ve tedhiş etkisi yapılacaktır.

1905'te 2. Abdülhamit Han'a yapılan bombalı bir suikast, başarıya ulaşamadı.

Paris'teki «Alliance İsraelite Üniverselles» in reisi banker Modyano; 1900 - 1908 yılları arasında İtalyan casusu farmason - siyonist Metr Salem vasıtasiyle, askerî farmason konseyi başkanı dönme Remzi'ye iki miyon dört yüz elli bin dolar vermiştir. (130) Bu paralar Farmason subaylardan... on sekiz subay arasında taksim edilmiştir.

Mezkûr yıllarda Jakop Şif, «B'nci Brit» namına Slâv komitecilerine iki milyon sekiz yüz elli bin dolar göndermiştir. Bu paralar (İLİDEM) ve (O.R.İ.M.) ile «Czerma fovka) müntesipleri arasında taksim edilmiştir. Bernard Baruh, üç milyon altyüz elli bin dolarlık malzemeye Slâv komite teşkilâtına gönderdiğini bizzat 1909 Siyonist konseyinde itiraf etmiştir.

Tarihin ender yetiştirdiği mümtaz şahsiyetlerden biri olan İkinci Sultan Abdülhamid, makamında kaldığı müddetce hiç durmaksızın Dönme'lerle, Farmason'larla entellijens sekret servisin casuslar ve (OKRANO) nun ajanlarıyle mücadele etmiştir. Vatana ihaneti, hâinliğin ve casusluğun

(130) Cevat Rifat Atilhan, Türk İşte Düşmanın.

hortlamasını durdurmak ve mukabil tedbirleri alarak vatanperverliği şahlandırmak ikinci Sultan Abdülhamid'e müyesser olmuştur.

Osmanlı Bahriye Nâzırı İhsan Beyin «hatıra defteri»nden yakın tarihimize ışık tutan şu bilgileri öğreniyoruz:

Sene 1325... Büyük Kongre arefesinde, ittihat ve Terakki cemiyetinin Edirne murahhası tayin edildiğim günlerde idi. Mahmud Şevket Paşanın baş yaveri erkânı harb binbaşı Hüseyin Kadri bey, miralay Sadık beyin görüşmek üzere beni beklediğini söyledi. Miralay Sadık Bey, iyi bir maksat ve hüsnü niyetle ittihat ve Terakki Cemiyetine girmiş büyük rütbeli bir süvari zabitidir. Dindar, müstakim, Müslüman ve Türk'tür. İttihat ve terakkinin içine düştüğü korkunç Siyonist pusosunu herkesten evvel görmüş ve ciddî surette mücadeleye girmiş, bayrak açmıştır.

Farmason'ların müslümanlara ve Türklere kurduğu hâin tuzağa karşı isyan etmiş, fakat yahudilerin korkunç teşkilâtı yüzünden sözünü kimseye dinletememiştir.

Türk halk efkârı, bu kahraman adamı sadece koyu bir muhalif olarak tanır, fazilet ve temiz ahlâklından ve kahramanlığından haberdar değildir, edilmemiştir.

Sadık beyin evinde toplanan mühim şahsiyetler, kendisiyle samimî hasbihal etmektedirler. Miralay Sadık Bey, İttihat ve Terakki Kongresine «Siyonist'lik ve Farmason'luk» aleyhine bir lâyiha göndermiştir. Bunda İttihat ve Terakkinin inkılâbımızın maksat ve gayesine aykırı bir cereyana kapılmakta olduğunu, belki de bilmeyerek ve istemeyerek Talât ve Cavit, Cahit ve Ahmed Rıza bey-

ler ve sâire vasıtasiyle; farmason teşkilâtına ve aynı zamanda Siyonistlere âlet mevkiine getirilmek istendiğini iddia ediyor ve bunların cemiyetten kovulmalarını istiyordu. Sadık bey bu lâyihade diyor ki:

Yahudi ırkı, diğer milletlerin mukaddesata olan rabıtalarını kırmak ve onların dinî ve millî vicdanlarını karartarak aralarındaki tesanüd, muavenet ve kardeşlik duygularını körletmek, buna mukabil nifak, tefrika ve hodgâmlık tohumları saçarak yahudi olmayanları za'fa düşürmek hususunda tarihin tanıdığı bir ırkdır. Vaktiyle, bidayeti islâmda, zeman-ı saadette Medine ve civarındaki yahudiler bütün Arapları müslüman dini aleyhine tahrik etmişlerdir. Bu millet, aynı zamanda yalandan müslüman olarak, (dönme) islâm arasına girmişler, ihtidarlarını hakikat ve kendilerini de samimi birer mü'min göstererek rüesa ve ümerayı islâmı birbiri aleyhine düşürmeğe çalışmışlardır.

Bugün bu yahudilik bütün dünya iktisadiyatına hâkimdir. Dünyada mevcut ve «Mddahhar» ne kadar altın varsa hepsi ellerindedir. Büyük sanayi, dünya ticareti onlarındır. Avrupa'da, İngiltere'de, Amerika'da hulâsa dünyanın her yerinde amele ve işçi â,lemine sanat ve ticaret dünyasına yahudiler hâkimdir.

Yahudilerin hakikatte milliyetçi, görünüşte beynelmilel teşkilâtları vardır. Bu teşkilât sayesinde bilhassa menfaat ve ikbal câzibesine çekerek dünya matbuatına nafiz olmuşlardır. Bu suretle cihan efkârı umumiyesini istedikleri istikamete sevk ederler.

Hiç şüphe yoktur ki, her millet içerisinde; mev-

ki, rütbe, şöhret ve menfaat hırsında zekâları karakterlerinden daha kuvvetli birtakım açıkgözler bulunacaktır. Bunlar, bu gibilerden istifade etmesini düşünür. Farmason'luk diğer teşkilâtların yardımiyle bu adamları devletleri idare eden meclislere, yüksek idare ve iktidar mevkilerine geçirmek yolunu bulurlar.

Denebilir ki, bugün dünyaya hükmeden bir yahudi saltanatı maneviyesi vardır. Büyük dünya devletleri İngiltere, Almanya, Amerika ve sâire bugün az çok yohudi saltanat ve nüfuzu altındadır.

Bugün Avrupa'da feylessof, edip, mütefekkir geçinen nice kuvvetli kalemler ve meşâhir iradelerini bu kâin teşkilâtın ihamına bağlamışlardır, saffeti ahlâkiyeyi bozmak, fertleri zevk işret, kumar ve safhata sevketmek için neler yapmıyorlar? Onlar üniversiteleri de işgal etmişlerdir. Bu fikri kabul veya reddetmek için fâideli veya muzur olduğunu anlamaktan ziyade yeni ve eski bulunduğuna dikkat eden iğfale müsait olan gençliğe güya ilim ve nazariye namına insanları mukaddesata bağlılıktan ayıran, dinsizliğe, milliyetsizliğe, hodgâmlığa, sukutu ahlâka sevkeden ne zehirli nazariyeler ortaya atıyorlar!...

Biz ihtilâl ve inkılâp yaptık. Ümmeti ve milleti büsbütün sukutu ahlâka sevketmek için değil. Biz Sultan Abdülhamid'i hal'ettik, bunun yerine birkaç türeddinin sivrilmesi, halkın yeni baştan bu sivrilen türedilere esir olması için değil... Bugün siyonistler nazarında Osmanlı devleti, o devletin tam olarak çökmesi, hiç değilse Kudüs'ün ve Filistin'in bizden koparılması matmaı nazar olmuştur. Orada bir yahudi devleti kurmak istiyor-

lar ve Kudüs'ün kendilerine, arzı mev'cut olduğuna inanıyorlar.»

HİTLER VE YAHUDİLER

İşte bunun içindir ki, yahudi teşkilâtlarıyla, mason localarıyla, onun Rotary, Lions, Diners Kulüp gibi yarı kuruluşlarıyla, parlamentolara giren, devlet kademelerinde görevler alan ve dünya siyasetine hükmeden enternasyonal yahudi, dünya üzerinde ihtilâlleri hazırlamış, sürgünleri, firarları, katliamları tezgâhlamış durmuştur.

Paranın yanında, entrika ve fesat, yahudinin mel'unluk malzemesidir.

Yahudinin oyunu bir yerde geri tepmiştir. O da Hitler'e yardım ederken...

Komünist ihtilâlini hazırlayan yahudi, bunun tehlikeli sonuçlara karşı Nasyonal Sosyalizmi ateş hattına sürmeyi uygun görmüştür. Tabiî ki, bu gö rüşte; bankerlerin yüksek (!) menfaatlerinin korunmasıydı, esas istenen...

Sidney Warburg isimli genç bir yahudi, Alman Nasyonal Sosyalist Partisi liderleriyle görüşmek üzere görevlendirilmişti. (131)

Amerika'nın yahudi bankerleri grubu Hitler' in iktidara gelmesi için 10 milyon dolar vaad etmişti. Bu para Hitler'in emin adamlarından Von Frey'le münasebeti olan Von Heydt aracılığı ile gönderilecekti. Amsterdam'daki Mendelsohn and Co Bankası, her biri bir milyon dolarlık ve Nazi

---

(131) Henry Coston, Beynelmilel Sermaye ve İhtilâller, S. 166.

Kurmayı'nın muhtelif üyeleri emrine yazılmış on tane çek çıkardı.

Bu meblağ kısa zamanda tükendi. Hitler'in bir ajanı tarafından Amerika'ya postalanan mektubu üzerine toplanan Montagu, Norman, Rockefeller, Carter ve Mac Mean, 15 milyon dolarlık yeni bir yardım daha yapmaya karar verdiler.

Warburg'un Hitler'in hareketine tutkun bir yahudi bankerin de rahatlıkla desteğini almasında; Hitler'in yahudi aleyhtarlığında sadece Galiçyalıları hedef aldığını Almanya'da doğan yahudilerle Ghetto'ların bunun dışında olduğunu söylemesinin büyük rolü vardı.

Daha sonra Amerikalı yahudiler Hitler'e yedi milyon dolar yardım daha yaptılar. Bunun beş milyon doları Banca italiana vasıtasıyla gönderildi, iki milyon doları için de Dr. Gobbels emrine çek verildi.

Hitler, çeşitli «Siyonist» metodları hakkında da şunları söyler:

«Yahudiler, dünya savaşının ateşini tutuşturdular. Esen savaş rüzgârının içine «kızıl» ihtilâl tohumlarını saçtılar. Sonra da onu münasip bir bir vakitte en iyi şekilde istismar ettiler.» (132)

Yine Hitler, Almanya'da; Katolik'lerle Protestan'lar arasında meydana gelen mücadeleyi Yahudilerin körüklediğini açık bir şekilde ifade etmişti. Hitler bu konuda şöyle der: «Yahudi, tehlikenin kokusunu hissetti mi, an'anevi taktiğine dayanarak kendi nefsini müdafaa edecek plânlar düzenlemeye koyulur. İşte bu münasebetle, Almanya'da mezhep problemini, kiralanmış üç gazete-

(132) Kifâhî, S. 341.

de tahrik etmiştir. Sonra da katoliklerle protestanlar arasında bölünmeye mâtuf korkunç mücadeleyi seyre koyulmuştur.» (133)

Hitler şöyle devam eder: «Yahudi, kitlelerin kinini kendinden çevirebilmek için aynı vatanın evlâtları arasında düşmanlık tohumlarını saçmaya çalışır. Afariya'yı Prusya üzerine saldırtır. Böylece her ikisi de tuzağa düşmüş olur.» (134)

«Gördük ki Yahudiler, burunlarını dünyanın büyük problemlerine sokuyorlar. İnkılâp hüviyetini taşıyan her ihtilâlde mutlaka onların elleri vardır.»

Kur'ân-ı Kerîmin, bu hakikatı ondört asırdan beri tesbit etmiş olması ne büyük bir olaydır: «Onlar (Yahudiler) ne zaman savaş için bir ateş tutuştururlarsa Allah onu söndürücü (kendilerini daima yenilgiye uğrattı) Onlar yeryüzünde hep fesadcılığa koşarlar. Allah ise fesadcı olanları sevmez.» (135)

Hitler, 13 Şubat 1945 tarihli hatıralarında ise şöyle diyordu:

«Bizim ırkçılığımız, Yahudi ırkından başka hiç bir ırka tecavüzkâr değildir. Tarihte hiç bir savaş İkinci Dünya Savaşı kadar bu kadar tipik tarzda ve özellikle bir Yahudi savaşı olmamıştır.»

Hitler'in hâtıralarının 24 Şubat 1945'teki bölümünde ise, şu satırlar yer alır:

«Çeyrek asıra kadar Amerikalılar, ya şiddetli Yahudi düşmanları olacaklar veyahut yutulacaklardır.»

---

(133) A.g.e., S. 302.
(134) A.g.e., S. 108.
(135) el-Mâide: 64.

«Diğer yaralar gibi Yahudi irinini de biz deştik. İstikbalde bu sebepten dolayı dünya bize karşı ebediyen minnettar kalacaktır.»

HİTLER VE MASONLAR

«Hitler fırtınası, maddi ve mânevi her varlık üzerindeki yıkıcı ve öldürücü darbesini Alman masonluğuna da indirmiş, Mason Locaları kapatılmış, binaları arşivleri, müzeleri yakılmış, masonlar ve mason olduğunu bildiklerini ihbar etmeyen şahıslar - öldürülmüş, toplama kamplarına gönderilmiş, her türlü cefaya mâruz bırakılmışlardır. (136) fakat Masonlar yılmamış, göğüslerine taktıklar «unutma beni» çiçeği amblemi ile biribirlerini tanımışlar ve biribirlerine yardım etmişlerdir.

YAHUDİLER İÇİN NELER DEDİLER?

Ünlü milyarder Ford, yazdığı eserinde «Yahudi»yi şöyle anlatır:

«Yahudiler Amerikan nüfusunun 35'de biri olduğu halde nasıl oluyor da Yahudiler Amerika'ya bu derece hâkim oluyor? Beynelmilel dünya ekonomi sahasında hâkim olanlar arasında bir kaç Yahudinin bulunması değil, bunların hepsinin Yahudi olmaları gariptir. Paris, Frankfurt, Hamburg borsaları Yahudilerin hâkimiyeti altındadır.»

---

(136) Mimar Sinen Sergisi, Yıl 1976, Sayı: 22, Büyük Üstadı Mesajı, Nafiz Ekener.

«Başkalarını aldatabilirsin. Kendi cinsini asla». «Onun fikri vardır, zikri yoktur. İş yapma kudreti vardır. İşte bunlar otomatikman Yahudiyi başa geçirir. İyice dikkat edecek olursak Yahudinin muvaffakiyetinin temelinin ahlâksızlık olduğunu görürüz.

«Portokollarında her insan cemiyetini imha etmek ve onların hükümlerini dağıtmak Yahudiler için ebedî bir devlet kurarak dünyaya hâkim olmak gayesi dikkati çeker, «İmansız» ismiyle vasıflandırdığı bütün dünya milletleridir. O bütün bu milletlerin aleyhindedir.

Serbestlik parolasının gayesi dinî, iktisadî, siyasî hayatı yıkmak, kısaca insan cemiyetlerini perişan etmektir. Eğer bu telkinler verilmeğe başlanmışsa milletler bütün ulvî hislerini kaybedeceklerdir.

«Bugün siyasî hayat sarsıntılar içerisindedir. Bu hakikat daha fazla saklanamaz. Nifakçılar, isyancılar, Yahudilerin âletidir. Gerçekten bir çok hakikatlar bu iddiayı kuvvetlendirecek mahiyettedir. Tarih bunun böyle olduğunu ispat edecektir.»

(Milâttan önce 4 — Milâttan Sonra 65) tarihleri arasında yaşamış olan ünlü Seneka şöyle demişti:

«Bu habis kavmin öyle kuvvetli âdetleri var ki, başka memleketlere de yayılmıştır. Mağlûp olurlar, ama kendi kanunlarını galiplere kabul ettirirler.» (137)

İslâm âlimlerinden bâzılarının Yahudiler hakkındaki görüşleri de şöyledir:

---

(137) «Seneca philosophus», Bipont baskısı, 1782. cilt IV. S. 423.

«Dünyanın her tarafında dağınık olarak yaşamalarına rağmen, birbirine sıkıca bağlı olan Yahudiler, kurnaz, insan düşmanı ve tehlikeli mahlûklardır. Zehirli yılanlara karşı nasıl davranıyorsak, onlara karşı da öyle davranmalıyız. Yani görünür görünmez kafası derhal ezilmelidir. Çünkü kafasını çıkarmaya bir an bile meydan bulursa muhakkak ısıracaktır ve ısırması ölüm getiricidi.» (138)

«Bir Yahudinin namuslu ve dürüst olduğunu beklemek, bir fahişede bakirelik aramaktan farkdır.» (139)

«Nefesi ölüm kokan bu behimî kavim şimdiye kadar çoktan imha edilmeliydi. Bunun hâlâ yapılmamış olmasını havsalama sığdıramıyorum. İnsan yiyen vahşi hayvanların, insana benzer tarafı olia bile, derhal imha edilmeleri gerekmez mi? Yahudinin yamymdan ne farkı var?» (140)

Yahudiler hakkında «Yahudiler ve Yahudi Yalanları» ile «Şem Hamphoras Hakkında» isimli iki kitap yazan Martin Luther (1483-1546) şöyle diyordu:

«Yılan ısırmak huyundan nasıl vazgeçmezse, Yahudi de bir hıristiyanla nerede karşılaşırsa karşılaşsın, onu soymak huyundan vazgeçemez.» (141)

«Onlar Ester'in zamanında İran'daki kâfirlere

---

(138) Abdülkadir El Cilani, «Fath ar-Rabbani ve el Fath ar-Rahmani» (Milâttan sonra 545).

(139) Manavi, «Al Maulid» (Milâttan sonra 821).

(140) Mirza Hasan Han, «Chiam, hig. Bil. 3.» (Milâttan sonra 1689).

(141) «Masa Sohbetleri» Luther eserlerinin Erlanger baskısı, cilt 2, S. 375.

yaptıklarının tıpkısını biz kâfirlere de yapmak arzu ve ihtirasiyle yanıp tutuşmaktadırlar. Kana susamış, kindar ve gaddar hırs ve ümitlerini en iyi şekilde yansıtan Ester kitabı onların indinde en kutsal bir eser niteliğindedir. Bu güneşin altında yaşayan kavimler arasında, kâfirleri boğmak ve öldürmek için Allah'ın kendilerini seçtiğine ve vazifelendirdiğine inanan Yahudiler kadar kana susamış, kindar ve vahşi bir kavim yoktur.» (142)

«Yahudilerin soluğu kâfirlerin altın ve gümüşü kokar. Çünkü onlar kadar haris bir başka kavim dünya yüzünde, ne vardır, ne olacaktır ve bu güneşin altında daha ne kadar yaşayacaklarsa hiçbir zaman olmıyacaktır. Onların en büyük ümit ve tesellisi, kendi mesihleri geleceği zaman yeryüzündeki bütün altın ve gümüşü toplayarak onlara dağıtacağı inancıdır.» (143)

«Goyim'lere (Yahudiden başka herkese) karşı besledikleri müthiş kin onlara tâ beşikten beri ana babaları ve hahamları tarafından asılanmıştır. Bu kin onların kanına girmiş, bütün varlıklarını sarmış, iliklerine işlemiştir. Artık ne yapsalar ondan kurtulamazlar. Ebediyen öyle kalacaklardır ve günün birinde mahvolacaklardır.» (144)

«Ve sen ey aziz hıristiyan, şunu bil ki, şeytandan sonra senin en büyük, en zehirli ve en korkunç düşmanın Yahudiden başkası değildir. Aralarında inekle kazların inandıklarına inananlar bile vardır. Ama kan ve sünnet onların suç ortağıdır. Nitekim tarih kitapları onların kuyuları zehirlediklerini ve Trient, Vaysense ve daha birçok

---

(142) A.g.e., C. 2, S. 120 - 121.
(143) A.g.e., S. 176.
(144) A.g.e., S. 18.

yerlerde yaptıkları gibi, çocukları çalıp doğradıklarını anlatan facia sahneleriyle dolup taşmaktadır. Onlar bunları inkâr edeceklerdir. Ama sen onların dediklerine inanma. Ben iyi biliyorum ki, onlar ellerine fırsat geçer geçmez böyle cinayetler işlemeye, açık veya gizli yollardan, seve seve koşacaklardır. Sen de bunu böyle bilesin ve ona göre tedbirli davranasın.» (145)

«Onlar tek tük bir iyilik yapsalar bile, bunu sevgiden veya sana karşı muhabbetlerinden değil, fakat sadece aramızda yaşayabilmeleri için bir mekâna muhtaç olmalarından yaparlar. Ama ne yapsalar kalblerinde sana karşı düşmanlıktan başka bir duygu taşımazlar. Şeytanı tanımayan bir kimse kendi kendine şöyle düşünebilir: biz hıristiyanlar onlara karşı dostcasına davranmamıza ve hiçbir kötülük yapmamıza rağmen, Yahudiler bize karşı niçin düşmanlıktan başka bir şey düşünmezler? Etrafında olup bitenlere bak ve geçmişte geçenleri gözünün önüne al, bu sorunun cevabını orada bulursun.»)146)

«Talmuda ve hahamların tefsirlerine göre, öldürülen bir İsrâil oğlu değilse, adam öldürmek günah sayılmaz. Yine onlara göre, bir Yahudi bir kâfire (yâni Yahudi olmayana) verdiği sözü tutmazsa günah işlemiş olmaz. Aksine bir hayır işlemiş olur. Bir Yahudi için bir yabancının malını çalmak, bir dini âyin yapmaktan farksızdır. Çünkü o dünyaya hükmetmek için yaratılmış asıl ve mümtaz bir ırkın oğludur. Biz gayimler onun sadece uşakları ve onun hizmetinde sefil ve dinsiz hay-

---

(145) A.g.e., S. 182 - 274 - 276.
(146) A.g.e., cilt 3, S. 183.

van sürüleriyiz. Yahudiler her zaman böyle düşünmüşler ve her yerde böyle davranmışlardır. Böyle düşünüp davranmakta bugün bile devam etmektedirler. Allah'ın sözünü kendi çıkarlarına göre tahrif ve tağyir ederler, nerede fırsat ve imkân bulurlarsa hasislik yaparlar, dolandırırlar, çalarlar, öldürürler ve bizim için ve bizden sonra geleceklerimiz için çocuklarına hep bunları öğretirler.» (147)

«Yahudiler hakkında en doğru hükmü İsa'nın bizzat kendisi vermiştir. Ona göre Yahudiler şeytan oğullarıdır. Zehirli, kindar ve muzip yılanlar ve insan kaatilleridir. Açıkça yapmaya güçleri yetmediği için zehirlerini gizlice sokarlar.» (148)

«Yahudilerin mesinden bana ne?.. Ben Allah'a şöyle dua ederim: Allah'ım, mesihini kendine alıkoy veya onu isteyene ver de istersen beni domuz yap!» (149)

«Dokuz ineğin kaç kılı varsa, bir Yahudinin okadar imansızlık ve hokkabazlığı vardır. Bu ise onun Allah'ı şeytanın yalanları kadar sayısız ve sonsuzdur.» (150)

«Eski zaman şair ve filozoflarının kitaplarında Allah, uhrevî hayat ve fazilet hakkında ne güzel bahisler var... Bence Ezop'un üç masalı, Katon'un yarısı ve Terentil'in güzel komedileri, Talmudistlerle Yahudi hamlarının kitaplarından çok daha ziyade bilgi, hikmet ve fazilet ile doludur.» (151)

---

(147) A.g.e., cilt 2, S. 192.
(148) A.g.e., S. 244.
(149) A.g.e., S. 261.
(150) A.g.e., S. 300. 3
(151) A.g.e., S. 193.

«Bizim onlardan öç almaya ihtiyacımız yok. Kin ve intikam duygusunu onlara bırakalım. Ben size sadece birkaç öğüt vereceğim:

Bir: Onların sinagog ve okullarını ateşte verin. Yanmayan bir şey kalırsa öylesine toprakla örtün ki tek bir taş parçası ve en ufak bir murdarlık ortada kalmasın.

İki: Evlerini de ateşte verin. Çünkü okullarında yaptıklarının tıpkısını orada da yaparlar.

Üç: İmansızlık, yalan, lânet ve kötülük dolu kitaplarını ellerinden alın.

Dört: Hahamlarının vaiz vermelerini yasaklayın.

«Beş: Yahudilerin sokaklarda ve köylerde dolaşmalarına izin vermeyin. Memur, tüccar ve efendi olmıyanların sokaklarda işi ne?

Altı: Dolandırıcılık yapmalarını önleyin.

Yedi: Genç Yahudi erkek ve kadınların eline harman döğeni, tarla çapası, balta, kazma ve kürek verin ki, onlar da ekmeği alınlarının teriyle kazansınlar.

Bize zarar vermekten, kadın, çocuk, mal, mülk ve hayvanlarımıza saldırmaktan yine vazgeçmezlerse, o zaman Fransa, İspanya ve Bohemya gibi memleketlerde onlara yapılanların tıpkısını siz de yapın: sizden çaldıklarını geri alın, herkese hakkını verin ve sonra tepsini toplayıp sınır dışına atın.» (152)

Prusya Kralı I. Friedrich Wilhelm (1713-1740) in görüşleri şöyledir:

«Bu dolandırıcı güruhu memleketimde istemiyorum. Ceddim III. Joachim bir gün başbakanına

---

(152) A.g.e., S. 233 - 238.

şunu söylediği vakit çok haklıydı: «Yahudiler tehlikeli mahlûklardır. Gördün ya, onlardan tek biri bile benim 100.000 talerimi dolandırdı.»

(Bu kral 10 Ocak 1724'te bir emimame yayınlayarak suç işlemiş bütün Yahudileri sınır dışı ettirmişti.)

Büyük Friedrich ise şöyle der: (153).

(Doğ.1712. Krallık süresi: 1740'tan 1788'e kadar).

«Küçük şehirlerde, bilhassa ova şehirlerinde yaşayan ve hiç bir işe yaramayan kötü ve muzir Yahudilerin oralardan uzaklaştırılmalarını emir ediyoruz. Ticaret mallarını beraberlerinde götürmelerine müsaade edilecektir. Ama yeni bir Kudüs yaratmak istercesine büyük Yahudi kitlelerinin Breslau'da yerleşmelerine izin verilmeyecektir.» - 1750 tarihli Yahudi nizamnamesinin 27. maddesi şöyleydi: «Yüzde 12'den fazla faiz alınması yasaktır.» 28. madde: «Yahudinin taşrada toprak veya mülk satın alması yasaktır.» Madde 33: «Şehir dışı ve uzak yerlerde Yahudinin ikamet etmesi yasaktır.»

İmparatoriçe Maria Theresia, şöyle demişti: (154) doğ. 1717. İmparatorluk süresi: 1740'ten 1780'e kadar).

«Bundan böyle, ismi ne olursa olsun, hiçbir Yahudi, benim yazılı emrim olmadıkça burada ikamet edemez. Bir devlet için dolandırıcılık, ihtikâr ve para oyunlarıyla halkı soyup fukaralığa mahkûm eden ve hiçbir namuslu insanın yapamı-

---

(153) H. ugfer, «Büyük Friedrich'in zamanında Yahudiler», (Laypzig 1880), S. 18, 21 ve 34.

(154) (İmparatoriçe'nin 1777'de Başbakanlığa gönderdiği yazılı emirnâmesinden).

yacağı türlü suç ve kabahatler işlemekten çekinmeyen bu millet kadar zararlı bir unsurun dünya yüzünde bulunduğunun inanmıyorum. Bunların kötülüğünü önlemek için gereken kanuni tedbirler derhal alınmalıdır.»

«Yahudi milleti Musa'nın zamanından beri var, gücü ile kendini soytarılık ve soygunculuğa vakfetmiştir.» (155)

«Fransız hükümeti her türlü kötülüğü yapacak yaratılışta, âdi ve alçak bir milletin eski Elsas'ın en güzel iki vilâyetini kendi mülkü haline sokmak isteyişine karşı kayıtsız kalmamalıdır. Yahudilik, bir tarikat, bir din değil, bir millettir. Millet içinde bir millet. Bana kalırsa, hiç değilse geçici olarak, ödünç para vermek ve rehin almak hakkı ellerinden alınmalıdır. Çünkü böyle âdi bir milletten öldünç alarak ona karşı borçlu ve minnettar duruma düşmek, Fransızlar için zillettir. Yahudiler birçok köyleri ellerine geçirmişler, mal mülk sahibi olmuşlardır. Ve köleliği yeniden diriltmişlerdir. Onlar karga sürülerinden farksızdır.

«Yahudilere karşı fertlerin almak zorunda kaldığı korunma tedbirleri kanunî tedbirlerle takviye edilmelidir. Esaslı Hıristiyanların günün birinde sabrı tükenebilir ve her zaman Yahudilerin kendi tutumları yüzünden maruz kaldıkları saldırı ve öç almalardan biri, Elsas'taki Yahudilerin de patlayabilir.»

«Yahudiler, protestan ve katoliklerle aynı du-

---

(155) I. Napolyon'un Fransız Devlet Şûrasının 30 Nisan 1806 toplantısındaki konuşmasından. «Dictionnaire Napoléon ou recuelil alphabétique des opinions et jugements de l'empereur Napoléon 1 er», Damas Hinard baskısı, 2. baskı, Paris 1854.

rumda değildir. Devlet olarak onlar vatandaşlık huhukundan yararlanamazlar. Çünkü Yahudiler vatandaş değildir.»

«Yahudiler daima ihtikâr yoluna saptıkları ve kesilmiş pazarlıkları hileye başvurarak hiçe saydıkları için ticaret yapmaları yasaklanabilir.

«Eisas ve Strasburg'dan geçerken o yerlerin Hıristiyanları tarafından Yahudiler hakkında pek çok şikâyetler dinledim.

«Şuna da dikkati çekmek isterim ki, Yahudilerden olduğu kadar protestan veya katoliklerden şikâyetçi olamayız. Çünkü Yahudinin yaptığı kötülük ferdi değildir, içtimaîdir. Tek tek Yahudilerden değil, fakat bu milletin bütününden, toplumundan gelir. Bunlar Fransa'yı harap eden tırtıl ve çekirgelerdir... Birtakım nazarî ve egoist prensipler uğruna vilâyetlerimizin huzur ve refahının feda edilmesine razı değilim.»

«Fransız vatandaşlık hakkını kazanamayacak olan göçebe Yahudileri sınır dışı etmemi ve mahkemelerden muhtekirlere karşı yetkilerini en geniş ölçüde kullanmalarını istememi bana tavsiye ediyorlar. Fakat bütün bunları yapsak ve akla gelen her türlü tedbirleri alsak bile, yine onlarla başa çıkamayız. Yahudiler tâ Musa zamanından beri dolandırıcı ve gaddar bir halk olarak bir araya gelmişler ve birbirlerine sımsıkı bağlanmışlardır. Hıristiyanlar öyle değildir. Aralarında pek az dolandırıcı vardır. Ve bunlar da herkes tarafından kötülenmektedir.. Yahudiler ticareti kötüye kullandıkları için, onların ticaret yapmaları yasaklanmalıdır. Tıpkı kalp para yapan veya kalp altın sa-

tın kuyumcuların çalışma izni ellerinden alındığı gibi...» (156)

«Polonya'daki ordularımızın erzak müteahhitleri Yahudi idi. Ben buna karışlık onlara siyasî bir varlık vermeyi, bir millet olarak tanımayı ve vatandaşlık haklarını bahşetmeyi düşünmüştüm. Ama gördüm ki, onlar eski elbise satıcılığı yapmaktan başka bir işe yaramıyorlar. Yahudi muhtekirleri cezalandıran kanunlar koymak zorunda kaldım. Elsaslı köylüler, bunun için bana tebrik ve teşekkürlerini bildirdiler.» (157)

Bir başka hükümdar; IV. Friedrich Wilhelm, şöyle diyordu: (158)

(doğ. 1795, saltanat süresi: 1840-1861)

«Bana kalben bağlı ve sadık kimselerin doğu Prusya'da Yahudilerin yaptığı kötülüklerin izlerini silmeye çalışmalarını isterim.

«Prusya'nın asil ve sadık halkına şu çağrıda bulunmak isterim: Benim etrafımda toplansınlar ve gittikçe daha korkunç bir şekil alan Yahudi pisliğinden Prusya'yı kurtarmak için aralarındaki küçük anlaşmazlıkları unutsunlar. Prusya'nın varlığı ve refahı için o alçak Yahudi kılığıyle onun bön ve budala kuyruğundan daha büyük bir felâket tasavvur edilemez. O küstah güruh söz, ya-

---

(156) I. Napoléon'un 7 Mayıs 1806 toplantısındaki konuşmasından. Pelet de la Lozére, «Opinions de Napoléon sur divers sujets de politique et d'administration», (Paris 1833, S. 213).

(157) Napoléon, «Memoires de St. (Hélène». - H. Raudh, «Yahudiler ve Alman Devleti», S. 133.

(158) Başbakan von Schön ile General Dohna'ya yazdığı bir mektuptan. Treitschke, «19. Yüzyılın Tarihi», 5. cild, S. 375.

zı ve resimlerle Alman varlığının temelini kökünden kurutmaktan bir an bile geri kalmamaktadır.»

Ünlü yazar ve filozoflar da Yahudileri yakından incelemişlerdir.

Kant (1724-1804) şöyle diyor: (159)

«Aramızda yaşayan Filistinliler tâ sürgünü boyladıkları zamandadn beri soyguncu olarak isim yapmışlardır. Bunların büyük kısmı gerçekten böyledir. Dolandırıcı ve soyguncularдан müteşekkil bir milletin var olduğu bizim havsalarımıza sığacak şey değil, ama sırf tüccarlardan kurulu bir millet de bizim düşünebileceğimiz şey değildir. Ama şu da var ki, bu milletin pek büyük kısmı, içinde yaşadığı devletin müsamahasından yararlanarak şerefli vatandaş gibi yaşamanın yolunu arayacağına, kendisini himaye edenleri türlü tertip ve hilelerle soymaktan başka bir işe sarılmaz ve yalnız buna önem verir.»

Goethe Jacobi'ye yazdığı mektupların birinde şöyle diyordu:

«Sen ey zavallı Hıristiyan! Yahudinin senin küçücük kanatlarını iyice eline avucuna aldığı gün, eyvah başına geleceklere!» Ve başka bir yerinde Moses ve Mendelssohn gibi «Yahudi şampiyonlardan sakınmayı tavsiye ediyordu.» (160)

Yahudi maliye müşaviri İsrael Yakobsohn 1808'de Braunşvayk prensine bir dilekçe ile başvurarak Yahudilere konan tahditlerin kaldırılmasını istediği zaman, Goethe şunları yazıyordu: Barunşvaykli Yahudi kendi milletinin ne olduğunu ve ne olacağını düşüne dursun, ama Braunş-

(159) «Pragmatik Bakımdan Anthropoloji» - Kant - S. 129.
(160) Goethe'nin Mektupları - Cilt 7, S. 131.

vayk prensinin Yahudileri bugün oldukları gibi alarak lâyık oldukları muameleye tâbi tutmasına kimsenin diyeceği olamaz.»

1808'de Jakobsohn'un kitabına ve Yahudilerin eşit haklara sahip olmalarına karşı **«Maliye müşaviri İsrael Yakobsohn'un kitabı üzerinde Düşünceler»** adlı yazarı bilinmeyen bir kitap yayınladığı vakit. Goethe şunları yazıyordu:

«Yakobenci (161) İsraelsohn'un böyle güzelce haşlanması hoşuma gitti. Bu küçük kitabın kimin tarafından yazıldığını biilyor musunuz? İçinde öyle isabetli ve güzel pasajlar var ki, bir Beaumarc hais'in savunmasında bile yer alabilir. Ama ne yazık ki, konu daha geniş bir ölçüde ele alınmamış ve bu insanlık gevezesinin bütün dünyanın gözü önünde rezil edilmesi fırsatı kaçırılmıştır.» (162)

«İsrail milleti kendi liderleri, hâkimleri, komutanları ve peygamberlerinin de binlerce defa yüzüne vurdukları gibi, hiç bir zaman övülmeye değer eserler yaratmamıştır. Faziletten yoksundur ve birçok başka milletlerin kusurlarından çoğu onda da vardır...»

Voltaire (1694-1778) muhtelif eserlerinde görüşlerini şu şekilde ifade etmiştir:

«Yahudiler cahil ve barbar bir halktan başka bir şey değildir. Bu halk kendisine karşı müsamahalı davranan milletlerine içine sokularak onları soyar ve büyük servetler biriktirir. Ve öteden beri kendisinden başka bütün öbür milletlere kar-

---

(161) «Jakobin» Fransız İhtilâli sırasında faaliyet gösteren bir siyasî partinin adıdır. Aşırı demokrasi taraftarı idi. «Jakobinizm» aşırı demokratik demektir.

(162) Goethe'nin Bir Çocukla Mektuplaşmaları - Bettina von Arnim, S. 164.

şı sönmez bir kin besler. Ve o pis tamah ve hırsı, o en iğrenç inançlarıyle her tarafa zehir saçar.» (163)

«Amcamın Asya'dan gelmiş Yahudilerin en bilginleriyle tanışıklığı vardı. Bunların ona anlattıklarına göre cetleri onlara bütün diğer milletleri hor görmelerini ve onlardan nefret etmelerini emretmişlerdi. Gerçekten de Yahudilerden söz eden hiçbir Tarihçi yoktur ki, bu hakikati ortaya atmış olmasın, İstediğimiz Yahudi kitabı açın, onda bunu teyit eden bir sürü belgeler bulacaksınız.» (164)

«Şu küçük Yahudi milleti bütün öbür milletlere karşı düşmanca davranmaktan ve sönmez bir kin beslemekten asla çekinmez. Yobazlıktan hiçbir zaman vazgeçmez. Gözü her zaman başkalarının mal ve mülkündedir. Felâketlerde zelil olur, saadet anlarında küstahları.» (165)

«Tıpkı bütün Asya'yı serseri ve avare dolaşan Ermeniler veya fala bakmak ve evlerden tavuk çalmak için çingene kılığında ötede beride gezinen İsis papazları gibi şu soytarı gürubu Yahudiler de, para kazanabilecekleri her yere sokulurlar ve oraları soyarlar. Ama vahşilere eski elbiseler satan bu Yahudiler istedikleri kadar büyük bir soydan gelme olduklarını iddia etsinler, gerçekte dünya yüzünü bulaştıran hilekârların en büyüklerinden başka bir şey değildirler.» (166)

---

(163) Felsefe Sözlüğü Voltaire, Cilt 15, S. 462.
(164) Çeşitli Yazılar, Voltaire, Cilt 12, S. 112.
(165) Voltaire, Örf ve Âdetler Üzerine Deneme, Cilt 11, S. 309.
(166) Voltaire, Mmme de Lisle Mektuplaşmalar, Cilt 68, S. 247.

«Bütün milletlerin Yahudilere karşı beslediği kin ve nefret şaşılacak şeydir. Ama bu kendi davranışlarının kaçınılmaz bir sonucundan başka bir şey değildir. Onların örf ve âdetleri bambaşkadır ve mevcut sosyal düzen ile doğrudan doğruya çelişen şeylerdir. Bu bakımdan bütün milletlere karşı düşman bir millete yaraşır bir muamele görmelerinden daha tabiî bir şey olamaz. Yahudiler tamah ve hırsla başka milletlerin hizmetine girerler, onlardan taassupla nefret ederler ve hırsızlığı, ihtikârı kutsal bir vazife sayarlar.» (167).

«Yahudiler kendi kanunlarının kendilerine bahşettiği hürlüğe ve imtiyazlara uyarak nereye gitmişlerse orasını soymuşlar ve aynı sebepten dolayı her yerde dehşet seçmişlerdir. Huronlar, Kanadalılar ve irokesler, Yahudilere kıyasla, gerçek insanlık peygamberleriydi.» (168)

Belçika Rexist Partisi Lideri ve Devlet Adamı Dağrelle siyonist uşakları için şöyle diyordu:

«Millî bünyemizin düşmanlarını sayarken İspanya iç harbinde de şehit olduğumuz gibi daima komünistlerin hesabına çalışmakta olan farmasonları unutmamalıyız.»

Müstakil İrlanda Devlet Reisi, İstiklâl Harpleri Millî Kahramanı Devalera 6 Eylül 1947 nutkunda şöyle diyordu:

«Millî mücadelemizde biz milliyetçilere karşı cephe alan başlıca gruplardan biri de farmasonlar güruhudur. Anlamıyorum, bunlarda hiç bir millî his kalmamışmı?»

Nurenberg mahkemesi kararıyla idam edilen

---

(167) Örf ve Âdetler Üzerine Deneme, Cilt 3, S. 152.
(168) Voltaire Külliyatı, Cilt 17, S. 53.

devlet adamlarından Julius Streicher'in idamından biraz önce söylediği son söz:

«Siz son defa hatırlatıyorum, kendinizi ve medeniyetinizi komünistlerden ve yahudilerden koruyunuz. Şunu da ilâve edeyim ki, Yahudilerle komünistlerin bir uşak ordusu vardır. Bunlara da farmason denir.»

Milliyetçi Çin Devlet Reisi Çan Kay Şek 1953 de şöyle diyor:

«Komünistler hesabına çalışan mason localarını kapattım. Fakat beni şaşırtan Amerikan resmi mahfillerinin bizim dahil işimiz olan bu kapatma kararımızı protesto eder mahiyette beyanlarıdır.»

Vatansever Fransa Devlet Adamı Mareşal Petain:

«Farmasonlar garip ve son derece münasebetsiz insanlardır. Üstelik de vatanlarına ihanet için can atıyorlar. Farnsa'nın milliyetçi rejimi içinde bu saygısızlara yer vermeyeceğim.»

Eski Fransız Başvekili Pierre Laval:

«Bir memleketi içinden mahvetmek isteyen siyonistler, o memleketin mason localarını elde etmekle işe başlar, gerisi kolaydır.» der.

Günümüzün en büyük mason ve siyonizm düşmanı; Arjantin eski Cumhurreisi General Juan Peron:

«Bütün Arjantinlileri bir millî davanın etrafında toplamak istedim. Fakat heyhat! Devamlı surette gizli ve aleni beynelmilel bozguncu ve ayırıcı kuvvetler karşımıza dikildiler. Bunlar Farmasonlardır. Beynelmilel siyonist blokların öncüleri.» demişti.

İspanya Devlet Reisi Franco ise şunları söylemişti:

«İspanya iç harbinde, İspanya'nın kurtuluşuna canla başla sarıldık. Farmasonların daima güçlükleriyle karşılaştık ve o zaman bu memleketin farmasonların elinden kurtulmasının lüzum ve zaruretini anlamış olduk.»

Tanınmış Fransız müttefikkiri Boigirais Volneyin görüşü de şöyledir:

«Birbirine yemin ile bağlı, insanlardan mürekkep her türlü gizli teşekkürler, yalnız imtiyazlı, azalarının vâkıf olduğu gizli gayelere sahip topluluklar, isimleri ne olursa olsun cemiyet ve millet aleyhine ittifak etmiş birer haydut çetesidir. Farmasonlar gibi Avrupa'yı istilâ etmiş olan asrî kulüpler ve gizli teşekküller hakkında hükmümüz budur.»

Devrik Milliyetçi Güney Kore Cumhurreisi Sigman Ree de şöyle demişti:

«Farmasonların sulh, insaniyet ve beynelmilelcilik maskesi altında kızıl faaliyette bulunmaları son derece şayanı dikkattir. Bunlara mani olmak için elimizden gelen yapılacaktır.»

Güney Afrika Devlet Reisi Milliyetçi Parti Lideri Dr. Malanın görüşü de şöyledir.

«İnsaniyet perdesi altında bizi aldatmağa çalışan farmasonlara hep iğrenerek baktım. Allah bizi bunların şerrinden muhafaza buyursun.»

YAHUDİLİK VE MARKSİST İŞÇİ HAREKETİ

Bir yazar olan Edmun Wengraf, son derece ilgi çekici incelemesinde şöyle der: (169)

---

(169) Dr. Edmund Wengraf, «Neues Wiener Jaurnal» gazetesi, 17 Mart 1929.

«Viyana'da Sosyal Demokratların kuvvetli durumlarını Yahudi seçmenlerin oylarına borçlu oldukları herkesin bildiği bir şeydir. Ama Avusturya'da Yahudilikle Marksçılık arasındaki sıkı işbirliği kendisini yalnız oy toplamada göstermemektedir. Ve bunun zaten pek önemi de yoktur. Bu konuda asıl önemli olan nokta, Sosyal Demokrat partide Yahudi aydınların oynadığı rolde toplanmaktadır. Bu rol hiç de küçümsenecek gibi değildir. Parti toplantılarında ve Millet Meclisi tartışmalarında en sözü geçen konuşmacılar, partinin ideolojik ve taktik uğraşmalarında, parti gazetelerinde, partinin sanat ve edebiyat kollarında, gençlik teşkilâtında, hayır derneklerinde ve elhasıl partinin baştan başa bütün bünyesinde başlıca rol oynayan kimseler arasında Yahudi aydınlar birinci yeri tutar. Bu olay, birtakım yersiz sakıncalar ileri sürülerek gereği gibi açıklanmamakta ise de, sebebi meydandadır: Siyasî hayata atılan Yahudi aydınlar. Avusturya'daki partiler arasında yalnız Sosyal Demokratların safında çalışma imkânı bulmakta ve yalnız onlar tarafından desteklenmektedir. Burada bir soru kendiliğinden karşımıza dikilir: Sosyal Demokratların Yahudi aydınlara gösterdiği bu içten yakınlığın sebebi ne olsa gerek? Bu soruyu cevaplandırmak için Marksist sistemin kaynaklarına ve kendi özel tutumuna şöyle bir göz atmak yeter. Marksçılığın kurucusu Karl Marks'ın kendisi eski bir haham ailesinin torunuydu ve onun gerek baba ve gerek ana tarafından gelen bütün ataları, zaten bu yolun yolcularıydı. Bütün Yahudi aydınların ve hususiyle Yahudi ilâhiyat bilginlerinin hemen hemen tek kitabı, ta başlangıçtan 18. yüzyıla kadar, Tevrat

idi. Bu dar sahanın üzerinde nesiller boyunca süren yoğun çalışmalar, araştırıcı zekâyı geliştirmiş, fikir oyunlarına geniş ufuklar açmış ve sonsuzluk içinde kendisini kaybeden doymak bilmez bir arama ve tartışma hevesi uyandırmış, yeni bir şeyler bulup, meydana çıkarma ihtirasını şahlandırmıştı. Ve bundan da Marksistliğin içinden döküldüğü kaynaklardan biri açılmıştı. Bundan başka birçok anlaşılmaz şeyleri anlaşılır hale sokan bir faktör daha rol oynamıştı. Bu faktör KKarl Marks'ın kendisiydi. Karl Marks yalnız nesilden nesile intikal eden araştırıcılık hırsının en yüksek ölçüde vârisi değildi. O yalnız bir diyalektik, yalnız en ferasetli ve en eğilmez bir mantık kadar giden bir analiz üstadı değildi. O aynı zamanda kişisel kaderinin bir sonucu olarak, bir vatansızdı, bir geleneksizdi ve hemen hemen tarihsiz diyeceğim biri idi de. Bütün bunlar Yahudi aydınların ve hususiyle Avrupa'nın doğusundaki memleketlerde yaşayan veya oradan orta ve batı Avrupa'ya göç eden Yahudi aydınların Karl Marks'a neden bu kadar büyük yakınlık duyduklarını yeterince izah eder.»

EN BÜYÜK SÖMÜRÜCÜ YAHUDİLERDİR

Türk'ün asırlar boyu süren örnek ahlâk ve ekonomisi, son birkaç asır içerisinde başta Yahudi olmak üzere, gayrı-müslimler tarafından sömürülmüştür.

Bunlar arasından binlerce sarraf ve banker, devletin siyaset ve idaresinde önemli tesirler icra etmişlerdir.

Osmanlılar zamanında; bunların herbiri, birer

büyük devlet adamına, şehzadeler, sultanlar, vezirler, saraylılar, kadın efendilere hatta padişahlara kadar sokulmuş, onların nüfuzlarından faydalanmak suretiyle, devlet idaresini parmaklarında oynatmışlardır.

Yahudi «sarraf» ların kazanç ve entrika sahnesine çıkmaları, İlk Osmanlı altının tedavüle çıkmasıyla (1480) başlar.

Osmanlı tarihinde darphanelere Nazır yapılan Yahudi sarraflardan, devlet hazinesi kendilerine teslim edilen Maliye Nazırı Yahudilere kadar Türk milletini sömürenlerin yolsuzlukları devlet arşivlerinden bugüne kadar tesbit edilmiş bulunan belgelerde açıkça görülmektedir.

Aslen bir Yahudi olan 2 Selim'in karısı ve 3 Murat'ın anası Nûr-Banu Sultan zamanında Saray'a nüfuz etmiş olan ve Marran denilen zorla Hristiyanlaştırılmış Portekiz Yahudilerinden doktor Yasef Nassi, Yahudilerin bir yurt edinmeleri için Akdeniz'deki adalardan birini satın almak istemişti. Papa'nın tesir ve müdahelesiyle bu iş gerçekleşmemiştir. Bunun üzerine İstanbul'a gelen Yasef Nassi, o güne kadar kullandığı Don Juan Miquez takma adını rahatlıkla atmıştır.

Yasef Nassi Galata'da Venediklilerden kalma «Saint Pierre» hanında bir «dolap» yâni «banka» sandıkı» açmıştı. Garip bir tesadüfle bugün aynı yerde 1023 te kurulmuş «İstanbul Küçük İstikrazat Anonim Şirketi» adında bir Yahudi istikraz sandığı bulunmaktadır.

Yasef Nassi, Fransa Kralı 2. Henriye kurulan bu Yahudi bankasından yüzellibin düka altını borç vermiştir.

Yasef Nassi'nin Saray'a ilk girişi Kanunî dev-

rindedir. Hürrem Sultan sayesinde Padişah'tan «Frank Beyoğlu» ünvanını elde etmiştir.

Sadr-ıa'zam Makbul-İbrahim paşanın teveccühünü kazandıktan sonra Yasef Nassi, Saraya hulul ederek Kanunî Sultan Süleyman'ın güvenini kazanmıştır. Rus papazının meşhur kızı Roksalan olan Kanunî'nin sevgili refikası Hürrem Sultan'ın bu yaklaşmada büyük tesiri olmuştur. Kocasını Yasef Nassi lehine hazırlamakta, malûm olan şeytanet ve fettanlığı kâfi gelmiştir. Yasef Nassi, bir gün İtalya'daki ırkdaşlarını kurtarmak için Kanunî'nin huzuruna çıktığı zaman, hakan hiç bir kimseye göstermediği şekilde ona iltifatta bulunmuş ve ona «Fenk bevi» ünvanını vermiştir. Bu ünvan «Frenk Beyoğlu», «Frenk Beyzâde» şekillerinde belgelerde geçmektedir. Yasef Nassi, cihana hükmeden Ulu Hakan'ın, bu iltifatından cesaret alarak ayaklarına kapanmış, İtalya'daki Papa IV. Pol'ün, yaşamlarını imkânsız hale getirdiği Maranlaşmış yani Yahudilikten zor ve korku ile Hristiyan olmuş Yahudilerin ölümden kurtarılmaları hususunda Papa nezdinde teşebbüste bulunmasını istirham etmiştir. Büyük Sultan, Yahudiler için Papa'ya bir Name-i Hümayûn göndererek, aralarında Osmanlı tebası Maran'lar başta olmak üzere bu adamlar bırakılmazsa Osmanlı Ülkesindeki Katolikler hakkında mukabil tedbirlere girişileceğini bildirmiştir. Papa, Kanunî'nin şiddetli ihtarına karşı Osmanlı Maran'larını serbest bırakmış, diğerleri hakkında da bazı haklar tanımıştır. Beşyüz kadar olan Maran'lar İstanbul'a gelmişlerdir. Torunları şimdi aramızda yaşamaktadırlar.

Yasaf Nassi, çizdigi kazanç ve entrika plânını

büyük bir sabır ve maharetle tatbik sahasına koymağa başlamıştır. Hadiseler, bu işaretimizi isbat edecektir. Bütün emeli oğlu Şehzâde Selim'i babasından sonra tahta çıkartmak olan muhteris Hürrem Sultan, bilindiği gibi cinayetler ilemiştir. Artık Yasef Nassi, Hürrem Sultanın güvenilir adamı olmuş ve günün birinde, Şehzâde Selim'in valilik yaptığı Kütahya'ya gönderilmiştir. Kanunî, Kütahyadaki oğlu Selim'e sikket olarak ellibin, cevher olarak da otuzbin düka altını göndermek isteyince bu işi Yasef Nassi'ye vermiştir. Böyle gizli - kapaklı gönderilen para, Türk memuru eliyle giderse herkes duyardı. Bir de Yasef Nassi banker değilmi, paranın üstü belki çıkışmamıştır. Nassi, bedelini vererek cevheri satın almış ve Şehzâdeye götürmüş olabilir. Bunlar hep kuvvetli ihtimallerdir.

Bu vesile ile, Yasef Nassi Şehzâde Selim'e yaklaşmış olmaktadır. Kurnaz Yahudi sarraf, kendisini ona da sevdirmiş, gitgide (Müşavir-i Has), olmuş, (Müteferrika) ünvanını almıştır. Mütteferrika, kapı (daire) halkından olmayıp Padişah ve Şehzâdelerin doğrudan doğruya (adamı) olanlara verilen ünvandır. Artık Yasef Nassi, Padişahın ve Şehzâde'nin saraylarına istediği gibi girip çıkan, sözü dinlenen bir adam haline gelmiştir. Kendi adamlarını köprübaşlarına yerleştirmeye başlamış bu cümleden olarak kardeşi Samuel'i Şehzâde Selim'in kenthüdalığına tayin etmiştir. Nassinin saraya bu derece girginliği, Fransa ve Venedik elçilerinin saraya bu derece girginliği, Fransa ve Venedik elçilerinin hiç hoşlarına gitmiyordu. Çünkü günün birinde, Yasef Nassi isterse Fransız ve Venedik politikalarını bozabilirdi.

Nassi bir yandan bir sürü entrika ile uğraşırken bir yandan da halasiyle ortaklaşa kurdukları Saint Pier hanındaki bankası vasıtasiyle sarraflık dalaverelerine devam ediyordu. Hele hayatlarını kurtararak İtalyadan gelmelerini temin ettiği Yahudilerden sarraflık işlerinde çok istifade ediyordu. Nassi'nin bankası Avrupa'nın bazı yerlerinde ve bilhassa Hollanda'da şubeler açmış, Fransa Kıralı II. Henri'ye 150 bin düka altını borç vermiş, Kral borcunu ödeyemeden ölmüştür. Ne yerine geçen II. Fransuva, ne de sonradan Kral olan IX Şarl, Nassi'nin müracaatına rağmen borcu ödememişlerdir. Bunun üzerine, Nassi, Kanunî Sultan Süleyman'la keyfiyeti arz ve istirhamda bulunmuş. Koca Hakan, Yahudi sarrafının hatırı için Fransa Kralına şu nâme-i hümayunu göndermiştir: (170)

«Françe padişahına Nâme-i Şerif ki oğlum Selim'in müteferrikaları zümresinden Frenk Beyoğlu millet-i Mesihiye (halbuki millet-i Museviye denilmek lâzımdı. VII. belgede de böyle yazıldıktan sonra tashih edilmiş olduğu görülecektir) ileri gelenlerinden Yasef Nassi'ye olan yüzellibin düka altını borç için bundan evvel iki defa Nâme-i Humayunumuz gönderilmişti. Bazı maniler sebebiyle şimdiye kadar gönderilmediği anlaşılan paranın bu Nâme-i Humayunumuz alınınca geciktirilmeyerek gönderilmesi doğruluk ve sedakatınızın eseri olmakla beraber bize karşı olan dostluğunuzun da muktezası olacaktır. Nâme-i Humayunumuzla tarafınıza varan Yasef Nassi'nin adamına itimat olunup atanızı borcundan kurtarmak

---

(170) Şşb. Arş. 6. Mü. 439, S. 942, H. sene 972 «1564».

babında çeşitli ve iyilikle anılacak hizmet ve gayretlerinizi esirgemiyesiniz.»

Kanunî Sultan Süleyman 1566 da vefat etmiş yerine oğlu II. Selim geçmiştir. Kanunî'nin Polonyalı bir yahudi kızı olan zevcesi Rokzelan Kanuni' nin ilk zevcesinden olan şehzade velihat Mustafa'yı babasına suikast yapacak diye cellatlara boğdurtarak, kendi oğlu Sarı Selim'i (ikinci Selim'in) tahta geçmesini sağlamıştır. Artık Yasef Nassi için meydan daha serbest olmuş, «Nedim-i Has» sıfatiyle yapmadığı, yaptırmadığı iş çevirmediği entrika, kazanmadığı para kalmamıştır.

Kral IX. Şarl, Nâme-i Hümayuna verdiği cevapta senedin yırtılmasını, borcun bozulmasını rica etmiştir. Bunun üzerine Yasef Nassi, şair Salamon Öske'yi parayı tahsil için Fransa'ya göndermiştir. Onun, paranın bir yıl sonra % 4 faizi ile ödeneceğini bildirmesine rağmen, Nassi İskenderiye limanında bulunan Fransız gemileriyle yüklerine el koymak için II. Selim'den istihsâl ettiği emr-i şerif'i İskenderiye beyine göndermiştir. İskenderiye limanındaki dokuz Fransız ticaret gemisindeki eşya ve onların borca kafi gelmediği için de üç gemiyi sattırarak parasını almak istemiştir. Bu olay münasebetiyle Fransız elçisi Marki Giyyom dö Verne'nin 18 Ekim 1568 tarihli raporu, Yasef Nassi'nin saray nezdindeki nüfuzunun derecesini, bir yabancı gözü ile göstermesi bakımından düşündürücüdür:

«Yasef Nassi'nin alacağının ne sebeple olursa olsun ödenmemesinin doğuracağı akibet Osmanlı sarayındaki nüfuzunu bilenler için meçhul değildi. Kendisi, Osmanlı tahtının yegâne varisi haline gelmiş olan Şehzâde Selim'in mahrem işlerine de

en yakın adamı olarak, istikbalde de mevkiini muhafaza edecektir. Bu sebeple ne gibi hâdiselerin sevki ile olursa olsun, ihtilâfa düşmek asla doğru olmaz. Biz, Frenkbeyoğlu ile teyid-i muhabbet için bilcümle esbaba tevessül kararındayız.»

2. Selim, Yasef Nassi'ye Taberiye Gölü civarında geniş topraklar ihsan eylemiş, onun isteği üzerine 1537 de Barbaros Hayrettin Paşa'nın Venediklilerden zaptettiği Kiklat Adalarından Crispo Hanedanını kovarak bu adaların dükalığını keza Yasef Nassi'ye vermiştir.

Osmanlı devlet arşivlerinde bulunan Kanuni Sultan Süleyman Han'a ait olan bir berat-ı hümayun, Crispo Hanedanı'nın devlete olan sadakatini övmektedir.

Adaları ellerinden alındığı için oradan ayrılarak Galata'daki Sakızlı Cenevizlilerin yanına gelen İtalyan'ları haraca bağlayan da yine Yasef Nssi olmuştur.

Osmanlılar ile Lehliler arasındaki kârlı balmumu ticaretinin inhisarını eline geçiren, daha sonra da şarap ticaretini tekeline alan Nassi, Boğazlardan kendisinden başkalarının şaraplarını geçmesini engellemiş, Padişah Boğdana' yapacağı şarap ticaretinde Nassi ve adamları ile bindikleri atlara zarar gelmemesi için yol boyundaki bütün sancak beyleri ile kadılara bir hükm-ü şerif göndermiştir.

Batı kaynakları, Kıbrıs'ı bir Yahudi yurdu yapmak gayesiyle 2. Selim'e şaraplarının güzelliğini anlatarak, orayı fethe ikna edenin Yasef Nassi olduğunu yazarlar. Nitekim, Sultan'dan söz alan Nassi Kuruçeşme'deki evinin kapısına «Kıb-

rıs Kralı Yasef Nassi» yazan bir tabelâyı bile asmış.

Kıbrıs'a fethinden sonra orada krallık değil, beylerbeyilik tesis edilmiş ve 2 Selim, daha üç yıl yaşadığı halde, Yasef Nassi emeline nâil olamamıştır.

İspanya'daki «Engizisyon» dan kaçarak, Türkiye'ye on parasız gelen Yasef Nassi'nin ölümünden sonra, muazzam servetini tesbit için Nakşe'ye gönderilen Dergâh-ı Muallâ çavuşu'nun elinin boş olarak dönmesi de gösteriyor ki, vaktiyle bir Yahudi yurdu kurmak için çalışan Yasef Nassi hayatını ve kazancısını «Siyonizm»e vakfetmiştir.

Fransız elçisine göre, Yasef Nassi'nin serveti, «Devletin Hassa Hazinesi'nin altın mevcudu ile rekabet edebilecek derecede» idi.

Hâlen Türkiye'de «Nassi» âilesinin pek çok ferdi yaşamaktadır.

Osmanlı devlet arşivlerindeki belgeler, Yahudi sarratların devlet hazinesine karşı olan borçlarını ödememek için çeşitli bahaneler icat ettiklerini, bundan da geç ödense bile çeşitli menfaatler sağladıklarını göstermiştir.

Bu sarraflar, birçok hilelere de tevessül etmişlerdir. Nitekim, bakır paralara yaldız sürmek suretiyle taklit gümüş hâline getirdiklerinden, ellerinde bakır para bulunanların bunları denize atmaları, gümüş paraları da darphaneye götürerek kontrol ettirmeleri için, özel ferman-ı hümayun çıkarılmıştır.

Yahudiler, bu sahtekârlık oyunlarını Anadolu'ya kadar teşmil etmişlerdir. Bunlardan başka Yahudiler, kalp para basıyorlar, İstanbul ve eyaletlerde szikke rayicinin değişmesine sebep olu-

yorlardı. Artık; ticaret, sanayi, gümrük ve iltizam işleri hep Yahudilerin eline geçmişti.

1579 dan sonra çıkan bütün isyanlar, birinci derecede akçenin değerinin bozulması yüzünden çıkmıştı.

3 Mehmet'in anası «Venedikli Baffo» Safiye Sultan Esther Kira adlı bir kadın sarrafa İstanbul gümrüğünü, elindeki sahte gümüş paraları devlet hazinesine teslimi karşılığında vermişti. Bu paraların sipahilere dağıtılması onların isyanı ile sonuçlandı. Sipahiler, Yahudi kadının kendilerine teslimini istediler ve getirildiği sırada üzerine saldırarak parçaladılar. Ertesi günü de iki oğlu Atmeydanında idam edilerek cesetleri yakıldı. Kira'nın sonradan «Aksak Mustafa» diye anılan küçük oğlu ise müslüman olarak canını kurtardı.

Sultan Mustafa'nın tahttan indirilmesi ve yerine 4. Murat'ın tahta çıkarılmasına karar verildiği zaman Yeniçeriler, hazinenin bomboş olması dolayısiyle, cülus bahşişi istemeyeceklerine söz vermiş ve yemin etmişlerdi. Sonradan bundan vaz geçtiler. Bunun üzerine bir takım sarraflardan borç para alındı. Harem Dairesindeki altın ve gümüş eşya da para yapılmak üzere darphaneye gönderildi. Bir müddet sonra da Yeniçerilerin üç aylık mevacibi için, bu defa Sadr'ı-azam Kemenkeş - Ali Paşa'nın muvafakatıyla mutabak takımları ile, Hasahır'daki değerli gümüş at başlıkları, özengiler, gümüş eğer takımları, benzeri eşya Darphaneye sevkedilerek para yapıldı.

Küçük yaşta tahta çıkan 4. Mehmet zamanında (Kösem Sultan zamanı) yine Hükümet erkânı ile yeniçerilere verilecek bir para için meşhur Cinci - Hüseyin Hoca'ya yardım için müracaat

edildiğinde, parası olmadığını söylemesi üzerine evinde yapılan aramada ayarlı altın ve gümüş para, sonradan Yahudi sarraflar tarafından halktn toplatılarak eritilmiştir.

4. Mehmet zamanındad; cereyan eden bir olay, Naima Tarihinde «çarşı halkının ayaklanması», Evliya Çelebi Seyahatnamesinde «san'at ehlinin genel ayaklanması» yahut «pazar fitnesi» olarak geçer. Bu olay da Yahudi sarraflarının yeniçerilere verilecek paraları bozuk ayarlı paralarla değiştirmelerinden meydana gelmiştir.

Yahudi sarrafların Osmanlı devrindeki sömürü ve hileleri anlatılmakla bitmeyecek kadar çok olup, belgelerle tesbit edilmiştir.

OSMANLI İMPARATORLUĞUNU YIKAN SEBEPLERDEN BİRİ:

17 Mayıs 1717 tarihinde Lady Montaqu isimli kadın Edirne'den yazdığı mektupta şunları anlatıyorddu (171).

«Zengin tüccarların çoğunun Yahudi oluşu dikkatimi çekti. Bunların nüfusu çok kuvvetli, imtiyazları Türklerinkindedn çok fazla. Kendi kanunlarıyla idare edilen bir cumhuriyet gibidir. Türkler âtıl tabiatlı ve sanayie hevesli değildir. Buna karşılık Yahudiler birlik meydana getirdiklerinden devletin bütün ticaretini ellerine almışlar. Her paşanın işlerini eline bıraktığı, sırlarını emanet ettiği bir Yahudi kâhyası var, kendileri hiç bir işe karışmıyorlar. Bu yahudiler paşanın bulunduğu kazada çarşıyı tanzim eder, her za-

---

(171) (Türkiye Mektupları, Lady Montaqu, 1001 Temel Eser, sayfa 84).

man hediyeler alır, giren ve çıkan malları muayene ederler. Padişahın (172). doktoru, haznedarı, tercümanı hep Yahudidir. Menfaatına son derece düşkün olan böyle bir milletin bu durumdan ne derece istifade edeceğini anlarsınız. Bunlar kendilerine her zaman ihtiyaç duyulmasını sağlamışlar ve bu sayede saray da onları korumuştur. İngiliz, İtalyan ve Fransız tâcirleri bunların bütün hilelerini bildikleri halde, işlerini ister istemez onlara yaptırıyorlar. Velhasıl ticaretle ilgili olan ne varsa onların elinden geçiyor. İçlerinde itibarı en az olanlar bile, kendilerine muhtaç olunmaktan uzak kalınamayacak derecede önemli kişiler. Bütün millet, zenginlerine olduğu kadar da bunlara alâka gösteriyor. Hepsi zengin oldukları halde bu durumu gizlemeye dikkat ediyorlar.»

İLHANLI DEVLETİNİ DE YIKAN YAHUDİLERDİ

Ünlü İlhanlı hükümdârı Olcaytu Han zamanında; devleti soyan Yahudi dönmesi hırsızlar, onun değerli veziri Saadettin'in çevresini sarıp, kendisini oyuncak hâle getirmişler, hanın oğluna göndermek zorunda kaldığı parayı hazineden çıkaramayınca, vezirin haksız yere idamına sebep olmuşlardır.

Devrin tarihçileri, yaşlı vezirin Yahudi dönmesi olan aşüfte karısının elinde oyuncak olduğunu yazarlar (173)

(172) Padişah, Edirne'ye dinlenmeye gelince onun doktoru, hazinedarı ve tercümanı Yahudi imiş.

(173) M. Şemseddin Günaltay, İslâm'da Tarih ve Müverrihler, T.B.M.M. Umur-u Şer'iye ve Evkaf Vekâleti yay. 1339 386 vd.

Bir İran'lı tarihçi, İlhanlılar'ın yıkılış sebeplerini, şu sözlerle anlatır (174):

«—İlhanlılar Târihi, baştan başa Yahudi dönmelerinin tevzirat ve kötülükleri ile doludur. Olcaytu han ve Ebu Saidd Bahadır Han dönemlerindeki zulüm de bu dönemlerin etkileri ile olmuştur.»

SİYONİST SÖMÜRÜNÜN VECİZ ÖRNEĞİ

Masonların aralarında sık sık tertip ettikleri toplantıları «azap» denilir. (175)

İsmail hüsrev Tükin, bu âdetin arkasındaki gizli anlamı anlatırken eski Yunan tragedya yazar. Euripides'in Dionisos misterlerindeki âyinleri anlatan «Bakkhalar» trayedyasını örnek vererek Bakkhantların söyledikleri şarkının «yaban tekelerinin kanlarını içmekten, onları çiğ çiğ yemekten ve «Şarap ile sarhoş olunduktan sonra İhsanın tanrılaştığından: bahseder.

Bu, Siyonist sömürünün veciz şekildeki ifadesinden başka birşey değildir.

İsmail Hüsrev Tökin Masonik Agazların Anlamı Mimar Sinan Dergisi Yıl 1977- sayı: 23

FATİH 2. SULTAN MEHMET HAN'I ÖLDÜREN YAHUDİLERDİR

Asrının en büyük adamı, Osmanlı hükümdarlarının en ünlüsü, çağ açan, çağ kapayan, ikisi imparatorluk olmak üzere, büyüklü küçüklü on

(174) Ebu'l Kasım Kâşânî (Farsça)
(175) İsmail Hüsrev Tökin, Masonik Agaların Anlamı, Mimar Sinan Dergisi, yıl 1977, Sayı 23.

yedi devlet ve 200 den fazla şehir fetheden yüce başbuğ Fatih 2'nci Sultan Mehmet Han, 1481 yılının 3 mayıs günü Gebze civarındaki Sultançayırı mevkiindeki otağında 49 yaşında vefat ettiği zaman; Avrupa Hristiyan âleminin bütün kiliselerinde şükür duaları yapıldı. (176)

Bir çok Osmanlı kaynakları yüce Fatih'in ölümü hakkındaki bir açıklama yapmazken, bir kısmı babasından tevarüs eden «Nikris» yahut! Goutte - veya Damla» hastalığından söz ederler.

Bir çok Osmanlı kaynakları yüce Fatih'in ölümü hakkında bir açıklama yapmazken, bir kısmı babasından tevarüs eden «Nikris» yahut Goutte - veya Damla» hastalığından söz ederler.

Aşıkpaşazade Tarihi, Fatih'in ayağındaki ıstırabı için, kan alındığını ve kendisine «Şarab-ı fâriğ» verildikten sonra vefat ettiğini yazar. (177)

Aşıkpaşazade, bu münasebetle yazdığı şiirinde; bu şerbet (178) in Fatih'in ciğerini doğradığını yazar.

O devirde Fatih'in doktorları, Yahudi veya Yahudi dönmesini hekimlerdi. Bunların Fatih'in ölümünden sonra «dirlik» lerinin ellerinden alınmış olması ve padişahın ölümünü öğrenen askerlerin Yahudi mahallelerini yağma etmeleri (179). yüce hakan'ın Yahudilerin menfur bir suikastine kurban gittiğini göstermektedir.

---

(176) Cemâl, Anadol, Tarihe Hükmeden Millet Türkler, cilt 2.

(177) İsmail Hamdi Danişmend, Osmanlı Tarihi Kronolojisi, cilt 1, S. 50.

(178) Aşık Paşâzade Derviş Ahmet, Aşıkpaşa Tarihi .

(179) Solakzâde Tarihi.

YAHUDİ MADRABAZ OLDUĞU KADAR SİHİRBAZDIR

Bir kısım araştırıcılar bu propagandayı, gaybı idrâk ve gizli işler konusunda ibrânî ta'limlerindeki Kabala'nın gizli ilimlerine dayandıracak kadar ileriye gittiler. Ve 16. asrın yarısında, İtalya'da **«Yeni Kabalistik Ekolünü»** tesis eden Yahudi bilgini İshak Lurya, sihirli rakamlara ve harflere, tılsımlara, gayb âlemine ulaşmaya dair pratik metoda dayalı ilimlerini tesbit etmiştir.

Aynı konuda Fransız yazarı Voltaire şöyle der: «Sihirle ilgili işlerin yerine getirilmesinde Yahudilere baş vurmak âdetti. Bu eski vehim. Kabala'nın sırlarına bağlanır ki, onlara sadedce Yahudilerin sahip olabileceği tahmin edilirdi.» Esasında şeytanlara tevessül fikri, tamamen Yahudilere mahsus bir fikirdi. Bu, Yahudi inancı ve an'anelerinin bir sonucuydu. Çünkü Talmud'da bu konuda şöyle deniyordu: «Eğer göz bütün kâinatta oturan şeytanları görebilseydi, hayat bir nevi yaşanması hayâl olan bir şey olacaktı. Çünkü şeytanlar bizden kat kat fazla... Onlar her zaman bizi hâta ediyorlar. O şeytanlardan solda bin şeytan, sağda ise onbin şeytan bizi bekliyor.»

Talmud, insanın, bu şeytanları ve diğer vehim çeşitlerini görebilmesi için bu yollardan başka yollar gösteriyor. (180)

«**Sihir:** istenilen şeyi ruhlara yaptırmak için çoğu zaman tevessül edilen bir iştir.» (181)

İbn Haldun, sihri üç kısma ayırır:

---

(180) Târihu'l-cem'iyyâtı's-sırrıyye, el-üstâz, Abdu'llah Annan.

(181) Ency, Religi., 8, S. 301.

1. **Felsefecilerce sihir:** Alet ve yardımcı olmaksızın sadece gayretle tesiri yerine getirmek.

2. **Tılsımlar:** Bazı özel sayılar veya unsurlar veyahut da yıldızların işe karıştırılmasıyle yapılan tesirlerdir.

3. **Şa'beze ve şa'veze** (göz boyacılık): Bunda sihirbaz, nefsindeki tesir edici kuvvetle duyu organlarına tesir etmek veya onları tasarrufu altında bulundurmak suretiyle tesir meydana getirir. Böylece gören şahıs, eşyayı olduğundan değişik bir hâlde görür. (182)

Ekseri sihirbazların Yahudilerden olduğu ve sihir ilimlerini Bâbil'e dayandırdıkları bilinir. Yahudiler hakkındaki Kur'ân-ı Kerim'in hükmü şöyledir: «**Şeytanların; Süleyman'ın mülkü saltanat ve nübüvveti aleyhine uydurup ta'kib ettikleri şeylere (yalanlara) uydular. Halbuki Süleyman asla kâfir olmadı. Fakat o şeytanlar kâfirdidirler ki insanlara sihri (büyüklüğü) ve Bâbil'deki iki meleğe, Hârut ve Mârut'a indirilen şeyleri öğretiyorlardı. Halbuki onlar (o iki melek): «Biz ancak fitneyiz (imtihan için gönderilmişizdir. Sakın (sihir, büyü yapıp da) kâfir olmayın» demedikçe hiçbir kimseye (sihir) öğretmezlerdi. İşte onlardan (o iki melekten) koca ile karısının arasını ayıracak şeyler öğrendiler. Halbuki (sihirbazlar) Allah'ın izni olmadıkça onunla hiç bir kimseye zarar verici değillerdir. Onlar ise kendilerini zarara sokacak, onlara fayda vermeyecek şeyleri öğreniyorlardı. Andolsun, onlar muhakkak biliyorlardı ki onu satın alan (ona revac veren) kimsenin âhiretten hiçbir nasibi yoktur. On-**

---

(182) Mukaddimetü İbn Haldun, 3. cilt, S. 126.

lar kendilerini cidden kötü şey mukabilinde sattıklarını bilmiş olsalardı...» (183)

HAMURSUZDA MÜSLÜMAN KANI

Türkiye'de yaşayan Yahudiler, bir zamanlar «Mukaddes Kitap»larından aldıkları emir ve telkinlerle «hamursuz»larını Müslüman Türk çocuklarının kanını katarak içerlerdi. İstanbul Kadılığına ait aşağıdaki belge bu olaylardan birini anlatmaktadır (184);

«Ahmed nam masumu gasp ve ahzedüp halen mahbus olan Yahudilerdir.

Menahim Yahudi, Sabatay Yahudi. Avram Yahudi zikir olunan bu üç nefer hânleri Yahudi hane önünde salb olunmak üzere...

Yahudi hane havalisinde olan Yahudilerin umurlarına karışan bellu başlular:

Haham Avram Yahudi, Haham İlya Yahudi, Ketühda Aron Yahudi. Ketühda Yako Yahudi...

Zikr olunan dört nefer ehli ayâlleriyle Sakız'a nefi ve cezre bent olmak üzere.

Yahudi hane kurbunda olup ahz olunanlardır: Izak Yahudi. Yasef Yahudi. Bakkal Avram Yahudi. Hayım Yahudi. Ferraş Danyal Yahudi, Ferraş Sarya Yahudi, Ferraş Biso Yahudi...

Zikr olunan yedi nefer ehil ve ayâlleriyle İznik'te nefi ve ayâleriyle İznik'te nefi ve iclâ olunmak üzere...»

---

(183) El-Bakara sûresi, 102. âyet.
(184) İstanbul Kadılığının 11 Şevval 1128 tarihli ilâmı.

Ve Yahudi, insanlığa karşı şu câni ruha sahiptir:

«Ve sen (İsrail) kurban vererek şükran borcunu eda edesin.» Bu kurban sayesinde onlar (Yahudi olmıyanlar) ölüm meleğinin yardımiyle hastalıktan ölmekten kurtarılmaktadır. Ama onlar ki, kırlardaki hayvanlar gibi yaşamaktadır, onlar ki, (Yahudi kanununa aykırı olarak) önce dua etmeden yemek yemektedir, onlar kırlardaki hayvanlar gibi öleceklerdir. Yahudi ölüm meleği onları, günahlarının derecesine göre, yalnız hastalıklar bulaştırarak değil, fakat diş diş yapan bıçaklariyle de kesecektir.» (185)

DÜNYA YAHUDİLER

İngiltere'de Yahudilerin gelmeleri 1291'den beri yasaktı, ama Kraliçe Elizabeth'in özel doktorlarından biri Yahudi idi (1600). 1650 yıllarında Kromvel bile Yahudisiz yapamıyacağına inanıyordu. (186) Buna rağmen) Yahudilerin hakkında konulan tahditler büsbütün ortadan kaldırılmış değildi. Ancak 1688'de «büyük ihtilâl patlak verince iş değişti. Oranya hanedanından III. %ilhelm, İngiltere tahtına konmuştu. Onun arkasında birçok Yahudi Amsterdam'dan İngiltere'ye geçti ve çok geliştirdikleri Borsacılık tekniğini oraya taşıdılar. Sombart yazar: «Borsa, tam teçhizli bir Minevra gibi ortaya çıkmıştı. İlk İngiliz istikrazının baş müzakerecileri Yahudi idi. Bunlar III. Wilhelm'in adamlarıydı.» Bu kralın mü-

(185) Musa II - 20-24.

şavirleri arasında Medina adında zengin bir yahudi en büyük nüfuza sahipti.

Fransa ile İngiltere arasındaki uzun savaşlar o zaman başlıyordu (1688 - 1813). Bu savaşların en tanınmış komutanları önceleri Lord Mariborugh ile Prens Blücher idi. Lord Marlborough hakkında Sombart şunları yazar: «Zengin Medina Lord Marlborough'un bankeriydi. Ona yılda 6000 lira (120 bin altın Mark) maaş bağlamıştı. Bunun karşılığında savaşa ait haberleri herkesten önce öğrenirdi. İngiliz silâhlarının başarıları ve zafer haberleri onun zenginliklerine yenilerini katıyordu. Borsacılık sanatının bütün kurnazlıkları, fiyatların düşüş ve yükselişi, uydurma cephe haberleri, sözde düşman kuryelerinin gelişi, gizli borsa oyunları ve Mammon'un bütün gizli dolapları, Londra borsasının ilk babalarının malûmuyuddu. Kraliçe Anna'nın zamanında (1702-1714) borsada önemli rol oynayan bir sürü Yahudi zenginleri vardı. Yahudi Manaşeh Lopez, Kraliçe öldü diye yayılan uydurma bir haberin yarattığı panikten yararlanarak bütün hükümet fonlarını düşük fiyata satın almıştı.

17. ve 18. yüzyıllarda borsa dolandırıcılığı, salgın bir ruh hastalığı gibi, önce Hollanda ve İngiltere, sonda Fransa'nın üzerine çökmüştü. Hollandad'daki lâle dalaveraları, İngiltere'de güney denizi entrikaları, Fransa'dad Lav sistemi, hepsi o devirlerin acı hâtıralarıdır. «Esham alım satımı bütün milleti, hiçbir engel tanımayan bir açgözlülüğün tam sersemliğine ve Bakosvari bir şehvaniliğe itmişti.»

Dünyanın bütün büyük memleketlerinde; büyük mevkileri ele geçiren Siyonistler ve onun

uşakları, dünya siyasetini elinde tutan kuruluşların da ön kademelerini ele geçirmek suretiyle, kendilerine cihan hâkimiyeti sağlamışlardır. (187) Hiç şüphesiz ki, Amerika da bunlardan birisidir. İşte Birleşmiş Milletler'den birkaç misal:

(FAO) Gıda ve ziraî maddeler kısmında 10 görevli, kısım şefi, müşavir, müdür, eksperler Yahudi'dir. (UNESCO): Eğitim ve kültür kısmında 9 görevli Başkan, şef, kısım şefleri Yahudi'dir. (UNA): Haber almada 4 görevli ve diğer 7 ayrı kısımda da bütün görevliler, 32 eleman Yahudi'dir. (188).

Bir avuç sayılabilecek insanın milyarlarca kişiden müteşekkil insan cemiyetlerini hâkimiyetleri altına almasının sırrına karşı çıkan devlet adamlarının hepsi, mücadelelerinin sonunda mutlaka mağlûp olmuşlardır.

İslâm dünyasının Yahudilere karşı göstermiş olduğu tepki, bu ülkelerin kendilerine dönüş özleminden başka bir şey değildir.

Bâkir bütün iş sahaları, Yahudiler tarafından böyle işgal edildi.

Gün geldi; David Eisenhower ve Salamon Truman gibi Yahudiler, Amerika'da Başkan seçilmekle kalmayıp, Amerika'nın olmaktan çok dünyanın kaderine de tesir ettiler.

Buna hiç durmadan Yahudi akını da eklenince her kapıyı açan para, Amerika'nın iç ve dış politikasını da başkası altına almaya muvaffak oldu. Hem de, İsrael aleyhinde bir karar söz ko-

---

(186) Tarih Boyunca Yahudi Mes'elesi, Theodor Fritsch.
(187) Sidney Warbourg, Nasyonal Sosyalizmin Malî Kaynakları.
(188) Birleşmiş Milletler Teşkilâtı Bültenleri.

nusu olduğunda, Amerikan idarecilerine «Yahudi uşakları» dedirtmek pahasına bile olsa...

Yahudi Amerika Birleşik Devletlerinde yalnız kapitalizmi temsil etmiyor. İşçiler dahi, Yahudiler tarafından idare ediliyorlar. Tabiî ki, Yahudi'nin gönlünce.

«Dünya hâkimiyeti» için bütün Yahudilere ve Amerika Yahudilerine, «gâyet mahrem» kaydıyla şu talimat verilmişti:

1 — Radyo, televizyon, gazeteler, sinema, mecmualar ve kitaplar üzerindeki büyük kontrolumuzu genişletiriz.

2 — Hukuk, tıp, kimya ve buna benzer bütün tahsillerden, Yahudi olmayanları uzaklaştırınız ve Yahudileri bilhassa bu şubelerde tahsile ve okumaya teşvik ediniz.

3 — Yahudi olmayanların okullarını birer ihtilâl merkezi hâline getiriniz.

4 — Yahudi olmayan peygamberleri gülünç şekle sokup, onları rezil rüsvay edecek mevzular icat ve aynı zamanda Yahudi olmayanların arasında tefrik ve nifak çıkarınız. Din müesseselerini zayıflatınız, fakat bilzere karşı da kendilerine kardeşlik (!) hisleri telkin ediniz.

5 — Bizden olmayanların kadın ve çocuklarının ahlâklarını ifsat ediniz. (189)

6 — Kanunları ve anayasaları yanlış şekillerde tefsir ederek, mahkemelerini dahi iğlâk edip, her yere şüphe ilka ediniz.

7 — İçtimaî sınıflar arasında nifak ve mücadele tohumları ekiniz. Renkli ırkları, diğer ırklara düşman kılınız.

---

(189) Gnl. Cevat Rıfat Atilhan, Siyon Liderlerinin Protokolları.

8 — Çeşitli aşılar ve suya katılan türlü yabancı maddelerle bizen olmayanları tımarhanelere atarak ve medenî hakları suiistimal ederek, onları yok ediniz, tüketiniz.

9 — Devlet adamlarını eliniz altında tutmaya çalışınız.

10 — Memleketlere girmek imkânlarını ve kanunlarını kolaylaştırınız.

11 — Her vasıtaya müracaat ederek para üzerindeki diktatörlüğümüzü takviye ediniz.

13 — Cumhuriyeti ortadan kaldırarak, onun yerine demokrasiye ikame ediniz. (Yahudilerin idare ettiği sosyalizme giden yol).

14 — Türlü hile ve desise kullanarak işçileri elde tutunuz. Mitingler tertip ediniz. Grevler yaptırınız. Ve bu mevzuda hiç bir fedakârlıktan çekinmeyiniz.

Hahamlar Merkez Komitesinin bu konudaki açıklamasına göre de; bulunan bu usuller sayesinde, Yahudilerin bulundukları memleket yok olacak, ahlâksızlığa, iflâsa, sivil harbe sürüklenerek, düşmanlarının sayısı azalacaktır.

Sonra açıklama şöyle devam ediyor:

«Unutmayın ki, Bolşevik ihtilâli, bizi Rusya'nın efendisi yaptı. Son harp ise bizi Asya ve Avrupa'nın efendisi yaptı. Bundan yalnız İspanya hariç kaldı. Birleşmiş Milletler Teşkilâtı, İsrail Devleti'ni meydana getirdi. Biz bahsedilen bu hazineyi dünyanın merkezi haline getireceğiz.

Eğer Yahudi olmayanlar tarafından yukarıdaki talimat ve program hakkında sorguya çekilirseniz, yukarıdaki bilgileri telin ediniz, bilmemezlikten gelerek ve elinizden gelen her çareye

başvurarak bunun doğru olmadığına onları inandırmaya çalışın. Bu mevzuda yemin edebilirsiniz. Talmut size böyle emrediyor.

İşbu program ve talimatın Yahudi olmayanların eline geçmesinin bizim için nasıl bir fâcia olacağını ayrıca ilâveye lüzum yoktur.»

KOMÜNİZM BİR YAHUDİ OYUNUDUR

Masonluk gibi komünizm de bir Yahudi oyunudur.

Yahudilerin ve Siyonizm'in Bolşevik Rus ihtilâli ile ilgilileri bulunduğu, Amerikan Genel Kurmayı ikinci Bürosu'nun 1919 yılı başında hazırladığı ve Amerika'daki Fransız yüksek komiserlerine verdiği muhtırada açıkça anlaşılmıştır. (190)

Bu muhtıranın ilk kısmında, Yahudi Siyonist Teşkilâtının gizli protokolunun onuncu maddesi aynen şöyle iktibas edilmiştir:

«Tanrı size, siz seçkin kullarına dünyaya yayılma kudreti bahşetti. Bu kudret başkalarına zaaf gibi göründüğü halde, aslında bizim kuvvetimiz olmuştur. Ve bizi, şimdi dünya hâkimiyetinin eşiğine getirmiştir. Bu esaslar, üzerine dünya hâkimiyetinin kurulmasına az kalmıştır.»

1897 tarihli gizli Yahudi protokolundan sonra muhtıra şöyle devam ediyor:

«1 — 1916 Şubatında Rusya'da bir ihtilâlin hazırlanmakta olduğu ilk defa öğrenildi. Aşağıdda isimleri yazılı şahıs ve müesseselerin bu ihtilâl hareketinin içinde oldukları anlaşıldı:

Jacop Schiff — Yahudi.

Kuhn, Leob ve Şirketi — Yahudi Şirketi.

Müdüriyet: Jacop — Yahudi.
Felix Varburg — Yahudi.
Otto Kahn — Yahudi.
Serome H. Hanauer — Yahudi.
Gugenheim — Yahudi.
Max Breitung — Yahudi.

Bu izahattan bir yıl sonra Rus ihtilâli gerçekleşmiştir. Ve Jacop Schiff, 1917 de yaptığı bir açıklamada, Rus ihtilâlinin kendi malî desteğinde gerçekleştiğini belirtmiştir.

Rus ihtilâlinde, yalnız Jacop Schiff değil, New York'ta yayınlanan «Forward» adlı Yahudi gazetesi, Stockholm'deki bankacı Yahudi Max Warburg ile Yahudi Olef Aschberg de para yardımı yapmışlardır.

Amerikan Yahudileri olan Jackopsit ile Sia Yahudi bankası şefi Otto Kaan, Felix Varburg ve Zevan H. Hanoverler, Lenin ihtilâlinin başarıya ulaşması için Lenin'e 312 milyon dolar yardımda bulunmuşlardır. Ayrıca Yahudi Bernard Baruh müessesesi ise komünist ihtilâline 465 milyon dolarlık askerî malzeme göndermiştir.

12 Nisan 1919'da Harkof'ta Yahudi Lehçesi ile münteşir (Der - Komünist) gazetesinde M. Kohen isimli bir Yahudi şunları yazmaktadır:

«Hiç mübalâğa etmeden denilebilir ki, sosyal büyük Rus ihtilâli Yahudilerin eseridir. Yahudiler yalnız bu işi idare etmekle kalmamışlar. Sovyet dâvâsını da ele almışlardır.»

Sonradan açıklanan gizli vesikalara göre, Alman Genel Kurmayı da Lenin'i İsviçre'de sefil bir hayat yaşadığı evden alarak, onu Rusya'nın altını üstüne getirecek şekilde teçhiz ederek, ihtilâle sokmuştur. Lenin ve Yahudi arkadaşları, Al-

manların ve Yahudi Bankerlerin tahsis ettikleri milyonlarca mark yardımla **«kızıl emperyalizm»**i kurmuşlardır.

Komünizmin kurucusu Karl Marks, bir Alman Yahudisi idi. Kendisinin baş yardımcısı Engels de bir Alman Yahudisi idi. Komünizmin siyasî hayata intikâlini sağlamak için Rusya'ya geldiği zaman 244 ihtilâlci arkadaşının 177 tanesi Yahudi idi. Lenin'in kendisi de, anası da Yahudi bir melezdir. 1917'de kurulan ilk komünist hükûmetin 22 üyesinin 17 tanesi Yahudi'dir. Lenin Trotsky, Stalin (Gürcü Yahudisi), Kavmahan Smit, Liline Piçburg Zinovyefa, Kokansky, Valoraski, Radomirslizki, Stayinburg, Leon, Çiçerin, Varasilof - hep Yahudi idi. Ayrıca 554 merkez üyesinin 447'si yine safkan Yahudi idi.

Çok önemli bir organ olan merkez icra komitesinin 61 üyesinin 42 tanesi Yahudi idi. O zamanki Rus nüfusunun yüzde biri nisbetinde olan Yahudi azınlığın ihtilâlin hâkimi durumunda olduğu böylece daha iyi anlaşılmaktadır.

Bolşevik hükümet makamlarındaki Yahudilerin sayısı hakkında birkaç rakam daha verelim: Halk komiseri meclisinin, yani şimdiki Bolşevik hükümetinin 22 üyelerinden 17'si (bu rakamlar en büyük Bolşevik canilerin Stalin tarafından temizlenmesinden önceki zamana aittir), harp komiserliğinin 43'ünden 33'ü, Dışişleri komiserliğinin 16'sından 13'ü, Maliyede 34'ünün 30'u Adliyede 21'inden 2ğ'si, Maarifte 52'nin 41'i, İş Bakanlığında 7'sinden 7'si, vilâyetler komiserliğinde 23 ten 21'i, Basın bürolarında 41'inden 41'i Yahudiydi.

Rusya İhtilâlinin ve Rusya'nın bolşevikleşti-

rilmesinin Dünya Yahudiliğinin eseri olduğunu «Beynelmilel Yahudi» adlı kitabında Forda da yazar. Bu kitabın 135. sayfasında şunlar okunur:

«... Çar'ın düşürüldüğü haberi New York'a ulaştığı vakit büyük bir sevinç yaratmıştı. (New York dünyanın en büyük Yahudi şehridir. Orada yüzbinlerce Yahudi yaşar). Dünyaca tanınmış Yahudi olmıyan biri büyük bir nutuk vermiş ve bunda çok yüksek itibar sahibi bir Yahudiyi (adı ve sanıyle New York bankerlerinden Yakop Şif) «Rus - Japon harbinde Japonya'daki Rus esirleri arasında propaganda yapmak için toplanan paralarla Çar'ın devrilmesini hazırladığı için uzun uzun meth ve sena etmişti.»

«Sosyalizm» in bir «Yahudi oyunu» olduğunu «Yahudi»nin bizzat kendisi söylemektedir:

«Korkak korkak şöyle fısıldayan Yahudiler hâlâ vardır: Siyasî hayatın sol kanadındaki Yahudiler bize zararlı olmaktadır. Bu iyi bir şey değildir. Bizi güç duruma düşürmektedir.» Hayır, bilâkis bir Marks'ın, bir Lasalle'nin, bir Singer'in, bir Rosa Lüksemburg'un, bir Eisner'in ve hattâ bir Haasse'nin bile Yahudi olmaları bizim için bir gurur ve iftihar sebebidir. Çünkü bunlar soyumuzun ölmez ruhunu, herhangi bir din yeniliğinin yapabileceğinden çok daha büyük bir kudretle canlandıran ve hakkiyle temsil eden kimselerdir.»

«Yahudiler Musa'dan Herzl'e kadar bütün Yahudi büyüklerin tarihî etkilerini daima hatırlatmakta, onların sosyalistce düşündüklerini ve sosyalizm için çalıştıklarını hiçbir zaman unut-

(190) Cemal Anadol, Kızıl Emperyalizm, S. 19.

mamakta, sosyalizmin aslında Yahudi emellerinin gerçekleşmesine yaradığını, sosyalizm ile ilgili bütün problemlerin kaynağı Yahudilerin kutsal kitaplarında yattığını, en büyük sosyalist liderlerin Yahudi olduğunu ve bunların, son zamanlarda Rosa Lüksemburg, Landauer, Eisner ve Levine'lerin yaptığı gibi, sosyalizm uğrunda canlarını feda etmekten kaçınmadıklarını, her zaman övünerek anmakta ve bundan büyük gurur duymaktadır. Sosyalizm bir Yahudi fikri, Yahudi iyimserliği, eski tekâmül düşüncesi, değerlerin, tasarrufun, gelirin sosyal dönüşümü ve insanlığın kardeşleşmesidir. Bunlar peygamberlerin bize verdiklerinin âlâsının âlâsı değil midir?» (191)

LENİN DE RÜTBELİ BİR MASON'DU

I. Dünya Savaşı sırasında Rusya'da vazife gören İngiliz gazeteci Victor Marsden, Lenin'i şöyle -târif etmektedir (192):

«Alman - Yahudi karışımı Lenin'in bir Yahudi ile evliliğinden olan çocuklar, Almanca ile Yahudice karışımı bir lisan kullanmışlardır.»

Lenin'in de muteber ve rütbeli bir Mason olduğunu ilân eden vesika, Fransa'da 1935 yılında mülteci Beyaz Ruslar tarafından yayınlanan «Resimli Rusya» isimli mecmuadan alınmıştır.

Fotokopide okunan Rusça yazılarda aynen şunlar söylenmektedir:

«Alman Genel Kurmaylığında önemli mevkii

---

(191) «Neue Jüdische Hefte» dergisi, sayı 19 - 20. Temmuz 1919, S. 47.

(192) Cumhuriyet, 29.1.1951.

olan Graf De Martel dünya Masonlarınca tanınmış ve ün yapmıştır.

1911'de Lenin Alman ve Avusturya Genel Kurmay Başkanlarının emrinde bir ajan iken, Graf Martel Lenin'i, İngiliz ve Fransız Mason localarının (Adı: Siyah ve Beyaz Magi) yüksek idarecileri olan Loyd Jorj ve Briyan ile tanıştırmış, Mason locasına yazdırmıştır. Lenin Mason locasının emirlerini harfiyen yerine getirmektedir.

1917 kızıl ihtilâlinde, bolşeviklere karşı hücum eden bir çok Çar generalleri İngiltere ve Fransa'ya çağrıda bulunarak, bolşeviklere karşı birlikte savaşa iştiraklerini istemişlerdi Loyd Jorj, Graf De Martel'i Çargenerallerine göndererek iç işlerine müdahale edilmiyeceğini bildirmiştir. Lenin Çar generallerinin müttefiklere müracaatını duyar duymaz bir kahkaha koyvermiştir...»

Mecmua ayrıca dipnot olarak şu bilgiyi vermektedir:

Belyayef adında bir müellif, 1921 yılında yayınladığı «Kızıl Bayraklar Altındaki eserinin 3'üncü ve cilt 64'üncü sayfasında da Lenininin olduğunu ilân etmiştir.

1917 ihtilâli'ni tetkik edenler göreceklerdir ki başta Troçki, Rikof, Kamenef olmak üzere Lenin'in birçok ihtilâlci arkadaşları Yahudi idiler.

Aslında bugün iyice anlaşılmıştır ki, Masonlar bütün dünyada manevî duyguları yıkıp maddeye dayanan bir düşünce sistemini yani yerine ve ülkesine göre bazan komünizmi bazan da kapitalizmi hâkim kılmak istemektedirler.

Onun için Mason oyunlarına göz yummak, bugün için gafletlerin en büyüklüğüdür.

STALİN DE YAHUDİDİR

St. Petersburg Üniversitesi Felsefe-Psikoloji, Tarih ve Antropoloji Kürsüleri profesörlerinden Dubrovsky, 1955 te Ohio'da verdiği (21 Ağustos) ve Washington Tarih Akademisi'nce de bastırılan konferansında şu belgeleri sergiliyordu:

«...Sovyet generalleri de kabul ediyorlar ki, Stalin'in ecdadı Yahudi'dir.» (193)

Ve devam ediyor:

Stalin'in doğduğu köye yakın kasabada büyümüş, Çar subaylarından Eugen Vladimir Gredjinsky, Stalin hakkındaki kitabında şöyle der:

«Stalin'i yani Djugashvli'yi küçüklüğünden beri tanırım. Babası bir eskici, büyük babası ise Yahudi bir tenekeci idi, eskicilik de yapardı.» (194)

«...Stalin'in âilesi, eski paçavra ve teneke satışı ile geçinen, Yahudi'den dönme bir âile idi.»

«...Hepimiz Djugashvili'nin Yahudi olduğunu bilirdik.» (195)

KAPİTALİZM, KOMÜNİZM VE İHTİLÂLLER

Dünyanın «Kapitalizm» ve «Komünizm» gibi iki kampa bölünmesi «Yahudi»nin oyunudur.

Cenevre'de Yahudi İsaak Rousseau ve Suzanne Bernad'dan doğan Rousseau liberalist görüşlü bir doktrin olarak ilk defa 1712'de ortaya atarken

(193) Los Angeles Jewish B'nci B'rith Messenger, 3.3.1950.
(194) Eugen Viladimir Gredjinsky, The Life of Stalin, İmam Raguza, S. 14.
(195) Soviet Staff Officer, 1951, S. 8.

bunlardan 106 sene sonra, yedi sülâlesi hahamlar olarak tanınan Karl Mark komünizmin tohumlarını attı.

Sombart ise şunları yazar: «**Rasyonalizm Yahudiliğin ve kapitalizmin temeltaşıdır. Yahudi dini Allah ile insan arasındaki bütün ilişkilerin anlaşma ve iş zihniyetine dayanan hesaplı bir düzenleme şekli, bir davranış veya ihmalin getireceği kâr veya zararın daimi bir tesviye biçimi veya kişinin alacak ve vereceklerini tanzim eden çok karışık bir defter tutma usulüdür.**»

1789 Fransız ihtilâli de Yahudi (Masonlarını) eseriydi.

Farmasonların resmî organı Akasya Dergisi 1903 te şu itirafta bulunuyor:

«1789 Fransız inkılâbını başaran farmasonluk, şimdi de sosyalizm inkılâbını (yani komünizmi) hazırlamalıdır. Masonlar işçilerle müşterek çalışmalıdır. Masonlar da münevver kuvvet ve yardımcı kabiliyet işçilerde ise kemiyet ve imhâ vasıtaları vardır ki, bunların bir araya gelmesi içtimaî ihtilâli vücuda getirir.»

«Açıkça söylenebilir ki, masonluk, sosyalizme gitmekte ve sosyal bir inkılâbı yürümektedir.»

1789 Fransız İhtilâli tam mâsâsı ile bir masonik fikir ve hamle denemesidir ki, kısa zamanda gâyesine ermiştir. 1889'da Paris'te toplanan Birinci Enternasyonal Mason Kongresinde konuşan hatip Francolin:

— Gün geliyor! On sekizinci asır ve 1789 tarihini bilmeyen milletler, DİN bağlarını koparacaklardır... Bu istikbalin idealidir. Maksadımız, umum dünya biraderliği şafağını yaklaştırmak-

tır...» diye, masonluğun» uzun vâdeli hedefini ifade etmiştir.

Meşriki azam umumi içtimai zabıtları, 1923 sahife: 86 Michel:

«Masonluğun idaresi altındaki proletarya birliğinin tamamlanıp ikmal olunduğu gün hakikaten nâmağlup bir ordu olacağız.»

Bruvel Milletlerarası Kongresi, 1910, sayfa: 15, Michel;

Karl Marksın yazdığı kitabın bir Yahudi fikir gevezeliği olduğunu ve Marksizmin Yahudi meselesinin bir kısmını teşkil ettiğini gözönüne almıyan her türlü izah veya red çabaları başarısızlığa uğramaya mahkûmdur. (196) Asıl adı Mordehay olan ve bir haham ailesinden gelen Marks'ın bütün eserleri, iktisadî, siyasî ve tarihî gelişmelerin, dünya ilişkileriyle hareket tarzları ve eğilimlerin gerçekleri uymayan, fakat dünya milletleri arasında bir yabancı halk olarak yaşayan Yahudiliğin arzu ve emellerine tamamiyle uygun bir izahını vermektedir. Marks'ın iktisadî görüşü, dünyanın her tarafında dağınık olarak yaşayan Yahudiliğin nazariyeleştirilmiş bir himaye kalkanıdır. «Felsefe»si ise, bir talmudist - rabbinist (hahamcı) iskolâstikten başka bir şey değildir.

Bu ilişki ve bağlantıların en açık ifadesi Marks'ın «tarihî materyalizm» veya «materyalist tarih görüşü» dediği şeyde toplanmıştır. Marks eserlerinin öz Yahudi tarafı, marksist nazariyelerin asıl ağırlığı budur ve «Sermaye» adlı kitaptan sekiz yıl önce yayınlanan «Politik Eko-

(196) Theodor Fritsch, Tarih Boyunca Yahudi Meselesi **S. 191.**

nominin Tenkidi» başlıklı eserin önsözünde formüle edilmişti. Bunda şöyle denilmekteydi: (197)

«İstihsal münasebetlerinin tümü, topluluğun iktisadi yapısı ve onun gerçek temelidir. Bunun üzerinde belirli içtimai şuur şekillerine uygun bir hukuki üstyapı yükselir. Maddi hayatın istihsal tarzı, sosyal, siyasî ve kültürel hayat vetiresini toplucа şartlaştırır. Varlığı belirten insanların şuuru değildir, bilâkis içtimaî şuurdur varlığı belirten Maddî istihsal gücleri gelişmenin belirli bir kademesinde mevcut istihsal münasebetleriyle veya hukuki deyimiyle içinde bulundukları mülkiyet şartlarıyle çelişmeye düşerler. Ve istihsal güclerinin gelişme biçimlerinin esiri olurlar. Ve o zaman bir ihtilâl dönemi başlar. Bir topluluk biçimi, kendisine yeterli bütün istihsal gücleri gelişmeden önce hiçbir zaman çökmez. Yeni ve daha yüksek istihsal münasebetleri, bunların maddî varlık şartları eski topluluğun kucağında sarsılıp yıkılmadan önce hiçbir zaman meydana çıkmaz.»

Marksizmin temel görüşünün «tarihî materyalizm»in teşkil ettiğini, daha 1848'de yayınlanan «komünist manifestosu»ndan da anlaşılmaktaydı. Orada şöyle deniliyordu: (198)

«Komünizme karşı dini, felsefî ve ideolojik görüş noktalarından ileri sürülen yakınmalar, etraflı bir tartışmaya değmez. İnsanların hayat münasebetlerinin, içtimaî münasebetlerinin, içtimaî varlıklarının değişimiyle tasarım, görüş ve kavramlarının da değiştiğini, toplu bir ifade ile şuurlarının da değiştiğini kavramak için büyük

---

(197) K. Marx, Politik Ekonominin Tenkidi, S. 11.
(198) Kominist Manifestosu (1848).

bir zekâya ihtiyaç var mı? Fikirler tarih, fikri istihsalin maddi istihsal ile birlikte değiştiğinden başka neyi ispatlar?»

Bu fikir akımları, nitelik ve meram bakımından halis Yahudi fikir mallarıdır. Maddenin her şeyin üstünde tutulması Yahudiliğin niteliğine uyar. Şeylere insan değil, aksine şeyler insana hükümdar. Her mâna ve anlamda her türlü fikir akımlarını, dinî, harsî, siyasî ve hukukî bütün değer ve kavramları telkin ve tesbit eden tek şey maddî durum ve ihtiyaçlardır. İdeal tahtından düşürülmüş, idealizm diye bir şey ortada bırakılmamıştır.

Marksist «Devlet fikri» de Yahudiliğin meram ve isteklerine uygundur. Devlet kendine mahsus bir varlık olmaktan çıkarılmış herhangi bir iktisadî biçimin hukukî ve idarî bir üstyapısına, âdeta mahdut sorumlu bir şirkete döndürülmüştür. Devlet kavramı değersizlendirilmekte ve bayağılaştırılmaktadır. Kendini bilen bir vatandaş devlet diye neyi anlıyorsa hepsini toptan silip süpüren bir makinalaşmadır bu. Hepsini: Vatanı, kendi milletinin beşiğini ve sığınağını, bir şuurlu milletin kendi imkânlarını geliştirdiği, kendi varlığını yaşadığı ve daha ilerlettiği koruyucu çevresini - hepsini ve insan gibi nefes almasını da. Burada Yahudinin kendine mal etme ve her şeyi bri seviyeye indirme hırsı ve kan ile ırkın her türlü kurumlar üzerindeki etkisini inkâr edişi bir kere daha karşımıza dikilmektedir.

Sadece maddî ihtiyaçlar üzerinde kurulu bir devlet, milletin ona yüklediği vazifeleri yerine tirebilmek için lüzumlu yetkiliğe elbette sahip olamaz. Marksizmin ona ayırdığı dar rol ile dev-

let tarih yapıcı güçleri geliştirmek imkânından yoksun kalır. Ama Marksizme göre bu «sınıflar» ın işidir ve tarih zaten bir sınıflar mücadelesi tarihinden başka bir şey değildir.

Bu tanımlamalar Yahudiliğin siyasî ve iktisadî meram ve amaçlarını geniş ölçüde karşılayabilir. Yahudi, çoğu yerde dalavereler çevirerek, devlet sahibi milletler içinde bir misafir olarak yaşar. Bu milletler Yahudiliğin zararlı etki ve kötülüklerinden ancak millî şuurlarının uyanıklığıyle korunabilirler. Buna karşılık Yahudi misafirlerin mevkii ve kuvveti, devlet sahibi millet saflarında Marksizmin materyalist devlet nazariyesi benimsendiği oranda büyük ve artar.

NİL'DEN FIRAT'A KADAR

1830 - 1848 Fransız, 1917 Rus, Çin ve Küba, hatta Vietnam ihtilâlleri hep Yahudinin eseridir.

Bir Yahudi olan Madam Roosewelt, Yahudiler tarafından iktidara getirilen (1935) Kral Abdüllaziz El Suud'a Yahudilerin bu bölgeye yerleşmeleri için 27 milyon dolar teklif etmiştir.

Madam Roosewelt, İsrael radyosunda bu hususta şunları söylüyordu:

«Ben ve kocam İsrail devletinin kurulması ve siyonizmin zaferi için var kuvvetimizle çalıştık.» (199)

Bu münasebetle Adolf Hitler, hâtıralarında Roosewelt'den şöyle bahseder:

«Tatlı su Yahudisi Roosewelt, Amerikalıların

(199) 31 Mart 1955 saat 23 yayını.

saflığını ve iyi niyetini ahlaksızca istismar ederek milletini sebepsiz yere cihan kavgasının ortasına fırlattı. O, Amerikalılara dünyayı Yahudi objektifinden gösterdi.»

Keza 1945 te Amerika Reisicumhuru Roosewelt, Kral Abdül - Aziz El-Suud'a, Yahudilerin bu bölgelere yerleşmesine müsaade etmesi karşılığında 20 milyon dolar teklif etmişti. Fakat Abdül - Aziz bu teklifi reddetti. (200)

Bu müzakeratta delege olarak bulunan. Abdül - Aziz'in hususî müşaviri John Philby'den başkası değildi.

14 Mayıs 1948 de İsrail Devletinin kuruluşunun ilk gününde, Ben Gourion şunları söylemişti:

«Bu giriştiğimiz mücadelenin başı değildir bu gün başlamış bulunuyoruz, Nil'den Fırat'a kadar uzanan sahaları içine alan büyük İsrail Dâvasının gerçekleşmesi için bu mücadeleye devam etmeliyiz.»

1949 yılında bazı Amerikalı Turistler, İsrail'i ziyaret etmişler ve Ben Gourion onlara şöyle demiştir:

«Yahudilerin ekseriyeti hâlâ hariçte yaşamaktadırlar; onlar İsrail'e dönmelidirler.»

«Bu harita, bizim haritamız değildir. Bizimkinin meydana getirilmesinden siz mes'ulsunuz. Millî vatanımızın haritası, Nil nehrinden Fırat nehrine kadar uzanan toprakları içine almaktadır.» (201)

---

(200) Siyonizm'in Gayeleri, Salih Özcan, S. 31.
(201) (Ben Gourion'un, 1950 yılında İbri Üniversitesi talebelerine verdiği beyanattan).

İsrail idarecileri, yalnız Türk topraklarına göz dikmemiş, her fırsatta «Türk düşmanlığı» yapmaktadırlar.

Londra'da yayınlanan Middle East Reviev dergisi İsrail Başbakanı Menahem Begin'in Irak' taki nükleer santralin bombalanmasından sonra; «Bir Türk»ü öldür, rahat et!..» dediğini yazmıştı.

İsrail'in Ankara Maslahatgüzarı dışişleri bakanlığımıza bir açıklama yaparak, Begin'in böyle bir söz söylemediğini, ancak; bunun bir İsrail atasözü olduğunu söyledi. (202)

«Lübnan katliamı» sonrası, adı «Lübnan Kasabı» olan İsrail Savunma Bakanı Ariel Şaron da «Türkiye İsrail'in ilgi alanı içerisindedir.» diyerek, bir İtalyan gazetesi ile Türkiye'nin işgalini tartışmıştır. (203)

31 MART OLAYI SİYONİST VE MASONLARIN ESERİDİR

Türk tarihinin ünlü «31 Mart Olayı» Siyonist ve Masonların eseridir.

Bu olayla ilgili olarak dünyanın sayılı siyonistleri olay sırasında İstanbul'a gelmişlerdir.

Bir çok Avrupa memleketlerinde ihtilâller çıkarmakla itham edilen ve «İnternasyonal Posta-

---

(202) İsrael'in Ankara Maslahatgüzarı «Bir Türk'ü Öldür Rahat Et.» diye atasözü vardır. Ama Begin söylemedi, Tercüman, 24.7.1981.

(203) Haddini Bil Şaron, Günaydın, 31.8.1982, manşet haber.

le» adındaki en korkunç ihtilâl servisinin yıllarca müdürlüğünü yapmış olan Siyonist Ludvik Mayer; Türkçe ve Farsçayı fevkalâde konuşabilen kırk beş kişi ile 10 Mart 1909 da İstanbul'a gelmişlerdir, gelmesi zamanın önemli olayını teşkil eder: (204)

Dünyaca tanınmış Siyonistlerden Max Nordau, Belakun (Macaristan'ı mahveden Yahudi) ve Kurt Lisner bu ihtilâlde fiilen çalışmışlar ve Hassa kıtaâtındaki askerleri öldürmek ve bunlardan Anadolu yakasına geçip firar etmeğe çalışanları imha etmekle meşgul olmuşlardır.

Lizbon'daki siyonistlerden Mac Halaes Lina ile Şenhor Movkada, Tuncalı on iki Farmasonu Anadolu'ya göndermişlerse de bunlar, Anadolu'daki ihtilâli ancak 1 Nisan günü yapabilmişlerdir. Yani İstanbul hareketinden bir gün sonra...

Kremlin'in «Çeka» ve «G.U.P.» su ile «M.D.V.» adlarındaki câni servislerinin müessislerinden Siyonist Litvinof, Oleg Kanzler ve Yagoda ile Dzerkimki ismindeki cellâtlar (ki bu şahıslar Rusya'daki kanlı kızıl ihtilâlin teşkilâtçılarıdır); Hassa kuvvetlerine mensup Türk askerlerini öldürmekle vazifelendirilmişlerdi. Bu kızıl çakallar, kendileri gibi elli sekiz cellâdı da yanlarına almayı ihmal etmemişlerdir.

31 Mart hadisesinde bulunmakla vazifelendirilen kızıl zorba Yegoda 1927 de Türkistanlı bir komisere bu hadise hakkında mufassal ve esrarengiz ifşâatta bulunmuştur. Mamafih; Çar Nikola'nın maruf baş vekillerinden Stolibin'in evinde 1917'de Siyonist - Komünistlerin yapmış oldukla-

---

(204) Hacı Veliyüddin Ömer Efendi, Farmason, Anarşizm.

rı aramada, hayrete düşmüşlerdir. Zira 31 Mart vak'asında vazife alan Siyono - Komünistlerin isim listesi ellerine geçmişti.

Fransa'nın tanınmış Siyonist bankarlerinden Alfons Roçildin bankasının müdürü; Türkçeyi ve Arapçayı gayet fasif konuşan on sekiz Siyonisti vak'adan kırk gün önce İstanbul'a göndermiştir. Odesa'daki Siyonist «Benî Mookoko» lideri Siyonist Farmason Günzberg; on beş siyonisti 5 Martta hususî vasıta ile gönderdiğini, bir tatar âlimine bizzat itiraf etmiştir.

O yıllarda Alliance İsrailite Universelle'in müdürü banker Farmason - Siyonist Modyano idi. Merkum Formason biraderi A.R. ye yedi yüz elli bin dolar göndererek mürettep ihtilâlde kullanılan elemanların tedarikini rica etmişti. Banker Modyano'nun gönderdiği yedi yüz elli bin dolar, A. Rıza'nın başkanlığı altında yapılan gizli bir toplantıda Farmasonlardan Mert Salem, Karasso, Cavit, dönme Remzi ve arkadaşları arasında taksim edilmiştir.

New York'taki «B'nci Brit» namına Farmaso nsiyonist banker Jakop Şif, Rumeli'deki askerî farmasonları harekete getirmek için dağa çıkanlar için gönderilen bu paralar; dönme Remzi. Atıf ve Süleyman Askerî ile Necib Drağa ve Eyyub Sabri arasında taksim edilerek ihtilâlde sarfedilmiştir.

«Entellijens sekret servis»in orta şarktaki mahir casuslardan Farmason Sakakini, Büyük Britanya'nın siyasî şube müdürü yahudi Montou'dan aldığı on bin İngiliz altınını Prens Aziz Hasan ile Kıbrıslı S... ve Volkan gazetesinin nâşiri İngiliz casusu Derviş Vahdeti arasında müştereken kul-

lanılmasını, ayrıca mezkûr şahıslara gönderdiği bir mektupla rica etmiştir...

Jakop Şif ve Medyano ile Alfons Rocilt, Detroit'te gizli bir şekilde Maks Noroau vasıtasiyle Prens Aziz Hüseyin'e göndermişlerdir. Bu komiteci de altınları lâzım oldukça Farmason'lara bol bol dağıtmıştır.

Siyonistler, çarlığı yıkarken belki de bu kadar fazla para sarfetmemişlerdir. Osmanlı Türk İmparatorluğunu tarihten silmek için, her türlü fedakârlığa katlanmışlar ve cihangir Türklere en denî ihanetlerden asla geri durmamışlardır. Hareket ordusunu harekete geçiren ve Sultan Abdülhamid'i deviren Siyonistler; fikirleri ve vicdanları bu altunlarla satın almışlar ve milletimizi korkunç bir akıbete sürüklemişlerdir.

Muhtelif memleketlerden mezkur ihtilâlde vazife almak için İstanbul'a gelen Siyonistler İstanbul'daki yahudi ve dönmelerin evlerine yerleşmişler ve Halit adındaki Farmasonun riyaseti altında ihtilâlin sonuna kadar faaliyette bulunmuşlardır.

Farmason konseyi hükümetinin idareyi resmen eline aldığında; önce zaptiye nezaretini ilga ederek, Rusya'da 1918 de Siyon komünistlerinin tesis ettikleri tedhişçi emniyet teşkilâtının metodlu ve faal şeklini alması çok manâlıdır. Bu teşkilâtın riyasetine farmason Halit tayin edilmiştir. Halit; dünyanın bir çok yerlerinden ihtilâlde yerini almak için İstanbul'a gelen tufeyli sürülerini bir teşkilâtta toplayarak en müessir neticeyi almış ve ihtilâlin hitamını müteakip her birini geldikleri yerlere göndermiştir.

New York'taki B'nei Brit servisi asıl ismi

GRÜNZENBURG olan Mişael Borodin ile kırk beş Siyonisti 22 Şubatta İstanbul'a müteveccihen yola çıkarmıştır ki; hoca kıyafetine girerek ihtilâlde en faal bir surette çalışanlar bu gurup olmuştur.

Şişael Borodin, dünyanın tanınmış Siyonist komünistlerindendir. Meksika, Portekiz ve İskoçya'da teşkilâtlandırılan ihtilâllerde fiilen çalışmışlardır. Banker Jakop Şif, komünist LENİN'e 1917 deki kızıl ihtilâlde sarf edilmesi için tahsis ettiği 312 milyon doları, bu Siyonistle göndermiştir. Yine 1917 kızıl ihtilâlinde çalışan 447 Siyonist - Komünistten biri de Michael Borodin'dir.

Bu adam; 1917 ihtilâlinden sonra 1925 yılına kadar Rusya'nın muhtelif vilâyetlerinde girişilen korkunç katl-i âmlar idare etmiş ve 1925 de «Polit Büro» nun gizli talimatiyle Çin'e gönderilmiştir. Çin'in en kuvvetli «KVOMİNTAG» partisini yıkarak, Çin komünistlerine başarı sağlıyan dört Siyonist - Komünistten birisi de bizzat kendisi olmuştur.

Dünyanın dört bucağından kafile kafile İstanbul'a gelen Siyonistler; Farmason Halid'in teşkilâtında birleşerek aralarında vazife taksimi yaptıktan sonra harekete geçtiler.

Londra'daki Siyonistler «Jewish ve Anglo Jevish association gongreation» servislerinin müdürleri ve «entellijens sekret» direktörü ile müştereken çalışmışlardır.

İngiliz siyonistleri «Volkan» gazetiesini, diğer iki gazeteyi de başka siyonistler desteklemekte idiler. Şuray-ı Ümmet ve Tanın muhafazakârlar aleyhine ağır neşriyat yapıyorlardı.

Hasan Fehmi bey farmasonların sûi kasdına kurban gidince, aktifleşmek isteyen kuvvet hare-

kete geçmişti. İngiliz casusu Derviş Vahdeti ile Kıbrıslı Sait Paşa Kör Ali'yi ve daha 350 casusu cami ve mescitlere göndererek, halkı isyana teşvik edici mahiyette vaızlar vermekle vazifelendiriyor. Volkan gazetesinde çıkan bütün şiddetli ve tahrik edici başmakalelerin asılları, 31 Mart dolayısiyle İstanbul'a gelen emniyet müdür muavini erkân-ı harb kolağası Ohrili Kemal bey tarafından bu paşanın evinde yapılan aramada ele geçirilmiştir. Ne gariptir ki divan-ı harbler ne bu zat, ne de vak'anın mürettibi Rumeli avcı taburları hakkında hiçbir tahkikat açmamışlardır. Bunu da kâfi görmeyerek Mehmet Ali Çavuş'a iki yüz İngiliz altını vererek Hassa kuvvetlerinin efradını da isyana teşvik etmeyi istiyorlar.

İhtilâlin ilk anında farmasonların organı olan Tanin ve Şuray-ı Ümmet gazetelerinin idarehaneleri entelijens servisi'in ajanları tarafından tahrip edilmişti.

Farmasonlardan H. C. ve dönme Cavit ve Farmason Siyonistlerin organı «La Turquie» gazetesinin müdürü Fransız casusu Sean; ihtilâlin siyasi hareketini Beyoğlu'nda oturan Mutran ailesinin apartmanlarından idare etmiştir. Bu Mutran ailesinin Victoria adındaki kızları, Fransızların İstanbul'daki en azılı dişi casuslarından biri idi.

Her türlü siyasî hazırlıkları aylarca evvel, Farmason'lar mezkûr evde toplanarak yapmışlardı. Nitekim mürettep ihtilâlde bu ev, Farmasonlara, Siyonistlere ve casuslara bir sığınak ve barınak ve siyasî atmosferde merkez rolünü oynamıştır.

Arnavut Hamdi Çavuş; Lâzkiye mebusu Mehmet Arslan beyi, askerî farmason konseyi başkanı yahudi Remzi'nin direktifiyle öldürmüştür.

Asâr-ı Tevfik zırhlısı kumandanı binbaşı Ali Kabulî beyi öldürtenler, entellijens servisi ajanları ve Derviş Vahdetî'dir. Sait Paşa, asâr-ı Tevfik zırhlısı mensuplarından Abanalı Osman Çavuş, Rizeli Enis, Divrikli İsmail ile İnebolulu Yakub'a ve Ünyeli Mehmed'le Rizeli Osman'a ellişer altın vererek, onları müessir hadiseye tahrik ve teşvik etmiştir.

Böylelikle, Siyonist, Farmason ve Dönmeler, mahud 31 Mart hadisesinde faalleşerek, devletin jeopolitik ve stratejik mevkilerine hâkim olmuşlar ve büyük Osmanlı Türk devletine en hâin darbeyi indirmişlerdir.

İkinci Sultan Abdülhamid; 1893 senesinin Nisan ayında huzur-u şahâneden Teodor Herzl ile Haham Moşe Levi'yi koğmasını müteakip, dünyanın beş kıt'asındaki Siyonist ve farmasonların kin ve nefret dolu husumetleri büyük Türk devletini tarihten tasfiye eden Siyon liderleri; saraydan kovulmanın intikamını Osman oğullarından çok feci bir şekilde almışlardır.

Doğu Rumeli'nin birçok şehirleri, yıllarca farmason ve dönmelerin sinsi ve hâin içtimalarına sahne olmuş ve Siyonistler, dâvalarında müsbet başarılar sağlayabilmek için gizli bir antlaşmanın bazı şartlarını müteaddit defalar tadile ve tashihe tabi' tutmuşlardır. Hareket ordusunun, Siyonistlerin esrarengiz direktifleriyle İstanbul'a yürümesinden çok evvel 15 Şubat 1908'de Selânik'te Karasso'nun evinde o devrin en gizli toplantılarından biri yapılmıştır.

Edirne'deki ikinci orduyu temsilen dört farmason subay (ki bunların ikisi, Dimetokadaki on birinci süvari alayından Ş. T. Paşa ile diğer iki su-

bay iştirak etmiştir); Manastırdaki üçüncü orduyu temsilen sekiz farmason zabit (bunlar da dönme Remzi, Süleyman Asker ve Niyazi ile arkadaşları) bu gizli toplantıda hazır bulunmuşlardır.

Bu gizli içtimaa Yunanistan, Bulgaristan, Slovenya, Avusturya, İtalya ve Fransı ile Büyük Britanya dörder farmason Siyonist murahhas göndermişlerdir. Büyük Britanya'yı temsilen gönderilen heyeti Arthur Tomas Balfor seçmiştir. Dönme Cavit, Doktor Nâzım, Metr Salem mezkûr toplantıya fiilen iştirâk etmişlerdir. Gizli toplantı iki gün devam etmiş ve şu kararlar alınmıştır:

1 — Volkan, İkdam ve Yeni Gazete farmasonlar aleyhine, Tanin ve Şuray-ı Ummet ise, mukabil neşriyatla İstanbul halkını ideolojik anarşiye teşvik edeceklerdir. 31 Mart tarihinde Adana ve İstanbul'da, anarşi vücuda getirilecektir.

2 — 15 Martta Manastırdaki üçüncü ordu ve 20 Martta Edirne'deki ikinci ordu takviye kuvvetleriyle İstanbul'a müteveccihen harekete geçeceklerdir. Bu kuvvetlere «Hareket ordusu» ismi verilecek ve Rum, Sırp ve Bulgar komitecileri de harekâta iştirâk ederek orduyu takviye edeceklerdir.

3 — Eğer hareket ordusu İstanbul'u işgale ve padişahı tahttan indirmede muvaffak olamazsa; ikinci ve üçüncü ordunun hâkim olduğu yerlerde «Askerî ihtilâl konseyi hükümeti» teşekkül edecektir.

4 — Dahilî bir harbin vukuunda Rumeli'deki «Askerî ihtilâl hükümeti» ne Bernard Baruh her türlü askerî mühimmatı süratle temin edecektir. Bu adam dünyanın bir numaralı yahudisi ve dünya silâh fabrikalarının sahibi, Türk ve müslü-

man düşmanı, Roosewelt'in baş müşaviri idi.

5 — Askerî ihtilâl konseyi hükümetinin mensuplarının maaşlarını, banker Jakop Şif ve Modyano ile Alfons Roçilt verecektir.

6 — Hareket ordusu konseyi ile Osmanlı kuvvetleri arasında harp çıktığı takdirde; Avrupa devletleri Osmanlı devleti ile münasebetleri iptâl edeceklerdir. Bu vaziyet padişahın tahttan uzaklaşmasına kadar devam edecektir.

7 — Sultan İkinci Abdülhamid hal' edildiğinde; Viyana'daki bir bankada mahfus bulunan bir buçuk milyon altın dolar hareket ordusunda vazife alanlara dağıtılacak ve Yıldız Sarayındaki servet de, İTTİHAT ve TERAKKİ fırkasına hibe edilecektir.

Hareket ordusu bu andlaşmayı müteakip İstanbul üzerine yürümüştür. Maruf Siyonistler; Türk ordusundaki farmason subayları manen ve maddeten destekleyeceklerine dâir teminat verirken şu şartları da ileri sürerek kabul etmişlerdir.

a — Sultan İkinci Abdülhamid tahttan indirildiğinde, idarei mülkiye ve idarei askeriye Farmason ve dönme'lerin kontroluna terk edilecektir.

b — Devlet-i Osmaniye, lâyiklik prensiplerini kabul edecektir.

c — Arap harflerinde tâdilât yapılarak, Azerî mütefekkirlerinden Mirzâ Fetih Ali Ahundzâdenin 1863 te sadr-ı âzam Fuat Paşaya takdim ettiği ve (Cemiyet-i İlmiye-i Osmaiye) nin reddettiği proje, aynen tatbik edilecektir. (Bu projeyi sadr-ı âzam Fuat Paşaya takdim eden mahut şahsiyet, aslen Rus Yahudilerinden olup 33 dereceli

bir Farmasondu ve büyük Rus maşrikine tabi' idi).

d — İttihat ve Terakki fırkası; Filistin'de 38 bin kilometre karelik bir arazide teşekkülü mutasavver olan (Siyon devleti) için, Siyonistlere maddî ve manevî yardımlarda bulunacaktır.

e — İlerde orta şarkta vukuu muhtemel İngiliz - Türk harplerinde Büyük Britanya ordusuna karşı Framason zabitler merkezden tayin edilecektir.

f — İşbu akit; Siyonistler Filistin'de SİYON kolonilerini ve müteakiben de SİYON devleti tesüs edinceye kadar mer'îdir.

Asker farmasonlar; 1 Nisan gününden itibaren İstanbul'a dehşet saçarak müteaddit kollardan şehre girmişlerdir. Altmış bin masum Anadolu Türkü, masonların iğrenç tecavüzlerine maruz kalmış ve her biri caniler tarafından öldürülmüşlerdir. Tarihî İstanbul şehri, bir hafta her türlü mülevveş hadiselere sahne olmuş ve mukadderatını 10 Nisan 1909 da Farmason'lara ve dönme'lere terk etmiştir.

Rumeli şehirleri canilerin mel'anetine sahne olurken, Padişah vaziyetten haberdar edilmedi mi? Siyonistlerin gizli toplantılarını, kendilerine ihbar eden olmadı mı dersiniz?

5 Temmuz 1908 de GÖRİCE metrepolidi FOTİS; Manastırdaki üçüncü ordu kumandanı Müşir Şemsi Paşanın Farmason mülâzim Atıf tarafından öldürüleceğini ve Firzovik ile Manastırda meşrutiyet lehinde nümayişler yapılacağını haber vermekle kalmamış, Selânik'te Emanuel Karasso'nun evinde yapılan esrarengiz toplantılarda alınan hafî kararların müsveddesini ele geçirebilmiştir.

Bu metropolit, 5 Temmuz 1908'de Görice'deki ortodoksları kiliseye davet ederek Siyonist ve Sabetayist'lere karşı ateşli ve hisli bir va'z ve konferans vererek; ortodoksları Rumeli'deki Farmason ve dönmeler aleyhine gizli mücadeleye davet etmişti. Farmason ve dönmeler ise, bu konferansıan aynı saatte haberdar edilmişler ve metropolit'in durumunu askerî farmason konseyi başkanı Remzi'ye bildirmişlerdir.

Remzi, metropolidin tasfiyesini Görice'deki ajanlardan birine derhal bildirmiş ve hemen harekete geçmesini bildirmişti. 6 Temmuz 1908 de metropolit Fotis'i makamında arayanlar kendisini bulamayınca telâşa düşmüşler ve şehrin içini, dışını sıkı bir tarassut altına alarak aramaya başlamışlardır. Nihayet iki üç saatlik sıkı bir aramadan sonra, metropolit şehrin on iki kilometre haricinde üç metre derinliğindeki kireç kuyusunda diri diri yakılmış olarak bulunmuştur. Fakat, maktulü öldürenler o gün için tevkif edilerek adaletin pençesine verilememiştir...

Metropolit Fotis; fagrmason ve dönmelerin câniyâne emellerine feda edildiği halde bu parazitlerde hâlâ asabiyet görülüyordu. Nihayet Arnavutluğun Avlonya limanından, Görice'ye hazin bir haber ulaştı. Zira; Fotisin çok sevdiği ulemadan Mehmed Rıfkı efendinin, Avlonya'dan bir saat dışarda dört metre derinlikteki bir çukurda diri diri yakılarak öldürüldüğü tesbit edilmiş, fakat kaatiller henüz yakalanmamışlardı.

Maktül Mehmed Rıfkı efendi, metropolidin yakın bir dostu idi. Metropolit Fotis; öldürülmesinden iki gün evvel Mehmed Rıfkı efendiyi makamına davet ederek, Rumeli'deki farmason ve

dönmelerin esrarengiz hazırlıklarını ve ele geçirdiği mühim vesikaları kendisine okumuştu. Bundan padişahın haberdar edilmesi için de Selânik'te yapılan gizli Siyonist konseyinin zabıtlarının müsvettesini Mehmed Rıfkı efendiye vermişti. Onun bu hareketini haber alan farmason ve dönmeler, kendisini derhal yok ederek esrarengiz toplantının mahrem zabıtlarını ele geçirmişlerdi. dolayısiyle Yıldız Sarayı vaziyetten haberdar edilememiş ve Rumeli'deki müessif hadise vukua gelmiştir.

Farmason ve dönmeler; Rumeli ve Balkanları kontrollerine almaya muvaffak olduklarından aleyhlerine herhangi bir yerden yükselen itiraz sesini susturmakla kalmamışlar ve o sesi duyurmak isteyenleri de en feci' şartlar altında yamyamlar gibi öldürmüşlerdir.

Ünlü «31 Mart Olayı»nı da o günü yaşamış olanlardan Haci Veliyüddin Ömer Efendi'nin kaleminden okuyalım: (205)

Mezkûr 31 Mart vak'asında Yunan hükümetinin casuslarından Teodoron Antikini, Selânik' teki Yunan konsolosluğunda siyasî kuriye ile müşterek çalışmakta idi. Dört lisanı fevkalâde fasih konuşan ve Farmason ve dönmelerin esrarengiz hazırlıklarına vakıf olan bu şahsiyet, kendisini baş konsolosun tercümanı olarak tanıtmıştı. Hakikaten o; yalnız konsolosun değil, esrarengiz hadisenin de tercümanı idi.

10 Şubat 1909 da genç bir dönme, Teodoron Ankitini'yi evinde ziyaret ederek yetmiş sahife tutarında bir dosya veriyor ve mukabilinde 750

---

(205) Hacı Veliyüddin Ömer Efendi, Farmason, Anarşizm.

Osmanlı altını alıyor. Solgun bir çehre ve mütecessis gözlerle muhatabına bakıyor ve:

— Çok rica ederim, bu kongre zabıtlarını benden aldığınızı katiyen kimseye söylemeyiniz! Zira etrafımız, farmason ve dönme ajanlarının kontrolü altındadır. Bu hâin canilerden iğreniyorum. Onlar hakikaten canavar ruhlu insanlardır. Sizden yedi yüz elli lirayı, emin olunuz ki sıkılarak alıyorum. Fakat ne yapayım fakir bir kimseyim. Durumu derhal Sultan Abdülhamid'e arz ediniz ki bu vicdansızların iğrenç projeleri akîm kalsın. Adl-ü irfâniyle beşeriyete medeniyet hocalığı yapan vedi asırlık bir imparatorluğu yıkmak isteyenler; inşallah yine ergeç onun enkazı altında kalacaklardır.

Ben hâin ve nankör bir casus ruhu taşımıyorum. Bize asırlarca kardeş muamelesi yapan, refah ve saadet bahşeden velinimetimiz Türklere karşı ihanet etmek, dünyanın en alçaklığıdır. Onlar dünyanın en asîl insanlarıdır... diye hazin hazin konuşuyordu.

Genç dönme, belki daha konuşacaktı. Fakat muhatabı, gecenin mistik karanlığını bölercesine vakurâne bir sesle ona şunları söyledi:

— Ben de sizin gibi düşünüyorum azizim. Onların bu hâin plânlarını adem-i muvaffakiyete sevkedeceğimden ve sizden aldığımı da kimseye söylemeyeceğimden asla şüpheniz olmasın Lütfen müsterih olunuz.

Sabataist genç; gecenin esrarengiz karanlığında bir hayalet gibi odadan çıkarak gözden kaybolup gitti.

Teodoron Askiti, o gece hehecanından uyku uyuyamamıştı. Sabahın erken saatinde kalka-

rak,, Selânik'in hücra bir semtinde oturan Boşnak Hüseyin Ali efendiyi ziyaret etti. Bu ziyarette hiç bir fevkalâdelik yoktu. Teodoron Askiti zaman zaman bu eve gelir ve Hüseyin Ali efendi ile hasbıhalde bulunurdu.

Bugün her ikisi de, garip bir psiko karakteristik halde idiler. Zaman zaman odadan dışarıya «Vay hâinler vay! Bu ne müthiş proje! Bu ne cesaret! demeö dünyanın en maruf 'Siyonistleri, bunlara teminat vermişler. Avrupa devletleri dahi bu projenin tatbikinde medhaldar... Heyhat! Dünyanın en hücra köşelerinden biri İstanbul'a Siyonist sürüleri geliyor! Hemen derhal harekete geçmeliyiz şu halde!» gibi sözler aksediyordu. Nihayet kendi aralarında, azâmi birkaç hafta sabredip hadiselerin inkişafını beklemeli ve ondan sonr harekete geçmeli diye anlaşmaya vardılar.

Günler çabucak gelip geçti. Tarih 22 Şubat 1909... gece vakti saat on bir buçukta Teodoron Askiti'nin sokak kapısı üç meçhul şahıs tarafından şiddetli şiddetli yumruklanıyor! Derken kapı yavaş yavaş aralanırken, içerdeki şahsın dışarıya çıkmasına imkân vermeden üç meçhul Farmason dönme Cellât, yıldırım gibi eve giriyorlar ve kapıyı açan Teodoron Askiti'nin; henüz bir şey söylemeden üç meçhul şahsın kudurmuşçasına hücumlarına maruz kalarak, vücudunun muhtelif yerlerinden kıskıvrak bağlanıp evden çıkarılıyor. Evin en küçük odasına götürülen Teodoron; üç meçhul mütecavizin şu tehditkâr suallerine muhatab oluyor:

«Çabuk söyle, itiraf et! Sana gizli projemizin müsvettelerini hangi hâin getirdi? Şimdi onlar nerede?!»

Sorulan bütün sualler cevapsız kalınca, üçlerden biri belinden çıkardığı keskin kama ile Teodor Askiti'nin iki kulağını da kesiyor. Bir taraftan asûmâna yükselen canhıraş feryat ve figânlar, diğer taraftan ağızlar dolusu küfür ve kahkahalar, odanın içini bir facia sahnesine döndürüyor.

Bu eşkenceyi kâfi görmeyen dönmeler, baygın bir vaziyette inleyip çırpınan biçarenin tenasül uzvunu kesiyorlar. İtiraf etmediği için bu da kâfi görülmeyerek kasıklarından parça parça et kesmek suretiyle zavallının ıztırabı kat kat arttırılıyor. Teodoron Askiti, yarı ölü bir vaziyette iki saat kadar yattıktan sonra biraz kendisine gelir gibi oluyor. Onun yarı baygın bir halde sağa, sıla kıvrandığını gören üçlerden birisi, derhal elindeki kamanın keskin ucunu gırtlağına sürterek: «İtiraf et! yoksa seni diri diri yakar ve sağ bırakmayız» diye ölümle tehdit ediyor. Yarı ölü ve yarı baygın saatlerden beri yerde sürünmekte olan canlı cesedin dudaklarından yavaş yavaş şu sözler dökülüyor:

— Müsveddeleri boşnak Hüseyin Ali efendiye verdim. Bugün trenle İstanbul'a hareket etti.

Teodoron sözlerini bitirir, bitirmez kalbinin ortasına iki ağır kama darbesi yiyerek feci' bir şekilde cansız yere yıkılıyor...

Metr Salem; 23 Şubat 1909'da «Makedonya Rizorta»nın müntesiplerini derhal Selânik'teki evinde fevkalâde bir toplantıya davet ediyor. 28 Farmason ve DÖNME o tarihte Metr Salem'in evinde saat on buçukta toplanarak, Teodoron Askiti'nin öldürülmesini sağlayan «CZERMA FOVKA» locasına ve Metr Salem'e teşekkürleri-

ni arz ediyorlar. Metr Salem, Boşnak Hüseyin Ali efendinin her ne pahasına olursa olsun öldürülmesini ve müsveddelerin müsadere edilmesini beyanla; içtimada bulunanlardan on sekiz deniz ve onu da kara yolu ile İstanbul'a gönderiliyor. Ayrıca Edirne'deki ikinci orduda bulunan Farmason zabitler de, şifreli telgrafla vaziyetten haberdar edilerek harekete geçmeleri emrediliyor.

Boşnak Hüseyin Ali efendi, Drama, İskeçe ve Gümülcüneyi vukuatsız geçerek; sık sık kelime-i şehâdet getirerek Allahına olan inancını izhâr ediyor. Vakit gece saat 100... Dedeağaç'a daha birkaç saat var. Şu şehri de bir geçse, tehlike az çok atlatılmış olacak... Tren Smoro dağlarının korkunç kayalıklarından ve tünellerden yıldırım hızıyle geçerken; esrarengiz homurtusuyla gecenin sessizliğini yırtarak, medeniyet asrının refahını yolcularla hatırlatıyor.

Boşnak Hüseyin Ali efendinin karşısında dört zabit oturuyor. Bunlar, biraz önce küçük bir ara istasyonundan trene binmişlerdi, fakat her nedense hiç konuşmuyorlar. Soğuk ve esrarengiz bakışları, Hüseyin Ali efendide mütereddit ve mütecessis bir hal uyandırıyor. Nihayet tren birkaç saat daha yol aldıktan sonra Bodima istasyonunda duruyor. Herhalde lokomotif su alacak... Bu arada dört subaydan biri, Ali efendinin göğsüne büyük bir nagant tabancası dayayarak:

«Ees çıkarırsan derhal öldürürüm. Burada ineceğiz. Arkadaşları sağına, soluna bakmadan derhal takip et!» deyince boşnak Ali efendi çâr nâçâr tehdide boyun eğerek birlikte trenden ini-

yorlar. İki zabit önde ve iki zabit arkalarında Bodima'nın korkunç dağının ormanlarına doğru ilerliyorlar. Bâkir çam ve meşe ormanları gecenin karanlığında etrafa mahuf bir heybet arz ediyor.

Derken İmroz dağının on binlerce mağarasının birinde, tarihin en kanlı ve meş'um cinayeti işleniyor. Subaylar çarmıha gerdikleri boşnak Ali efendinin etrafına canavarlar gibi üşüşmüşler ve zavallının vücuduna kızgın demir değdirerek görülmedik işkenceleri yapıyorlar.

Farmason cellâtlardan biri, elindeki kızgın demiri boşnak Hüseyin Ali efendinin kasıklarına sürterek:

— Be herif! Konuşsan ya neye susuyorsun? Müsveddeler üzerinde olmadığına göre, padişahın hangi hafiyesine verdin? diye küfür ve işkence ile sorularına cevap istiyorsa da, boşnak AAli efendinin konuşmamaktaki ısrarı bu canavarları kudurtuyordu. Gittikçe çileden çıkan azgınlar, masumun rasgele ayaklarının kabalarından ve sâir azalarından parça et keserek yanmakta olan ateşe atıyorlar ve bir taraftan da Ali efendinin üzerine soğuk su döküyorlardı. Fakat bu, yamyamları bile iğrendiren envâi çeşit işkence fasılları, arşı alâya yükselen feryatlar ve ateşte vahşî bir cızırtı çıkararak yanmakta olan insan etleri, hiçbir fayda vermiyordu.

Nihayet boşnak Ali efendinin, bir şey söylememesinden ve konuşmamasından doğan bir asabiyet ve hiddetle bu acıklı manzarayı seyreden farmasonlar; çarmıha gerili olan yarı ölü vücudu çözerek ateşin kızıl alevleri içine atıyorlar. Kızgın atevin alevleri arasında bir an için

kendine gelen yanık cesetten tüyleri ürperten boğuk ve son son söz şu oluyor:

Ey beşeriyet ve medeniyetin kızıl, zorba katilleri projeyi asla ele geçiremeyecek ve hâin arzularınıza nâil olamayacaksınız!..

Bu hadiselerden sonra bir gün İngiliz uşağı Mısırlı Prens Aziz Hasan; 31 Mart teşkilât projesini İsmâil Mahir Paşanın ele geçirdiğini haber alıyor ve derhal farmasonlardan birkaçına dört yüz altın vererek, İsmâil Mahir Paşayı, İstanbul'da Çemberlitaş'ta namertçe öldürüyorlarsa da, mahut proje ellerine geçmiyor.

Bu sefer farmasonlar, asabî buhranlar geçiriyorlar. Zira projenin yanında, Osmanlı Türk imparatorluğunu parçalamaya ma'tuf gizli akitlerin müsveddeleri de bulunuyordu. Eğer mezkûr proje ele geçmezse; bundan böyle müslüman Türkler, farmasonlara düşman göziyle bakacaklar ve büyük Türk devletinin parçalanmasından, her zaman kendilerini mes'ul tutacaklardır.

Bu tarihî mesuliyeti bertaraf edebilmek için, kendilerine göre muhasım unsurlar her ne suretle olursa olsun ortadan kaldırılmalı idi. İşte bunun içindir ki; bir çok vatanperver şahsiyetler 31 Mart hadisesinden önce birer birer farmasonların attıkları hâin kurşunlara hedef oluyorlardı.

Farmason, dönme Cavit ile arkadaşı, mahir ajanları vasıtasiyle «Serbesti» gazetesinin baş muharriri Hasan Fehmi'nin mahut projeleri ele geçirerek gazetesinde neşrettiğini öğreniyorlar.

Ve derhal vakit geçirmeksizin, Hasan Fehmi'nin plânını iptâl etmek kasdiyle her türlü tehlikeyi göze alarak arkadaşı Ertuğrul Şakir'le birlikte köprü üstünde öldürtüyorlar.

Suikasdçılar, Ertuğrul Şakir'in Mevlânazade Rıfat beye benzeterek değil de, bilerek ve isteyerek kasden öldürmüşlerdir. Nihayet uzun, yorucu hazırlıklarını müteakip 31 Mart vak'asını sahneye koyuyorlar. Farmason, Siyonist ve Dönmelerin dağıttıkları milyonlarca altın tesirini gösteriyor. Altınlarla ve bazan da tazyik ve tehditle sahneye çıkarılan biçare medrese talebesi mollalar ve bunlara mülâki olan yüzlerce Siyonist ve sekret servisin ajanlarını tazyikle faal ve gayretkeş bir hal alıyorlar.

İstanbul'un afâkını, korkunç homurtular sarsıyor. Böyle bir hengâmede adliye nâzırı Nâzım Paşa, makamına giderken nefer elbisesi giymiş olan Farmason zabitlerden mülâzım Şerif'in tahrik ve idare etmekte olduğu gruba tesadüf ediyor. Avının önüne çıktığını gören Şerif; adliye nâzırı Nâzım Paşaya ateş açarak:

— Bu adam Hasan Fehmi beyin kaatillerini aramıyor! diye nâra atmaktan kendisini alamıyor...

Acaba hakikaten nâzır bey, maktul Hasan Fehmi beyin kaatillerini buldurmadığı için mi tecavüze maruz kaldı? Katiyen hayır! Zira mahut proje 31 Mart hadisesi çıkarıldığı gün, Nâzım Paşanın eline geçmişti ve dolayısiyle bunu öğrenen farmason ve dönmeler mülâzim Şerif'e derhal yedi yüz elli İngiliz lirası vererek adliye nâzırını öldürmüş ve projeyi ellerine geçirmişlerdi.

Bütün bu suikastlar, mahut projeyi elde etmek için irtikâp edilmişti. Fakat artık müfterilerin, yıkıcı farmason ve dönmelerin maskeleri yırtılmış ve arkasında sırıtan hortlak ve canavar çehreleri dünya efkâr-ı umumiyesine arzedilmişti.

Farmason - dönmelerin yıllardır körükledikleri menfi neşriyatın iç yüzü bugün sarih bir şekilde ifşa edilerek milletlerin asîl vicdanlarına sunuluyor. Onların vicdanî ve insanî düstûrlara asla riâyet etmediklerini, artık milletlerin genç ruhları ve genç dimağları idrâkta gecikmiyor. Bundan böyle her geçen gün onların daima aleyhine olacaktır. Çünkü gayri mantıkî esaslara dayanan cihanşümul bir dünya diktatörlüğünü ihdas etmek arzularının, elbette birgün gelip hezimete uğrayacağına şüphemiz yoktur.

31 Mart ihtilâli o güne kadar devam etmiş ve altmış bin Anadolu çocuğu da Rumeli'den İstanbul'a gelen farmason dönmelerin hâin kurşunlarına hedef olarak can vermiştir. Rumeli'nin karlı dağlarında merdce ve erkekçe öldüremediği yiğit vatan evlâtlarını, Panslavistlerin Balkanlardaki kızıl sergerdesi Sandanski, İstanbul sokaklarında oniki bin Türkü en feci şartlar altında öldürmüştür. Müteaddit kollardan İstanbul'a giren farmason cellâtlar, günlerce sokaklarda masum Türk kanı akıtmakla iştigal etmişler ve tarihî şehre dehşet ve vahşet saçarak hâkim olmuşlardır.

Sultan İkinci Abdülhamid'in mahut ihtilâlcilerin tahrik ve tazyıkiyle tahtı saltanattan indirilmesini müteâkip, muhayyel «Magen David» artık hakikat olmuş ve korkunç dünyalariyle,

iddialariyle, hülyalariyle parlamaya başlamıştır. Girit, Şarkî Rumeli Bosna - Hersek ile Trablusgarp ve on iki ada, Farmason ve dönmelerin gizli akidleri gereğince birer birer elimizden çıkıyor. Asırlarca Avrupa'yı hamâsetiyle titreten Türk orduları cephelerde mağlûbiyete uğruyor.

Süleyman Askerî; Cephelerde düşmanla savaşıyor. Fakat heyhat her geçen gün, acı akıbetlere ve mağlûbiyetlere sahne oluyor.

Tarih 1914 - 1915 ...Süleyman Askerî «Teşkilât-ı mahsusanın» şefliğine tayin ediliyor. Fakat, musibetler diğer yıllara nisbetle daha da artmıştır. Türk orduları müteaddit cephelerde düşmanla savaşıyor.

8 Nisan 1915'te Süleyman Askerî, Basra'nın Şuaybiye ve Berceziye mevkilerinde İngilizlerle amansızca döğüşüyor. Vazifesi Basra'yı İngilizlerden geri almaktır. Eğer bunda muvaffak olursa idarei mülkiyeyi de uhdesine alacaktır. Merkez, onu Basra'ya vâli tayin etmiş ve geniş salâhiyetler vermiştir. Savaş gün geçtikçe, aleyhimize inkişâf ediyor. Ve Süleyman Askerî, vücudunun muhtelif yerlerinden yarlanıyor.

Tarih: 13 Nisan 1915... Türk kuvvetleri cepheden ricat mecburiyetinde. Süleyman Askerî otomobiline güçlükle binerek «Berceziye» ormanından karargâha avdet ederken gayri ihtiyarî mazisini tahayyül ediyor.

Gençlik yılları hatırına geldikçe, kan beynine hücum ediyor ve sinirleri geriliyordu. Nasıl gerilmesin ki; meşrutiyet için hayatını tehlikeye attığı, müşir Şemsi Paşanın öldürülmesini intaç eden, maruf farmasonlara mülâki olmak için **«Czerma fovka»** locasına ileriyi görmeden inti-

sap ettiği, hareket ordusunda vazife aldığı, Trablusgarb'ı İtalyanlara peşkeş çekenlere mülâki olduğu, Bingazi ve Derne savaşlarına iştirâk ettiği ve Birinci Balkan Harbini müteakip Batı Trakya'yı düşmanlardan istirdat ederek «Batı Trakya devlet-i muvakkatesi»nin başına geçtiği günler muhayyilesinde canlanıp bir sinema şeridi gibi akıp gittikçe, o da kendinden geçer gibi oluyordu. Nihayet bugünde Basra'yı İngilizlerden istirdât etmekle vazifeli idi. Fakat heyhat ki, faal kuvvetleri ve fedâi taburları müteaddit mağlûbiyetlere uğramakta idi.

Süleyman Askerî; tefekkür âleminde bir düşünceden diğerine geçiyor, kendisini bu âleme atan feleğe ve gafi avlayan Farmason ve dönmelerin sahte vaadlerine lânetler okuyor ve mükedder ve mütellim kendi kendine içinden şöyle sesleniyordu:

— ... Ey dönek ruhlu alçak farmason dönmeleri! Nerdesiniz? Hani imparatorluk büyüyecek ve Pan İslâmizn genişleyecekti? Garp farmason ve Siyonistlerin vâad ettikleri yardımlar ne oldu? Nerde sadakatınız?

Heyhat! Heyhat!.. Beni bu hâin farmason dönmeler aldanmış ve Siyonizm idealine uşak yapmışlar! Cephelerdeki ricatelerin, artık farmason ve dönmelerin ihanetinden doğduğuna asla şüphem kalmadı, eyvah, eyvah! Ben artık istikbali görmemeliyim...

Uçuruma ve ölüme doğru nihaî bir hızla gidiyordu... Bu asil ve masum millet ve bu asırdide devlet, hep bizim gibi gafil Farmason uşaklarının ihanetine feda oldu! Lânet bize, lânet!

Nihayet Süleyman Askerî, yavaş yavaş eli-

ni beline götürerek nagant tabancasını çıkararak bir müddet etrafını hazin hazin seyretti. Top sesleri fasılasız devam ediyor. Zaman zaman etrafa mermiler düşüyordu. Otomobil sür'atle yola deva mederken Süleyman Askerî:

«... Bu millet bu gidişle nasıl muzaffer olabilir? Asla! yedi yüz yıllık imparatorluğun şan ve şerefi, haşmet ve azameti tarihin mistik karanlıklarına gömülürken ben nasıl dayanırım? Demek artık Akdeniz'de coşan leventler, Viyana surlerini döğen şanlı akıncılar unutulacak ve vahşet, zulüm ve istibdat kurulacak ha! Ey müşir Şemsi Paşa, sana sûikast yapanlar kahrolsun! Sen yine bir dâva uğrunda şehit oldun, fakat ya ben! Beni öldürmüyorlar! Artık ben ölmeliyim ölmeli...»

Otomobil yoluna durmadan devam ederken, top sesleri Bercesiye ve Nuhayle vâdilerini titretiyor ve fakat bu sırada otomobilden dışarı aksetden bir tabanca sesi, vâdinin esrarengiz karanlıklarına daha korkunç bir çehre veriyordu. Zira Süleyman Askerî, intihar etmişti.

Müntehir daha pek gençti. İstikbale ümitle bakması onun tabii bir arzusu iken, bunu red etmişti. Zira o; Farmason - Dönme'lerin hâin tuzaklarına düşürülmüş ve böylelikle farmasonluğa intisâk ederek, vatanın yüksek menfaatlerine ihanet etmişti. Lâyık olduğu idam cezasını bizzat kendisi vermiş ve bu casusların içinde aşamamaktansa ölümü tercih etmişti...

Süleyman Askerî'nin naşı, mezkûr günün geccesi Nuhayle'deki kumandanlık karargâhına götürülerek üniformasiyle çadırın içinde açılan bir çukura defnedilmiştir. Şimdi o sahraların ıs-

sız vâdilerinde medfun bulunan Süleyman Askerî, bir mezar taşından dahi mahrumdur.

SİYON PROTOKOLLARI

Sion önderlerinin protokollarında, bir takım gizli hedefler ortaya konmuştur... (... Muhakkak ki gençler, erkenden kötülük ve fuhşiyâta dalmakla bunak olacaklardır. Onları bu bunaklığa, adamlarımız olan öğretmenlerle, hizmetçilerle, mürebbilerle, varlıklı ailelerde görevli kadınlarımızla, oyun yerlerinde vazifeli kızlarımızla, kötülük ve şevheti taklid eden sosyetelerimizle devamlı sevkedeceğiz.)

Yahudilerin bütün oynamak istediği oyunları açıklayan «Protokoller»in yazarı Oriental Asher Ginsberg «aynı halktan» dânâsına gelen, Achad Haam takma adını kullanmıştır. Gayesi Yahudi şuurunu uyandırmaktır.

Protokollerin aslı, daha 1890'da Odesa Yahudilerin elinde idi. Protokoller 1905'de Rus, Nilus tarafından yayınlanmıştır. Protokollerin doğruluğu Dünya çapında münakaşa mevzuu edilirken, protokollerin doğruluğu New York'un meşhur başhahamı Bençamin Schulz «Dünyada mevcut bütün Yahudi cemiyetlerine bir tamim göndererek Yahudiler tarafından meydana getirildiği inkâr ve tevil kabul etmez bir hakikat olan mahuf «Siyon hükemasının protokolları»nın dünya milletlerinin ruhlarında uyandırdığı nefret, tiksinti ve düşmanlığı belirtmiş ve artık bu melûname ve iblisane yoldan sarfı nazar edilerek milletlerle iyi geçinmek suretiyle insanlığın muhabbet ve teveccühünü kazanmanın ça-

resini ve yolunu bulmalarını tavsiye etmiştir.»

«Siyon Protokolları» ilhamını ve asasını Talmut'tan alan İsrail doktrinleri demektir. Bu protokollar yahudi dünya hâkimiyet plânlarının nihai şekilleridir. Katiyet ifade edenler ve amir mahiyetindedir. Sayısı 24 olarak tesbit edilmiştir. Bu protokolların dışarıya ifşa edilmemesine çok dikkat edilmişse de yine de bu sırlar insanlığın meçhulu olmaktan kurtulmuşlar, aydınlığa çıkmışlardır. Bu yüzdeo Dr. Teodor Herzel dahi yabancıya intikalinden duyduğu üzüntülerini gizleyememiştir.

Biz burada Sion Protokollerinin genişçe tahlilini yapmayıp, protokolleri kısa ve öz olarak aşağıya almayı uygun bulduk.

Madde :

1 — Genç nesilleri ahlâka aykırı telkinlerle ifsad etmeli.

2— Aile hayatını yıkmalı.

3 — San'atı zayıflatmalı, edebiyatı müstehcen ve şehevî bir hale sokmalı.

4 — İnsanlara aşağı sınıflarla tehakküm etmeli.

5 — Mukaddesata hürmeti yıkmalı, hürmetle anılan kimseler hakkında rezilâne vakalar uydurmalı.

6 — Hudutsuz bir lüks baş döndürücü modalar icâd etmeli, çılgınca sarfiyatı teşvik etmeli.

7 — Kalabalıkların vakitlerini, oyunlarla oyalamalı, herkes düşünmekten alıkonulmalı.

8 — Müfrit nazariyelerle fikirler zehirlenmeli, gürültü ve kargaşalıklar yaratmalı.

9 — Umumî bir hoşnutsuzluk yaratılarak,

içtimaî sınıflar arasında kin ve itimatsızlık saçmalı.

10 — Aristokratlara müthiş vergiler koyarak onları bunaltmalı, aralarına kin ve itimatsızlık saçmalı.

11 — Mal sahipleriyle işçilerin arasını bozmalı grevler sabotajlar tertip ettirmeli.

12 — Yüksek tabakanın manevî kuvvetini her çareye başvurarak kırmalı.

13 — Sanayiin ziraati ezmesine imkân vermeli, böyle köylü sınıfı ortadan kaldırılmalı.

14 — Saçma nazariyeler ortaya atarak halkı gayr-i kabil-i tatbik fikirlerle dolambaçlı yollara sevk etmeli.

15 — Hayat pahalılığını körüklemeli, ücretleri artırmalı.

16 — Beynelmilel meseleler ihdas ederek milletler arasına kin ve nefret tohumlarını serpmeli.

17 — Milletlerin mukadderatını tahsil ve terbiyeden mahrum kimselerin ellerine tevdi ettirmeli.

18 — Bütün hükümet şekillerini değiştirmeli birçok sırları ifşâ etmeli.

18 — Bütün hükümet şekillerini değiştirmeli birçok sırları ifşâ etmeli.

19 — Meşrû hükümet tarzlarından mutlak bir istibdada gitmeli.

20 — Siyasî iktisadî buhranlar yaratmalı, servetleri mahvetmeli.

21 — Malî istikrarı bozmalı iktisadî krizleri çoğaltmalı, spekülasyonlara, enflâsyonlara yol açmalı, altını mahdut illerde toplamalı muazzam sermayeleri felce uğratmalı.

22 — Hükümetlerin ölümlerini hazırlamak için: İnsaniyeti elem ızdırâb ve yoksulluk içine atmalı.

Siyon Protokolları'na göre, olaylar şöyle değerlendirilmektedir:

«Şu son elli sene içinde vukua gelen bir çok felâketler ve bu felâketlerin herbiri yahudi davasının bir dev adımı kadar daha ileriye götürmüştü. (1206)

«Ahlâk ve mukaddesatını çürüttüğümüz cemiyetlere öyle bir istikamet vermeliyiz ki, orada yaşamak ancak namussuzluk, hırsızlık ve yankesicilik sayesinde mümkün olabilsin.» (207)

«Ortaya saldığımız hürriyet, musavat ve uhuvvet kelimeleri sayesinde işin içyüzüne vakıf olmayan, organlarımızın da delaletiyle bir sürü saf insan saflarımıza katıldılar ve şevk ve heyecanla bayrağımızı taşıdılar.» (208)

«Hristiyanlar bir koyun sürüsünden başka bir şey değildir. Biz de onlar için kurtlardan başka bir şey değiliz ki, kurtlar ağıla girince koyunların başına neler gelebileceğini siz de pekâlâ bilirsiniz.» (209)

«Hristiyan cemiyetlerin içine kökleri o derece derin nifak tohumları ekmiş bulunuyoruz ki, buralarda nizam ve intizamın teessüs edebilmesi ancak eğilmez ber iktidarın sert ve merhametsiz tedbirler ittihaz etmesiyle mümkün olabilir.» (210)

---

(206) A.g.e., Ders 3.
(207) A.g.e., Ders 7.
(208) A.g.e., Ders 9.
(209) A.g.e., Ders 10.
(210) A.g.e., Ders 15.

«Basına karşı aşağıda görüleceği veçhile hareket edeceğiz. Onun sırtına bir eyer, ağzına kuvvetli bir gem vuracak, diğer basılı eserler hakkında aynı şekilde muamele yapacağız. Gazetelere özel vergiler ihdas edeceğiz. Vergiler boşuna yazı yazmak arzusunu sona erdirecek, edipler saflarımıza geçecektir. Bu yoldaki eğilimleri sağlamak üzere basacağımız yayınların çok ucuz olmasını temin edeceğiz.

Gazetelerden mürekkep ordumuzu bu hedefe yöneltmemek üzere bu işi hususi bir dikkat ve itina ile düzenlemeliyiz.» (211)

YAHUDİNİN CİHAN HAKİMİYETİNDE KUVVET KULLANMA YOLLARI

a — Yayılma ve Fetih :

1) Sizden büyük ve kuvvetli milletlerin mülkünü alacaksınız. Ayak tabanınızın bastığı yer sizin olacak, önünüzde kimse durmıyacak, AAllahınız Rab söylediği gibi dehşetiniz ve korkunuzu ayak basacağınız bütün diyara koyacaktır. (212)

2) Bir şehre karşı cenk etmek için ona yaklaştığınız zaman onu barışıklığa çağıracaksın. Ve vâki olacak ki, eğer sulh cevabı verirse, ve kapılarını sana açarsa, o vaki olacak ki, içinde bulunan bütün kavim sana angaryacı olacaktır ve sana kullu kedecekler. Ve seninle musâlaha etmeyip cenk etmek isterse, o zaman onu muhasara edeceksin. Ve Allahın Rab onu senin eline verdiği zaman, onun her erkeğini kılıçtan ge-

(211) A.g.e., Ders 12.

(212) Teşniye Kitabı, Bapâ 11 - Cümle: 23-25.

geçireceksin... Ancak Allahın Rabbin miras olarak sana verdiği kavimlerin şehirlerinden nefes alan kimseyi sağ bırakmıyacaksın. (213)

3) Taçlar giydiren Sur'a karşı bu işi kim tasarlardı? O şehir ki, tüccari reislerdi, bezirgânları dünyanın itibarlı adamları idiler. Her izzetin gururunu bozmak, dünyanın bütün itibarlı adamlarını harekete düşürmek için, bu işi orduların Rabbi tasarladı. (214)

4) Denizin üzerine ellerine uzattı, ülkeleri titretti, Kenan hisarlarını harap etsin diye Rab onun hakkında emretti, ve dedi: Bir daha meseretle coşmıyacaksın, ey kirletilen kız ere varmamış Sayda kızı halk Kittim'e geç, orada bile sana rahat yok. (215)

5) Ve yetmiş yıl bitince vaki olacak ki, Rab Sur'u yoklayacak, ve şehir fahişelik ücretine dönecekler, ve yer yüzünde bütün dünya kralları ile fahişelik edecekler. Ve onun kârı ile fahişelik ücreti Rabbe mukaddes olacak. Onun kârı Rabbi önünde oturanların olacak. (216) Metin yıkılacağı haber verilen Sur şehri, eski Filistin'in Fenike bölümünde bir limandır. Ve bütün İsrail komşularına bu hükmü teşmil etmek mümkündür.)

b — İç Harpler ve İhtilâller:

1) Ve vaki olacak ki kovalanan ceylân gibi ve toplayanı olmayan koyunlar gibi, herkes kavmine yönelecek ve herkes memleketine kaçacak Ele geçen her adamın gövdesi delik deşik edile-

---

(213) A.g.e., S. 20 - C: 10 1 16.
(214) İşaya Kitabı, B. 23 - C. 8.
(215) A.g.e., B. 23 - C. 11 - 12.
(217) A.g.e., B. 23 - C. 17.

cek. Yavruları da gözleri önünde yere çalınacak, evleri çapul edilecek ve karıları kirletilecek. (217)

2) Ve İsrail evi Rabbin toprağı üzerinde, onları köle ve cariye olarak kendine mülk edecek; ve kendilerini sürgün etmiş olanları sürecekler ve kendilerini gadretmiş olanlara hâkim olacaklar. Şöyle ki, Asurluyu kendi memleketimde kıracağım ve dağlarımın üzerinde onu ayak altında çiğneyeceğim. İşte bütün dünyaya karşı tasarlanan tertip budur. (218)

3) Ümmetler çok suların çağlayışı gibi çağlayacaklar, fakat onları azarlayacak ve uzağa koyacaklar, ve yelin önünde dağların saman ufağı gibi ve kasırga önünde yuvarlanan toz gibi kovulacaklar. Akşam vakti, işte dehşet ve sabah olmadan yok oldular. Bizi çapul edenlerin payı ve bizi soyanların hissesi budur: (219)

4) Ve Mısırlıları Mısırlılara karşı ayaklandıracağım. Ve herkes kardeşine karşı, ve herkes komşusuna karşı, şehir şehre karşı ve ülke ülkeye karşı cenk edecekler. Ve Mısır'ın ruhu, içinde kalmıyacak. Ve onun öğüdünü bozacağım. Ve putlara ve büyücülere, ve cinlere danışacaklar. Ve Mısırlıları sert bir efendinin eline vereceğim. (220)

İşte bundan dolayıdır ki bugün islâm âlemi biribirleriyle âdeta şehir şehir harbetmektedir. Umulur ki islâmlar arasındaki bu kanlı hâdiselere sebep olan nifâkın ve düşmanlığın sebebi bilinir; islâm milletleri yabancı fitnenin ve siya-

---

(217) A.g.e., B. 13 - C. 14 - 16.
(218) A.g.e., B. 14 - C. 24 - 26.
(219) A.g.e., B. 17 - C. 13 - 26.
(220) A.g.e., B. 19 - C. 2.

sî nifâkın esiri olmaktan kurtulur ve biribirlerini sevmeyi ve anlaşmayı öğrenmiş bulunurlar. (221)

c — Yahudi olmıyan milletlerin hükümetlerinin ele geçirilmesi ve bu kuvvetlerin Yahudi politikası hesabına kullanılması:

1) Ve kral Hamam'dan almış olduğu yüzüğünü çıkardı, ve onu Mordehay'a verdi. Başvekâlete geçen Mordehay, vilayetlere. Yahudi aleyhtarlığının yok edilmesi için tamim gönderdi.) ...Kendilerine; çocuklarına ve karılarına hücum edecek kavmini onların mallarını çapul etmeye izin verdi. (222)

2) Ve Yahudiler bütün düşmanlarını kılıçtan geçirdiler, ve öldürdüler ve yok ettiler. Ve kendilerinden nefret edenlere istedikleri gibi yaptılar. Ve Yahudiler Şuşan sarayında beşyüz kişi öldürdüler, ve yokettiler. Ve kendilerinden nefret edenlerden yetmiş bir kişiyi öldürdüler. (223)

d — İstilâ edilen ülkelerin milletlerine ve dinlerine karşı icrâ edilecektir: Din, milliyet ve millî tarihin kazınması:

1) Ve Allahın Rabbin sana teslim edeceği bütün kavimleri bitireceksin, gözün onlara acımayacak, onların ilâhlarına kulluk etmiyeceksin çünkü o sana tuzak olacaktı. (224)

2) Fakat onların mezbahalarını yıkacaksın, ve onların dikili taşlarını parçalayacaksınız

---

(221) Siyonizmin Ana Prensipleri ve Protokoller, S. 61.
(222) Ester Kitabı, B. 8 - C. 2-12.
(223) A.g.e., B. 9 - C. 5-6-16.
(224) Tesniye Kitabı, B. 7 - C. 16.
(225) Tevrat Çıkış Kitabı, B. 34 - C. 13.

ve onların eserlerini keseceksiniz. (225)

3) Mülklerini alacağınız milletlerin yüksek dağlar üzerinde ve her yeşil ağaç altında ilâhlarına ibadet ettikleri bütün yerleri mutlaka harap edeceksiniz ve onların mezbahalarını yıkacaksınız; ve dikili taşlarını parçalayacaksınız, ve onların eserlerini ateşte yakacaksınız, ve ilâhlarının oyma putlarını baltalıyacaksınız, ve o yerden adlarını yok edeceksiniz. (226)

— «Senin Allahın seni zengin edecektir. Sen pek çok halklara ödünç para vereceksin, ama hiç bir kimseden ödünç para almayacaksın.» (227

KUDÜSTE YAHUDİLER

Şimdi de şu haberi ibretle okuyunuz:

«— Ürdün Başbakanı Zeyd Rıfai, Kudüs'teki «Hz. İbrahim Camii» sorununu BM Genel Sekreteri Kurt Waldheim'a yolladığı mektupta, Israillilerin kutsal Hz. İbrahim Camiinin içini musevi stieli eşyalar ve musevi dinini metheden kitaplarla doldurduklarını ayrıca Müslümanların bu camide serbestçe ibadet etmelerini engellediklerini belirtmiştir.

Kıfai ayrıca İsraillilerin Hz. İbrahim Camiinde gürültülü içki ve dans partileri verdiklerini de iddialarına eklemiş, bunlara engel olmak isteyen camiinin müslüman görevlilerinin İsrailliler tarafından dövüldüklerini, hakarete uğradıklarını ve hatta tutuklandıklarını açıklamıştır.

---

(226) Tesniye Kitabı, B. 12 - C. 2-4.

(227) Musa V 7 - 10; 14, 21; 15, 6; 17, 2 vs.

Rıfai İsraillilerin, Camiin Doğu minberini de tahrip ettiklerini kaydettiği mektubunda İsraillilerin, Müslümanlara ait ibadet yerlerinin büyük kısmını Musevilere tahsis ettiklerini ve Müslümanların ibadet imkânlarını kısıtladığını ifade etmiştir.

Rıfai, Waldheim'den bu durumu düzeltmek için elinden geleni yapmasını ve mektubunu da BM resmi belgesi olarak güvenlik konseyi ve insan hakları komisyonu üyelerine dağıttırmasını istemiştir.»

Bugün mübarek «Mescit-i Aksa»da da, müslümanlara ait diğer ibadet yerlerinde de aynı oyunlar sergilenilmektedir.

ORTADOĞU'DA YAHUDİ OYUNU

Ortadoğu'da Arap - İsrail uyuşmazlığına bir çözüm getireceği söylenen «ara anlaşması» imzalandı.

Öncelikle, bu anlaşmanın, kendi hatalarıyla dahi olsa, toprakları Yahudiler tarafından işgal edilmiş bulunan Araplara bir fayda sağlamadığını belirtmek isteriz.

Böyle olmasaydı, Amerikan Dış İşleri Bakanı Yahudi Kissinger, Kahire ile Kudüs arasında mekik dokur muydu?..

İsrail'in, Arap topraklarına girdiği ve hayli mesafe katettiği tarihlerde; Mısır böyle bir savaşa hazırlıksız bulunuyordu. Yahudi casuslarının üstünlüğü yanında, Arap Ordusu her türlü savaş bilgisinden uzak ve son derece iptidai tarzda yakayı ele verdi.

Gizlenmeye lüzum görülmemiş, mevkileri

besbelli bir sürü uçak havalanmaya bile fırsat bulamadan Yahudiler tarafından imha edilince, bu olay, dünya da en az bizde olduğu kadar şok tesiri yaptı.

Mısır, her şeye rağmen aldığı bu acı dersten sonra durumunu sür'atle toparladı. Aradan geçen kısa zamanda modern bir Arap Ordusu kuruldu. Yapılan göz kamaştırıcı geçit törenleri, hava gösterileri, bu gerçeği herkese kabul ettirdi. Nitekim, Mısır kuvvetleri sonraki harekâtlarda küçük sayılamayacak üstünlük sağladılar.

Şimdi ise öğreniyoruz ki: Yahudiler, Amerika'nın yardımı ile Arapları oyuna getirmişler.

Nitekim, dünyada Amerika ve Rusya'nın emperyalizmine karşı «İslâm Birliği» anlamına gelen, «Üçüncü dünya» kurulması ideali uğrunda çalışan Libya Devlet Başkanı Muammer El Kaddari, bu ara anlaşmasına ilk karşı çıkan olmuştur.

Bu zıddiyet, Kaddefi ile Enver Sedat arasında uzun süreden beri devam eden anlaşmazlıklarla yorumlansa bile; Mısır Devlet Bakanı, bu anlaşma ile milletinin güçlü olduğu bir sırada, oyuna gelmiş veya getirilmiş, büyük bir ihtimalle de Amerikan teklifine isteyerek ayak uydurmuştur.

Aslında; Arap ve İslâm topraklaının tam ortasında «siyonizm»in meydana gelmesi, anormal şartlardan doğmuştur.

Bugünkü ülkelerini, bütün dünyaya karşı, Arap çöllerinde bir vaha, bir medeniyet, barış ve demokrasi merkezi gibi göstermeye çalışan Yahudiler, bir taraftan da her geçen gün biraz daha toprak kazanmak için saldırılar yapmak,

katliamlar düzenlemek gayreti içerisindedirler.

1948 de kurulan İsrail'de Filistinli Arap'lar, olmadık eziyet ve zorlamalarla topraklarını terketmeye mecbur bırakılmışlardır.

O tarihten beri; İsrailin kadınlara, yaşlı ve günahsız çocuklara karşı tertiplediği katliamlar, işlenen sayısız cinayetler, aslında Nazi katliamları kadar, vahşi ve insanlık dışı idi.

YAHUDİ KATLİAMLARI

Yahudiler, Arapların camilerini, mukaddes yerlerini yakıp yıkmakla kalmamışlar, kasaba ve köylerini bile büyük bir hınçla ortadan kaldırmışlardır.

1956 Ekim ve 1967 Haziran saldırıları dolayısiyle, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun ve Güvenlik Konseyin'in İsrail'i suçlu bulması, Araplara bir şey kazandırmamıştır.

Enver Sedat, bu ara anlaşmasını imza ederken, Arap dünyasına açıkça ihanet etmiş olmaktadır. Sırası gelmişken, Araplara karşı Yahudi katliamlarının bir listesini verelim.

1) 9 Nisan 1948 Deir Yasin katliamı
2) 11 - 15 Ekim 1953 Kıbya katliamı
3) 28 - 29 Mart 1954 Nahhalin katliamı
4) 31 Ağustos 1955 Han Yunis katliamı
5) 11 - 12 Aralık 1955 El Butiha katliamı
6) 10 - 11 Ekim 1956 Kalkilya katliamı
7) 19 Ekim 1956 Kafır Kasım katliamı
8) 1 Şubat 1962 El Tevfik katliamı
9) 13 Kasım 1966 Essemu katliamı
10) 21 Mart 1968 El Karameh katliamı
11) 4 Haziran 1968 İrbid katliamı
12) 4 Ağustos 1968 Sait katliamı

Tevratta yazılı olduğu gibi «Fırat'tan Nil'e kadar olan toprakları içine alacak olan Büyük İsrael Devletini kurmak gâyesi güden Yahudi oyunlarına gelen Enver Sedat, bir kısmını Arap Milletinden «gizli» olarak imzaladığı bu ara anlaşmasının vebâlini bir gün taşımayacak hâle gelecektir ki, zannediyoruz; bu çok yakındır.

Kitabımızın 1'nci baskısının (1978) 174'ncü sayfasında ve Bizim Anadolu Gazetesi'nin 9 Eylül 1975 tarihli sayısında böyle demiştik. Enver Sedat'ı Mısır'lı askerler öldürdüler.

Nitekim bu yahudi katliamları son yıllarda o kadar şiddetlendirmiştirki, ne batı, ne ittifaklar, ne Amerika bu vahşeti görebilmiştir (!)

Arab milleti, Filistin'de mâruz kaldıkları ihâneti, baskıyı ve aldıkları yarayı henüz unutmamıştır. Arablar, bir gurup azgın siyonist yahudi cemâatının tesiriyle , düşmanlıkların her türlüsüne, ihânetin ve ölüm olaylarının en beterine, toplu imhâ hareketlerine, mâruz kalmışlardır.

Hâlâ, Diyr Yâsin ve Kabiyye'de yapılan iki katliâmın —ki çalınmış vatanın toprağını o kurbanların kanı sulamıştır— kurbanlarının kanı, siyonistlerin azgınlıklarına ve cürümlerine en büyük şâhid olmaya devam ediyor. O iki katliâmda erkekler, kadınlar, çocuklar öldürülmüşler ve orada, tüyler ürpertici bir şekilde uzuvlar kesilmiştir.

Bu cürüm ahlâkı, yahudilerde yeni bir hâl değildir. O, dedelerinden ve babalarından onlara miras kalan bir özelliktir. Bu konuda Fransız tarihçisi Gustave le Bon şöyle der: «Mücrim yahudilerin tarihleri, onların vahşiliklerinin çeşit-

lerini anlatmıyor. Diri diri testerelerde biçilen ve alevli fırınlarda kızartılan esirlerin sözlerinden tutun da; köpeklere yedirmek için atılan câriyelere ve erkek, kadın, yaşlı ve çocuk farkı gözetmeksizin kesilen şehir sâkinlerinin sözlerine kakadar hiçbirini yahudi tarihleri zikretmiyor.» (228)

Kim yahudilerin kutsal kitabını okursa; onların en çok şiddete, hıyânete, ahidlerinden dönmeye dayandıklarını derhal anlar. Aynı şekilde Kur'ân-ı Kerîm onları, «sözünde durmamak» ile damgalar. «Onlar ne zaman bir âhid ile bağlandılarsa içlerinden bir gurup onu bozup atıvermedi mi? Hayır, (bir gürûh değil) onların çoğu (ahid tanımazlar), imân etmezler.» (229)

Yine onlar, Kur'ân-ı Kerîmin buyurduğu gibi, Allah'ın paygemberlerini öldürmüşlerdir: «Andolsun ki biz Jsrail oğullarından sapasağla mteminat almış, onlara peygamberler göndermişizdir. Ne zaman bir peygamber, kendilerine canlarının hoşlanmayacağı bir şeyi getirdiyse bir takımını yalana çıkardılar, bir takımını da öldürdüler...» (230)

Yine yahudiler, insanlar arasında adâleti isteyen kimseleri de öldürmüşlerdir. «Allah'ın âyetlerini inkâr ile kâfir olanlar, haksız yere peygamberleri öldürenler ve insanların içinden adâleti emredenlerin canına kıyanlar (yok mu?) Onları (Habîbim) acıklı bir azâb ile muştula. (231)

---

(228) Ter.: Adil Zaiyter, el-Yehûd, Fi' Târihi'l-Hadarâti'l-ûlâ.

(229) el-Bakara sûresi, âyet 100.

(230) el-Mâide sûresi, âyet 70.

(231) Âl-i İmrân sûresi, âyet 21.

LÜBNAN İŞGALİ - SABRA VE ŞATİLLA KATLİAMLARI

3 ve 4 haziran 1982 günlerinde, İsrail'in Londra büyükelçisi Slomo Argov'un Filistin'li gerillalar tarafından yaralanmasını bahane eden yahudiler önce Lübnan'daki Filistin mülteci kamplarını bombalamaya başladılar, sonra da 6 haziran 1982 günü İsrail tankları, sabahın erken saatlerinde, üç koldan Güney Lübnan'a girdi.

Bu harekâtın adı; Galole Barış Operasyonu» idi. Oysa ki, önce Sayda da 40 km. lik bir alanda binlerce Filistin'li gerilla öldürüldü veya esir alındı. Üçüncü gün, İsrail uçakları, Bekaa'da Suriye mevzilerine karşı saldırıya geçtiler. Beyrut kuşatıldı, havaalanı ele geçirildi.

Daha sonra «Beyrut Kasabı» adını alacak olan, o dönemin savunma bakanı Ariel Şaron idaresindeki Yahudi, Sabra ve Şatilla kamplarına korkunç katliamlar düzenlediler. Evler yağma edildi. Pek çok aile kurşuna dizildi.

İsrail İstihbaratı (MOSSAD), Lübnan'daki Suriye kuvvetlerinin yerleri ile Filistin kamplarının şemalarını, 1980 temmuzunda hazırlamaya başlamıştı.

Ariel Şaron, 1950'li yıllarda da, Arap köylerini «kazıma» denilen usulle yok eden plânların hazırlayıcısı idi.

Şaron gibi kan içen bir canavar, yine ordularının başında idi. Yahudiler, Beyrut'ta; yetim ve sakat çocuklar için açılmış yetimhanelerin üzerinde «Kızılhaç» bayrağı bulunduğu halde, buraları da bombaladılar. Sabra'da yüzlerce ka-

dın ve çocuk, başlarından kurşunlanarak öldürüldüler.

Katliamda ölenlerin cesetlerini, kızılhaç görevlileri toplayıp, toplu mezarlara gömdüler. Binlerce ölünün sayısı belli olmadı. Başta Dışişleri Bakanı Yitzak (İzak) Şamir ve Başbakan Şimon Perez olmak üzere pek çok Yahudi idareci, İsrail ordusunun Lübnan'dan çekilmesini istemiyordu. Bunlar, İsrail halkına, Suriye ile çatışmaya girmeyeceklerini söylüyorlardı ama, Suriye birlikleri ile kıyasıya vuruştular. 16 Haziran 1982 günü ise , Hristiyan milislerin giriştikleri korkunç katliamı kendilerinin desteğinde yapılmasını sağladılar. Bir bakıma da buna göz yumdular.

Ölüleri topluca gömmek için gelen buldozerler sokaklara sığmadı.

Yahudilerin bombalı saldırıları, Lübnan'a çok pahalıya mal oldu. Lübnan'ı yaktılar, yıktılar, gittiler, sonra tekrar tekrar geldiler ve vurdular, İslâm dünyası ise, olaylara utanılacak bir sükûnet içerisinde bakakaldı. Halâ da bakmaya devam ediyor.

Anlaşılan; Yaser Arafat'tan kurtulmak isteyen araplar, Filistin Kurtuluş Teşkilâtı'nı yalnız bırakarak, Filistin'i harcamışlardı.

Arafat, Moskova'dan yardım istiyordu ama, Rnslar'ın Suriye'deki temsilcisi Suriye Hava Kuvvetleri Komutan yardımcısı General Yevgeni Lourasov, yardımın gelmesini değil, gelmemesini bekliyordu.

Bu sırada, İsrail, ABD ordusunda bile bulunmayan «arayıp bulan sam füzeleri» ile, Bekaa Vadisi'nde Suriye'lilere bırakılmış olan; 20 sam

füze bataryasının 16'sını bir anda yok etmeyi başarmıştı.

Bu olay, tıpkı İsrail'in Mısır baskınında; Araplar'ın ellerinde «fantom» uçakları bulunduğu halde, bunları kullanmasını beceremeyip, hatta imha edilmelerine sebep oluşlarına benziyordu.

Suriye ordusunda; Gruman E 2C modeli ikiyüzelli uçaklık filo vardı. Fakat, İsrail'in oraya sevkettiği Sam'lar, iki günde Suriye Hava Kuvvetlerinin yarısını yok ettiler. İsrail ise, bir avcı uçağı ile iki helikopter kaybetmişti.

Filistin'li gerillalar'ın sivil halkı rehin alarak, birlikte camilere sığınmaları, halk arasında büyük tepkilere yol açtı. Halk, Filistinliler'in silah depolarını ihbar edince, Yahudiler; roketler, füzeler, çeşitli silahlar ve arada 300 zırhlı araç ele geçirince, bu işe çok şaştılar.

Yakalanan 6000 Filistin'li, elleri ve gözleri bağlı olarak, meçhul bir istikamete sevk edildiler.

LÜBNAN İŞGALİ, YAHUDİ'NİN «NİL'DEN FIRAT'A KADAR» İDEALİNİN BİR DEVAMIDIR

İsrail'in, Lübnan işgali aslında, Yahudi'nin Knesset Meclisi'nde asılı duran ve kapakta verdiğimiz «Nil'den Fırat'a kadar» haritasındaki idealinin gerçekleşmesi için atılmış bir adımdı.

Ariel Şaron'dan sonra, Sabra ve Şatilla katliamlarının sorumlusu, eski genel kurmay başkanı Raphael Eitan, ABD'nin Türkiye'ye yaptığı

askeri yardımlara karşı çıkışını, şu gazete haberinden öğreniyoruz (232) :

ATİNA (Tercüman),

İsrail'in stratejik ve güvenlik alanlarının Türkiye'yi de içine alacak biçimde genişletilmesini savunan 1982 Lübnan işgalinin mimarı İsrail savunma eski bakanı Ariel Şaron'dan sonra, Sabra ve Şatilla katliamlarının sorumlularından eski genel kurmay başkanı Raphael Eitan, ABD' nin Türkiye'ye «Hesapsız askeri yardım vermesi korkunç bir hatadır.» dedi.

Lübnan'da, 'Sabra' ve 'Satilla' katliamlarında sorumlu olduğu tesbit edildiği için «istifa ettirilen» ve hep «Lübnan kasabı» diye bilinen Rafael Eitan, Atina'da yayınlanan «Tahidromos» (posta) mecmuasına özel bir demeç verdi.

Rafael Eitan, bu demecinde, Türk - Yunan ilişkileri, askerî paktlar ve NATO konularında, kendisine yöneltilen bir soruyu şöyle cevaplandırıyor:

«Askerî paktlara karşıysam da, itiraf etmeliyim ki, bana göre, Yunanistan, NATOO için Türkiye'den daha değerlidir. Şu anda Türkiye, Sovyetler Birliği'ni, topraklarına yerleştiren radarlar ve diğer elektronik takip etme üsleri bakımından önemli rol oynayabilir. Fakat, Amerikalılar'ın Ankara'ya bu derece hesapsız askerî yardım vermeleri, muazzam bir hatadır. Washington'da, Yunan Başbakanı Andreas Papandreu'nun, diyelim ki, biraz sol politika takip et-

---

(232) Lübnan Kasabı İsrailli General Eitan'ın Hezeyanı, Tercüman, 9.4.1984.

mesi rahatsızlık yaratabilir, boğazların (Çanakkale) stratejik önemi olabilir, fakat, Türkiye'ye verilen silahlarla da, bu ülke daha da güçlü olmayacaktır. Ülkenin iç yapısı, her zaman ciddi tehlikelere gebedir. Türkiye Müslüman bir ülkedir ve bir ihtilâl ile, İran'da olduğu gibi batabilir. Şah, bölgede en iyi örgütlenmiş bir orduya sahipti. Fakat her şey birkaç gün içinde yok oldu. Türk rejimi, yıkılacakmış gibi devamlı sallanıyor, (titriyor). Suudi Arabistan için de aynı şey caridir. Suudi Arabistanlılar, tanklarını ve savaş uçaklarını Pakistanlı personel ile yürütüyorlar. Böyle bir ülkeye nasıl güvenebilirsin?

Türkiye, bana göre, Yunanistan ile bir savaşı, hiç bir zaman kazanamayacaktır. Kıbrıs'taki olaylar değişiktir. Tabii, ben şahsen Türkler'in Yunanistan ile bir savaş yapmayı düşünmediklerini zannediyorum. Türkiye böyle bir ihtimali karşılamak üzere örgütlenmiş değildir.»

İsrailli general, askerî paktlar konusundaki bir suali de, «Diyelim ki, Sovyetler Birliği'nin Türkiye'ye tecavüzü halinde, NATO ülkelerinden birinin, Türkiye'ye yardıma koşacağına mı inanıyorsun? Amerikalılar dahi, böyle maceralara karışmaya cesaret edemeyeceklerdir. NATO bir çatışma halinde hiç bir ülkeye garanti vermiyor. Orta Avrupa'da el kaldıracaklardır. Yalnız, İngilizler ve Batı Almanlar, Varşova Paktı'na karşı bir mukavemet göstereceklerdir. Birçok Batı Almanyalı general, geçmişte kendileriyle yaptığım görüşmelerde bana, ülkelerinin Sovyetler'in nüfuzu altında bulunması halinin kendilerini ilgilendirmediğini söylediler. Doğu Almanya, Sovyetler'in safına dahil bulunuyor

ve pekâlâ yaşıyor. Öyleyse neden savaşa girelim. Askeri açıdan bağımsız olan iyidir. Paktlara hayır, fakat, Batı'ya evet. İsrail de bunu yapıyor» diyerek cevaplandırdı.

UZUN VADELİ ÇIKARLAR

Gözlemciler, İsrailli generalin Türkiye ile ilgili bu sözlerinin, Sabra ve Şatilla katliamlarıyla ilgili olarak İsrail'de kurulan komisyon tarafından ihmali tesbit edilen savunma eski bakanı Ariel Sharon'un daha önceki sözleriyle paralel düştüğünü bildiriyorlar. Şaron, 1981 yılının Aralık ayında Tel Aviv Üniversitesi stratejik araştırmalar merkezinde yaptığı konuşmada, İsrail'in stratejik çıkarları için önemli olan ve ülkesine tehdit teşkil eden ülkeleri sayarken, «İsrail'in stratejik ve güvenlik alanı, 1980'li yıllarda, Türkiye, İran ve Pakistan gibi ülkeleri de içine alacak biçimde genişletilmelidir» demiştir.

SÜTLÜCE SUİKASTI

Nuri Paşanın (Killigil) Mısır'da silah ve cephane siparişi (tabiî ki, Yahudilere karşı kullanılmak üzere) aldıktan ve İstanbul'a dönüşünde iki gün sonra, Sütlüce'de bu işleri yapan fabrikasının intiflâk etmesi sırasında, çıkan yangının uçak mermilerinin bulunduğu depoya sirayet etmemesi ve İstanbul'u muhtemel bir felâkettenn kurtarmak için hayatını feda etmesi yanında yirmiyedi Türk öldü. Fabrikada çalışan otuz Yahudinin burunları bile kanamadı...

Çünkü; olay günü hiç birisi fabrikada değillerdi.

Biz, ülkemizi saran Yahudi uşakları yüzünden, hâlâ 3 Mart 1949'un gafleti içerisindeyiz.

Dünya üzerinde insanları birbirine kırdıran, sükûnetleri fırtınalara çeviren, birlikleri bozan, bütün fitneleri, salgınları, ihtilâlleri hazırlayan, insan kanı akıtmayı dinî vazife sayan Yahudilerdir.

Her iyilik ve himaye gördüğü memleket halkını birbirine düşüren, ihtikâr, kaçakçılık, hayâsızlık ve tefeciliği meslek edine nmahlûklar onlardır da ondan...

Dünya milletlerinin kanlarına giren, ruhlarına nüfuz eden «Beynelmilel Yahudi» (Koskoca Osmanlı İmparatorluğunu yıktım, Sina çölünde devlet kurdum) diye boşuna sevinmesin. Çünkü; İslâmın yüce Peygamberi, bakınız onlar için ne buyuruyor:

«Bir gün gelecek; onlar (İsrail Oğulları) o mukaddes toprakları terk edecekler, İslâm ile olacak büyük bir harpte taşlar ve ağaçlar dile gelerek, arkalarına gizlenmiş olan Yahudileri haber verecekler.»

Yahudi ne ise, dönme de odur. Yahudi Doktor S. Bernfeld, Umumî Yahudilik Mecmuasının 1895 tarihli ve 43. sayısında şöyle der:

«Dinini değiştirmiş Yahudiler (dönmeler) Yahudi Cemaatine göre, Yahudidirler. Çünkü, Yahudilik, din değiştirmeyi katiyyen tanımaz ve dinini değiştirmiş olan Yahudileri eskisi gibi Yahudi telâkki eder.»

Julies Bad, bir başka Yahudi idi. Berlin'in batısındaki Siyonist Cemiyetinde 28.2.1912 günü bir

konferans verdi. Bad konferansında şöyle diyordu:

«Kanımın iradesi on defa dahi din değiştirsem, yine Yahudi kaldığımı bana ihtar eder.»

Dünyaya kafa tutan, Alman Milletini ve Ordusunu yere seren Yahudilerle masonlardır.

Nanolyon'un ordularının hezimetini Tahudiler hazırladılar.

Sina çöllerinde, Gazze'de Türk Ordusuna karşı hiyanet içerisinde bulunan, casusluk yapan, koskoca Osmanlı İmparatorluğunu yıkan Yahudidir.

Bir Yahudi, bir dönme, bir mason TRT Genel Müdürü olsa ne yapar?..

Yahudi H. Chon Leipzig'de 1913'te yayınlanan «Yahudilik» isimli eserinde bakınız ne diyor?..

«Biz, bugün ırk ve tarih itibariyle Yahudiyiz. Bütün irade ve duygularımızda yalnız kanımızın iradesi hâkimdir.»

Japonya'da Vüzeda Üniversitesi Başkanı Kont Nobutsone Okuna, verdiği bir konferansta şöyle demişti:

«Dünyanın her tarafında Yahudiler, vatanseverliği ve sağlam devlet prensiplerini çürütüp yok etmektedirler.»

Bu da Mendelson'dan: (233)

«Yahudi, dünyanın her tarafına yayılmış olan ve bütün imkânlar ve fırsatlardan şeytanca istifade ederek servet toplayan, heyecansız, rahatına düşkün, fakat fesadın bütün inceliklerine ve tezvirci bir karaktere malik olan unsurdur.»

---

(233) Yahudilerde ahlâk düşkünlüğü isimli kitabından 1878, Berlin.

Martin Luter ise, bakınız ne diyor: (234)

«Yılanlar, nasıl sokmayı bırakamazlarsa, Yahudiler de kendilerinden olmayanları fırsat buldukça itlâftan geri durmazlar.»

YAHUDİ TARİHİNDE SAHTE MESİHLER DÖNMELİK VE DÖNMELER

Hz. İsa'yı «peygamber» kabul etmeyerek çarmıha geren Yahudiler, asırlar boyu çok sayıda «sahte mesih»lerle karşılaşmışlardır.

Milâdın 44'ncü yılında zuhur eden Theudas, Roma Valisinin gönderdiği süvariler tarafından kılıçtan geçirilmiştir.

132 yılında devlet kuran ve mesihliğini ilân eden Bar Kohba Romalılarla savaşırken öldürüldü.

Girit Yahudisi Moşe İsrailoğullarını Mısırlıların esaretinden kortaran Moşe (Hazreti Musa) ile ayni şahıs olduğunu, Allahın kendisini İsrailoğullarını yeneden kurtarmak üzere gökten yeryüzüne indirdiğini, kavmi tıpkı Kızıldeniz'den geçirdiği gibi, bu defa da yürütüp Akdenizden geçirip Filistine götüreceğini iddia ve vadediyordu. (235)

Girit Adası yahudileri derhal işlerini tasfiyeye girişmişler ve Mesih'in hareket işaretini beklemeye başlamışlardı. «Mesih Çağı» başlamak üzere olduğuna göre para ve altının lüzum ve değeri kalmıyordu. Belirli gün gelince Moşe adanın

---

(234) Fiischerden isimli kitabından.

(235) Doç. Dr. Yaşar Kutluay, Siyonizm ve Türkiye, S. 19 - 24.

ıssız bir burnunda kavmini toplamış ve oradan denize atlamalarını emretmişti. Ellerindeki altın ve paraları mesihe teslim eden büyük bir çoğunluk emre uyarak atlayıp Akdenizin dalgaları arasında kaybolmuşlar, civardaki balıkçıların yardımı ile kurtulan bir kısmı ise aldatıldıklarını anlayınca Moşe'nin kendilerini aldatmaya memur şeytan olduğunu hükmetmişlerdi. Zira Moşe, bütün aramalara rağmen ele geçirilememiş, altınlarla beraber kaybolmuştu.

Emevî Halifesi İkinci Ömer'in (717 - 720) zamanında Suriye yahudilerinden Serene Faaliyete geçmiş, kavmini uçurarak götürüp devleti Filistinde kuracağını vadetmişti. Yakalanıp Halifenin huzuruna götürüldüğünde «Sırf yahudilerle eğlenmek için böyle hareket ettim» deyince cezalandırılmak üzere kavmine teslim edilmişti.

Serene'den az sonra, Abbasi hâkimiyetinin ilk yıllarında devletin geçirdiği sarsıntı ve dahili isyanları fırsat bilen İran yahudilerinden Ebu İsa İsfahani ve muakkibi Yudgân zuhur etmişler, ayni iddiaları ileri sürmüşler ve kılıçtan geçirilmişlerdir. Ebu İsa'nın çevresinde toplananların onbinleri aştığı bilinmektedir.

Bu mesihler arasında en enteresanı 1140-1160 yılları arasında ortaya çıkan David Alroy veya arapça ismiyle İbn er-Ruhî'dir.

İkinci haçlı seferi ile Doğu dünyasında meydana gelen kargaşalık, Filistinin hıristiyanlar tarafından zaptedilmiş olması, Abbâsî hilâfetinin zayıflaması sırasında İbn er-Ruhî ortaya çıkınca yahudiler de bu arada kurtulaacaklarına inanmış ve ona dört elle sarılmışlardı.

İbn er-Ruhî Musul'da zuhur etmiş, fakat Irak'

tan Azerbeycan'a kadar uzanan bölgedeki yahudilere kendisini mesih olarak kabul ettirmişti. Plânına göre önce Musul ve çevresinde bir devlet kuracak, ileride hâkimiyetini Filistine kadar geliştirecek ve komşu ülkelerdeki yahudileri uçurarak götürecekti. Fakat daha plânın ilk safhasında, Musul'un yanındaki Amadiye kalesini ele geçirme çabası sırasında yenilip öldürülmüştü. Ona büyük ümitlerle bağlanmış olan yahudiler ölümünü kabul etmemişler ve birgün dönüp tekrar başlarına geçeceğini beklemeye başlamışlardı.

Bu «bekleme» durumundan faydalanan iki açıkgözün oynadıkları oyun hâlâ hafızalarda yaşamaktadır:

İbn er-Ruhi'nin emriyle hareket ettiklerini bildirerek Bağdad yahudileri ile temasa geçen iki kafadar onları uçurarak Kudüs'e göndereceklerini, orada mesih'in kendilerini karşılayacağını ve «Mesih Çağı»nın başlayacağını ilân etmişlerdi. Şehirdeki yahudiler bütün varlıklarını altına çevirerek ikisine teslim ile hareket emrini beklemeye başlamışlardı. İki açıkgöz mehtapsız bir gecenin ilerlemiş saatinde vaktin geldiğini söyleyip yahudileri şehrin surları üzerinde toplamışlar ve yeşil elbiseler giydirerek aşağıya atlamalarını emretmişlerdi. Meleklerin kanatlarına binerek uçmak hayali ile kadın - erkek, büyük - küçük hepsi sabahın ilk ışıkları görünene kadar atlamaya devam etmişler, ancak o zaman vaziyet anlaşılmıştı. Lâkin altınları alan açıkgözleri ele geçirmek mümkün olmamıştı.

XI. ve XII. yüzyıllarda mesihler zuhur etmeye devam etmiş, bunlardan Yemenli olanı başı kesilse dahi ölmeyeceğini ileri sürmüş, San'a'nın

müslüman valisi «Eğer dediğin doğru çıkarsa ecdad yâdigarı dinimizi bırakıp peşinden geliriz» demiş, ama başı kesilince «yalancı» olduğu anlaşılmıştı.

XIII. yüzyıldan itibaren «Kabalist mesihler»in ortaya çıktığı görülmektedir.

Kabala hareketinin kökü hernekadar çok eski devirlere dayandırılmak istenirse de aslında İhvan-ı Safa risaleleri ve İslâmiyetin tesiri altında meydana gelmiş bir yahudi tasavvuf hareketidir. XIII - XVII. yüzyıllar arasında Abraham Abulafia, Nisim ben Abraham, Aşer Lemlein, David Reubeni, İzak Luria ve Hayim Vital mesihlik iddiasında bulunmuşlardır. Bunların sonuncusu ve ismi üzerinde en çok alaka toplayanı İzmirli yahudi mesih (Sabetay Sevi) dir.

SEBATAY SEVİ, DÖNMELİK VE DÖNMELER

Hahamlık tahsili yapan Sabetay Sevi 1648 senesinde İzmir'de mesihliğini (!) ilân etti ve kendisine şaşılacak derecede taraftar toplamasını becerdi. Çeşitli gezilere çıkarak dönmeliği Türkiye'nin diğer şehirlerindeki yahudiler arasında da yaydı. Hükümet tarafından hakkında tâkibat yapıldı. Ulemâ huzurunda mesihliğini (!) isbat edemeyince, kellesini kurtarmak için yalancıktan kelime-i şehâdet getirip sözde müslüman oldu. Osmanlı İmparatorluğunda «İslâm» gibi görünüp «Yahudi gibi davranıp yaşamak» yahudilerin menfaatlerine çok yatkın geldiğinden dönmelerin sayısı gün geçtikçe artıyordu. 1675 senesinde Sabetay öldü. Onun ölümünden sonra dini liderin kim olacağı yüzünden çıkan anlaşmazlık ve

münakaşalar neticesinde dönmeler bazı gruplara ayrıldılar. Bu ayrılma gruplar arasında evlenmeyi yasaklayacak kadar kesin çizgilere ulaşmıştı. Bazıları Sabetay'ın ikinci karısı Ayşe ile onun kardeşi Jakop'un çevresinde, başka bir grup dönme de Sabetay'ın temessül ettiğine iman ettikleri Osman adında bir dönmenin etrafında toplandılar. Hususiyle 1683 yılından sonra Selânik'teki yahudiler arasında dönmelik alabildiğine yayıldı. Selânik dönmeliğin merkezi haline geldi. Ve bu tarihten itibaren memleketin her yerinde «dönmeler»e «Selânikli» de denilmeğe başlandı. Bu arada Edirne, İstanbul, İzmir ve Arnavutluk'taki dönmelerin sayıları da hissedilir derecede artmıştı. 1700'lerde Selânik'te 200 kadar dönme aile vardı. Bu rakam iki asır sonra on bine ulaştı. Dönmeler, yahudiliğin verdiği imkânlardan faydalanarak ticaret ve sanayi alanını ellerine geçirdiler, devlet görevlerinde önemli mevkilere geçtiler. Kendi aralarında inanılmaz bir biçimde birbirlerini destekliyorlardı. Değil fakir, orta halli bile bir tek dönme aile kalmamış hepsi memleketin en zengin zümresi arasında yer almışlardı. Miras bölünmesini önlemek için sadece kendi aralarında evleniyorlardı. Bu yüzden dönmeler birbirlerine son derece benziyordu. Aralarında kan sıhriyeti bulunanların yaptıkları evlenmeler sebebiyle sakat ve anormal doğan dönme çocuklarının sayısı az değildi. Dönmelerin bir başka hususiyeti de son derece çirkin kimseler oluşlarıydı. 19. asrın sonlarına doğru Osmanlı cemiyetinin tahsilini Avrupa'da görmüş yeni nesli için de dönme doktorlar, avukatlar, gazeteciler ve profesörler de yer aldı. Balkan muharebelerinden sonraki

muhareceret ve dönmelerin Selânik'teki yerlerini terketmelerine sebep olan Türk - Yunan mübadelesinden sonra yeni bir dönem başladı. Dönmeler, Türkiye Cumhuriyeti topraklarına özellikle İstanbul'a yerleşmeğe başladılar. Aralarındaki tesanüdü devam ettirerek ticaret pıyasasını ellerine geçirdiler, hususi mektepler açtılar ve daha serbest bir hayata kavuştular. Günümüzde hususiyetle İstanbul'da binlerce dönme aile yaşamaktadır. Dönmelerin inanç ve ibadetlerine ait bilgiler Sabetay Sevi'nin 18 emrine istinad eder. Bu emirlere göre dönmeler, Allahın birliğine, Sabetay'ın mesihliğine inanırlar; öldürmekten, yalancı şahitlikten, zinadan, başkalarını ihtidaya zorlamaktan, müslümanlarla evlenmekten kaçınırlar, müslüman âdetlerine uyuyormuş, ibadetlerini yapıyormuş gibi görünürler, kamerî ayların ilk günlerine hürmet gösterirler, gizlice Mezamir okurlar. İnanışlarına göre, Cennetin has bahçelerine sadece kendileri gireceklerdir. İyi (!) bir dönme ancak tenasüh yoluyla kırk kere dünyaya gelmiş ve her gelişinde iyilik etmiş, kötülükten kaçınmışsa cennete girebilir. Dönmelerin büyük bir çoğunluğu İspanyolcayı unutmuşlardır. Türkçe konuşurlar. Ruhanî reislerine müslümanlar gibi «hoca» diye hitap ederler, Dualarını İbrani diliyle okurlar. Dışardan evlenmemeğe çok ehemmiyet verirler. Selânik'te birbirlerini gizli yollarla bağlı evlerde ikamet eder, gizli ibadet yerlerinde tapınırlardı. Dönmelere mezheplerinin sırları ancak evlendikleri zaman bildirilir. Dönmeler, yahudiler gibi doğar doğmaz değil, müslümanlar gibi yedi-sekiz yaşlarına girdiklerinde çocuklarını sünnet ettirirler. Mezarlıkları ayrıdır. Bir yıl

içerisinde aralarında Sabetay'ın doğum günü da olan 12 bayramları vardır.

DÖNME BAYRAMLARI

Sabetay Sevi'nin ve halen kurduğu sabetayistler tarafından gizlice kutlanmaktad olan bayramlar şunlardır: (236)

1 — Sivan (Nisan) on dörtte (Tohum bayramı). Bu bayramın sebebi olarak bir tevrat cümlesinde gûya Sabetay'ın adına benzer bir lâfız keşfedilmesi tahmin ediliyor. Bu gün zarfın da ezelî tohum İsrail'in zinet ve zaferi olacak ve arz meyvesi onların şeref ve gururunu teşkil edecek.

2 — Sivan (Nisan) yirmi dörtte (Sabetay'ın Eli tarafından takdis bayramı) Buradaki Eli'den maksat Gazze'li Nathan'dır. Sabetay'ın Filistin seyahatinde Nathan onu Mesih olarak tanımış ve gûya peygamberi olmuştu.

3 — Sivan (Nisan) yirmi altıda. (Onu bugün size verdiler) suretinde tercüme edilen tarihî bir hatıranın bayramı ki delâleti tamamiyle sarih değildir.

4 — Temmuz dokuzda (Ruhun giyinmeğe başlaması bayramı). Bunun sebebi ihtimal ki Sabetay'ın Mesih'lik ilhamını duymağa başladığı günü takdistir.

5 — Temmuz on yedide kaynı Samuel Primo' nun doğuş bayramı.

6 — Temmuz yirmi üçte (Donanma bayramı). Mesih'in gelişiyle husule gelen dinî inkilâ-

---

(236) M. Ali Yörük, İbret Aynasında, Sabetayistlerin Bayramları, Bizim Anadolu, 12 Eylül 1972, sf. 2.

bın hatırasın ihtiva ettiği tahmin ediliyor. Sabetay, bu bayram vesilesiyle, mensuplarının evlerini donatmalarını emretmişti.

7 — Temmuz yirmi dörtta (Mukaddes Cumartesi) bayram, Sabatay'ın bu bayramı karısı Sârâ'nın saadeti şerefine tesis ettiği rivayet edilir.

— Şubat on üçte (Zaferle taçlanmanın başlaması bayramı). Bu bayramın hangi hatıraya müstenid olduğu kat'i değilse de Sabetay'ın Kahire'de Sarrafbaşı Yusuf Çelebi (Rafael Josef) nezdindeki muvaffakıyetine veya daha sonra Aydos'ta iken Mesih'liğe ortak çıkan Polonyalı haham Nehomya Kohen ile üç gün üç gece münakaşayı müteakip mücadeleden muzaffer çıkışına müteakip mücadeleden muzaffer çıkışına müstenid olduğu tahmin ediliyor.

9 — Şubat dokuzda (Meserret bayramı). Bu bayram Kudüs mâbedinin tahribi hatırasıyle yapılan matemin bir meserret gününe tahvili emrinden ileri geliyor ki gûya Sabetay Sevi'nin doğduğu güne tesadüf etmektedir.

10 — Şubat on beşinde (Tuzlama bayramı). Sabetay Sevi'nin Kral ilân edildiği günün hatırası.

11 — Kislev Ayı'nın yani Arabî Rebiülevvel ve Milâdî Ekim ayının 16'ncı günü Sabetay'ın Edirne sarayında şeklen İslâmiyeti kabul ettiği gün ki, Sabetay'lığın musevilikten ayrılarak başlıca bir zümre teşkil etmesinin başlangıcıdır.

12 — Mart yirmi birde (Sabetay'ın doğuş bayramı). Fakat dokuz Şubat'taki (Meserret bayramı) da onun doğuş bayramı olduğuna göre iki-

sinden birinin başka bir sebebe müstenid olması lâzım gelir.

13 — Mart yirmi sekizde Sabehayın sünnet bayramı (Bu tarihe nazaran Sabetay'ın dokuz Şubatta değil, yirmi bir Martta doğmuş olması lâzım gelir. Şu halde sbetayistlerin dokuz Şubat' taki bayramları başka bir sebebe dayansa gerektir).

14 — Aralık ayının on altısında sebebi ve mânası tahmin edilemeyen bir bayram.

15 — Şubat onbeşte yahudilerce maruf olan Purim yani şeker bayramı.

16 — Mart yirmi ikide yani ilkbaharın birinci gününde (Kuzu bayramı) veya (dört gönül bayramı).

Halen dahi aralarında kutlanmakta olan bu bayramlar arasında islâmiyetin iki büyük bayramı olan Ramazan ve Kurban bayramlarına rastlanamadığı gibi, gerek mahiyet ve gerek sayı itibariyle bu bayramlar, İslâm görünen bu riyakâr zümrenin musevilikle olan bütün gizli alâkalarının devam ettiğini göstermektedir.

Bunlardan sadece kuzu bayramı hakkındaki şu ifşaat sabetayistlerin ahlâkî zihniyet ve telâkkilerini göstermesi bakımından ibret ve dehşetle okunmağa değer:

«Kuzu bayramı 22 Adar (Mart) da yapılır. Bu bayram, geceye mahsustur. Ve her sene kuzu eti ilk defa bu bayram münasebetiyle ve hususi merasimle yenir. Bu merasimde en aşağı ikisi erkek ve ikisi kadın olmak şartıyle evli dört kişinin bulunması lâzımdır. Kuzu ziyafetinde bulunacakların sayısı iki cinse mensup evli çiftlerin artırılması şartıyle istenildiği kadar çoğalabilir. Ka-

dınlar iyi giyinmiş ve elmaslarıyle süslenmiş oldukları halde sofra hizmetinde bulunurlar. Yemekten sonra biraz eğlenilir ve muayyen zamanda ışıklar söndürülerek karanlıkta kalınır... Bu bayram vesilesiyle doğacak çocuklar bir nevi kudsiyeti haiz tanınırlar. Buna (dört gönül bayramı) adı verilir.»

Sabetay Sevi'nin ölümü üzerine taraftarları üç büyük gruba ayrılmışlardır:

1 — İzmirliler: Bunlar Sabetay'ın ölümünün gerçek değil sadece görünüşte olduğunu, ölmediği cihetle de birgün gizlendiği yerden geriye döneceğini kabul ederler ve onu beklerler.

2 — Yakubcular: Sabetay ölünce mesihlik onun üvey kardeşi Yakub'a geçmiştir. İleride rücu edip başa geçecek olan da Yakub'tur görüşünde olanlardır.

3 — Dönmeler: Bunlara göre Sabetay Sevi müslümanlığı zahiren kabul etmiştir, aslında ise yahudi dinine sadık kalmıştır. Mesihin yolundan giderek bunlar da görünüşte müslüman gibi davranırlar, müslüman ismi alırlar, her türlü merasimi ifa ederler, fakat gizli gizli asıl dinlerine göre amel eder, emir ve nehiylere uyarlar. Meselâ cumartesi günleri çalışmak yahudi dinine göre kesinlikle yasaktır, onlar da çalışmazlar. Bir yakınları öldüğünde gömleklerini yırtıp bir ay müddetle —yahudi dini üzre— yerde otururlar v.s. Ülkemizdeki «Selânik Dönmeleri» bunlardır.

Bildiğimiz son mesih 1868 yılında Yemen'de zuhur eden Şukr el-Kuheyl'dir. Yemen yahudilerine mesihliğini kabul ettirmiş, rivayete göre onlara bazı mucizeler göstermiştir. Başı kesilerek İstanbul'a gönderilmiştir. Yahudi cemaatı, onun da

ölmediğine tekrar geri «döneceğine» inanmaya devam etmiştir.

DÖNME DUASI

İlkokul çağındaki bir dönme çocuğun defteri arasından kendilerine ait bir besmele ile Sabetayist'lerin küçük çocuklara ezberlettikleri ve okuttukları bir dua çıkmıştı. Bu dönme besmelesi aynen şöyle idi: (237)

«Beşamı barohya ilen Sabetay Sevi, es Sabetay Sevi etno doloz mondos.»

İlk kelimeleri İbranice, son kelimeleri İspanyolca olan bu dönme besmelesi (!) nin mânası şudur:

«Dünyanın yarısı demek olan Sabetay Sevi' nin mübarek ismiyle.»

Duanın baş kısımları ise şöyledir:

«Şira beşirem esir lizblü Kantardolos kantarles. Ka eslimo, bizason rebonos desu bu kakebos niyos los krensiyas devino agore mozetos azeti yes boynos azetiye moaziyada.»

Baş kısmını naklettiğimiz bu dua tahrif edilmiş bulunan «Tevrat» ın (Ağniyet-ül agani) faslından alınmıştır ve mânası şudur:

«Ağzının öpmeleriyle beni öpün. Zira aşkın şaraptan âlâdır. Senin yağların hoş rayihalıdır. Senin ismin dökülmüş yağdır. Bu ecilden bâkireler seni severler. Beni cezbeyle. Ardınca koşalım. Malik beni halvetlerine götürdü. Seninle mesrur ve saduman olalım. Senin aşkını şaraptan ziyade zikredelim. Bihakkın seni severler. Ey Ur selim

---

(237) M. Ali Yörük, İbret Aynasında, Sabetayistlerin Duası, Bizim Anadolu, 16 Eylül 1972, Sf. 2.

kızlar, ben kralın çadırları. Süleyman'ın perdeleri gibi esmer isem de güzelim. Esmer olduğuma bakmayın. Çünkü beni güneş yaktı. Validemin oğulları bana darıldılar. Bağları bana beklettiler. Kendi bağımı bekledim. Ey canımın sevgilisi, bana haber ver, sürünü nerede otlatırsın? Öğle vakti nerede yatarsın? Zira refiklerinin sürüleri yanında niçin serseri gibi olayım? Ey nisvan içinde güzel olan eğer sen bilmezsen sürülerin izlerinden git ve çobanların çadırları yanında oğlaklarını otlat. Ey mahbubem, seni Fir'avunun arabalarındaki kısraklara tesbih ettim. Yanakların ziynetler, boynun gerdanlıklarla güzeldir. Sana gümüş düğmelerle altın ziynetler yapacağız. Melik sofrada iken Nardenç rayihasını verir. Mahbubum bana bir çıkın merri safidir. Memelerimin arasında kalacaktır. Mahbubum bana bir hunna salkımıdır ki ayni Cedi bağlarında bulunur. İşte güzelsin. Gözlerin güvercinler gibidir. Ey mahbubum işte güzelsin ve şirinsin ve yatağımız yeşilliktir.»

DÜNYADA VE BİZDE YAHUDİ TEHLİKESİ

«Beynelmilel Yahudi»nin dünya hâkimiyetinin ana sebebi Yahudi'nin her yerde yahudi kalmasıdır.

Yahudinin başarısının temelinde «ahlâksızlık» yatar. Dünya üzerinde hiç bir millet ticarette Yahudi kadar başarılı olamamıştır. Yahudi başarmak için, kanunların üzerinde her türlü hileyi dener.

Denilebilir ki, Türklerin arasına iltiması ve rüşveti sokanlar Yahudilerdir.

Ticaret ahlâkı ile birlikte, umumî ahlâkı da yok eden dünün eskici, işportacı Yahudisini, fabrikatör Yahudi, mülti-milyoner Yahudi yapan bizleriz.

Ondan hiç bir zaman ödediği verginin, sigorta priminin hesabını sormadık ve sormuyoruz. Yanında çalıştırdıklarının haklarını verip vermediğini aramadık.

Çevirdiği dalaverelere karşı, ağır cezalar koymadık. Yahudi, hep bizim zaaflarımızdan faydalanmasını bildi.

Bugün dahi, devlete ait müesseselerin dışarıdan ham madde ve makina aksamı getirirken Yahudi ithalâtçılarla işbirliği yapmasına karşı çıkacak bir devlet idaresine sahip değiliz.

İsrail, büyük bir kısmı Türkiye'den kaçırılan paralarla kuruldu.

1481'de Roma Kilisesinin tahrik ve teşvikleriyle «Engizisyon Mahkemeleri»ni kuran İspanya Kralı Ferdinand ve karısı İsabella, bütün Arapları temizlemiş, sıra Yahudilere gelmişti.

Binlerce insanı diri diri yakmaya varan zulüm ve işkenceler, bütün şiddetiyle sürüp gidiyordu.

Yahudiler, başlarına gelecek felâketi erken öğrenmişlerdi. Kral ve Kraliçeye otuzbin duka altını rüşvet teklif ettiler.

Engizisyon hakimlerinden Retorkada, Kral ve Kraliçeyi ziyarete gitti ve Hazreti İsa'yı otuz diniye sattıklarını hatırlatarak, bugün de otuzbin dukaya mı satmak istediklerini sordu.

Kral ve Kraliçe'nin çıkardıkları ferman kesindi:

Yahudiler, üç ay içerisinde, ya Hristiyan ola-

caklar, ya da İspanya'yı terk edeceklerdi.

Aksine hareket edenin malına el konulacak, ayrıca hayatını kaybedecekti.

Bunun üzerine Türkiye'ye göç başladı. İspanyol ve Portekiz'li kaptanlar, Yahudilere hem kötü davranıyorlar, hem de yüksek ücret alıyorlardı. Paraları yetmeyenlerin, karıları ve kızlarını ücret olarak zaptediyorlardı.

Müslüman gemiciler ise, fakir Yahudileri taşımak için para bile almıyorlardı.

Sultan II. Beyazıt devrinde Türkiye'ye gelen Yahudiler, daha çok İstanbul ve İzmir'e yerleştiler.

İspanya'da kalanlar din değiştirerek Hristiyan oldularsa da Engizisyon'un zulmünden kurtulamadılar.

Dünyanın her tarafından kovulan Yahudiye biz ne yaptık?

Saraya, Meclise bile girmek fırsatını verdik...

Sonunda koskoca bir imparatorluk, siyonist - mason işbirliği sayesinde yıkıldı.

Ve biz hâlâ gaflet içerisinde bulunuyor, Yahudinin bütün milleti sömürmesine, üçbuçuk Yahudi uşağı yüzünden fırsat veriyor ve göz yumuyoruz. Çok yazık.

TÜRKİYE YAHUDİLERİ

Türkiye'deki Yahudiler, başta İstanbul ve İzmir olmak üzere; Bursa, Ankara ve Türkiye'nin bazı önemli öasabalarında yoğun olarak bulunurlar. Bunların çoğu bilhassa 6 - 7 Eylül olayları sonrası (1957) adlarını da Türk adları koyarak,

toplum içerisinde kendilerini kamufle etme cihetine gitmişlerdir.

Bir Türkiye - İsrail maçında Türkiye'yi bırakıp, İsrail'i tutacakları muhakkaktır.

Türkiye'de 3 grup Yahudi vardır. (238)

1 — Karaitler, ki Osmanlılardan önce de İstanbul'da yaşarlardı. Bizans imparatorları İbranice konuşmalarını menettiğinden Rumca konuşurlardı. Karaitler Cenubî Rusya'da ve Kırım'da yoğun bir hâldedir. Kırım'da yaşıyan Yahudiler Türkçe konuşur. Karait tarikati Milâd'ın 8'inci asrında Babil'de teşekkül etmiş olup, Musa şeriatına harfi harfine sadakati ister. Bunlar Yahudi itikat ve âyinlerinde muhafazakârdır. Öyleki bunlarla diğer Yahudiler bile kız alıp vermezler. Türkiye'de bu zümrelerden ancak 100 kadar aile vardır.

2 — Safaratlar. Esas itibariyle dünya Yahudilerinin 1/10'unu teşkil eden bu grup, Türkiye Yahudilerinin büyük ekseriyetini teşkil eder. Safarat İbranice, Pirene yarımadası demektir. Bunlara İspanyol da denir. Türkiye'ye İspanya'dan muhaceret (göl) etmişlerdir. Safaratlar Batı ve Güney Yahudileri olup İspanya'ya Afrika'dan geçmişlerdir. Safaratlar ince uzun boylu, uzun kafalı, uzun oval yüzlü, kara gözlü, karakaşlıdır. Safaratlar genel olarak Haliç (Balat, Hasköy), Kuzguncuk ve Ortaköy'de yerleşmişlerdir. Ana dilleri İspanyolcadır.

3 — Eskenaziler. Türkiye'de yaşıyan Yahudilerin bir kısmı da Eskenazidir. 6skenazi İbranice

---

(238) Türkiye'de Yahudiler, Yeniadam, İst. 1940, Sayı: 288. sf. 10

Almanya demektir. Bunlar da Alman Yahudileridir. Bilhassa Polonya, Macaristan'da yaşarlar. Eskenaziler memleketimize XIX'uncu asırda Avusturya - Macaristan ve Almanya'dan göç etmişlerdir. Türkiye'de yüz seneden beri yaşadıkları hâlde Türk tabiiyetine girmemiş olan birçok Eskenazi vardır. Bunlar kendilerini daha çok Avrupalı sayarlar. Eskenazilerin sayısı Safaratlardan çok azdır. Genel olarak Beyoğlu'nda Şişli, Maçka, Nişantaşı'nda otururlar. Yahudilerin içinde asıl müteşebbis zümreyi bunlar teşkil eder Ana dilleri Almanca'ya benzer bir lehçedir.

TÜRKİYE YAHUDİLERİ İLE RUMLARI AYNI YOLDADIRLAR

Yalnız İstanbul rumları 1955 te 6-7 eylül'de meydana gelen vahim hadiseden sonra, Türkiyeden Avrupa'ya beş milyar Sterlin kaçırmışlardır. Bu itirafı, Nev - York'ta çıkan, günlük (Ethinos Krix) Gazetesi 1957 de resmen neşretmiştir. (239)

Türkiyenin ekonomik hayatı da 1956'dan sonra spekülasyona gitmeye başlamıştır. Son Arab-İsrael savaşlndan sonraki aylarda yalnız Türkiyedeki Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı Yahudiler, İsrael devletini mâli yönden desteklemek için o zamanki para ile sekiz milyar Türk Lirası teberrüde bulunmuşlardır.» Bu itirafı İsrael «Knesed» kürsüsünden Siyonist Devlet Başkanı yapmıştır.

Her yıl Rumlar tarafından asgari üç milyar Türk lirası, Yahudiler tarafından ise, 4-5 milyar

---

(239) Milli Hareket Dergisi, Ekim 1968, Sayı: 27, Sayfa: 18.

kaçırılmaktadır. Her Türkiyeli rum tacir ve fabrikatörün Yunanistan'da mutlaka bir fabrikası, bir yahudinin İsrael'de bir imalâthane veya fabrikası vardır. Bu hususlar en az bizler kadar «Mali Polis» yetkililerince de bilinmekte ise de; yetki ve kanuni imkânsızlıklar neticesi, bunlar hakkında geniş tahkikatlar yapılarak, işlem yapma cihetine gidilememektedir.

ALTUNA'NIN KADERİ

İzmir'in eski sorgu hâkimi Abdullah Vedat Altuna hakkında, Yüksek Hâkimler Kurulu tarafından birisi; Necdet Sevinç'in bir yazısı dolayısiyle, olmak üzere, iki soruşturma açıldı. (240)

Altuna hakkındaki «soruşturma» tabirinin son derece yadırgamaktayım, ilgili ajans haberini okurken, «acaba yanlış mı okudum?» endişesi ile tekrar tekrar baktım.

Cami sütunlarını kısa yaptıran Rum İspilânti ustanın sağ elini kestiren Fatih Sultan Mehmed Han hakkında kısasa kısas aynı kararı veren İstanbul Kadısı Sarı Hızır Efendi'nin torunlarına baktığı fazilet miras inancı ile, haberin «Gomel-Zigna davası mes'ulleri hakkında Yüksek Hakimler Kurulu soruşturma açtı.» şeklinde olmasını beklerdim.

İsterdim ki, Abdullah Vedat Altuna, Gomel - Zigna davası ile ilgili olarak, adaleti boşu boşuna arayıp durmasın.

Orbin Fas'lının felç olması ile sonuçlanan zey tinyağına madeni yağ karıştırma oyunu. Türkiye'

---

(240) Cemâl Anadol, Milliyetçi Gözüyle Bugünkü Türkiye.

de de sahnelenirken, bunu tesbit eden ve olayın kahramanı (!) yahudilerin yakasını bırakmayan ve bırakacağa da benzemeyen milliyetçi Türk Hâkimi Abdullah Vedat Altuna'ya «takdimame»ler değil, «idarî cezalar» mı lâyık görülmeliydi?

530 ton zeytinyağına (parafin likit) katılmıştı. Bu husus, çeşitli raporlarla sabit olmuştu. Bu arada (Hijyen ve Farmakoloji Profesörler Kurulu) ile (Adlî Tıp) göz körlüğüne, gelişme bozukluklarına, kanamalara, zatürrieye, kansere ve ölümlere sebebiyet verdiğine dair rapor verdiği halde (Gomel-Zigna) şirketi depolarında bu % 5 karışımlı yağlardan başka; yüzde 6, yüzde 18, yüzde 22, yüzde 40 ve yüzde 44 nisbetinde en az daha 350 ton parafin likit karışık yağ bulunduğu halde, nasıl oluyor da bu dikkate alınmıyordu?..

Bu firmanın piyasaya sürdüğü bu öldürücü yağlar yüzünden kimbilir kaç kişi ölmüştü? Kaç kişi de sakat kalmıştı?

Her satırı üzücü ve ibretlerle dolu olan mücadele evraklarını halkın karşısında kırıtarak oy taplayan ne kadar politikacı varsa, hepsine göndermişti Altuna... Yılmadan mücadele veriyor ve aldığı cezalarla sıhhatini kaybediyor, ömrünü tüketiyordu.

Abdullah Vedat Altuna böyle demişti. Gomeller dâvası dosyasının bulunduğu İzmir Adliyesi binası, meçhul eller tarafından yandı, kül oldu. Dâva sırasında suçlulardan Yahudi Sami Gomel, İspanya'da yapılan Dünya Zeytincileri Kongresi' nde Türkiye'yi temsil etmek üzere seçildi. Altuna' nın her kösteklenişinde Yahudiler, şerefine şampanya kadehleri kaldırdılar.

«Milliyetçilik»i ağızlarından düşürmeyenler

durmayın kurun şu Uyuşmazlık Mahkemesini de Altuna kozumuzu paylaşın.

Ve bir milletvekilinin meclise verdiği soru önergesindeki gibi biz de ilgililere şu soruları soralım:

500 ton (zehirli zeytinyağı skandalı) dâvasının sanıkları olarak İzmir Sulh Ceza ve Ağır Ceza Mahkemelerinde yargılanacak beraat eden Gomel - Zigna şirketi iştirakçileri delil kifayetsizliğinden mi beraat etmişlerdir?

— Bu davalarla ilgili savcılar bu mahkemelerin kararlarını temyiz etmişler midir? Temyiz etmemişlerse sebebi nedir? İhmal midir, kanaat midir, bir yan tesir midir?

— Beraat kararının, Adalet Bakanlığı tarafından 25 sahifelik bir gerekçe ile bozulduğu yazılmaktadır. Bakanlık mahkeme kararında usulî hatalar mı bulmuştur, yoksa, esastan mı bozmuştur?

— Yargıtay'ın bozma kararlarının gerekçeleri nelerdir?

— Bu dâva İzmir Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesine de intikal etmiş midir? etmişse askeri Mahkeme bir karar vermiş midir?

— Delilleri ve sanıkları orada bulunan basit bir davanın bugüne kadar uzamasının nedeni nedir?

— Yüksek derecede Mason oldukları söylenen Gomel biradelerin muhtelif suçlardan haklarında takibat yapılmasına rağmen bu güne kadar adaletin pençesinei düşmelerine Mason localarının bir etkisi olmuş mudur? Yoksa bütün ithamlara rağmen, bu sanıklar aslında masum mudur?

— 1976 yılından beri süre gelen bu davaya

bakmakla yetkili ve görevli merci ve mahkeme hangisidir.

— Bu 500 tondan ayrı olan 245 tonluk 2. (Zehirli yağ skandalı) dâvasına başlanmış mıdır? Dâva safhası nedir?

— Çıkacak olan af kanunlarında (Gomellerin suçlarının affedilmesi Hususu millet vicdanının üzerinde ittifakla birleştiği bir temennidir. Af kanununda böyle bir hüküm düşünülmekte midir?

— 28 Ocak 1971 tarihli bir İzmir gazetesinde, Gomellerin İsviçre Bankalarına milyonlarca dolar döviz kaçırdığı ve 31.1.1971 tarihli nüshasının birinci sahifesinde büyük puntolarla (açıklıyoruz Gomel'in kaçırdığı milyonlar İsviçre'nin Fossa National Bankasının 5612 numaralı hesap yatıyor) ibarelerini savcılık bir ihbar kabul ederek takiba geçmiş midir? Bu durum devletin yetkili mercilerine intikal ettirilmiş midir? Bu hesaplardan İsrail'e ne kadar milyon lira gönderilmiştir?

— Bu davalarda ihmal ve kasdi hatası görülen hakim ve savcı var mıdır?

— Sorgu hâkimi Vedat Altuna vicdanının sesine, mesleğinin haysiyetine uyarak suç delillerini ve suçluları ortaya koyan, sorumluları uyaran kitap yazı ve broşür neşrettiği için mi yüksek hakimler kurulunca disiplin cezasına çarptırılmıştır? Bu hakim hakkında verilen disiplin cezaları ve gerekçeleri nelerdir?

— (Adalet istiyorum) demekten başka suçu bulunmadığı, şerefli ve faziletli bir hâkim olduğu âmme vicdanınca tescil edilmiş bulunan muhterem Vedat Altuna'nın sürgünden eski bölgesine

ve eski hâkimlik makamına iadesi düşünülmekte midir?

Mali Polis Teşkilâtı yine aldığı bir başka ihbarı değerlendirdi ve Kasımpaşa'da sabunlu yağı halka birinci nev'i yemekli zeytinyağı diye satan bir toptan satış mağazasında yaptığı baskında; iddianın doğruluğunu tesbit etti ve sanıkları yakaladı.

Bu olay, ne ilktir, ne de sonuncusu olacaktır.

Şahsi çıkarları için Türk milletinin hayatına kastetmiş ve kastedecek olanlara verilmesi muhtemel ceza üç aydan başlar, beş yıla kadar gider. Kaldı ki İzmir'de: Zeytinyağına madeni yağ karıştıran (Gomel ve Zigna) isimli yahudi firmasının hiyaneti, şerefli Türk Hâkimi Vedat Altuna'nın büyük vazife aşkı ve bir Türk çocuğuna yakışır şekilde gösterdiği hassasiyet muhterem okuyucularımızın iyi hatırlayacakları gibi nasıl ters tecelli etmiş ve İzmirli yahudiler, Türk adaletinin pençesinden ucuz kurtulmayı nasıl da başarmışlardı.

Damar sertlikleri, damar tıkanıklıkları, çeşitli şifa bulmaz hastalıklar kalp krizlerine sebep olan bu suçun karşılığı bu mu olmalı idi?..

Hukukun üstünlüğünü, ülkemizde kanun hâkimiyetini savunan, hakkın ve adaletin tecellisini isteyen Abdullah Vedat Altuna, bu milli dâvâ' nın peşinde dert sahibi mi olmalı idi?

Yahudi Gomeller, alkışlanacağı yerde suçlandığından viski kadehlerini kaldırmışlardı. Altuna için...

Abdullah Vedat Altuna, kendisine karşı yapılan haksızlık ve verilen cezalar için, çalmadık kapı bırakmamıştı. Gelen giden iktidarlara, millet

kendisini «halkçıyız» diye yutturan idarelere müracaat etmiş ve edecekti.

Altuna adaleti arıyordu ve belki de açmış olduğu savaş hayatı boyunca devam edecekti. Altuna'nın savaşı, aslında Türk milletinin savaşı idi. Bu defa, düşman yahudilerdi siyonistlerdi mason uşakları idi ve Türk milletinin hayatına kastetmişlerdi.

Dünün eskici, işportacı yahudisini «fabrikatör» yapmıştık ülkemizde... Ve İsrail Türkiye'den kaçırılan paralarla kurulmuştu.

Bugün, Orduda Sorgu Hâkimliği yapan Abdullah Vedat Altuna adaleti araya dursun; zeytinyağı ile milletin kanına giren başka canavarlar da çıkıyordu.

Türk çocuğu, dedelerinin kanlarıyla «vatanı» yaptıkları topraklarda «yok pahasına yaşıyordu.» Elbette ki, böyle gitmezdi ve gitmeyecekti.

Gıda kontrolleri yapılmıyordu Türkiyede... Yapılsa da, buna «yapılıyor» denilemezdi.

İsviçre'den ve İtalya'dan alınan kanunlar. Türkiyenin meselelerine «millî» bir biçimde faydalı olamıyorlardı.

«Menba suyu» adı altında sözde «kapalı» şişeler de satılan sular, mikrop saçıyordu. Bunların pek çoğu musluklardan dolduruluyordu.

Bir çok kimyevi madde ve ilâcın kontrolü yoktu ve bunlar çeşitli hastalıklara sebep oluyordu.

Deterjanların içerisinde bulunan benzol, uçucu hassasından dolayı, havaya yayılarak, solunum yolu ile süratle kana karışıyor kan yapıcı organlarda ve yağ dokusuna yerleşerek, kemik

iliğinin kan yapmaması ve kan kanserine sebep oluyordu.

Boya yerine kiremit tozu satanlar vardı.

Kanalizasyonların denize dökülmesi dolayısiyle koli basilli plâjlarda kol geziyor, sarılık ve çocuk felci vakaları mühimsenilmiyordu.

Vatandaşın her şeyi hileli idi. Bunun için de herkes: «mevzuat»ı suçluyor, değiştirmek ise, hiç kimsenin aklına gelmiyordu.

MASONLUK BİR YAHUDİ OYUNUDUR

Masonluk da bir yahudi oynudur. Mason Von Knigge: 1848 de yahudilerin idare ettiği masonluktan gelecek tehlikeleri sezmiş ve sesini yükselterek şöyle demişti:

«— Yahudiler kendi gizli hâkimiyetlerini kurmak için masonluğun işe yarar bir vasıta olduğunun farkına varmakta güçlük çekmediler.»

Anglosaksonlarla Yahudilik arasındaki sıkı bağlılığa Masonluğun gelişmesi büyük katkıda bulunmuştur. 1717'de Londra'da kurulan «Büyük Loca» bugünkü Masonluğun temeli ve anasıdır. Daha 1723'de yayınlanan Esas Kanun Kitabı»ndan bile tarikatın bir «gizli cemiyet» olduğu anlaşılmaktadır. Bunun yalnız İngiltere ve Amerika' daki Yeni İngiltere'de değil, fakat bütün batı ve orta Avrupa'da da yayılmasını kolaylaştırmıştı. «Tabiat ve akla uygun» bir din çeşidi olarak ortaya çıkmış ve Papalığa karşı oluşu hızla yayılmasını kolaylaştırmıştı. «Tabiat ve akla uygun» bir din isteği zamanın parolası olmuştu. «Esas Kanun Kitabı»nda bile şunlar yazılıydı: «Mason,

bütün insanları birleştiren din hangisi ise ona inanır.» Gerçi locanın ilk on yıllarında Yahudilere raslamıyoruz. Çünkü Yahudiler yarı vatandaş sayıldığı için, henüz locaya alınamıyordu. Ama tâ başlangıçtan beri her şey Yahudi zihniyeti taşıyordu. Hıristiyanlığın Masonlukla hiç bir ilgisi yoktur. Yahudilerin eski Ahitiyle de hiçbir ilişkisi yoktur. Londra locası Kral Süleyman'ı tarikatın ilk büyüküstadı olarak tanınmış ve bütün dış gösteriler (tapınak, mihrap, yedi kollu şamdanlar, Nuhun gemisi) hepsi Yahudilikten alınmıştır. Gerçi büyük sayıda Yahudi ancak 1780'den sonra locaya «kardeş» diye alınmıştı, ama locanın 1717'deki kuruluşunda Yahudi Elias Aşmole'nin belgeleri büyük rol oynamıştı.

Masonlukla Papalık arasındaki büyük düşmanlığın, dikkatle bakılırsa, dünya hâkimiyeti avında bir yarış'tan başka bir şey olmadığı meydana çıkar. Papalık kilisesi ve «Karşı - kilise», Cezvitlerle Masonlar, birbiriyle içten akrabadır. Ve papalık için:

«Musa'nın tahtı Sen Piyer'in tahtı olarak Roma'ya taşındı» diyorsak, Masonluk için de şöyle diyebiliriz:

«Nuhun gemisi Kudüs'ten Londra'ya taşındı.»

Bir İngiliz yazar da şöyle der: «Mason sun'i bir Yahudidir.» Anglosaksonluk, Yahudilik ve Masonluk arasındaki sıkı bağlılığı gözönüne almadan, son yüzyılların tarihini anlamak asla mümkün değildir. Bir İngiliz Masonu 1902'de şunları yazıyordu: «Britanya'nın azameti Masonluğun eseridir.»

Yahudiler 100 yıldanberi dünya masonluğunu ellerinde tutmaktadır.

1848 ihtilâlinde ve ondan sonraki cumhuriyette Yahudi mason Cremieue ön plânda idi. Sonradan Gambetta da onun izinden yürüdü. İspanya'nın en tanınmış ihtilâl kahramanı yahudi mason Ferrer idi. Portekiz'de 1907 ve 1910 ihtilâlleri yahudiler tarafından idare edilmiştir. Sultan Abdülhamid'i tahttan indiren «Jön Türkler» in büyük çoğunluğu mason idi. Rusya'da yapılan bütün suikastlerde yahudi parmağı vardır. 1917 1917 Rus ihtilâli yahudilerin eseridir. 1916 da Avusturya Başbakanı Stürgkhi öldüren Friderich Adler bir yahudi masondur. Bugün de Rusya'da Amerika'da,, Birleşmiş Milletler'de, komünist enternasyonelde, Ortak Pazar'da «Dünya hakimiyeti» kuranlar yahudi ve masonlardır.

Türk milliyetçiliği, yahudilere karşı da savaş vermek zorundadır.

Saak Salamon Borchard, Berlin Başhahamı idi. «Masonluk üzerine bir araştırma» isimli edebi bir araştırma olan eserinin «Masonluğun tarihi izahı» bölümünde şöyle diyordu: (241)

«Otuz yıldan fazla bir zamandan beri Masonluğun içinde ve dışında yaptığım araştırmalar, patrik Abraham'ın yeni şahsöz «Adonal» adına kurarak bir tarikat olarak meydana getirdiği, kral Salamon'un daha genişlettiği ve İncil'e göre son güne kadar payidar olacak olan Masonluğun İbrani kaynaklarına inmeme bana yardımcı oldu.»

(241) İsaak Salamon Borchardot, Masonluk Üzerine Bir Araştırma, Müellifin kendi baskısı, 1869, Berlin.

Tabiî müellife göre Masonluk dışardan maruz kaldığı baskı altında eski önem ve cazibesini bitirmiştir. O bunu şöyle anlatır:

«Masonluk dünyanın en eski tarikatıdır. Ama «Politika» sahasına lüzumundan fazla daldığı için, sık sık takibata uğramıştır. Masonluk ilmi «on daireyi ihtiva eder. Bunlar önyargısız gizliliksiz ve hazırlıksız olarak serbest ve açık öğretilmektedir. Yalnız politika sahasında, plânların gerçekleşmesi bakımından ketumluk ve gizliliğe ihtiyaç duyduğu için, hazırlığa gidilmiştir.»

Ve daha aşağıda şöyle der:

«Masonlukta gizlilik, büyük Prusya locasının sayın üstadına ithaf ettiğim bundan önceki «Masonluğu araştırma yolu ve Mason tarikatının bütün loca sistemlerinin birleşmesi için esaslar» adlı kitabımda (Berlin 1850) belirtmiş olduğundan başka hiç bir yerde aranmamalıdır.»

Başhaham kitabından «loca» sözcüğünün İbraniceden geldiğini de öğreniyoruz:

«Loca sözcüğünün anlamı üzerinde pek çok şeyler yazılmıştır. Bu sözcük İbranice «Lişhe» sözcüğündedn gelme olup «yan oda» demektir. Salamon tapınağında, üç ana kısım veya daireden başka, muhtelif maksatlarla kullanılan pek çok «yan oda»lar (localar) da vardı. Mason tarikatının, meselâ «tapınak» veya «Allahın Evi» gibi adlar değil de, «loca» adını kabul ve tercih etmesinin sebebine gelince, bu şöyle izah edilebilir: «Hukukî tapınağın» veya «Allahın Evi»nin ancak bir yeri olabilirdi. O da «Moriya» dağındaydı. Oradan «ilâhî Kudüs»e veya «Manevî Sion»a, yani a. B. a. V. sarayına (bu bütün dünyaların büyük mimarı demektir) doğru şakulî bir çizginin çizile-

bileceği düşünülebilirdi. Bunun için «Moriya»nın uzağındaki bütün yerlere «yan oda» veya «loca» dan başka bir ad verilemezdi.»

Haham «Masonluğun Gelişmesi» başlıklı bölümde şunları yazar:

«Biz şuna kesin olarak kaniyiz ki, Masonluk Hıristiyanlar arasında İsa'nın çarmıha gerilmesinden sonra aaşğı yukarı 4. yüzyılda yayılmaya başlamıştır. İlk yayılış Avrupada ve sırasıyla Fransa, İtalya, İspanya ve Güney Almanya'da olmuştur. Çünkü Yahudi bilginleri bu memleketlerde bulunuyordu ve eski İbranilerin ruhanîliğiyle en eski Masonluğu onlardan öğrenmek mümkün oluyordu.»

«Yewish Tribune» gazetesi şöyle yazmıştı: (242)

«Masonluk Yahudiliğe dayanır. Onun üzerinde kurulmuştur. Masonluktan Yahudiliği çıkarırsanız geride bir şey kalmaz.»

Bu yazı da «Yewish Guardian» gazetesinden (243):

«Monteal'deki reformistler sinagogu Emanuel tapınağında bu yılın 26 Mart gününde Korent locasının ruhanî âyini yapılırken çok nadir bir âyin daha yer alıyordu. Bildiğimiz kadarına göre, Kanada ve Birleşik Amerika'da bir Mason âyininde ilk defadır ki, ortak bir Yahudi - Hıristiyan din âyini yapılmıştır. Ayine başkanlık eden muhterem kardeş haham M. J. Merrit heyecanlı bir konuşma yapmış ve ezcümle şunu söylemiştir:

---

(242) Yewish Tribune _ 28 Ekim 1927.

(243) Yewis Euardian - 12 Nisan 1920, Kanada'dan Mektuplar.

«Bir Mason âyini için buradan daha uygun bir yer bulunamaz. Çünkü bu tapınağın sahibi olan halkın tarihiyle Masonluk birbirine ayrılmaz bağlarla bağlıdır. Masonluk İsrail'de doğmuştur!» («Schweizerbanner», 15, Ağustos 1928).

Mason Ernest P. Kretschmer de şöyle yazar (244).

«Büyük Nazeretlinin «Bütün milletler bir sürü halinde birleşecek ve bir çobana tâbi olacaktır» sözüne atalarımızın o milletlerüstü ve cihanşümul teşkilâtlarına bağlı olarak inanmasaydık. kendimizi ve Masonluğun büyük birleşme mefküresini feda etmiş olurduk. Biz şunu da biliyoruz ki, idealler ulaşılmaz uzaklıklarda parlayan yıldızlara benzer. Onları görüyor, ama anlayamıyoruz. Ama onlar, gemiciye yol gösteren işaretler gibi, ebedi ufuklarda duruyor. Milletlerüstü ve cihanşümul kardeşlik fikri, bir kin ve nefret zâmanındad bile sönmez. İşte şimdi Cemiyet-i Akvam'da parıl parıl parıldamaktadır. Ve hiç şüphe yok ki, bütün karşı koymaların ve nankörcesine davranışların inadına, karşısına çıkan engelleri yok edecek ve bütün milletlerin hayrına sonunda gayesine ulaşacaktır.

Masonluğu, bir de bizim masonlardan Üstad-ı Âzâm Hayrullah Örs'un ağzından dinleyelim:

«Loca'daki üyeler, yarınki toplum insanlarının yapı taşlarının sembolleri olacaklardır. Bunlar bir araya gelerek, bir ideal «Dünya Mâbedı» kuracaklardır. (245).

---

(244) Ecra'daki Arşimed Locasının 125'ci Yılı, Ernst P. Kretschmor.

(245) Milliyet Gazetesi, 4 Eylül 1972.

Masonluğun bir Yahudi oyunu olduğunu kendileri her zaman itiraf etmişlerdir:

«Hür masonlar, yahudilerin dünya hâkimiyeti plânını esas tutarak çalışırlar.»

Hür mason tarihi, Sayfa a 8.

«Farmasonlar, yahudiler için siyasî, içtimaî ve kültürel dâvâlarının tahakkukuna büyük vasıta olmuştur.»

Arehive İsraelite, 12 Mart 1904.

«Dünyayı idare edenler görünüşte iktidar mevkilerinde hüküm sürenler değil, kulislerin arkasında bulunanlardır.» (Yahudi)

Bünyaen İsrael, 1844.

Yahudi gizli devletinin 20 inci asır milletlerini istedikleri istikamette yürüttükleri gibi.

«Farmasonluğun gâyesi yahudiliğin göbeğinden doğmuştur. Bunun asıl kurucusu Kral Salamon'dur. Farmason âdetlerinin çoğu Salmon mâbedinden alınmıştır. Kelimeler ve işâretlerin çoğu da ibranicedir.

Küstem Karpeles Bneberit, 1902.

Meşhur Fransız yahudi Farmason birader Adolf İsak Branme'in 1960'da Locasının açılış töreninde söylediği nutuktan.

«Bizim yaratmak istediğimiz birlik ne Fransız, ne İngiliz, ne İsviçre ne Almanya'dır. Yahudidir. Ve bütün cihana şâmildir. Yahudilik ülküsü dünyayı doldurmalıdır. İşimiz büyüktür. Mukaddestir.»

«Mason locaları, gösteri ve propagandalar yahudiler tarafından idare edilmektedir. Hristiyan milletler bir gün gelecek o derece sarsılacaklardır ki bizden evrensel bir hükümet kurulmasını istiyeceklerdir.»

Siyonizm protokollarına dair 15 numaralı bültende mason locaları ile ilgili bir paragrafın son cümlesi çok mânidardır:

«Liberal ve ihtilâlci unsurların nüvelerini yine bu localarda bizler teşkil edeceğiz.»

Yüksek dereceli mason yahudiler bir mason locasında oturmuş düşünüyorlar. Filân memlekette ihtilâl yaptıracağız. Bu yaptıracağımız ihtilâl liberal karakterli mi olsun, marksist, karakterli mi olsun Hangisini tatbik ettirsek bizim menfaatımıza, veya o memleketin bünyesine uygundur.

12. Siyonizm, Prof. Bülteninden:

«İş başına gelirken, dünyanın her tarafından farmoson locaları kuracağız. Kıymetli olan veyahut kıymetlendirilecek olan insanları oralara çekeceğiz. Bu localar haber alma faaliyetimizin en müessir vasıtalarını teşkil edecektir. İ8dare ise bunların arkasında kalacak, parolayı biraz vereceğiz.

15. Siyonizm protokol bülteninden.

Farmasonluk tarikatına henüz yeni girmiş, çırak durumunda olanlar farmasonluk ipinin yahudinin elinde olduğunu henüz kavrayamamış olması düşünülebilir. Fakat yüksek dereceli masonların bu gerçekleri bilmemesi düşünülemez. Ama müstesnalar olabilir. Meselâ (30) dereceye yükseldikten sonra masonluğun içyüzünü öğrenebilmiş gâfillerde nadiren çıkabilir. Bunlardan bir tanesi eski maarif azamızdan, ilim adamı Hafi Bey isimli bir zâttır. Acı hakikatı nihayet itiraf edebiliyor. Ama çok geç.

«Dünya nizamı ait üst edilecek. Kitap ehlilerinin dinleri yok edilecek. Yeryüzünde yaşayan iki milyar insan hayvanlar gibi İsrail oğullarının

kölesi olacaktır. Evet bu acı hakikat her mason için, bilhassa yüksek derecelilerce hiç de meçhul bir şey değildir.»

Aşağıdaki satırlar «La Verite İsraelitee» isimli Yahudi gazetesinden alınmıştır:

«Farmasonluğun ruhu, yahudilerin iman esaslarındaki başlıca temeller, yahudiliğin fikirleri, yahudilik dili ve hemen hemen yahudilik teşkilâtıdır. Masonluğa mesnet olan ve onu besleyen ümmid ve emel, İsrael'in dikenli yollarını aydınlatan, ona o yolda yürümek için daima taze kuvvet vererek istikbalin emin zaferini gösteren aynı ümit ve aynı emeldir. Mesih devrinin başlangıcı, esasen ezelden beri süregelen kardeşlik ve sevgi esaslarının nihâi bir tebarüzü, yüreklerin ve gayretlerin ferd ve camia için birleşmesi, merkezi ve sembolü Kudüs olacak olan Mabed'in, bütün milletlerin mabedinin tac giymesi değil midir?»

Bu da bir başkası (246):

«Tel Aviv'de dünyanın en büyük Mason locası inşa edilmektedir. Geçen salı günü, Tel Aviv baş hahamı İ. J. Unterman Mabedin ilk temel taşını yerleştirmiştir. Merasimde Tel Aviv Belediye Başkanı Hayım Levanon ve dünyanın her tarafından gelmiş üç bin Mason temsilcisi bulunmuştur. Mabedin büyük bir kütüphanesi ve yine gayet büyük bir Mason müzesi mevcut olacaktır.

Baş haham şunları söylemiştir:

«Bu mabet, bütün dünya milletleri için yeni bir kıbledir. Milletler; kendi bâtıl dinlerini terk

---

(246) «The Jewish Chronicle» gazetesi 24 Ocak 1958, sayı: 4631, sayfa 32, sütun 5.

(247) Ömer Rıza Doğrul, Selâmet Mahfilinde dört konferans, sayfa: 24.

ederek bu mabede teveccüh etmeğe kendilerini mcbur göreceklerdir. Artık, müslümanlığın ve hristiyanlığın dayandığı akide ve küflü inançlar yıkılacak, insanlar hak ve hakikatın nuruna sayemizde kavuşacaklardır.»

Yine bir Mason olan Ömer Rıza bey de Masonluk hakkında şunları yazmaktadır (247):

«Bütün kardeşlerimin malûmu olduğu veçhile bizim hemen bütün rumuz ve işaretimiz, âyinlerimiz ve derecatımız Mısır'a âit olmakla beraber, bunların ekserisi bize «Beni İsrâil» vasıtasiyle intikal etmiştir.

Biz nasıl Mabedi Süleyman'i inşaya çalışıyorsak, eski Mısır Mabedinin biradeleri de Ekrâm'ı yani Nur evini inşaya çalışırdı. (Yani yeraltı faaliyetini kuranlar)... Heredot bu içtimai tertip ederdi.»

HER YERDE YAHUDİ

Uzun Fransız - İngiliz savaşlarının (1688-1815) başında Yahudi Medina, sonunda ise Yahudi Natan Rotşild vardı. Militarizmin, uzun harplerin, ihtilâllerle umumî kargaşaların, her Yahudiler için bir zenginleşme vesilesi teşkil etdevlet ve millet için bir perişanlık kaynağı iken, tiğini anlamak için bundan daha tipik bir örnek tasavvur edilemez. Rotşild ailesinin yükselişine yol açan olay, Fransa - Prusya savaşında (1806) memleketi terk etmek zorunda kalan Hess prensinin büyük hazinesini saray başkâhyası Amşel Rotşild'e emanet etmesiyle meydana gelmişti. Bu da parayı (600.000 altın lira) Londra'daki oğlu Natan Rotşild'e göndermişti. Gerçi söylendiğine gö-

re, prens bunun idaresinden çok memnundu, ama Rotşild'ler o andan itibaren büyük bankacı kesilmişti.

Sonra - 1808'de - Londra'daki Natan Rotşild birdenbire isim ve şöhret sahibi olmuştu. O zamanlar ingiliz lordu Wellington'un Pirene yarımadasında giriştiği savaşlar ağır basmaya ve ordunun beslenmesi, silâhlandıdrılması ve asker ücretlerinin ödenmesi pek büyük güçlükler yaratmaya başlamıştı. Her taraf, Rusya, Avusturya Prusya ve hattâ İngiltere'nin kendisi de iflâsın arifesindeydi. Her tarafta Kâğıt para piyasaya sürülüyor, bunun da değeri günden güne düşüyor. İşte böyle bir hengâmede Natan Rotşild doğu Hindistan kumpanyasından 800.000 lira değerinde altın ve bundan başka İspanya'da 1. Napolyon'a karşı savaşan lord Wellington'un Londra bankasına çektiği külliyetli miktarda senetleri de satın alıyordu. Ve bunları istediği biçimde değerlendiriyordu. İngiliz hükümeti Rotşild'in altınlarına muhtaçtı. O da ona sattı. Sonra da, bütün kara Avrupasına konan ablukaya rağmen, en dolambaçlı yollardan parayı Portekiz'deki lorda ulaştırmak gibi bir şaheseri de beceriyordu. Bütün bu işler Natan Rotşild'e bombastık kârlar sağlamış ve ayrıca sıkıntılı anların kurtarıcısı diye, İngiliz hükümetinin memnunluk ve takdirini kazandırmıştı.

Natan'ın cephe haberlerini herkesten önce bilmesi her tarafta hayret uyandırıyordu. Bilgisinin kaynakları hakkında çeşitli rivayetler dolaşıyor, kimliği âdeta efsaneleşiyordu. Bu en çok 18 Haziran 1813'de yer alan büyük ve kesin sonuçlu Belle Alliance muharabesinde kendini göstermiş-

ti. Kimine göre Natan Rotşild bizzat cephede bulunmuş ve maceralı bir deniz yolculuğundan sonra soluğu Londdra'da almıştı. Kimine göre ilk haberleri bununla ödevli gemi kaptanlarından almıştı. Ne olursa olsun, gerçek şuydu ki, 1. Napolyon'un kesin yenilgiye uğratıldığını İngiliz hükümetinden önce biliyordu. Londra'da herkes iki gün önceki yenilgi haberlerinin telâş ve üzüntüsü içinde kıvranırken, Natan elindeki bütün eshamı, gizli ajanlarının marifetiyle satışa çıkarmıştı bile. Çünkü fiyatların yükseleceğini biliyordu. Altını her şeyin ölçüsü diye bilen çevrelerde Rotşild'e karşı beslenen saygı hayranlığa dönmüştü. O kadar ki, 1850'lerde şu slogan ağızdan ağıza dolaşıyordu: «Avrupa'da bir tek kudret var. O da Rotşild'dir.»

Ve geçen yüzyılın başında **Fichte şöyle diyordu: «Kuvvetli, heybetli ve bize düşman bir devlet hemen hemen her yerde yayılmaktadır: Yahudilik. Sizi hesaba katmadan bizimkinden daha daha sağlam ve daha güçlü bir devletin vatandaşları olan Yahudilere kendi devletiniz içinde vatandaşlık hakkını da tanırsanız, sizleri ayakları altında çiğneyeceklerini nasıl oluyor da farkına varmıyorsunuz?»**

TÜRKİYE'DE YAHUDİ MESELESİ

Türkiye'de ittihat ve Terakki'nin yerini Mason locaları: Lonca ve Gedik gibi kuruluşların yerini de Ticaret ve Sanayi Odaları, Ticaret Borsaları aldıktan sonra, bundan en çok kazançlı çıkanlar Yahudiler olmuşlardır.

Zira; her Mason Locasında bir Yahudi bulunur. Her mason locasına girebilmek için, bir Yahudinin tasvibi olması lâzımdır.

Masonluk hahamlar tarafından uydurulan muharref Tevrat hükümlerine dayanan gizli bir yahudi şeriatıdır. Salamon mabedini inşa eden Hiram usta hakkında bir çok sahte ayetlerle doludur. Onlar Hiram'ı bir peygamber veya sembol edinmişlerdir. Kendisine kâinatın ulu mimarı derler. Tarih Hiram ustayı dul bir kadının oğlu olarak tanıtır. Onun için masonlara «dul kadının çocukları», «mason biraderler» tâbiri buradan kalmıştır. Masonluk tamamen sahte Tevret hurafelerine dayanır. Bu hurafelerin tarif ettiği mabetle bugünkü bütün farmason mabetler aynıdır.

Selamet mahfelinde verilen bir konferans S. 24 de de aynen şöyledir:

«Bizim hemen bütün rumuz ve işaretlerimiz ayinlerimiz ve derecatımız eski Mısır'a ait olmakla beraber bunların ekserisi bize Beni İsrail vasıtasıyla intikâl etmiştir.»

Farmasonluk belirli bir şekilde 13. asır sonlarına doğru İngiltere'de su yüzüne çıkmağa başlamıştır. Tarihin kaydettiğine göre İngiltere masonlukla yaptığı mücadelede bir kaç defa galibiyete, bir kaç defa mağlubiyete uğramıştır. Kökü dışarıda olan farmasonluk teşkilâtının merkezi İskoçya'dadır. İngiltere'den sonra kollarını Fransa'ya uzatan masonluk Fransa ihtilâlini başarmış, bütün dünyaya yayılmıştır.

Paravana olarak kullandıkları (hürriyet, müsavat uhuvvet) sadece insanları kandırmak için kullanılan bir yaldızdan ibarettir, onların uhuv-

veti, müsavatı, hürriyeti sadece kendileri için, masonluk tarikatına dahil olanlar içindir. Yalnız mason biraderlerinin menfaati hakimdir. Bu vaziyete göre ferdiyetçidirler. Kökü sadece Siyon ırkçılığına dayanır. Bu haliyle farmasonluk yahudi hesabına çalışan hümanist, kozmopolit bir teşkilâttır. Dünyanın pek çok yerlerinde açılan memleketimiz de dahil, Rotary ve Lions kulüpleri de mason cemiyetlerinin birer şubeleridir.

Daha önceki sayımda Türkiye'de kırkbeşbin kadar olan Yahudilerin son sayıları açıklanılmamış olmasına rağmen, bunların İsrael tabiyeti yerine Türk tabiyetini tercih ettiklerini söylemek yerinde olur.

Çünkü, Türkiye'de yıllar yılı politika hayatına ârız olan kısır çekişmeler ve işbaşına gelen dirayetsiz iktidarlar dünün eskisi işportacı Yahudisini bugün fabrikatör yahudi yapmıştır. Bunda fahiş fiyatla mal satmanın ve vergi konusunun hassasiyetle takip edilmemesi ile sömürü ortamının bütün dünya üzerindeki benzerlerinden çok daha rahat bulunmasını büyük rolü vardır.

Büyük Türk Hakanı Fatih Sultan Mehmet Han'ın zamanından beri süregelen bu rahatlık, bugün İsrael'de doğan çocukların bile Türk tâbiyetinde kalmalarıyla da kendisini göstermektedir.

Yahudilerin dünyadaki bariz vasıfları onları Türk ekonomisine de hâkim seviyeye getirmiştir. İstanbul piyasasının merkezini teşkil eden Marputçular, Tahtakale, Sultanhamam, Aşirefendi Caddesi ve Eminönü gibi yerlerde ticarî faaliyetlerde Yahudiler önde bulunmaktadırlar.

Yahudiler, sosyal ve ekonomik alanda ele ge-

çirdikleri bu fırsatı en iyi şekilde kullanılmamaktadırlar. Bu sebeple de kökleri enternasyonal mihraklarla bağlanan Masonlukla onun yan kuruluşları Lions ve Rotary Kulüplerinde Yahudiler, kilit mevkileri ele geçirmişlerdir.

İstanbul Ticaret Odası, İstanbul Sanayi Odası ve Ticaret Borsasında da, rakipsiz durumda bulunan Yahudilerin geniş nüfuzları vardır.

İmalâtçılık başbayilik toptancılık ve komisyonculuk şeklinde faaliyet gösteren bir takım iş kollarından başka; motor yedek parça, akü, pil, batarya, elektrik malzemesi ve cihazları, makina ve kâğıt gibi hayatî bir takım maddelerle dış ticaret Yahudilerin elindedir.

Bu öylesine bir zihniyettir ki, patiskanın üzerine matbaa mürekkebi dökülerek yapılan makinası şeridi bile Türkiye'deki sömürünün aynasıdır.

Yahudi kurnaz bir millettir, Türkiye'de kurulan pek çok yahudi firmasında ortaklar bir takım Türk adları ileri sürüldüğü gibi yeni doğan çocukların ekseriyetle Türk adları vermektedirler.

Türkiye'de; Amerika ve Hollanda adı altında faaliyet gösteren beynelmilel şirketler. Yahudililerin elindedir. Nitekim Amerikalı meşhur iş adamı Henri Ford, Yahudiler hakkında şunları söylüyordu.

«— Amerikan milleti kendi namına hariçte ticaret yapanların ekseriyetle Yahudi olduklarını görebilse hayrete düşerdi. Onlar Amerikalı isminin büyük kıymetini hakkıyla kavrayabilmişlerdir. Yabancı memleketlerde (Amerikan Ticaret Şirketi) ve buna benzer namlar altında görülen ticarethanelere girersek, ekseriya Amerika'da

pek az bulunmuş bir Yahudi ile karşılaşırız. Bazı yerlerde bu, Amerika'nın kazandığı şeref ve itibarı zedelemektedir. Otuz kırk ırka mensup insanlar Amerikalı ticaret usullerine sahte gözüyle bakılmasını hiç de hayret etmemelidir. Yahudi muvaffakiyetinin temeli ahlâksızlıkdır. Hiç bir kimse. Yahudi ticaret sisteminin vicdansız olduğunu Yahudi kadar bilemez.»

Yahudi, Türk tüccarını da Masonlarla büyük menfaat şebekesi kurmak suretiyle, ortak ticaret ve ithalâtta bulunmak, müşterek tesis kurmak ve kotalara nüfuz etmek, banka kredileri almak için paravana olarak kullanmaktadır.

Yahudi patronlar kuvvetlerini beynelmilel kuruluşlardan almakta ve Türkiye'nin sanayileşmesine karşı ciddi bir engel teşkil etmektedirler. Devlet kuruluşları dış ticaret ihtiyaçları bu sebeplerle Yahudilerden karşılanmak mecburiyetinde bırakılmakta, Türkiyedeki ekonomik buhranlarda Yahudinin etkisi çok büyük olmaktadır.

Türk Basınında büyük tirajlı gazeteler, «Siyon Protokolları»nda açıkça belirtildiği gibi, Yahudi Mason ilânlarıyla beslenerek «Beynelmilel Yahudi»nin emrinde çalışmaktadırlar.

J.G. Finder 1869 tarihinde Londra'da bastırdığı «Farmasonluk Tarih» isimli eserinde şöyle diyor: (148)

«Biz masonlar dinlerin soysuzluğuna inanıyoruz. Localarımız dinlerden nefret eden insanlar için en emin ve sağlam bir yerdir. Farmasonluk dinlerin takibatından kaçanlar için koruyucu bir sığınaktır.»

---

(248) J.G. Findel, Farmasonluk Tarihi, S. 70.

Fransız Büyük Locası şöyle diyor: (249)

«Din adamlarının dünya etrafında kurmuş oldukları mutlak hâkimiyetlerine nihayet vermek zamanı gelmiş ve geçmiştir. Gayemiz her şeyden evvel dinleri yok etmektir.»

Bu da bir başka görüş: (250)

«Büyük Fransız ihtilâlini hazırlayan mason mabetleri buna sırf mason prensiplerin itahakkuk ettirmek için yaptıkları hiç bir zaman unutulmayacaktır.»

Fransız Maşrık-ı Azâmının bildirisine devam edelim: (251)

«Bir zamanlar masonluğun ne dinle, ne de siyasetle meşgul olmadığı söyleniyordu. Acaba bu sahtekârlık mı idi? Zannetmem. Biz polis ve kanun tazyikinden dolayı asıl maksadımızı gizlemeğe mecburduk. Bütün içtimalarımızda yalnız siyasetle uğraşırız ve hatta yüksek siyasetle.» (252)

«Farmason olmayanlara bir biraderin farmason olduğunu bildirmek kat'iyen yasaktır.»

«Mevki iktidarda bulunan biraderlerin, daima ve mümkün olduğu idarî mevkilere masonların getirilmesine çalışması lâzımdır.»

Localar Kongresi 1894'de ise şöyle denilmiştir: (253)

«Din aleyhine mücadele dini devletten ayırdıktan sonra halledilecektir.»

Spor teşkilâtımız Masonların ve dönmelerin elindedir. Başarısızlık ve yolsuzlukları sabit olmuş bir Federasyon Başkanının hiçbir iktidar zamanında görevine son verilememiştir.

---

(249) Fransız Büyük Locası Bülteni, 1922, S. 198.

(250) Brüksel Beynelmilel Kongresi Bülteni, S. 124.

(251) Fransız Büyük Locası Bülteni, 18886, S. 45.

(252) A.g.e., 1894.

«OLİMPİYATLARIN ESASI MASONLUK MU-DUR?» başlığını ve «M. Sami Karayel» imzasını taşıyan makalede aynen şu satırlar geçmektedir: (254)

«— **Beynelmilel Spor Teşkilâtı ve Olimpiyadlar, Mason Teşkilâtıdır...**

Baron Pierre de Coubertin hazretleri yüksek dereceli bir Masondur.

Olimpiyad Merkez Komitesinin adamları ve idarecileri Masondur...

Mason olmayan, birader bulunmayan bir sporcu adamın, Olimpiyad Komitesini temsil hakkı yoktur.

...Acaba 1896'dan beri Masonluğun bu beynelmilel sporculuk teşkilâtı ve hareketi ne neticeler verdi?

Bence hiç!... Çünkü; vasıta çürüktür... gösteriş mahiyetindedir.»

MASONLUK KANUN DIŞIDIR

Türkiye'de Mason Locaları Atatürk devrinde 1936 yılında kapatılmış, İnönü devrinde 1948'de tekrar faaliyetlerine müsaade edilmiştir.

Cemiyetler Kanununda bir değişiklik yapılıp, Mason Localarının faaliyetlerine yeniden müsaade edildiği zaman Meclis'te Masonluğun gayesini izahı için bir soru önergesi verilmişti.

O zaman içişleri Bakanı olan Emin Erişirgil bu önerge üzerine yine o zamanki İstanbul Valisi rahmetli Dr. Lütfi Kırdar'a yazı ile müracaatla,

---

(253) Akasya Mason Neşriyatı, 1903 - 860.
(254) (BÜYÜK GAZETE) Mecmuası sayı: 33, sahife: 12, tarih: 1 Temmuz 1935.

bu gâyenin bizzat Masonlar tarafından açıklanmasını istemişti.

Profesör Mim. Kemal Öke, M. Hakkı Nalçacı, Muhip Kuran, Prof. Hazım Atıf Kuyucak ve Mecdi Akay'dan müteşekkil Türk Mason Derneği temsilcilerinin imzalarını taşıyan aşağıdaki mektubun İçişleri Bakanlığına iletilmesi, İstanbul Valisinden istenildi:

1 — Türk Mason Derneği Cemiyetler Kanununun onuncu maddesinde yazılı, merkezi yâni kökü dışarıda olan cemiyetlerden değildir. Tamamen bağımsız ve millî olan bir teşekküldür.

2 — Türk Mason Derneği, dünyada mevcut Mason teşekkülleriyle federe değildir. Herhangi bir teşekküle ne direktif verir, ne onlardan emir alır.

3 — Derneğimiz, milletimiz için ilmî, ahlâkî ve içtimaî gayeler takip eden bir teşekkül olması itibariyle bu konular içinde memleket için faydalı olduğu da şüphe ve tereddüt edilmeyeceği aşikârdır.

4 — Yüksek malumunuzdur ki, mânâsı üzerinde yanlış bir telâkkinin ifade olarak MASON kelimesi suitefehhüm ve tefsirlere yol açmış olduğunu teessürle görüyoruz. Halbuki MASON tabiri çalışkanlığın ve doğruluğun sembolü olarak dünyaca kullanılan bir kelimedir. Doktor, profesör, avukat gibi bir ünvandır.

Türkiye Mason Derneği her vakit ve lüzumunda memlekete hizmet ve sadakati teyit etmeyi millî bir vazife telâkki eder. Bu vesile ile saygılarımızı sunarız.

Halbuki Cumhuriyet tarihimizin hangi devresinde olursa olsun; Masan teşekkülü «gizli» bir cemiyettir.

Masonluğa «kabul» gizlidir, merasimleri, teşrifatları gizlidir «tekris» merasimleri, bir nevi «vaftiz» gibidir. Bu toplantılara «serbest»çe girilemez.

Dernekler Kanununa göre, 18 yaşını tamamlamış ve «medeni hakları kullanma ehliyeti»ne sahip olan herkes, bu kanuna göre kurulmuş derneklere girebildiği halde «Mason» derneğine giremez.

Yukarıda anlatılan duruma göre, Mason Derneği, kanunlara ters düşmektedir.

Türkiye Masonlarının gizli talimat ve kanunlarına göre merasimlerde, teşrifatlarda ve yeminlerde kullanılan kılıçlar, önlükler, matraklar, sütunlar da gösteriyor ki, bu derneklerde garip bir oyun oynanılmakta ve insanlar, bu tip sapıklıklarla aldatılmaktadırlar.

Yetkili makamların bu locaları denetleyip, denetlemediklerini, üye adlarının cemiyetler masasında mevcut bulunup, bulunmadığını bilmiyorum.

Kuş diline benzeyen şifreli lisanları, ile «Mason» teşkilâtının içerisinde birinci dereceden başlayıp otuz üçüncü dereceye kadar giden ünvanlar, yahudice dualar, hangi kanunun hangi maddesinde vardır?!

Türkiyedeki Mason Locaları; Meksika, Porto Riko, Brezilya, Şili, Kolombiya, Ekvator, Paraguay, Honduras, Arjantin Büyük Localarına kadar ilişkileri bulunduğu gibi, kullandıkları mason kanunları bakımından da İskoçya Büyük Locası'na bağlıdırlar. Hulâsa; dünya Yahudiliği'nin tesiri altındaki bütün Localarla çok sıkı bir işbirliği halindedirler.

MASONLUĞUN KÖKÜ DIŞARIDADIR

İngiltere Büyük Locasından Türkiye Büyük Locasına klişesini gördüğünüz mektup gelmişti. Mektupta şöyle deniliyordu: (255)

«İngiltere Büyük Locası Büyük Kâtibinden Türkiye Büyük Locası Büyük Kâtibine gelen levha (Tercüme).

11 Eylül 1970

Muhterem Büyük Kâtip Kardeşim;

Ekli belgeleriyle birlikte 9 Mart ve 2 Haziran 1970 tarihli mektuplarınıza atıf yaparak, Büyük Locanıza ve özellikle onun menşeine ilişkin tamamlayıcı bilgiler Harici Münasebetler Komitemizin ve Genel İşlemler Kurulunun dikkatli incelemelerinden ve bunların sonuçlandırılmaları olumlu bulunduktan sonra Büyük Locamıza arzedilmiş olup, şimdi İngiltere Birleşik Büyük Locası'nın 9 Eylül 1970 tarihli üç aylık toplantısında Türkiye Büyük Locasının tanınmasının oybirliği ile kabul edildiğini bildirmekle memnuniyetimi bildirir ve bu vesile ile iki jüridiksiyon arasında kurulan dostane münasebetlern sürekli olmasını ümit ettiğimi beyan ederim.

Temsilciler teatisi üzerinde sizinle tekrar temasa geleceğim.

Samimi ve kardeşçe selâmlarımla.

Büyük Kâtip.

Şimdi soruyoruz:

Masonluğun kökü içerde mi, dışarıda mı?

Arif olan anlar!

---

(255) Mimar Sinan Dergisi: Sayı 10.

Ama arif nerede?...

Büyük Mevlâna şöyle der:

«— Sen, hakikat olduğuna inandığın sesi yükselt... Kulaklar tıkalı olsa da, hakikat kaybolmaz, maveralarda dolaşır ve dinleyecek ârif bulduğu zaman onun gönlünü aydınlatır. Sana diş gösterenler o zaman, senin gibi iskelet olacaklardır amma, onlar gerçeklere diş gösterirken, sen hakikatin muzaffer tebessümü içinde pervâz edersin. Yeter ki, ebedi ve ölümsüz olan DOĞRU'yu konuşasın...»

Oysa ki, doğruyu konuşmak «açık söylemek»le olur. Masonluk ise, açık değil «gizli»dir.

Hirâm Usta'nın kurduğu düzenin 1400 - 1717 tarihleri arasında teşkilâtlanmış olduğunu gösteren belgeler vardır.

24 Haziran 1717 tarihi ise, Londra'da toplanan dört Mason Locasının merkezî bir idare altında toplanarak, İngiltere Büyük Locasını kurdukları tarihi gösterir.

Masonluğu, Kısas-ı Enbiya'yı eleştirerek beğendikleri peygamberlere atfedenlerden; Mısır, İran, Yunan ve Roma esrarına bağlayanlara kadar pek çok kişi ona ilmi bir hüviyet vermek istemiş ve bir takım garip rümuz ve işaretlerin mukayese ve benzerliklerini anlatmışlardır.

Mason, lûgat mânâsında «inşaat yapan kimse» demektir. Masonluğun fikri yapısındaki «İnsaniyet mâbedi inşa etmek» gâyesi buradan gelmektedir.

O zamanki mesleki inşaat grupları arasında ortaya çıkan «masonluk» önceleri yahut orta çağ'

da inşaat yapmaya müsait kilise çevrelerinde faaliyet gösterirken, bir gün geldi; «Beynelmilel Yahudi»nin cihan hâkimiyeti idealinin pençesine düştü ve onun maşası oldu.

Türkiye'de İkinci Meşrutiyet'in ilânından sonra kurulan Mason localarının en kıdemlisi, Muhbiban-ı Hürriyet yahut «Hürriyet Dostları» Locasıdır. Bu Loca'nın ilk kurucuları; Dr. Mehmet Ali, İttihat ve Terakki'nin, daha sonra da Fırka-i İbad yahut Demokrat Parti'nin ilk kurucularından meşhur Doktor İbrahim Temo, sonraları Hariciye Nazırı olan Ahmet Nesimi, Rauf Paşa zade Sadık, Osman Saip, Jok Kalderon ve Herkül Diyamandopulo idiler.

Bu Locayı sonraları, Maliye Nazırı Cavit Bey'in Meşrutiyet, Prens Aziz Hasan'ın Vatan, Reşit Beyin Vefa, Doktor Suhami'nin Şark Locaları tâkip etti.

Mevcut vesikalara göre, Osmanlı İmparatorluğuna Üçüncü Ahmet (1703 - 1730) zamanında çengel atmaya başlayan Masonlar, bu ilgiyi Üçüncü Selim (1787-1870) zamanında geliştirmiş ve Kırım Harbi (1854 - 1856) sırasında da devletin idaresini ele geçirmişlerdir.

Osmanlı Masonları'nın İngiliz Locasına bağlı bulunmaları, İngilizlerin tarihimizde Türk devletini yıkmak için çevirdikleri iğrenç entrikaların ana sebebi olmuştur.

Masonların Türkiyedeki Büyük Locası, bugün de kökü dışarıya bağlı bir «beynelmilel!» hüviyet içerisinde, «dünya kardeşliği» maskesi altında büyük sanayici ve iş adamlarından, devlet adamlarına kadar «Türkiyenin meseleleri» ile ilgili temaslar kurarak Türkiye'nin kaderine tesir etmek-

tedir. «İş adamlarının Amerika'daki vs. temasları, Ecevit'in Kuşadasında katıldığı Bilderberg toplantısı gibi...»

Masonların «Beynelmilel» mihraklara bağlılıkları belgelerle isbatı mümkün olan gerçektir.

Türkiyede konular kökleri dışarıda olan cemiyetlerin faaliyetlerini yasakladığı halde, Türkiye' deki masonlar, faaliyetlerini büyük bir rahatlıkla yürütmektedirler.

1923 Maşriki-Azam Konventi sayı: 37'de bu gerçek şu ifadelerle anlaşılmaktadır:

«Bu sene biz Türkiye Maşrik-i Azam Locası, Panama Büyük Locası, Honduras ve Polonya Büyük Localarıyla teminat teati ettik. Böylece 59 Büyük Mason teşekkülüyle irtibat kurduk...»

TÜRKİYE'DE MASON LOCALARI ATATÜRK TARAFINDAN KAPATILMIŞTIR

Masonlar, bâzân «Atatürk»ün Mason locaları'nı kapatmadığını iddia ediyorlar.

Mason locaları, 13 Ekim 1937 günü, Atatürk' ün emri ve devrin İçişleri Bakanı'nın tâlimatı ile polis tarafından kapatılmıştır (256):

İstanbul, Bursa, Ankara, İzmir, Edirne, Muğla, Gaziantep ve diğer şehirlerdeki şubelerinin kapatılıp, emlâkine hükümetçe el konulmasına sebep olarak, kökünün dışarıda oluşu gösterilmiştir.

Atatürk, 10 Ekim 1937 günü Çankaya köşkün' de masonlar'ın Maşrik-i Âzam'ı M. Kemal Öke'ye;

---

(256) Cumhuriyet Gazetesi, 14.10.1937.

«— Mason cemiyetinin faaliyetlerini, inkılâplarına muarız gördüğüm için, kapatılmasını elzem buldum. Bu dakikadan itibâren, bu cemiyeti ölmüş biliniz ve bir daha diriltmeye teşebbüs etmeyiniz.» demişti. (257)

Türkiye'de Mason locaları; İkinci Dünya Savaşı sonrası, müteveffa İngiltere Kralı 6. cı George'un direktifi ile, zamanın cumhurbaşkanı İnönü'nün muvafakatı ile yeniden açılmış ve zamanla; siyâsî teşekküller, devlet kademeleri ve basın -yayın organlarında hâki- güç hâline gelmişler, bugün de faaliyetlerini, daha hızlı ve plânlı şekilde sürdürmektedirler.

SİYONİST CEPHE

«Cephe savaşta kurulur» diyerek sinir krizleri geçirenlerin, bu cephenin «Türk düşmanları»na karşı kurulduğunu bilmemelerine imkân var mıdır?

İster «Milliyetçi Cephe», ister «Milliyetçi Partiler İttifakı», isterse «Milliyetçi hükümet» veya «Milliyetçi iktidar» olsun; bu hükümet işbaşına geldiği tarihten itibaren, «Türk»ün millî menfaatlerine ters düşen faktörlerle, tatbikatı bozmak değiştirmek zorundadır.

Bu konular arasında birisinin eski iktidarlar için bağışlanacak bir yönü yoktur. Bugün Devlete ait kuruluşlardan, dışarıdan makina ve aksamı, veya ham madde getirmek mecburiyetinde kalanların tamamına yakını, Yahudi ve Mason

(257) Atatürk ve Masonluk, Yedi Gün Dergisi, 27.12.1938.

ithalâtçıların kurdukları firmalarla anlaşmaktadırlr.

Millî bünyemiz evvelâ; Komünizm'den, sonra da Yahudi - Mason - dönme'den ibaret bulunan Siyonist üçlüsünden kurtarmak lâzımdır.

Acacia isimli Mason dergisi şunları yazıyordu: (258)

«Yahudisiz hiç bir Mason locası yoktur. Yahudi havralarında hiç bir mezhep mevcut değildir. Orada Masonlarda olduğu gibi, yalnız semboller vardır. İşte bunlardan dolayıdır ki, İsrael mabedi bizim tabiî müttefikimizdir. Ve bu sebepledir ki Masonlar arasında büyük miktarda Yahudiler bulunmaktadır.»

Archive İsraelite'de de bu şu ilgi çekici izahat vardır: (228) (259)

«Yahudiler gayet iyi anladılar ki, dini mahvetmek için en iyi vasıta masonluktur. Mason tarihi de tıpkı Yahudilerinki gibi dünyanın kuruluşuna dayanan beşbin küsur senelik mevcudiyete bağlıdır. Bunların sembolleri altı köşeli David'in yıldızı olduğu gibi, kendileri de Salamon mabedini vücuda getirenlerin mânevî evlâtları sayılırlar. Diğer din ve milletlerin âkidelerini tezyif ve tahrif eden Masonluk, Yahudiliğin üstünlük ve başarısına yol açmaktadır.»

Bir İngiliz edibi de:

«Mason eğer doğuşta bir Yahudi değilse muhakkak ki sun'i Yahudidir» der.

Holzinger isimli Viyanalı bir Mahkeme Başkanı da, bunu alaylı bir şekilde şöyle ifade etmiştir:

---

(258) 1908, sayı: 62.
(259) 12 Mart 1904.

«Viyana'da yüz Mason arasında, ikiyüz Yahudi vardır.»

B'nei Brit (260) üyesi Güstav Karpeles 1902'deki bir yazısında şöyle diyordu:

«Masonluğa dair yapılan tetkikattan anlaşılıyor ki, her Mason locasında; aynı zamanda gizli Yahudi teşkilâtına mensup, mutlaka birkaç faal ve nüfuz sahibi Yahudi vardır. Bunların vazifesi muhtelif locaların çalışmalarını birleştirmek ve bunların gidişat ve istikametlerini Yahudilerin umumî gayelerine göre tanzim etmektir.»

Alyans İsraelit'in başı olan meşhur Fransız siyaset adamı ve çok nüfuzlu bir Mason olan Adolf İzak Bremme 1860'taki açış konuşmasında şöyle diyordu:

«Bizim meydana getirmek istediğimiz birlik, Fransız, İngiliz İsviçre veya Alman birliği değildir. Yahudidir ve beynelmileldir. Yahudi ideali, dünyaya hâkim olmalıdır.

Yapmak istediğimiz iş, büyük ve mukaddes bir dâvâdır. Başarısı muhakkaktır. Mukaddes kitaplarımızın müjdeleri tahakkuk edecektir. Her fırsattan faydalanmamız gerekmektedir. Hiç bir şeyden korkumuz yoktur. Bütün dünyanın servetinin İsrael oğullarına mülk olacağı gün uzak değildir.

Masadok Locasından Viyanalı Haham Z. P. Chajes 1922'de şunları söylüyordu:

«Dünyada hiç şeyden korkmayan ve mağlûp olmasına imkân olmayan bir emperyalizm varsa

---

(260) B'nei Brith Cemiyeti; merkezi Paris'te olan Alliance Üniversalle İsraelites gibi, merkezi New York'ta bulunan güçlü bir kuruluştur.

o da bizim saltanatımızdır. Hiç bir muhalefetle karşılaşmadan, adım adım hedefimize doğru ilerliyoruz.»

Yahudilerin dünya ekonomisine ve siyasetine hâkim olmaları konusunda ciltlerle yazı yazmak mümkündür.

Dünün eskici Yahudisini, İsportacı Yahudisini, milyonerler milyoneri, fabrikatörler yaptık. İsrael Devleti, çoğu Türkiye'den kaçırılan paralarla kurulmuştur. İstanbul'un en güzel yerlerinde en iyi geçim şartları içerisinde yaşayan bu azınlık, devletten gelir vergisi, sigorta primi kaçırır ve bunu gören fakir fukaranın gönlünde komünizmi dâvet eder.

Milliyetçi bir iktidar bu konuda titiz davranmak zorundadır.

İTHALÂTÇI YAHUDİLER

Türkiye'deki ithalâtçı firmaların büyük bir ekseriyet Yahudi ve gayrimüslimlere ait firmalar dır. Bunun sebebi, bütün dünya ticaretindeki «Yahudi hâkimiyeti» nin yanı sıra, bu işin «lisan bilme» ihtisasına bağlı bulunmasıdır.

Türkiye'de ne kadar kamu kuruluşu varsa, bunların tamamına yakını, bu tarzdaki firmalar vasıtasıyla ham madde, makina vesaire gibi ithalâtını yapar. Ve bu şahıslara her yıl milyonlarca lira kazandırır.

Bu firmaların çalışma tarzları hakkında da muhterem okuyucularımıza biraz daha geniş bilgi verelim:

Bu konuda çalışan bir firmanın aracı olacağı

konuyu tanımasına lüzum yoktur. Meselâ; diyelim ki, Karabük Demir Çelik Fabrikaları'na «amyant» lâzım olsun. Dış ticaret mümessilliği ile iştigal eden uyanık bir firma bu isteği herhangi bir ticaret gazetesinde, yahut da «Resmî Gazete»de okuduğu an, elindeki «malbilgisi» kitaplarından, ansiklopedilerden «amyant»ın ne olduğunu ve dünyanın neresinde çıktığını araştırarak ön bilgileri elde eder. Sonra, ilgili hükümetin (meselâ Meksika) Konsolosluğuna müracaatla Ticaret Ateşeliğinden Meksika'daki «amyant» ticareti yapan firmaların isim ve adreslerini ister. Ve bu firmalara derhal müracaatta bulunarak, beynelmilel standartlara göre, ne cins ve ne miktarda «amyant»ı, ne kadar zamanda ve kaça satabileceklerini sorar. Genel bilgileri alıcıya iletir. Talebi Meksika'ya yazar ve bir «proforma fatura» getirir. Bunu alıcıya gönderir ve aradan çekilir işi takip etmeye lüzum yoktur. Mal geldiğinde ticaret gazeteleri yazar. Merkez Bankası bloke ettiği «dış ticaret komisyonu»nu dekonte eder.

İşte bu iş için devlete ait kuruluşların her yıl milyonlarca lirası, sıkıştığı zaman «Ben Türk değilim» diyecek olan birtakım şahıslara gitmektedir.

«Bu, bir sömürü»dür ve sömürülerin de en büyüğüdür ki solcular Masonları incitmemek için bunun sözünü etmek istemezler.

Bugün Türkiye'de pek çok Türk firması, ham madde temin etmek için, yüksek ücretlerle Yahudileri vazifelendirmektedirler. Yahudiyi işten çıkarmaya teşebbüs eden firma, maalesef bu işten zarar görür. Türk kendi işine sahip olmadıkça, bu eziklik bitmez.

«Siyonizmin yan kuruluşlarından birisi de «Bilderberger»dir. Bu ismin Türkiye'de tanınması, Bülent Ecevit'in bu teşkilâtın «Kuşadası»nda yaptığı toplantıya katılması dolayısiyledir.

Cevat Rifat Atilhan, bu olaydan on yıl kadar önce neşrettiği «Dünya İhtilâlcileri — İSRAIL» isimli kitabında bu teşkilâtla ilgili şu bilgileri vermektedir: (261)

«Müstakil ve milliyetçi İrlânda'nın Dublin şehrinde intişar eden «Newa Nationalist» isimli dergi Ocak 1964 sayısında A.C.E. adlı bir İspanyol dergisine atfen verdiği bir haberde «Yahudi hülyası»nı tahakkuk ettirmek için Birleşik Amerika'da muazzam bir nüfuza sahip olan gizli ve mücrim bir farmason teşkilâtı hakkında şu beyanda bulunmaktadır:

Bu teşkilâtın adı Bilderberger'dir. Bu teşkilât mücrim bir farmason teşkilâtı olan B'nei Brith'e benzemektedir. Bilderger'ler saf Yahudi kanı taşımakta olup, Yahudilik dünya dahilinde çok zaman Aşkenazim'lerden (Doğu Yahudisi demektir) müteşekkildir. Bundan başka bu teşkilâtta, aşağıda isimlerini sayacağımız şahıslardan büyük bir kısmı, anaları Yahudi olan kimlerdir. Yahudi şeriatına göre, annesi Yahudi olan bir kimse tamamen Yahudi sayılmaktadır. 33 dereceli Mason Roosewelt gibi...

---

(261) C.R. Atilhan. Dünya İhtilâlcileri, S. 303.
Yahudilerin Dünya Tahakkümü ve Perde Arkasındaki Adamlar.

Bilderberger Teşkilâtı, B'nei Brith ve diğer mücrim Yahudi teşkilâtları ile sıkı bir şekilde işbirliği yapmaktadırlar...»

Adları verilenler arasında Ecevit'in, bursundan istifade ederek Amerika'ya gittiği Yahudi «Rockefeller» ile hocası meşhur Yahudi Hennry Kissinger de bulunmaktadırlar.

Jacques Bordıot, «Gizli Bir El İdare Ediyor» isimli eserinde (262) bize daha kuvvetli bilgiler veriyor:

«Bilderberg Group teşkili, Polonyalı, tuhaf bir Yahudi, Joseph Retinger (Doğumu 1887 veya 1888, ölümü 1960), tarafından tasarlanmıştır. Kendisi İsveç Farmasonluğunun yüksek derecelilerindendi.

«Retinger, Masters of Wisdom (Hikmet Üstadları)'un 'İlluministe' ve 'Synarchique' Masonluğundan, Amerikan Council on Foreign Relations (C.F.R.)'nın müessesesi ve beynelakvam Yüksek Maliyece «maniqule» etmek (âlet gibi kullanmak) üzere nezdine verildiği Reisicumhur Thomas Wilson'ın sıkı-fıkı müsâviri meşhur Albay Edward Mandell House ile münasebettar idi.

«Cenevre'de Retinger tarafından kurulmuş Centre de Culture Europeenne (Avrupa Kültür Merkezi)'in beşinci 'Bulletin'i 1960 - 1961)nde şunlar kaydedilmiş:

Onsuz, ne Ligue Europeenne de Cooperation Economique (Avrupa İktisadî işbirliği Teşekkülü) ne Mouvement Europeen, (Avrupacı Hareket) ve ne de bizim Centre de Culture Europeenne, hiç bir

---

(262) Jacques Bardiot, Gizli Bir El İdare Ediyor (Une Main Cachees Oirige).

zaman dünyaya gelemezdi. La Haye'deki Congrees de l'Europe (Avrupa Mü'temeri) onun eseri oldu. Ve Conseil de l'Europe (Avrupa Hey'eti), bunun neticesinde ortaya çıktı. Daha yakın zamanda ise, Bilderberg Group'u tasarlıyan ve meydana koyan yine o oldu.

Bilderberger Gouroupe, bize meşhur Disraeli (1804-1991)'in şu sözünü hatırlatıyor:

«Dünya, nazar-ı dikkatlerini perde arkalarına atfetmiyenlerin zannettiklerinden tamamen başka şahıslarca idare ediliyor.»

«Böylece Mayıs 1954'te, Oosterbeek (Hollanda) de Bilderberg Oteli (Grup'un ismi buradan geliyor) nin salonlarından Prens Bernhard, siyasî muhitlerden, beynelmilel teşekküllerden, yüksek maliyeden, devletlerüstü kavmiyelerde, hepsi de büyük servetli yüz kadar şahsiyeti Bilderberger Gouroup tesisini kararlaştırmak için bir araya geldi.

«Küme, her sene çeşitli sır vermez mahallerde toplanır. Toplantılarda birçok gazetecinin hazır bulunmasına rağmen müzakereler ve alınan kararlar titizlikle gizli tutulur. Hiçbir zabıt tanzim edilmez.» (263)

BU OYUN ÖRTÜSÜZ OYNANMALI

Masonluk, Tevrat ve Yahudi an'aneleri üzerine kurulmuş, milliyet ve millî birlik duygusu ile hiç bir ilgisi bulunmayan ve tarikate benzeyen bir kuruluştur.

---

(263) «Lectures Françaises» juin 1974, Nu 206 p. 23.

Masonluğun bâtıl ve geri bir tarikat olduğuna dair pek çok kitap yazılmıştır.

Yahudi an'aneleri ve hurafeleri Masonluğun esasını teşkil eder. Muharref Tevrat'ta yazılı olan Süleyman Mâbedi» hikâyelerinden ve «Hiram» efsanesinden başlayan masonluk, bünyesinde bu ruhu ve bu esrarı sürdürür gider.

Masonlar, Masonluğu tarikatten de ötede gizli bir din olarak kabul ederler.

3'üncü dereceli Mason Masrık-ı Azam Suhami Kardeş, şöyle diyor: (264)

«Şimdi anlayacağımız bir nokta; Masonluk bir mezhep mi, değil mi? Evet Masonluk bir dindir.»

Masonluğa girişteki «Tekris» Masonluğun «Vaftiz» inden başka bir şey değildir. (265)

Bu merasim, tarikat sahibi manastır ve tekkelerde, hattâ vahşi kabilelerde görülen merasimlere benzer.

Bilindiği gibi, tekke ve tarikatlerde Hak ve mârifet yolunda muhip olmak, çile doldurmak, dervişliğe, sonra da halife ve şeyhliğe geçiş gibi bâzılarındaki gizlilik Cumhuriyet Hükümetine Tekkeleri kapattırırken «dünya kardeşliği» maksadıyla, din bağlarını yıkmaya uğraşan ve beynelmilel Yahudi uşaklarıyla, sermayesinin Türkiye'deki sömürüsünü hızlandırmak ve Yahudinin cihan hâkimiyeti efsanesini daha sağlam temellere oturtmak gâyesi artık iyice anlaşılmış bulunan «Mason Locaları»nın açık bulunmasını vatanseverlik, milliyetçilik ve millî birlik gibi duygularla

---

(264) «Gizli Üstad» isimli kitabından.
(265) Ahdiatik mülük fasıl IV - Bab: 7.

bağdaştırmaya imkân yoktur. (266)

Bu satırların yazarı da ispatına her an hazır bulunduğu ve Gençlik ve Spor Bakanı Ali Şevki Erek'in önünde otuzbeş dakika konuşarak ve sözlerini banda kaydederek, böyle bir Loca'nın sebep olduğu korkunç haksızlığa uğramış ve «Sorumluyuz, sorumluluğumuzu idrak ediyoruz. Tetkik edilecek, gereken yapılacaktır» diyen ve yazarın ilk bakışta gözüne «genç bir milliyetçi» gibi görünen Erek'in, Türkiye'nin bütün meselelerinin temelinde yatan «Yahudi Meselesi» üzerine tabiî ki kendi branşında eğileceği günü, küçük bir ümitle bekledi durdu, fakat o gün hiç gelmedi.

Sırası gelmişken, şurasını bilhassa belirtmek lâzımdır. Önceki Gençlik ve Spor Bakanı (halkçıyım) diye iş başına gelmiş olanlardan biri de yâni CHP'li Muslihiddin Yılmaz Mete idi.

İstanbul'da ilk basın toplantısı yaptığı gün, sabahın saat 10'unda bir Mason Kulübü'nde viskisini yudumluyordu.

Hangi ideolojik maksatla olursa, olsun; «dünya kardeşliği» fikri ortaya atanların Bilderbergerlerin «dünya devleti» (tabiî ki Yahudinin cihan hâkimiyeti) kurmak için yaptıklarının şu gizli çalışmaları bilmekle mümkündür:

«Beynelmilel malî mes'eleler.

Hicret hürriyeti (Herhalde Sovyet Yahudileri ile alâkası olsa gerek).

Malların gümrük mâniası olmaksızın serbestçe tedavülü.

---

(266) Bütün gizli talimatlara göre Türkiye'deki Masonluk içyüzü ve sıraları, M. Raif Ogan.

Beynelmilel iktisadî birlik.

Kavmî orduların ilgası ile bir beynelakvam polis kuvvetinin teşkili.

Bir beynelakvam parlemento tesisi.

Devletlerin hükümranlığının tahdidi, bunun Müttehid Kavimler Teşkilâtı (ONU)'na veya başka bir «Kavimlerüstü Hükümet»e devri.»

Bilderberger teşkilâtı, iyice incelenildiği zaman görülecektir ki, bu gayeyi gerçekleştirmek isteyenlerin başında; Fransa ve İngiltere'nin Rothshild'leri, Rus ihtilâlini finanse eden «Kuhn Lieu and Co.» İngiliz ve Alman Warboorg'ları. Otto Wolf'lar, Rockefeller, vs ön plânda bulunmaktadır.

Yâni Bilderberger'le:

1) Yahudilik (Yahudi fikri, Yahudi menşeli olması ve hep Yahudi nüfuzu altında bulunması).

2) «Mondialisme» (tek Dünya Devleti taraftarlığı) fikrinden ileri gelen Avrupacılık (Yahudi Avrupa Birleşik Devletleri inancı)nı gerçekleştirmenin peşindedirler.

Bilderberger'in mayıs 1973 toplantısı İsviç'te yapıldı. İştirakçilere ev sahipliği yapan, toplantının tertibcisi, İsveç'i avucunda tutan adam yani Yahudi yüksek maliyeci Marcus Wallenberg idi.

19-22 Nisan 1974 günlerinin toplantısı, Fransa'nın Megeve şehri yakınlarında bir şatoda aktedildi. Ev sahipleri ise Elie de Rothschiled ile Edmond de Rothschiled (Avrupa'nın taçsız kralı) idiler. Toplantıya çeşitli memleketlerden yüzyirmi kodaman iştirak etti. Müzakere edilen meseleler arasında, «Atlantik âlemi için perspektifler» de vardı.

Bilderbergerin 1975 toplantısı, Çeşme (İzmir)'

de Altın Yunus Oteli'nde yapıldı. Bu otel, İzmir'de çıkan «Ekspres» gazetesinin sahibine aittir. Toplantıda ev sahipliğini ve tertipleyiciliği, İzmir'in zengin sermayedarlarından Selâhaddin Beyazıt bey yapmıştır. Toplantı, 25 Nisan günü başlayıp 27 Nisanda sona erdi. Joseph Luns'un ifadesine göre, yüzden fazla şahsiyet toplantıya icabet etmiştir. (267)

İzmir'in mahallî gazetesi «Yeni Asır» da Bilderberglilerin gelişini şu şekilde veriyordu:

«İzmir, İzmir olalı, bu kadar çok ünlü kişiyi bir arada görmedi. Çiğli Havaalanı'na birbirli ardı sıra inen uçaklardan, dünyayı yöneten adamlar çıktı. Dünya politikasında söz sahibi ünlü siyaset adamları, tek kelime ile bir ülkenin ekonomisini allak bullak edebilecek kadar varlıklı bankerler, sanayiciler, ünleri dünya çapında san'atçılar, milyonlarca işçinin üye olduğu sendikaların başkanları, ülkelerini ekonomik yönden başdöndürücü bir hızla yükselten büyük maliyeciler... Kısacası, geçtiğimiz yıl kendi alanlarında sivrilen ve dünya çapında ün sağlıyan yüzyirmi «meşhur adam' İzmir'de buluştu.» (268)

Yahudi-Mason ilânlarıyla beslenen «Milliyet Gazetesi» de devletlerin artık parlamentolarda değil, kulislerden idare edildiğini belirten şu ilginç haberi vermişti: (269)

«Bilderberg Konferansı, dün Çeşme'deki Altın Yunus Oteli'nde, yüze yakın ünlü devlet adamı, diplomat milyardar iş adamı, yazar ve aydı-

---

(267) Ekspres, 23 Nisan 1975, S. 3.

(268) Yeni Asır, 25 Nisan 1975, S. 1.

nın katılmasıyla kapalı kapıların ardında ve çok sıkı güvenlik tedbirleri altında başlamıştır».

Yahudi, Emil RATHENAU (1838-1915)'de şöyle der:

«Birbirlerini tanıyan ve hedeflerini kendi etraflarından seçen üç yüz kişi, Avrupa kıt'asının mukadderatını tâyin etmektedir.»

NATO Genel Sekreteri Yahudi Luns, Dünya Bankası'nın en büyük hissesine sahip Amerikan Manhattan Bankası Yönetim Kurulu Başkanı, ABD Cumhurbaşkanı Yardımcısının kardeşi meşhur Yahudi banker David Rockefeller, Amerikalı parlamenter Prichard, toplantı sonrası soluğu Ankara'da aldılar.

Bu toplantıya Türkiye'den de Çağlayangil, Kâmran İnan, Hasan Esat Işık, Fevzioğlu ve Ecevit katılmıştı.

Toplantıdan sonra Ecevit, hiç kimseye (!) sır vermedi. Hatta CHP'lilere; «Fazla ısrar etmeyin, Partiden istifa ederim.» tehdidini bile savurdu.

TELEVİZYONDAKİ YAHUDİ

Amerika Dışişleri Bakanı Hanry Kissinger, «Üçüncü Dünya» adı altında yeni bir kuvvet bloku kurulmasına karşı çıkacağını söylemişti.

Evvelâ; Kissinger bir yahudidir, sonra masondur, dolayısiyle beynelminel sermayenin adamıdır. Siyonizmin önde gelen adamlarındandır. «Millî» bir devlet anlayışına sahip olamayan, her şeyden önce «millet» vasıflarının bulunmadığı Amerika'da, iç ve dış politikanın yüz karasıdır.

Kissinger, bizim(!) Ecevit'in de hocasıdır. Kissinger için dünya üzerinde Yahudilerin menfaatleri, Amerika'nın menfaatlerinden önde gelir.

Beynelmilel Yahudi; dünyanın bir çok yerinde olduğu gibi, Amerika'da bankaları, büyük ithalât ve ihracat firmaları, şirketleri, silâh fabrikalarını, ve devlet mekanizmasının önemli mevkilerini ele geçirmiş ve siyonizmin hedeflerini gerçekleştirmek için faaliyet göstermektedir.

Nitekim Birleşmiş Milletler Teşkilâtında da en önemli mevkileri işgal eden Yahudiler, Genel Kurul'un «Siyonizm» i «ırkçılık» saymasını engelleyemediler.

Siyonizm, geniş anlamı ile, Arz Mev'ud, yâni Filistin dışındaki bütün Yahudileri yine orada toplamak ve sonra da Süleyman Mâbedini Siyon dağı üzerinde yeniden inşa etmek ideali şeklinde tarif edilir

Muharref Tevrat'a göre de kurulması istenilen Yahudi Devletinin hudutları «Nil'den Fırat'a kadar» dır. Bunu temin etmek, dünya ekonomisini ellerinde bulundurmak için, dünya üzerinde ihtilâller, sabotajlar ve cinayetler ile rüşvet alıp, bozgunculuk yaparak, cemiyetleri bozmak ve yıpratmak için her çâreye baş vururlar.

Her locasında bir Yahudinin bulunduğu ve oraya dahil olmak için de bir Yahudinin rızasına ihtiyaç olan beynelmilel Masonluk, Yahudinin bir Siyonizm'in oyunundan başka bir şey değildir.

Ve Ecevit'in desteğindeki İsmail Cem Televizyonu artıkları, Yalçıntaş döneminde yeni ekran-

lara getirdikleri «İnsanlığın Yücelmesi» isimli programda bakınız nasıl Yahudi propagandası yapıyorlardı :

«Vaadedilmiş bir toprak, yeni bir yaşam yok bunun sonunnda... Yakub'un yaptığı gibi... Yeşua, İsrail Kavmini vaadedilmiş toprağa götürürken... BENİM GİBİ TEVRAT'LA BÜYÜTÜLEN HER Kİ-ŞİNİN aklına Eriha'dan ayrılmadan önce, iki soru geliyor. Yeşua gerçekten kenti tahrip etti mi, ve surlar parçalanıp yerle bir oldu mu? İnsanlığı tâ buralara kadar getiren ve bu kente, yaşayan bir efsane havası veren bu iki soru. İlk sorunun cevabı kolay. Evet, İsrail kavimleri Mezopotamya'ya girmek için savaşıyorlardı. Anadolu'nun güney sınırını çizen dağlardan Batıda Akdeniz'e, aşağıda Basra Körfezine uzanan bu bölgeye girebilmek için İsrail kavimlerinin Eriha'yı ellerine geçirmeleri gerekiyordu. M.Ö. 1400 yılında kenti aldılar... Yeşua, Eria'yı ele geçirirken... Puskaşi (bir nevi cirit oyunu) bir savaş oyunudur. Havayı gerginleştiren binicilerin savaşır gibi hareketleridir. FETİH KÜLTÜRÜNÜN ÇILGINLIĞINI İFADE EDER...»

Koskoca Malazgirt zaferimizi unutan TRT Televizyonu, Türk milletine, gerektiğinde Yahudilik propagandası yapıyor... Türk Milletine, Yahudi kültürünü sevdirmeye çalışıyordu.

Türk çocuğu, kendi dinini doğru dürüst bilmezken, Tevrattan âyetler öğrenecek.

Uzun süreden beri TRT'de bir sürü densiz program yetişmiyormuş gibi bir de «Yahudi» propagandası yapılıyor.

BİR OLAY VE AÇIKLAMASI

İstanbul Haliç Rotary Kulübü, «Haliç Öyküsü» isimli bir yazı yarışması açmıştı. Bu kimselerin; «Haliç için ne yapılacaksa, biz yaparız.» dediklerini öğrendim. «Ben araştırma yaparken, bakış ufuklarıma başkalarının hayal dünyaları bile yetişemez» diyerek, bana ters düşmekle birlikte bu yarışmaya katıldım. İlim adamlarından kurulu jüri, son derece dürüst hareket ederek, beni birinci ilân etti. Bu kulübün mennsupları, şahsıma çok büyük bir saygı gösterdiler.

Bazılarına göre, beni kazanmak için kazandırılmıştım. Halbuki, ben, daha önceleri, bir Mason locasından, bir daha kendilerine sataşmamam ve karşılığında, her istediğimi elde etmem şartı ile üç defa üyelik teklifi almıştım.

Madde değil, mânâ adamıyım. Türk milliyetçisiyim. Satın alınmam. İnançlarımı değiştirmem. Bu kuruluştan üyelik teklifi almadım. Bir başkası ise, konferans vermemi teklif etti. Eğer bu konferans veya konferanslar, «Milliyetçilik ve Masonluk» gibi konuları ihtiva edecek ise, belki de bunda bile bir mahzur görmeyebilirim. Bunu zaman gösterecektir.

GİZLİ DEVLET

Bir defa daha belirtelim :

Masonluk, birbirlerine gizli yeminlerle bağlı bir takım kişilenrin meydana getirdiği topluluktur.

Masonluğun her memlekette kullanılan aynı tip arması vardır. Bu armada altı köşeli Yahudi yıldızı mevcuttur.

Kral Salamon (Süleyman), Benî - İsrail tahtına geçtikten sonra, ülkesini Mısır'dan Fırat Vadisine kadar genişletti ve Tir (Finike) hükümdarı Hiram'dan, şöhreti civar memleketlere yayılan mimar ve heykeltraş Hiram Api'yi, zengin hazinesini, uğruna tahsis ettiği muhteşem mâbedi için istedi. Hükümdar Hiram, adaşı mimar ve heykeltraş Hiram'ı Kudüs'e gönderdi. Hiram Api, serbest çalışabilmek için bazı şartlar ileri sürdü. Ve birlikte çalışacağı işçileri tespit ederek çalışmaya başladı. Mabedin yapılacağı geniş sahayı kalın duvarlarla çevirdi. Bu duvarlara, Süleyman'ın mühürüne benzeyen ve bugün Masonluğun esas işareti olan altı köşeli yıldız şeklinde altı kapı yaptı.

Hiram Api, civardan topladığı işçilere, san'at değerlerine göre müptedi ise (çırak), kısmen yetişmiş ise refik (arkadaş yahut birader), maharet sahibi ise usta (üstad) adlarını verdi.

Bu ünvanlar, sonradan her Yahudi aydınının hayaline yerleşen dünya hâkimiyeti idealinin gizli gayesine hizmet eden Masonluğun ünvanları oldular.

Bir dereceden ötekine geçiş için bu gizli teşekkülün sırlarını öğrenmek kadar, muhafaza etmek de şart koşuluyordu.

Hiram, kurduğu teşkilâtı bu yolda geliştirmiş ve (Üstadlık) bölümüne ait olan işaret, tabir ve şekilleri gizli tutmuştur.

Bu kademeleri aşamayarak, üstadlık seviyesine erişemeyen üç birader, Hiram'ı zorlayarak saklanan sırları öğrenmeye karar verdiler. Bir gün çalışmadan sonra, onun yoluna çıkarak, sıra ile dizildiler. Yüzlerini gömlekle örtmüşler, ellerinde demir çubuklar vardı.

İlk adam

«— Mukaddes işareti söyle!.. Üstad işaretini göster!..» dedi

Hiram suikastçiyi teskin etti :

«— Onları öğrenebilmek, ancak makbul emeklere sahip olmakla mümkündür. Vazifem, ehil ve lâyık olmayanlara karşı susmak ve onların mevkilerini idraklerine çalışmaktır» dedi.

Birinci adam kızdı ve elindeki çubuğu Hiram'ın başına indirdi. Çubuk omuzuna rastladı. Hiram usta yaralandı ve kapıya koştu. Bu defa ikinci suikastçı ile karşılaştı. Aynı cevabı verdi ve ekledi:

«— Siz, ancak cinayetlerin ve kötülüklerin aramızda hâkim olduğu zaman ÜSTAD olabilirsiniz. Ben, cânilerin safına katılan hainlere hakikatleri söyleyemem. Öleceğim, sırrım da beraber gidecek ve onu lâyık olanlar benden sonra dünyaya yayacaklar.» dedi.

İkinci suikastçı fena halde içerlemişti. Elindeki manivelâyı Hiram'ın ense köküne indirdi. Hi-

ram yine kaçtı. Bu defa üçüncü suikastçı ile aralarında aynı konuşma geçti. Hiram, başına şiddetli bir çekiç yedi. Ölmüştü.

Üç birader, cesedi uzaklara götürüp gömdüler. Mimar kaybolmuş, fakat kan lekeleri, cinayeti meydana çıkarmıştı. Üstad mertebesine erişenler, mâtem alâmeti olarak Hiram'ın kendilerine hitap ettiği yeri siyah bir perde ile örttüler.

Yakın bir geçmişte, yazar Ahmet Kabaklı'ya gönderdiği bir yazıda; Yahudi'nin cihan hâkimiyeti iddiasını reddeden İsrail'in Ankara Büyük Elçiliği, İsrail'in Millî Meclisi olan Kneset Meclisinin Şeref Salonunda bulunan ve «Nil'den Fırat'a kadar» iddiasını ispatlayan büyük duvar haritasından bizim haberimiz olmadığını sanmaktaydı!

Türkiye'deki İngiliz diplomat ve gizli ajanları 1896 ilâ 1919 yılları arasında Londra'ya bir takım gizli raporlar göndermişlerdi. «The British Documents on the origin of the war» isimli eserin 207'nci sayfasındaki **6** Eylül 1910 tarihli ve 181 sayılı vesikayı birlikte gözden geçirelim :

«Sir Lowther'den Sir E. Grey'e :

...Manastır ve Selânik'te Birleşme ve İlerleme Komitesi (İttihat ve Terakki) gizli iki toplantı yaptı. Bu toplantılarda Talât ve Cavit Beylerin iktidarda kalmaları için her şeyi yapmaya karar verdiler. Ordu Komitenin yanında olduğu müddetçe, bir Anayasa değişikliğiyle Talât ve Cavit Beylerin ortadan kaldırılmalarına imkân yoktur. Komitede 80-90 Mason, yeni Şeyh-ül İslâm ve Evkaf

Nazırı da var. Son zamanlardaki söylentilere göre, Komite üyelikleri valilik, mutasarrıflık gibi yerlere yüksek ücretlerle tayin ediliyorlar...»

İttihatçılar devrinde, Masonların nasıl tehlikeli tarzda geliştiklerini şöyle sıralayabiliriz.

1 — Nazır İbrahim Bey Masondu.

2 — Temyiz azalarının çoğu Masondu.

3 — Cinayet Mahkemeleri'nin reis ve azaları Masondular.

4 — Savcılar mutlaka Masondular.

5 — Sorgu Hâkimlerinin bir kısmının Mason olmaları sağlanmıştı.

6 — Bazı Hukuk Mahkemeleri yalnız Masonlardan kuruluydu.

7 — Adlî Tıp Müessesesi mensupları Masondu. Bir Adlî Tıp Divanı vardı ki, Komiteci kaatil Dr. Bahattin Şakir tarafından Cumhuriyetten sonra İzmir'de Dr. Nâzım'ın yardımıyla kurulmuştu. Burada her birisi Tıp otoritesi ve öğretim üyesi olan yüksek dereceli Masonlar vazife almışlardı.

8 — Cezaevi Müdürleri, başkâtipleri, sergardiyanlar Masondu.

9 — Avukatların çoğu, Baro Başkanları Masondular.

10 — Jandarma Genel Kumandanı, İstanbul Jandarma Alay Kumandanı, Cezaevlerinin muhafazasına memur kumandanlar, poliste şube mü-

dürleri ve yardımcıları, Emniyet Genel Müdürü Masondular.

Gayesini gerçekleştirebilmek için, Yahudi koskoca Osmanlı İmparatorluğunu paramparça etti. Ve biz, Yahudi'lerle, onların gayesine hizmet eden Mason localarını hâlâ içimizde besliyoruz.

LOZAN'IN YAHUDİ PARMAĞI

Savaş meydanında kazanıp masa başında kaybettiğimiz zaferlerden birisi de «Lozan»dır.

Lozan heyetinden Rıza Nur, «Hayat ve Hatıratım» isimli eserinde şunları anlatıyor: (275)

«Sonradan haber aldım, meğerse İsmet Gürzon'a ve diğerlerine verdikleri projeyi imza edeceğine son hususî konuşmalarında ve son celseden evvel söz vermiş imiş. İsmet'in beni zorlamaları, Gürzon'un ümidi ve bu beklemeleri bundan imiş... Bu adam şayanı hayrettir. Bu ne iştir?... Ben delegeyim. Bensiz bu sözü nasıl verirdi. Hükümete yazıp ondan muvafakat cevabı alıp almadığını bilmiyorum. Yoksa hususi olarak Mustafa Kemal'e yazdı da ondan muvafakat cevabı mı aldıydı?.. Çünkü, her şeyi hükümetten ziyade ona yazar, danışırdı. Böyle ağır işi de onun kendi başına yapmamak adetidir. Üstüne mesuliyet almaz. Bilmem?..

Gürzon Londra'ya gidince hükümete resmî bir rapor vermiş. Bunu neşretmişler. Ben görmedim. Söylediklerine göre, bu raporunda. «Sulh oldu demekti. İsmet bana projeyi imzalayacağına kati söz

(275) Rıza Nur, Hayat ve Hâtıratım, S. 1146 - 1150.

verdi idi. Son dakikada işe bir ruh-u habis karıştı, olmadı.» demiş. Bu ruhu- habis, tabiî, ben oldum.

Bu esnada sahneye Hahambaşı Naum girdi. (276) Paris gazetelerinden birinde beyanatını gördük, hülâsaten diyor ki: «Merak edilmesin, İsmet benim ahbabımdır. Sözümden çıkmaz. Gider işi düzeltirim.» Derken Paris'ten İsmet'e Haham'dan bir telgraf geldi: «Ben geliyorum, işi düzelttim. Size mühim haberim var. Sakın ben gelmeyince işi kesmeyin!» Halbuki yahudiyi Lozan'dan kovmuştuk. Utanmıyor, bunu yazıyor. Tabiî Yahudi... Utanmaz... Güldüm. Şu Yahudinin madrabazlığına bak! Gazeteye ne diyor, bize ne?!. Gazeteye göre frenklere, telgrafına göre bize hizmet ediyor... Yahudi dediğin böyle olur... İsmet, ben, Münir ve daha bir kaç kişi İsmet'in odasında oturuyoruz. Nefer geldi, «Naum Efendi gelmiş, sizi görmek istiyor.» dedi. İsmet'e bağıra bağıra «Sen hiçbir lâkırdı söyleme. Bu işi bana bırak! Şu domuz Yahudiye göstereyim» dedim. Bu sözleri tabiî merhalde bulunan Yahudi de işitti. Nefere: «Getir!» dedim. Geldi. «Otur!» dedik, oturdu. «Ne haber var?» dedim. Yahudi bu.. Usta... Sözümü işitti ya «Hiç bir şey yok. Sizi ziyarete geldim» dedi. Hiddetim mani olmasa kahkaha ile gülecektim. Fakat herifin ustalığını takdir ettim. Bu da öfkemi geçirdi. Yahudiler böyle lastik gibidir, her tarafa uzarlar. İnce bir kamış gibi rüzgâra göre eğilirler. Ama telgrafta ne demişti, onun zararı yok... Utanmadıktan sonra... Yahudi habi-

---

(276) Hayim Naum, Lozan Heyetinin müşaviri arasında yer almaktadır. Lozan Hezimet mi?, Zafer mi? Kadir Mısırlıoğlu Cilt: 1, S. 235.

sinin ise utanmamak en büyük sanatı, meziyeti ve silâhıdır. «Peki!» dedim, «telgrafında mühim haber getirdiğini yazıyordun?» Buna cevap bulamadı. Kekeledi. Demek tam Yahudi değilmiş... Tam olsa kekelemez, buna da bulurdu, ama zırva... Zararı yok, söylerdi. Herif dalavereye kalksa, fena haşlıyacaktım. Kalkmayıp bu tarza dökülünce öfkem geçti. Gazeteyi kendisine verdim. «Bu beyanatın nedir?» dedim. Şapa oturdu. Herif kafa tutmuyor ki. Hamur gibi yumuşak. Yalnız, soğuk muamele çabuk defettim gitti. (277)

Daha sonraki satırlarda son derece tiksindirici bir lâubalilik sergilenilmektedir:

«Bir müddettir, İstanbul eski Hahambaşısı Naum bizim otelde görülmeğe başladı. Baktım bir gün İsmet'le görüşüyor. Ne yapmış yapmış, kimi vasıta yapmış bilmem, İsmet'e yanaşmış. Yaman Yahudi!.. Artık İsmet'ten ayrılmıyor. Yemek zamanını biliyor ya asansörün kapısında bekliyor. Derhal İsmet'in koltuğuna giriyor, belinden yakalıyor. O da onun, İsmet'i lüzumu yokken holde dolaştırıyor. Sonra yemek salonunda İsmet'le şakalaşıyor, gülüyor. Anlaşılıyor ki herkese İsmet benim samimi, teklifsiz arkadaşımdır diye göstermek istiyor ve gösteriyor. Nihayet bütün Yahudi sırnaşıklığı ile yanaştı. İsmet'in yakasını bırakmıyor. Şimdi odasından da çıkmıyor. İsmet bunu müşavir tayin etti. Yevmiye vermeye de başlamış. Bana da söylemiyor. Hey'et-i murahhasa çiftliktir, keyfi gibi kullanıyor. Ne diye kandırdı bilmem. Bu sadedil İsmet Yahudi'nin dolabına girdi. Derken Hahambaşını

(277) Dr. Rıza Nur, Hayat ve Hatıratım, S. 1157 - 1159.

soframıza da aldı. Bu vakte kadar sesimi çıkarmamıştım.

İsmet'e dedim ki: Bu Yahudi de başımıza nerden çıktı? Senin böyle bir Yahudi ile laubali görünmen haysiyetini ve Türk Milletinin, heyetinin haysiyetini kırar. Bu kadar yüz verme! Hiç olmazsa herkesin içinde yüz verme! Bana kızdı.

Herif derken azdıkça azdı. Hey'etten şuna buna herkesin içinde kumanda ediyor. Benim önüme geçip önümde yürüyor. İhtimal İsmet benim sözlerimi ona söyledi. Fakat ben durur muyum? Zaten Yahudileri hiç sevmem. Hamama önüme geçtiği vakit hakaret ettim ve kolundan tutup arkama çektim. Bir daha burada yürü! dedim. Bunu otelde yaptım. Herkes gördü. Herif bitti. Bir daha önüme geçmek değil, ben varken İsmet'in yanına bile yaklaşmadı. Bunu esasen İsmet yapacaktı, ama düşünmüyor ki, bu işte benim şahsım değil, mevkiim de var. Bir Türk Nazırı ve delegesiyim. Bu mevkii Yahudinin pis ayağına çiğnetmese ya... Adam, o'nun böyle şeyler umurunda mı, Yahudi ile kimbilir nesi var ..

İsmet'e tekrar dedim. Bu, bir Yahudidir. Yahudiler çok âdi şeylerdir. Bunun kimbilir ne fena işleri vardırn Bundan bir hayır bekleme!.. Onun tanıdığı muhit Yahudi sarraf âlemidir. Bunun gayesi imtiyaz gibi bu herifi yemekte istemem. Yahut ben ayrı sofraya çekilirim. Yine dinlemedi. Başka sofraya geçtim. O vakit Yahudiyi sofradan yolladı. Yemek yerken kendi samimiyet muhitimizdeyiz diye gayretle düşünmeden bir lâf kaçıracağız, Yahudi derhal düşmanlara yetiştirecek. Aramızda bulunduğunu herkese göstererek para dalaveresini yürütecek.

Hahambaşı İsmet'e bütün İngiliz ve Fransız ricalini tanıdığını, hepsi ahbabı olduğunu; işleri istediği gibi yaptıracağını söylüyormuş. Tabiî İngiliz, Fransız ve İtalyan delegelerine de İsmet'in avucunda olduğunu söylüyordu. Derken dediğim oldu. Bizim hahambaşı İsmet'ten İzmir'de bir imtiyaz, istikraz işi, daha türlü para dolabı istemiş. Nihayet Washington sefirliğini de istemiş. Lozan muhitinde dolaşıyor. Herkes İsmet teklifsiz ahbabımdır, sözümden dışarı çıkmaz, diyormuş. Haberi aldım. İsmet'e «gördün mü!» dedim. Cevap yok. «Kov bu herifi!..» dedim, İsmet bu imtiyaz ve emsali işleri bana söylemişti.» (278)

Yine eski bir Osmanlı tebası olan Metr Salem adlı Yahudinin de Lozan'da İtalyan Hey'etinin müşaviri olarak ortaya çıkıp Türkiye aleyhine nasıl çalıştığını ibret ve dehşetle nakleden Dr. Rıza Nur, bu husustaki tafsilâtını şu satırlarla bitirmektedir:

İşte Türk'ün ekmeği ile beslenen ecnebi unsurların marifeti!.. Melunlar, Yezidler... Türk'e ders, ders!.. Maatteessüf evvelce zikrettiğim gibi bu adam sulhden sonra defaatle Ankara'ya gelmiş, imtiyaz ve para işleri halletmiş, paralar kazanmış, rüşvetler vermiş, bizimkilerden itibar görmüştür Hâlâ Paris Sefarethanemizin en imtiyazlı ziyaretçilerindendir. Sefir Fethi'nin baş ahbapları Yahudi Menâşe bu Salem, Ermeni Devlet Efendidir. Zannımca oradan haberler alıp Fransız ve İtalyanlara götürüyorlar. İnsan böyle vakaların şahidi olup da sonra da bunları görünce meyus oluyor... Böyle şey

---

(278) Dr. Rıza Nur, a.g.e., S. 1081 - 83.

duygusu bitmiş, yani batacak milletlerde olur... Acı, ye's verici şey... Şu Salem vaktiyle Talât'ın en baş dostu ve sırdaşı idi. Devletin en mühim işlerini ona danışırdı. O da tabiî frenklere haber verirdi. İşte herif karşımıza İtalyan Müşaviri olarak çıkmıştı. Bu zavallı milletin ciğerini böyle dost sıfatında nice kurtlar yemiştir. (279)

Lozanda oynanan «Hilâfet pazarlığı» idi.

Lord Gürzon, Lozan'da İsmet Paşa'nın müşaviri sıfatını haiz bulunan Hayim Naum Efendi'yi çağırarak daha önceki taahhütlere uygun olarak Hilâfet ilga edilmediği takdirde Sulhün gerçekleşemiyeceğini söylemiştir. Esasen bu mesele ile öteden beri meşgul bulunan Hayim Naum Efendi, İsmet Paşay'la Lord Gürzon arasında bu mesele etrafındaki haberleri getirip götürmek suretiyle ciddi bir gayret sarfetmişti. (280)

Gâfil veya suç ortağı idareciler tarafından Hayim Naum Efendi 1919 yılında da «Türkiye için faaliyet göstermek üzere, kuzuyu kurda teslim etmek kabilinden resmen Amerika'ya gönderilmişti. Hilâfetin ilgasını temin etmek için Amerikan Yahudileri ile mutabık kalan Hayim Naum İstanbul'a dönüşünde (8 Mart 1919) gazetecilere şu sahte beyanatı vermişti.

«...Fakat ihtimal bilmezsiniz, ben bundan evvel de memleketime gene bu nevi bir hizmette daha bulunmuştum. 1915 yılında Osmanlı hükümeti

---

(279) Dr. Rıza Nur, a.g.e. S. 1096.

(280) Lozan Hezimet mi, Zafer mi. Kadir Mısırlıoğlu, S. 270.

ile İngiltere hükümetinin arasını bulmak hususunda da bir hizmetim var. O zaman Sadrazam Sait Halim Paşa, münferit bir sulh yapmak istiyordu. Bunun üzerine, İngiliz dostlarım nezdinde yaptığım teşebbüs neticesinde Dedeağaç'a gönderdikleri bir diplomatla buradan gönderilen bir diplomat temas ettiler. Fakat İngilizlerin şartları kabul edilemez derecede ağır görüldü. Bu meseleden sonra Almanlar beni, itilâf hükümetlerini sevmekle itham ettiler. Talât Paşa da benden bu hususta izahat istedi...» (281)

Gerçekten başta Hayim Naum Efendi olmak üzere Maliyeci dönme Cahid Bey ile onun kadim sır arkadaşı Hüseyin Cahid Bey Lozan müzakereleri boyunca Türkiye'nin aleyhine çalışmışlardır. (282) Düyunu umumiye denilen Osmanlı borçlarının Osmanlı İmparatorluğu'ndan toprak almış bulunan devletler arasında taksimi mevzuubahis olduğu zaman Türk heyeti murahhasasında vazife gören Vahid ve Cahid Bey'ler, müfrid birer Fransız taraftarı kesilmişler ve böyle bir taksimin kendi tabirlerince fennen mümkün olmadığını borçların tamamen Türkiye tarafından ödenmesini müdafaa eylemişlerdir. Fakat bu nihayet maddi bir meseleye müteallikti.

Halbuki Hayim Naum Efendi'nin Türkiye aleyhinde çevirdiği entrika ve Londra ile Ankara arasında mekik dokumak suretiyle temin eylediği gizli anlaşma, İslâmiyet ve Türklük hesabına tarih boyunca eşine rastlanmayan bir felâketler silsilesine

(281) A.g.e., S. 270, dip notu.

(282) A.g.e., S. 319.

sebep olmuştur. Bu sebeptendir ki, Hayim Naum Efendi sulhü müteakip Türkiye'ye avdet etmek cesaretinde bulunamamış ve Yahudilerce en büyük Hahambaşılıklardan biri olan Mısır Hahambaşılığına nakledilmek suretiyle taltif edilmiştir. Ne hazindir ki Türk Milleti bu fitne kumkuması dessas Yahudinin Robert Kolej Fransızca muallimliğinden itibaren Türk Milleti aleyhine çevirdiği fırıldakları hâlâ bütün vuzuhu ile bilememektedir.

Hey'ete «müşavir», «kâtip», «gazeteci» gibi sıfatlarla dahil edilmiş bulunan kimselerden bir çoğunun ahmaklıktan «hırsızlık» ve «casusluk»a kadar ne derecede çirkeflere yuvarlandıklarını ibret ve dehşetle görmek için Dr. Rıza Nur'un adı geçen eserini okumak gerekir.

KÜRTÇÜLÜK HAREKETİNDE YAHUDİ PARMAĞI

Irak'taki «Barzani» hareketine yardım eden Yahudi'ler(270), Türkiye'deki «Kürtçülük» hareketinde de tahrikçilik ve kışkırtıcılık yapmaktadırlar.

Nitekim; Paris'teki «Kürt İhtilâline Yardım Komitesi» üyelerinden çoğunun Yahudi olması dikkati çekiyordu. Hollanda'nın Amsterdam şehrinde kurulmuş olan «Kürt Cemiyeti»nin Başkanı Silvio Van Roy başta olmak üzere büyük bir kısmı Yahudi'dir.(271)

---

(270) Hulusi Turgut, Barzani Dosyası.

(271) A.g.e., S. 41 - 42.

Yahudi'nin bu oyununda da Kürtleri (272) Araplarla birbirine düşürmek ve Oğuz boylarından oldukları halde, ayrı bir kavimmiş gibi göstererek bölücülük yapmak ve bu suretle de Orta-Doğu'ya hâkim olmak gayesi yatar.

Molla Mustafa Barzani'nin De Gaulle'e mektup yazdığı günlerde Yahudiler, Kürtlerle ilişki kurmak için temasa geçmişlerdi. Yahudi temsilcisi Kürt temsilcisine şöyle diyordu :

«Fransa'daki harp sanayii bizim elimizdedir. Şimdi biz, Irak'ın istediği uçakları vermiyeceğiz. Verirsek bunları bize karşı kullanırlar. Bunun için gelin ittifak edelim.» (273)

Halbuki aynı zamanda De Gaulle'de «Biz bu uçakları vermeyeceğiz. Verirsek, Araplar Mirage' ları İsrail'e karşı kullanırlar.» (274) diyordu.

SİNAGOG KATLİAMI

6 Eylül 1986 günü, İstanbul Kuledibi'nde Türk Musevi cemaatine ait Neve Şalom Sinagogu'nda büyük bir ihtimalle Yahudi'lerden zarar görmüş Arab tedhiş örgütlerinden biri tarafından plânlanılmış bir silâhlı baskın yapıldı. Sinagog'da bulunan 21 kişi bombalarını patlatan teröristlerle birlikte öldüler.

Herhangi bir insana karşı. yapılan zulüm, işkence veya katliamın, insan olan herhangi bir kimse tarafından hoşgörülmesi. ya da bağışlanma-

---

(272) Cemâl Anadol, Tarihe Hükmeden Millet, Türkler, S. 203-207.

(273) A.g.e., S. 45.

(274) Hulûsi Turgut, Barzani Dosyası, S. 45.

sı mümkün değildir. Ancak; târih boyunca, hiç kimse gerçekten işlenilmiş bir cinayete karşı güdülen kan dâvâlarının önüne geçememiştir.

İstanbul'da «Sinagog katliamı» da hiç şüphesiz ki kan dâvâlarının, Yahudi'lerin Ortadoğu'da Müslümanlar'a karşı yaptıkları katliâmların tabii bir sonucu, hattâ geç kalmış veya beklenen bir harekettir.

Türkçe'de bir söz vardır: «Rüzgâr eken, fırtına biçer.» Yahudi, Sabra ve Şatilla'da üzerine «Kızılhaç» bayrağı çekilmiş yetimhâneleri bile bombalarken, bir gün başına gelebilecekleri düşünmeli idi. Bu olayın müsebbibleri, hiç şüphesiz ki, yine Yahudi insan kasaplarıdır.

SON SÖZ

İsrailoğlu, Allah'ın lânetine uğramış, habis ruhlu bir mahlûktur. Kur'ân-ı Kerim O'nun Dâvud'un lisânsiyle de lânetlendiğini bize bildirir.

Müslümanlığın ilk yayılışı sıralarında aramıza sokularak tefrikalar ve mezhepler yaratan odur.

Hristiyanlığa müdahalesi daha çoktur. Teslis akidesi, İsa dinine Yahudi'ler tarafından sokulmuştur.

İsa Peygamberi çarmıhta öldürmeğe niyet eden Yahudiler'dir. Hristiyanların bundan dolayı duydukları nefret büyüktür. Yahudi'ler bunun da önüne geçebilmişler ve Hristiyan dinine sızmayı başarmışlardır. Dönme'lerin «Vatikan» a kadar nüfuz ettikleri muhakkaktır. Bir çok kardinallerin asılları Yahudi'dir.

Müslümanların ise bugün için bağlı oldukları Papalık gibi dinî bir makam ve mercii yoktur. Halen Katolik dünyasında büyük nüfuz ve gayet geniş servete sahip olan Papa'lık makamında bu şekilde nüfuz etmeleri İsrailoğullarının dünya hâkimiyeti yolunda attıkları son adım değildir.

Birleşmiş Milletlerden, Ortak Pazar'a; Dünya Bankası'ndan İMF'ye kadar bir sürü Siyonist oyunu karşımıza çıkmakta; milletler, Masonun, Yahudi'nin, dönmenin, Siyonizmin yan kuruluşlarının parmaklarından meydana gelen «gizli el» le idare edilmektedir.

Milletlerin «millî» lik vasıflarını yok etmek için çevrilen çeşitli entrikalar, önce onları kozmopolit hale getirmeyi, sonra da Siyonizmin emrine sokmayı amaçlamıştı.

Her milletin idarî ve iktisadî gücünü ele geçirmek için yapılan planlar, Türk devletinin istikbal ve istiklâlini korumaya azimli ve kararlı olanlar için gerçekten ibret teşkil ediyor.

Dünyayı parmağının ucunda oynatan «gizli devlet» in mensuplarını nasıl yükselttiği, buna mukabil, ona karşı olanları nasıl mağdur ettiği, bu değerli eserde bir bir anlatılıyor.

Bugüne kadar, bu gizli kuvvetle mücadele eden pekçok idealist çıkmıştır. Fakat, bunlardan hiç birisi gayesine ulaşamamış, bunun aksine çeşitli mağduriyetlere, hattâ tehlikelere maruz bırakılmışlardır.

Masonluk, Türkiye'de de «Türk Milleti» nin başına belâ kesilmiş, Yahudi'lere toprak sağlamak için, dünyanın bir numaralı devleti olan Osmanlı İmparatorluğunu yıkmıştır.

Prensleri, paşaları, bazı tarikat şeyhlerini hatta kadrosuna padişah bile alan Masonluk adındaki gizli kuvvet, Atatürk devrinde localarının kapatılmasıyla ortadan kalktığı halde, sahte Atatürk'çüler tarafından onun ölümünden sonra tekrar açtırılmıştır.

Masonluk, gerçekleri halktan gizleyenlerin meydana getirdiği bir kuruluştur.

Masonluğun gizli gayelerine, sadece imtiyazlı üyeler vakıf olurlar.

Hakiki gayelerini ustalıkla gizleyen Üstadlarının elinde, Masonluk bir takım yan kuruluşlarıyla (Lions, Rotary, Diners Kulüpler vs. gibi) Siyonizmin maşasından başka bir şey değildir.

Her mason locasında bir Yahudi vardır. Bu Yahudi'nin muvafakatı olmadan «Mason» olmak mümkün değildir.

«Masonluk» iktisaden dünyayı saran «gizli devlet»in adıdır.

Büyük sermaye sahipleri ile nüfuzlu kişileri bünyesinde toplayan Masonluk, Yahudi tarafından kontrol edilir, güçlü sermayenin emrindedir.

Burada Yahudi'nin ister sosyalist, yahut Komünist, ister anarşist olsun; yine Yahudi olduğunu unutmamak lâzımdır.

Hatta, bir Yahudi din değiştirse bile «Müslüman, Katolik, yahut Protestan olsa» yine Yahudi kabul edilir.

Masonluğun en ilginç çekici yönü, her Yahudi'nin Beynelmilel Masonluğun tabii üyesi kabul edilmesidir.

İsrail Hükümetinin kuruluşu, Yahudi'lerin yıllardan beri hasretini çektikleri Arz-ı Mev'ud'a dönüşleri Masonluk sayesinde olmuştur.

Fransa Maşrık-ı Azam'lığının kongre zabıtlarında da belirtildiği gibi, kendisini her yerde hissettiren. fakat hiç bir yerde görülmeyen bu gizli, fakat şer kuvvetten Türk milletinin kurtulması, hiç şüphesiz ki en büyük temennimizdir.

Bunun için de, milletimizin daima meseleleri bilmesi ve tehlikeler karşısında uyanık bulunması mecburiyeti vardır.

Bu gizli devleti başarıya ulaştıran sebep, dünyayı saran vurdumduymazlığın sonucudur.

Bu vurdumduymazlık devam ettiği sürece de «Masonluk» müsibeti ve Siyonizm âfeti, milletlerin başından eksilmeyeceği gibi, gücünü dahâ da kuvvetli olarak hissettirecektir.

Halkın; kendi vekilleri sandıklarının gizli durumları, aslında memleketleri geri kalmışlıklara, felâketlere .sürüklemekte, içteki karışıklıklar insanları millî bünyeden uzaklaştırmaktadır. Masonların özel menfaat şebekeleri, ekonomi taktikleri. sömürü oyunlarının anlatıldığı bu kitap, sanıyoruz ki, Türk gençliği için uyarıcı bir rehber olacak değerdedir.

İktidara gelmek için yapılan mücâdele ve seçilen hedefler, propaganda metodları, basına ve topluluklara nüfuz etme sistemleri, belgelerle sunulmuştur.

Yeni nesillere bu gerçekleri anlatmayı millî bir vazife sayıyoruz.

İÇİNDEKİLER

Sayfa

Bu gizli devleti başarıya ulaştıran sebep, dünyayı saran vurdumduymazlığın sonucudur.
Bu vurdumduymazlık devam ettiği sürece de "masonluk" müsibeti ve Siyonizm âfeti, milletlerin başından eksilmeyeceği gibi, gücünü daha da kuvvetli olarak hissettirecektir.
Halkın; kendi vekilleri sandıklarının gizli durumları, aslında memleketleri geri kalmışlıklara, felâketlere sürüklemekte, içteki karışıklıklar insanları millî bünyeden uzaklaştırmaktadır. Masonların özel menfaat şebekeleri, ekonomi taktikleri, sömürü oyunlarının anlatıldığı bu kitap, sanıyoruz ki, Türk gençliği için uyarıcı bir rehber olacak değerdedir.
İktidara gelmek için yapılan mücâdele ve seçilen hedefler, propaganda metodları, basına ve topluluklara nüfuz etme sistemleri, belgelerle sunulmuştur.
Yeni nesillere bu gerçekleri anlatmayı millî bir vazife sayıyoruz.

Sahhaflar
KİTAP SARAYI

marmara 5208688